

Liahona

Generalkonferencetaler

Præsident Nelson opfordrer de hellige til at »lade Gud råde«; fordømmer racisme

Lederændringer bekendtgjort blandt De Halvfjerds og i Det Præsiderende Biskopråd.

6 nye templer bekendtgjort

Foto: Lo Narváez, Valparaíso-regionen i Chile; indsat: Apia, Samoa

På grund af COVID-19 var mange medlemmer af Kirken ikke i stand til at samles i kirkebygninger for at se konferencen. I stedet blev møderne transmitteret på nationale og regionale tv- og radiostationer i over 50 lande, hvorved konferencen blev tilgængelig for flere end 1,4 milliarder mennesker.

Mødet lørdag formiddag

- 6 **Gå fremad**
Præsident Russell M. Nelson
- 8 **Vi vil prøve dem hermed**
Ældste David A. Bednar
- 12 **At blive som ham**
Ældste Scott D. Whiting
- 15 **Øjne til at se**
Michelle D. Craig
- 18 **Hjerter, der er knyttet sammen i retfærdighed og enighed**
Ældste Quentin L. Cook
- 22 **Anbefalet til Herren**
Ældste Ronald A. Rasband
- 26 **Elsk jeres fjender**
Præsident Dallin H. Oaks

Mødet lørdag eftermiddag

- 30 **Opretholdelse af Kirkens generalautoriteter, områdehalvfjerdere og øverste ledere**
Præsident Henry B. Eyring
- 32 **Bæredygtige samfund**
Ældste D. Todd Christofferson
- 35 **Find glæde i Kristus**
Steven J. Lund
- 38 **Alle folkeslag, stammer og tungenål**
Ældste Gerrit W. Gong
- 42 **Der var brød**
Biskop W. Christopher Waddell
- 45 **Sønnen, den udsøgte gave**
Ældste Matthew S. Holland
- 48 **Kristi kultur**
Ældste William K. Jackson
- 51 **Gud vil gøre noget ufatteligt**
Ældste Dieter F. Uchtdorf

Kvindernes møde

- 55 **Med samhörighed opnår vi kraft med Gud**
Sharon Eubank
- 58 **Bevar forandringen**
Becky Craven
- 60 **Jesu Kristi helbredende kraft**
Cristina B. Franco
- 67 **Søstre i Zion**
Præsident Henry B. Eyring
- 70 **Vær ved godt mod**
Præsident Dallin H. Oaks
- 73 **Omfavn fremtiden med tro**
Præsident Russell M. Nelson

Mødet søndag formiddag

- 77 **Våg altid, og bed**
Præsident M. Russell Ballard
- 80 **Ti stille, hold inde!**
Lisa L. Harkness
- 82 **Se hen til Kristus i hver en tanke**
Ældste Ulisses Soares
- 86 **Jeg tror på engle**
Ældste Carlos A. Godoy
- 88 **Vi taler om Kristus**
Ældste Neil L. Andersen
- 92 **Lad Gud råde**
Præsident Russell M. Nelson

Mødet søndag eftermiddag

- 96 **Prøvet, påvist og poleret**
Præsident Henry B. Eyring
- 99 **Udholdenheden skal føre til fuldendt værk, regn det kun for glæde!**
Ældste Jeremy R. Jaggi
- 102 **Meget begunstiget af Herren**
Ældste Gary E. Stevenson
- 106 **Bed, søg og bank på**
Milton Camargo
- 109 **Handle retfærdigt, vise trofast kærlighed og vandre med din Gud**
Ældste Dale G. Renlund
- 112 **Varig kraft**
Ældste Kelly R. Johnson
- 115 **Venter på Herren**
Ældste Jeffrey R. Holland
- 118 **En ny normal**
Præsident Russell M. Nelson
- 63 **Generalautoriteter og øverste ledere i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige**
- 120 **Kirkenyt**
- 129 **Kom og følg mig – Lær af general-konferencetaler**

Osaka i Japan

Oktoberkonferencen 2020

Mødet lørdag formiddag, 3. oktober 2020

Ledelse: Præsident Henry B. Eyring
Åbningsbøn: Ældste Patrick Kearon
Afslutningsbøn: Ældste Juan A. Uceda
Musik ved The Tabernacle Choir at Temple Square*: »Truth Eternal«, *Hymns*, nr. 4; »Lov den Herre«, *Salmer og sange*, nr. 30, arrangement af Wilberg; »Min Frelser elsker mig«, *Børnenes sangbog*, s. 42-43, arrangement af Cardon; »Kommer I Guds børn«, *Salmer og sange*, nr. 20; »Har jeg gjort noget godt«, *Salmer og sange*, nr. 143, arrangement af Zabriskie; »Elsker hverandre«, *Salmer og sange*, nr. 199, arrangement af Wilberg.

Mødet lørdag eftermiddag, 3. oktober 2020

Ledelse: Præsident Dallin H. Oaks
Åbningsbøn: Ældste J. Devn Cornish
Afslutningsbøn: Joy D. Jones
Musik ved forskellige kor: »Alle nationer Herren har kaldt«, *Salmer og sange*, nr. 176, arrangement af Schank; »Dejlig er jorden«, *Salmer og sange*, nr. 49, arrangement af Kasen; »Gå frem med tro«, *Salmer og sange*, nr. 174; »Så sikker en grundvold«, *Salmer og sange*, nr. 38, arrangement af Ashby.

Kvindernes møde, 3. oktober 2020

Ledelse: Bonnie H. Cordon
Åbningsbøn: Liz Darger
Afslutningsbøn: Kathryn Reynolds
Musik ved forskellige kor: »Som Zions ungdom vi står fast«, *Salmer og sange*, nr. 169, arrangement af Kasen; »Jeg er Guds kære barn«, *Salmer og sange*, nr. 195; »Hvad enten jeg hører fuglenes sang«, *Børnenes sangbog*, s. 16, arrangement af Staheli; »Mer hellighed giv mig«, *Salmer og sange*, nr. 63, arrangement af Goates.

Mødet søndag formiddag, 4. oktober 2020

Ledelse: Præsident Henry B. Eyring
Åbningsbøn: Ældste Randall K. Bennett
Afslutningsbøn: Ældste Walter F. González
Musik ved The Tabernacle Choir at Temple Square: »Awake and Arise«, *Hymns*, nr. 8; »Press Forward, Saints«, *Hymns*, nr. 81, arrangement af Wilberg; »Hvad hvis Jesus stod og så på«, DeFord, arrangement af Cardon; »Hav tak for profeten, du sendte«, *Salmer og sange*, nr. 13; »Jorden med sit blomsterflor«, *Salmer og sange*, nr. 40, arrangement af Murphy; »For I Am Called by Thy Name«, Gates.

Mødet søndag eftermiddag, 4. oktober 2020

Ledelse: Præsident Dallin H. Oaks
Åbningsbøn: Ældste Paul V. Johnson
Afslutningsbøn: Jan E. Newman
Musik ved The Tabernacle Choir at Temple Square: »O sig, hvad er sandhed?«, *Salmer og sange*, nr. 180, arrangement af Longhurst; »Softly and Tenderly«, Thompson, arrangement af Wilberg; »Led os, o du vor Jehova«, *Salmer og sange*, nr. 36; »Gud vær' med dig, til vi ses igen«, *Salmer og sange*, nr. 92, arrangement af Wilberg.
* Musikken til hvert møde, under ledelse af forskellige dirigenter og med forskellige organister, var indspillet tidligere.

Konferencetalerne er tilgængelige

Få adgang til generalkonferencetalerne på internettet på mange sprog ved at besøge conference.ChurchofJesusChrist.org og vælg et sprog. Talerne er også tilgængelige på appen [Evangelisk bibliotek](http://Evangeliskbibliotek.com). Generelt bliver videoer

og lydoptagelser på engelsk også tilgængelige i distributionscentre inden for seks uger efter generalkonferencen. Informationer om tilgængelige formater af generalkonferencen for medlemmer med handicap kan ses på disability.ChurchofJesusChrist.org.

På omslaget

Foto: Kweku Obeng i Accra i Ghana.

Foto ved konferencen

Fotografier i Salt Lake City blev taget af Cody Bell, Mason Coberly, John Lloyd, Leslie Nilsson og Dave Ward. Andre foto: Benson Arudo, Alexandre Borges, Nicolas Serey Bustamante, Clayton Chan, Randy Collier, Weston Colton, Maria Kaizaki, Julian Klemm, Ashlee Larsen, Greg Martinez, Joel Mawlam, Melanie Miza, Kweku Obeng, Sayaka Okubo, Margarita Pashkova, Aaron Thompson, Tiziano Pezzetti, Alice Price, Jonas Rebicki og Natalia Te'o.

Sugar City i Idaho i USA

NOVEMBER 2020, ÅRGANG 169, NR. 11
LIAHONA 16727 110

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges officielle tidsskrift på dansk

Det Første Præsidentskab: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

De Tolv Apostles Kvorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redaktør: Randy D. Funk

Vejledere: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Adm. direktør: Richard I. Heaton

Leder af Kirkens Tidsskrifter: Allan R. Loyborg

Forretningsfører: Garff Cannon

Chefredaktør: Adam C. Olson

Vicechefredaktør: Ryan Carr

Udgivelsesassistent: Enish C. Dávila

Redaktion: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Fitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdoch, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Art director: Tadd R. Peterson

Designmedarbejdere: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hincley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator af intellektuel ejendomsret: Collette Nebeker Aune

Produktionsleder: Ammon Harris

Produktionsmedarbejdere: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marriisa M. Smith

Prepress: Joshua Dennis, Ammon Harris

Trykchef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Nelson Gonzalez

Liahona: Redaktør: Svend Aage Andersen

Redaktionens adresse: Translation Division, Borups Allé 128, 1. th, DK-2000 Frederiksberg. Tlf. 38 11 18 50

Kirkenyt: Finn Lykkegaard

Distribution: Jesu Kristi Kirke af Sista Dagars Heliga, MOS, Sveagatan 8 A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementoplysninger Tegning af abonnement eller adresseændring kan ske ved henvendelse til kundeservice på tlf. 0046-8 500 655 20.

E-mail: rctestholm@ChurchofJesusChrist.org

Abonnementspris: DKK 68 pr. år (Grønland DKK 34).

Betaling: Online: store.ChurchofJesusChrist.org; eller Danske Bank: 4073-6532136.

Indsendelse af manuskripter og spørgsmål sker online på liahona.ChurchofJesusChrist.org, med post til *Liahona*, Fl. 23, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150-0023, USA; eller med e-mail til liahona@ChurchofJesusChrist.org

Liahona (et ord fra Mormons Bog, som betyder »kompas« eller »vejviser») udgives på albansk, armensk, bislama, bulgarsk, cambodjansk, cebuano, dansk, engelsk, estisk, fiji, finsk, fransk, græsk, haitiansk, hollandsk, indonesisk, islandsk, italiensk, japansk, kinesisk, kinesisk (førenklet), kiribati, koreansk, kroatis, lettisk, litauisk, malagassisk, marshallsk, mongolsk, norsk, polsk, portugisisk, rumænsk, russisk, samoansk, slovensk, spansk, svensk, swahili, tagalog, tahitiansk, thai, tjekisk, tonga, tysk, ukrainsk, ungarsk, urdu og vietnamesisk. (Antal numre pr. år varierer fra sprog til sprog).

© 2020 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder forbeholdes. Printed in the United States of America.

Oplysninger om ophavsret: Medmindre andet er angivet må enkeltpersoner kopiere materiale fra *Liahona* til deres personlige ikke-kommercielle brug (herunder kirkekaldelser). Denne ret kan trækkes tilbage når som helst. Billedmateriale må ikke kopieres, hvis der i kunstværkets kildeangivelse er anført restriktioner. Spørgsmål om ophavsret bør rettes til Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 5, Salt Lake City, UT 84150, USA; eller send e-mail til: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For readers in the United States and Canada: November 2020 Vol. 169 No. 11. LIAHONA (USPS 311-480) Danish (ISSN 1522-9165) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 001-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.ChurchofJesusChrist.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Apia i Samoa

Talere

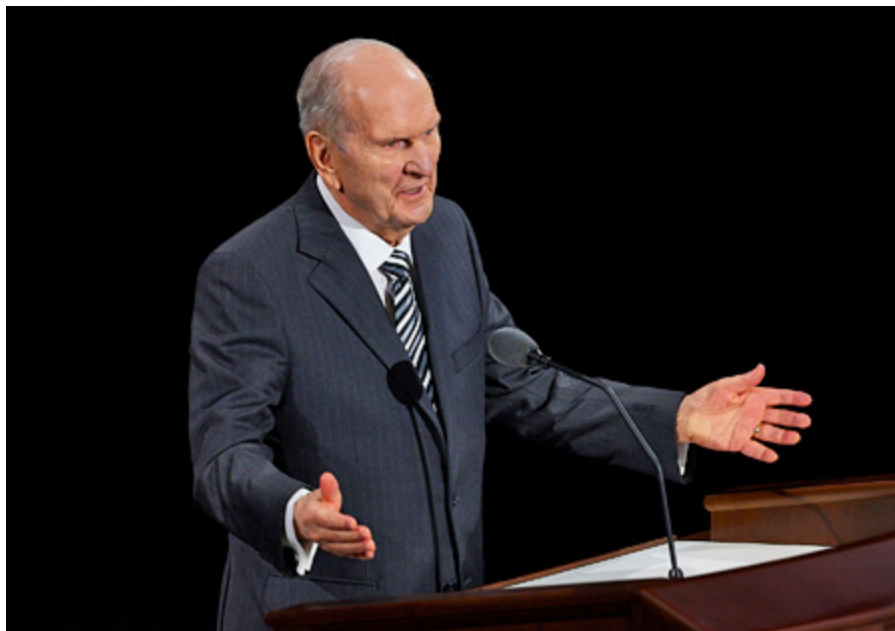
Andersen, Neil L., 88
Ballard, M. Russell, 77
Bednar, David A., 8
Camargo, Milton, 106
Christofferson, D. Todd, 32
Cook, Quentin L., 18
Craig, Michelle D., 15
Craven, Becky, 58
Eubank, Sharon, 55
Eyring, Henry B., 30, 67, 96
Franco, Cristina B., 60
Godoy, Carlos A., 86
Gong, Gerrit W., 38
Harkness, Lisa L., 80
Holland, Jeffrey R., 115
Holland, Matthew S., 45
Jackson, William K., 48
Jaggi, Jeremy R., 99
Johnson, Kelly R., 112
Lund, Steven J., 35
Nelson, Russell M., 6, 73, 92, 118
Oaks, Dallin H., 26, 70
Rasband, Ronald A., 22
Renlund, Dale G., 109
Soares, Ulisses, 82
Stevenson, Gary E., 102
Uchtdorf, Dieter F., 51
Waddell, W. Christopher, 42
Whiting, Scott D., 12

Emneindeks

Barmhjertighed, 55, 109
Bøn, 77, 106
Børn og unge, 35
Det andet komme, 67, 77, 88
Dyd, 32, 82
Engle, 86, 88
Enighed, 18, 26, 55, 67
Forberedelse, 8, 42, 73
Forpligtelse, 12
Forråd, 42
Forskellighed, 18
forsoning, 35, 45, 60, 88
Fred, 80
Frelsesplanen, 8, 32, 48, 70, 96, 115
Fristelse, 82
Frygt, 80
Glæde, 35, 45, 70, 99
Gode gerninger, 38
Gud Faderen, 38, 51, 92, 115
Handlefrihed, 92
Helbredelse, 45, 60
Hjælpeforeningen, 55, 67
Indførelse i fællesskabet, 86
Indsamling, 92
Israels hus, 92
Jesus Kristus, 6, 12, 15, 18, 26, 32, 37, 45, 48, 55, 58, 70, 80, 82, 88, 92, 96, 109, 112
Jordelivet, 70
Joseph Smith, 38, 55, 70, 73, 77, 96
Kirkens udgivelser, 38
Kirkens vækst, 6
Kraft, 55, 77, 112
Kristendom, 88
Kristi lys, 32
Kultur, 48
Kvinder, 67, 70, 73
Kærlighed, 15, 18, 26, 32, 38, 109
Livet som discipel, 15, 35, 88, 99, 118
Love, 26
Lydighed, 22
Medlemskab af Kirken, 38
Missionering, 6, 38, 51

Modgang, 6, 8, 38, 41-42, 45, 51, 60, 70, 77, 80, 96, 99, 102, 115
Mormons Bog, 38, 73
Nadveren, 35
Naturlige menneske, det, 82
Omsorg, 87, 102
Omvendelse, 58, 86
Omvendelse, 12, 45, 58, 60, 109
Optimisme, 118
Ordinancer, 22, 102
Pagter, 22, 58, 92, 112
Personlig udvikling, 12, 58, 96
Personlig værdi, 15
Personlig åbenbaring, 106
Pionerer, 70
Profeter, 42, 51
Profeti, 38
Racisme, 26, 92
Renhed, 82
Retskaffenhed, 18, 82
Sandhed, 32
Selvhjulpethed, 42
Sikkerhed, 73
Skrifterne, 106
Strid, 26
Synd, 45, 82, 109
Teknologi, 51, 102
Tempeltjeneste, 22
Templer, 6, 22, 102, 112, 118
Tiende, 42
Tro, 60, 73, 77, 80, 88, 99, 112, 115
Trofasthed, 8, 73, 96
Tålmodighed, 99, 115
USA's forfatning, 18, 26
Vejledning, 77
Velsignelser, 38, 51, 102, 106, 115, 118
Venlighed, 15, 55
Vidnesbyrd, 6
Værdighed, 22
Ydmyghed, 109
Zion, 18, 32, 55, 67
Åbenbaring, 73

Højdepunkter fra oktoberkonferencen 2020

Midt i en tid med usikkerhed fandt millioner af mennesker en fredelig stund under generalkonferencen, der blev afholdt den 3.-4. oktober 2020. Kirkeledere pegede mod Jesus Kristus med budskaber om samhørighed og kærlighed, håb og helbredelse og fred i guddommelige formål.

Præsident Russell M. Nelson lærte os, hvordan man opnår velsignelser ved at blive Guds folk.

»Når I vælger at lade Gud råde i jeres liv, vil I selv opleve, at Gud er en gud, der gør mirakler« (Morm 9:11).« – Præsident Russell M. Nelson (se s. 92)

Mange talere talte om **personlig udvikling** ved at følge Jesus Kristus, stole på ham og følge hans vilje og ikke vores.

»Når vi ydmygt søger [Jesus Kristus], vil han øge vores evne til at forbedre os.« – Becky Craven (se s. 58)

Atter påvirkede den **nye coronavirus** det, vi så og hørte ved konferencen. Med flere erfaringer kom imidlertid et større perspektiv, da talerne ikke blot fokuserede på håb, men også på en større forståelse af Guds plan for vores evige lykke.

»Test i livets skole en afgørende del af vores evige udvikling ... Jeg beder om, at vi ... lærer de værdifulde lektier, som kun udfordrende oplevelser kan lære os.« – Ældste David A. Bednar (se s. 8)

Social uro påvirker store dele af verden, og ledere fordømte racisme og vold. De bad om, at vi som sidste dages hellige bliver ét i retskaffenhed, finder samhørighed i forskellighed og bidrager til at opbygge et moralsk og kærligt samfund.

»Vi lever ... i en tid præget af stærk splittelse ... Vi kan påvirke i god retning og være til generel velsignelse i samfundet.« – Ældste Quentin L. Cook (se s. 18)

Når I genoplever konferencen i dette nummer, håber vi, at I igen vil opleve det håb og den inspiration, som I mærkede første gang, såvel som at opnå nye indblik gennem jeres studium i de kommende måneder. ■

Guatemala City i Guatemala

Mødet lørdag formiddag | 3. oktober 2020

Præsident Russell M. Nelson

Præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

Gå fremad

Herrens værk bevæger sig stabilt fremad.

Mine elskede brødre og søstre, hvor er det en stor *glæde* at være sammen med jer, nu hvor vi indleder oktoberkonferencen 2020 i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Jeg elsker at være hos jer i jeres hjem, eller uanset hvor I er, for sammen at lytte til talerne fra profeter, seere og åbenbarere og andre kirkeledere.

Hvor er vi taknemlige for den teknologi, som tillader os at være forbundet som en stor verdensomspændende forsamling af Jesu Kristi disciple. Generalkonferencen i april blev set af flere mennesker end nogen tidligere konference, og vi har enhver forventning om, at det vil ske igen.

I de sidste par måneder har en global pandemi, voldsomme skovbrande og andre naturkatastrofer vendt vores verden på hovedet. Jeg sørger med hver enkelt, som har mistet en af sine kære i denne tid. Og jeg beder for alle, der lige nu lider.

I mellemtiden bevæger Herrens værk sig stabilt fremad. I en tid med social distance, mundbind og Zoom-møder har vi lært at gøre nogle ting på en anden måde, og nogle har tilmed været mere effektive. Usædvanlige tider kan bringe usædvanlige belønninger.

Vores missionærer og missionsledere har været opfindsomme, ukuelige

Olmué i Valparaíso i Chile

og virkelig usædvanlige. Selv om de fleste missionærer har måttet finde nye, kreative måder at arbejde på, har mange missionærer rapporteret om, at de underviser *mere* end nogensinde.

Vi har måttet lukke templer i nogen tid, og nogle byggeprojekter blev kortvarigt forsinket, men nu går de alle fremad. I kalenderåret 2020 har vi taget det første spadestik til 20 nye templer!

Slægtsforskning er vokset eksponentielt. Mange nye menigheder og stave er oprettet. Og vi glæder os over at rapportere, at Kirken har ydet humanitær hjælp i forbindelse med

pandemien med 895 projekter i 150 lande.

Mere studium af evangeliet i mange hjem har ført til stærkere vidnesbyrd og familieforhold. En mor skrev: »Vi føler os meget tættere på vores børn og børnebørn, nu hvor vi samles på Zoom hver søndag. Hver enkelt fortæller på skift om deres tanker om *Kom og følg mig*. Bønnerne for vores familiemedlemmer har ændret sig, fordi vi bedre forstår, hvad de behøver.«

Jeg beder til, at vi som folk benytter denne enestående tid til at vokse åndeligt. Vi er her på jorden for at

blive prøvet, for at se om vi vil vælge at følge Jesus Kristus, for at omvende os regelmæssigt, for at lære og for at udvikle os. Vores ånd længes efter at udvikle sig. Og vi gør det bedst ved at forblive urokkeligt på pagtsstien.

I alt dette elsker vor himmelske Fader og hans Søn, Jesus Kristus, os! De holder af os! De og deres hellige engle våger over os.¹ Jeg ved, at det er sandt.

Når vi nu samles for at høre de ord, som Herren har inspireret sine tjenere til at komme med, opfordrer jeg jer til at tænke over et løfte, som Herren er kommet med. Han erklærede, at »*hver*

den, der vil, kan gribe fat i Guds ord, som er levende og virksomt, som skal sønderdele al Djævelens snedighed og ... rænker og lede Kristi [disciple] ad en snæver og trang vej.«²

Jeg beder om, at I vil *vælge* at gribe fat i Guds ord, som det bliver forkyndt ved denne generalkonference. Og jeg beder til, at I må føle Herrens fuldkomne kærlighed til jer.³ I Jesu Kristi hellige navn. ■

NOTER

1. Se L&P 84:88.
2. Hel 3:29; fremhævelse tilføjet.
3. Se 2 Ne 1:15.

Ældste David A. Bednar
De Tolv Apostles Kvorum

Vi vil prøve dem hermed (Abr 3:25).

Det er nu tid til at forberede os og bevise, at vi er villige og i stand til at gøre alt, uanset hvad Herren vor Gud vil befale os at gøre.

Jeg beder om Helligåndens hjælp til os alle, mens jeg deler de tanker og følelser, der er kommet til mit sind og hjerte som forberedelse til denne generalkonference.

Vigtigheden af prøver

I mere end to årtier, inden mit kald til fuldtidstjeneste i Kirken, arbejdede jeg som underviser og administrator på et universitet. Mit hovedansvar som underviser var at

få de studerende til at lære, hvordan de selv kan lære. En afgørende faktor i mit arbejde var at lave, give karakterer og give de studerende feedback om deres præstation på test. Som de fleste af jer allerede ved af egen erfaring, er test som regel ikke den del af læringsprocessen, de studerende holder mest af!

Men periodiske test er en helt afgørende del af læring. En god test hjælper os til at sammenligne det,

vi skal vide, med det, vi faktisk ved om et bestemt emne. Det giver også en standard, hvorved vi kan evaluere vores læring og udvikling.

På samme måde er test i livets skole en afgørende del af vores evige udvikling. Men interessant nok findes ordet *test* ikke en eneste gang i teksten i skriften af standardværkerne på engelsk. Snarere bruges ord som *prøve*, *undersøge* og *forsøge* til at beskrive forskellige mønstre for passende at vise vores kundskab om, forståelse af og hengivenhed til vor himmelske Faders evige plan for lykke og vores evne til at stræbe efter velsignelserne ved Frelserens forsoning.

Han, der er forfatter til frelsesplanen, beskriver selveste formålet med vores jordiske prøvestand ved brug af ordene *prøve*, *undersøge* og *forsøge* i gamle og nutidige skrifter. »Og vi vil *prøve* dem hermed for at se, om de vil gøre alt, hvad Herren, deres Gud, vil befale dem.«¹

Tænk over denne bøn fra salmisten David:

»*Prøv* mig, Herre, *undersøg* mig, *ransag* hjerte og nyrer!

Jeg har din godhed for øje, jeg vandrer i din trofasthed.«²

Og i 1833 erklærede Herren: »Vær derfor ikke bange for jeres fjender, for jeg har besluttet i mit hjerte, siger Herren, at jeg vil *afprøve* jer i alt, om I vil forblive i min pagt, selv til døden, så I kan findes værdige.«³

Nutidig prøvelse og forsøg

Året 2020 er til dels blevet kendetegnet ved en global pandemi, der har prøvet, undersøgt og testet os på mange måder. Jeg beder om, at vi som enkeltpersoner og familier lærer de værdifulde lektier, som kun udfordrende oplevelser kan lære os.

Provo i Utah i USA

Santo Domingo i Den Dominikanske Republik

Jeg håber også, at vi alle mere fuldt ud anerkender »Guds storhed« og sandheden, at »han vil hellige [vores] trængsler til gavn for [os].«⁴

To grundlæggende principper kan lede og styrke os, når vi står over for prøvende omstændigheder i livet, uanset hvad det kan være:

(1) princippet om forberedelse og (2) princippet om at trænge fremad med standhaftighed i Kristus.

Afprøvning og forberedelse

Som Frelserens disciple bliver vi befalet: »Organiser jer, bered alt, hvad der behøves, og grundlæg et hus, ja, et bønnens hus, et fastens hus, et troens hus, et undervisningens hus, et herlighedens hus, et ordens hus, et Guds hus.«⁵

Vi bliver også lovet, at »hvis I er beredte, skal I ikke frygte.

Og for at I kan undgå fjendens magt og blive samlet hos mig som et retfærdigt folk, uplettet og ulasteligt.«⁶

Disse skriftsteder giver en perfekt ramme til organisering og forberedelse af vores liv og hjem, både timeligt og åndeligt. Vores indsats for at forberede os på de prøvende

oplevelser i livet bør følge Frelserens eksempel, der trinvist »gik frem i visdom og vækst og yndest hos Gud og mennesker«⁷ – en kombineret balance mellem intellektuel, fysisk, åndelig og social parathed.

En eftermiddag for nogle få måneder siden gjorde Susan og jeg status over vores forråd og nødhjælpsforsyninger. På det tidspunkt spredte COVID-19 sig hastigt, og en række jordskælv havde rystet vores hus i Utah. Vi har siden begyndelsen af vores ægteskab arbejdet på at følge det profetiske råd om at forberede sig på uforudsete udfordringer, så det virkede som en god og rettidig opgave at »undersøge« vores tilstand af parathed midt under virussen og jordskælvne. Vi ønskede at finde ud af, hvad vores karakterer var på disse uanmeldte test.

Vi lærte en hel masse. På mange områder var vores forberedelse helt rigtig. Men på nogle andre områder, var der behov for forbedringer, fordi vi ikke havde erkendt og taget fat på bestemte behov til tiden.

Vi grinte også meget. Vi opdagede for eksempel ting i et fjernt skab, der havde været i vores forråd

i årtier. Vi var helt ærligt bange for at åbne og inspicere noget af indholdet ud af frygt for at udløse endnu en global pandemi! Men I bør være glade for at vide, at vi afskaffede de farlige materialer på behørig vis, og at risikoen mod verdens sundhed blev elimineret.

Nogle medlemmer af Kirken mener, at nødsituationsplaner og -forsyninger, forråd af fødevarer og 72 timers-sæt ikke længere må være vigtigt, da brødrene ikke har talt for nyligt eller udbredt sig om disse og relaterede emner til generalkonferencer. Men gentagne formaninger om at forberede sig er blevet forkyndt af Kirkens ledere i årtier. Overensstemmelsen af profetisk råd gennem tiden skaber en mægtig klarhed og advarende røst, der overgår det, et enkelt budskab nogensinde kan frembringe.

Præcist som udfordrende tider afslører vores timelige parathedsmangelfuldhed, så forvolder lidelserne ved åndelig overfladiskhed og selvtilfredshed deres mest skadelige påvirkninger under svære prøvelser.

München i Tyskland

Guatemala City i Guatemala

Vi lærer for eksempel i lignelsen om de ti brudepiger, at udsættelse af forberedelse fører til, at man fejler livets prøve. Husk, hvordan de fem tåbelige piger ikke forberedte sig passende på den eksamen, der blev givet dem på den dag, brudgommen ankom.

»De tåbelige tog deres lamper med, men ikke olie.

De kloge tog både deres lamper med og olie i deres kander.

Men ved midnat lød råbet: Brudgommen kommer, gå ud og mød ham!

Da vågnede alle pigerne og gjorde deres lamper i stand.

Og de tåbelige sagde til de kloge: Giv os noget af jeres olie, for vore lamper går ud.

Men de kloge svarede: Nej, der er ikke nok til både os og jer. Gå

hellere hen til købmanden og køb selv.

Men da de var gået hen for at købe, kom brudgommen, og de, der var rede, gik med ham ind i bryllupssalen, og døren blev lukket.

Siden kom også de andre piger og sagde: Herre, herre, luk os ind!«⁸

»Men han svarede: Sandelig siger jeg jer, jeg kender jer ikke.«⁹

Ved denne eksamen viste de fem tåbelige piger sig kun at være ordets hørere og ikke gørere.¹⁰

Jeg har en ven, der var en pligtopfyldende jurastuderende. I løbet af et semester investerede Sam dagligt tid i at gennemgå, sammenfatte og lære af sine noter for hvert fag, som han havde.

Han fulgte samme mønster i alle sine klasser ved slutningen af hver uge og hver måned. Hans tilgang gjorde ham i stand til at lære loven og ikke blot at lære detaljer udenad. Og da de sidste eksamener stod nær, var Sam forberedt. Faktisk oplevede han eksamensperioden som en af de mindst stressede dele af sin uddannelse. Effektiv og rettidig forberedelse går forud for at bestå prøven.

Sams tilgang til sin juridiske uddannelse fremhæver et af Herrens primære mønstre for vækst og udvikling. »For se, så siger Gud Herren: Jeg vil give menneskenes børn linje på linje, forskrift på forskrift, lidt her og lidt der; og velsignede er de, der lytter til mine forskrifter og låner øre til mit råd, for de skal lære visdom.«¹¹

Jeg indbyder os alle til at lægge

»mærke til, hvordan det går«¹² og ransage os »selv, om [vi] er i troen! Prøv jer selv!«¹³ Hvad har vi lært i disse seneste måneder med tilpasninger til vores livsstil og begrænsninger? Hvad skal vi forbedre åndeligt, fysisk, følelsesmæssigt og intellektuelt? Det er nu tid til at forberede os og bevise, at vi er villige og i stand til at gøre alt, uanset hvad Herren vor Gud vil befale os at gøre.

Afprøvning og at trænge sig fremad

Jeg var engang til en begravelse for en ung missionær, der var blevet dræbt i en ulykke. Missionærens far talte ved lejligheden og beskrev sorgen ved en uventet jordisk adskillelse fra et elsket barn. Han erklærede direkte, at han ikke personligt forstod årsagerne til eller timingen for sådan en hændelse. Men jeg vil altid huske, at denne gode mand også erklærede, at han vidste, at Gud kendte årsagerne og timingen for hans barns død – og det var godt nok for ham. Han fortalte forsamlingen, at han og hans familie, på trods af deres sorg, ville klare sig, deres vidnesbyrd forblev faste og standhaftige. Han afsluttede sine bemærkninger med denne erklæring: »Jeg ønsker, at I ved, at med hensyn til Jesu Kristi evangelium er vores familie fuldt ud dedikerede. Vi er fuldt ud dedikerede.«

Selvom tabet af en kær var hjerteskrærende og svært, var de tapre familiemedlemmer forberedt på at bevise, at de kunne lære en lektie af evig betydning gennem det, de led.¹⁴

Trofasthed er ikke tåbelighed eller fanatisme. Det er snarere at stole på og sætte vores lid til Jesus

Kristus som vor Frelser, på hans navn og på hans løfter. Når vi trænger os »frem med standhaftighed i Kristus og [har] et fuldkommen klart håb og en kærlighed til Gud og til alle mennesker,«¹⁵ bliver vi velsignet med et evigt perspektiv og et livsyn, der strækker sig langt udover vores begrænsede jordiske kapacitet. Vi vil blive i stand til at »samle [os] og stå på hellige steder«¹⁶ og ikke lade os flytte, »førend Herrens dag kommer.«¹⁷

Da jeg var rektor på Brigham Young University-Idaho, kom ældste Jeffrey R. Holland til universitetet i december i 1998 for at tale ved et af vores ugentlige foredrag. Susan og jeg inviterede en gruppe af studerende til at møde og tale med ældste Holland, inden han gav sit budskab. Da vores tid sammen var ved at slutte, spurgte jeg ældste Holland: »Hvis du kunne lære disse studerende bare én ting, hvad ville det så være?«

Han svarede:

»Vi er vidner til en større bevægelse mod polaritet. Muligheden for at befinde sig i midten vil forsvinde fra os som sidste dages hellige. Midten af vejen vil blive tilbagetrukket.

Hvis I træder vande i strømmen af en flod, vil I komme et sted hen. I kommer helt enkelt derhen, hvor strømmen fører jer. Det er ikke godt nok at følge tidevandet, drive med strømmen.

Der skal træffes valg. Ikke at træffe et valg er et valg. Lær at vælge nu.«

Ældste Hollands udtalelse om øget polarisering har vist sig at være profetisk for de sociale tendenser og begivenheder i de sidste 22 år, siden han besvarede mit spørgsmål. Ved at forudsige den voksende uoverensstemmelse mellem Herrens og verdens vis, advarede ældste Holland om, at det mageligt at have en fod i den genoprettede kirke og en fod i verden var hurtigt forsvindende. Denne Herrens tjener opfordrede de unge mennesker til at vælge, forberede sig og blive Frelserens hengivne disciple. Han hjalp dem til at forberede sig og trænge fremad mod og gennem livets oplevelser af prøver, undersøgelser og forsøg.

Løfte og vidnesbyrd

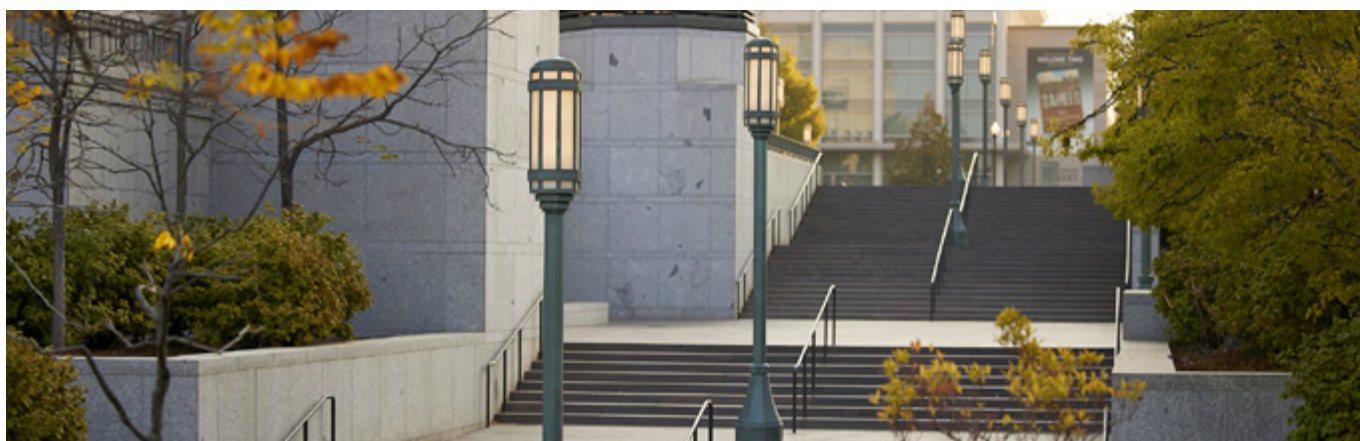
Processen med at bevise vores værd er en grundlæggende del af vor himmelske Faders plan for

lykke. Jeg lover, at når vi alle forbereder os og trænger fremad i tro på Frelseren, kan vi alle modtage den samme karakter i vores livs ultimative eksamen: »Godt, du gode og tro tjener; du har været tro i det små, jeg vil betro dig meget. Gå ind til din herres glæde!«¹⁸

Jeg vidner om, at Gud den evige Fader er vores Fader. Jesus Kristus er hans enbårne og levende Søn, vor Frelser og Forløser. Om disse sandheder vidner jeg med glæde i Herren Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Abr 3:25; fremhævelse tilføjet.
2. Sl 26:2-3; fremhævelse tilføjet.
3. L&P 98:14; fremhævelse tilføjet.
4. 2 Nefi 2:2.
5. L&P 88:119; fremhævelse tilføjet.
6. L&P 38:30-31.
7. Luk 2:52.
8. Matt 25:3-4; 6-11.
9. Joseph Smiths oversættelse, Matthæus 25:12.
10. Se Jak 1:22-25.
11. 2 Ne 28:30.
12. Hagg 1:5, 7.
13. 2 Kor 13:5.
14. Se L&P 105:6.
15. 2 Ne 31:20.
16. L&P 101:22.
17. L&P 87:8.
18. Matt 25:21.

Ældste Scott D. Whiting
De Halvfjerds

At blive som ham

Kun med Frelserens guddommelige hjælp, kan vi alle bevæge os mod at blive ligesom ham.

Selv for den, der omhyggeligt studerer Jesu Kristi liv og tjenestegerning, er Frelserens formaning til at være »ligesom jeg er«¹ skræmmende og tilsyneladende uopnåelig. Måske er I ligesom mig – meget bevidst om jeres fejl og nederlag, så I mener, at det er mere mentalt behageligt at gå ad en vej uden stigning og lille udvikling. »Denne lærdom er helt sikkert urealistisk og overdrevet, rationaliserer vi, når vi mageligt vælger kursen med mindst modstand, hvorved vi forbrænder færre tiltrængte forandringskalorier.

Men hvad nu hvis at blive »ligesom [han er]« ikke er billedligt, selv i vores

dødelige tilstand? Hvad hvis det, i nogen grad, er opnåeligt i dette liv og et krav for at være sammen med ham igen? Hvad hvis »ligesom jeg er« er præcist og nøjagtigt, hvad Frelseren mente? Hvad så? Hvilken slags indsats ville vi være villige til at yde for at indbyde hans mirakuløse kraft i vores tilværelse, så vi kan ændre vores inderste væsen?

Ældste Neal A. Maxwell sagde: »Når vi overvejer, at vi er blevet befalet af Jesus at blive som ham, ser vi, at vi i vores nuværende omstændigheder ikke nødvendigvis er ugudelige, men snarere er halvhjertede

og mangler entusiasme for hans sag – som også er vores sag! Vi lovpriser ham, men sjældent imiterer vi ham.«² En ung præst, Charles M. Sheldon, udtrykte lignende meninger på denne måde: »Vores kristendom elsker dens nemhed og magelighed for meget til at tage noget så hårdt og tungt som et kors på sig.«³

Faktisk er alle befalet at blive som ham, ligesom Jesus Kristus blev som Faderen.⁴ Idet vi udvikler os, bliver vi mere fuldstændige, færdige og fuldt ud udviklet.⁵ Sådant lærdom er ikke baseret på én trosretnings lære, men kommer direkte fra Mesteren selv. Det er gennem denne linse, at livet bør leves, kommunikation bør overvejes og forhold bør fremelskes. Der er i sandhed ingen anden måde at hele sårene på fra ødelagte forhold eller et nedbrudt samfund, end at vi hver især imiterer Fredsfyrsten mere fuldstændigt.⁶

Lad os overveje, hvordan man påbegynder en eftertænksom, tilsigtet og overlagt stræben efter at blive, som han er, ved at opnå netop Jesu Kristi egenskaber.

Beslutsomhed og forpligtelse

For nogle få år siden stod min hustru og jeg ved foden af Japans højeste bjerg, Fujiyama. Da vi påbegyndte vores bestigning, så vi op mod tinden langt væk og spekulerede over, om vi kunne nå dertil.

Idet vi gjorde fremskridt, begyndte træthed, ømme muskler og højdens påvirkninger at vise sig. Mentalt blev det vigtigt for os kun at fokusere på det næste trin. Vi sagde: »Jeg når nok ikke til toppen snart, men jeg kan tage dette næste trin nu.« Med tiden blev denne overvældende opgave opnåelig – trin for trin.

Orem i Utah i USA

Det første trin på denne sti mod at blive som Jesus Kristus er at have et ønske om at blive det. Det er godt at forstå formaningen om at blive som ham, men den forståelse skal sammenkobles med en længsel mod at forvandle os selv, et trin ad gangen, udover det naturlige menneske.⁷ Vi må vide, hvem Jesus Kristus er, for at udvikle ønsket. Vi må kende noget til hans karakter,⁸ og vi må lede efter hans egenskaber i skrifterne, gudstjenester og andre hellige steder. Når vi lærer ham bedre at kende, vil vi se hans egenskaber blive genspejlet i andre. Dette vil opmuntre os på vores egen færd, for hvis andre i nogen grad kan opnå hans egenskaber, så kan vi også.

Hvis vi er ærlige over for os selv, så hvisker Kristi lys⁹ inden i os, at der er afstand mellem, hvor vi er i forhold til Frelserens ønskede karakter.¹⁰ Denne ærlighed er vigtig, hvis vi skal gøre fremskridt mod at blive som ham. Ærlighed er i sandhed én af hans egenskaber.

De af os, der er modige, kan overveje at spørge et betroet familiemedlem, en ægtefælle, ven eller åndelig leder, om hvilken af Jesu Kristi egenskaber vi mangler – og vi skal nok forberede os til at få svaret! Nogle gange ser vi os selv med forvrængende tivolispejle, der enten viser os meget rundere eller meget magrere, end vi virkelig er.

Betroede venner og familie kan hjælpe os med at se os selv mere korrekt, men selv de, uanset hvor kærlige

og hjælpsomme de gerne vil være, kan se tingene ufuldkomment. Derfor er det vigtigt, at vi også spørger vor himmelske Fader, hvad vi har brug for, og hvor vi skal fokusere vores indsats. Han har et perfekt billede af os og vil kærligt vise os vores svagheder.¹¹ Måske vil I finde ud af, at I behøver større tålmodighed, ydmyghed, næstekærlighed, kærlighed, håb, flid eller lydighed for at nævne et par stykker.¹²

For ikke så længe siden havde jeg en øjenåbnende oplevelse, da en kærlig kirkeleder kom med et meget direkte forslag om, at jeg kunne bruge et større mål af en bestemt egenskab. Han skar kærligt igennem enhver fordrejning. Samme aften fortalte jeg min hustru om denne oplevelse. Hun var nådigt næstekærlig, selv da hun

var enig i hans forslag. Helligånden bekræftede for mig, at deres råd var fra en kærlig himmelsk Fader.

Det kan også være nyttigt ærligt at udfylde aktiviteten kristuslignende egenskaber i kapitel 6 i *Forkynd mit evangelium*.¹³

Når I har lavet en ærlig vurdering og besluttet jer for at påbegynde vandringen op ad bjerget, skal I omvende jer. Præsident Russell M. Nelson har kærligt undervist: »Når vi vælger at omvende os, vælger vi at forandre os! Vi tillader Frelseren at forandre os til den bedste udgave af os selv. Vi vælger at vokse åndeligt og modtage glæde – glæden ved forløsning i ham. Når vi vælger at omvende os, vælger vi at blive mere

som Jesus Kristus.«¹⁴

At blive som Jesus Kristus kommer til at kræve, at vi ændrer vores hjerte og sind, ja, selve vores karakter, og at gøre dette er kun muligt gennem Jesu Kristi frelsende nåde.¹⁵

Find og gør noget

Når I nu har besluttet jer for at ændre og omvende jer og har søgt vejledning gennem at bede, ærlig overvejelse og muligvis rådført jer med andre, vil I være nødt til at vælge en egenskab, der bliver jeres fokus. I vil blive nødt til at forpligte jer til at yde en betydelig indsats. Disse egenskaber kommer ikke billigt eller pludseligt, men gennem hans nåde vil de komme trinvist, når I forsøger.

Kristuslignende egenskaber er gaver fra en kærlig himmelsk Fader

for at velsigne os og dem omkring os. Ligeledes vil vores bestræbelser på at få disse egenskaber kræve inderlige bønner om hans guddommelige hjælp. Når vi søger disse gaver for bedre at kunne tjene andre, vil han velsigne os i vores bestræbelser. Selvisk søgen efter en gave fra Gud vil ende med skuffelse og frustration.

Ved at fokusere skarpt på én nødvendig egenskab i jeres fremskridt mod at få den egenskab, vil andre egenskaber begynde at tilfalde jer. Kan én, der fokuserer skarpt på næstekærlighed, ikke opnå mere kærlighed og ydmyghed? Kan én, der fokuserer på lydighed, ikke opnå mere flid og håb? Jeres betydelige indsats for at få én egenskab bliver som tidevandet, der hæver alle bådene i havnen.

Optegn og oprethold

Det er vigtigt for mig, når jeg stræber efter at blive som ham, at registrere mine oplevelser og det, jeg lærer. Når jeg studerer med én af hans egenskaber in mente, bliver skrifterne nye, idet

Rexburg i Idaho i USA

jeg ser eksempler på denne egenskab i hans lærdomme, hans tjenestegering og hans disciple. Mine øjne bliver også mere fokuseret på at genkende den egenskab i andre. Jeg har set vidunderlige personer både i og udenfor Kirken, der har egenskaber, der imiterer ham. De er kraftfulde eksempler på, hvordan disse egenskaber kan komme til udtryk hos almindelige dødelige gennem hans kærlige nåde.

For at se reel fremgang er man nødt til at yde en vedholdende indsats. Ligesom bjergbestigning kræver forberedelse før og udholdenhed og vedholdenhed under bestigningen, vil denne rejse også kræve en virkelig indsats og ofre. Sand kristendom, i hvilken vi stræber efter at blive som vores Mester, har altid krævet vores bedste indsats.¹⁶

Nu en lille advarsel. Det er ikke meningen, at befalingen om at blive som ham, skal få jer til at føle jer skyldige, uværdige eller uelskede. Hele vores jordiske oplevelse handler om udvikling, at forsøge, at fejle og at lykkes. Selvom min kone og jeg ville have ønsket, at vi kunne lukke øjnene og på magisk vis blive transporteret til bjergtinden, så er det ikke det, livet handler om.

I er gode nok, I er elsket, men det betyder ikke, at I er fuldkomne

endnu. Der skal arbejdes i dette liv og i det næste. Kun med hans guddommelige hjælp kan vi alle udvikle os mod at blive ligesom ham.

I disse tider, hvor »alt [synes at] være i bevægelse; og ... frygt [tilsyneladende kommer] over alle mennesker«,¹⁷ er den eneste modgift, den eneste kur at stræbe efter at være som Frelseren,¹⁸ hele menneskehedens Forløser,¹⁹ verdens Lys²⁰ og at søge efter ham, som erklærede: »Jeg er vejen.«²¹

Jeg ved, at det at blive ligesom ham gennem hans guddommelige hjælp og styrke er opnåeligt trin for trin. Hvis det ikke var sådan, ville han ikke have givet os denne befaling.²² Jeg ved dette – til dels fordi jeg har set hans egenskaber i så mange af jer. Om disse ting bærer jeg vidnesbyrd i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. 3 Ne 27:27. Se relaterede formaninger fra Frelseren i Matt 5:48 (»Så vær da fuldkomne, som jeres himmelske Fader er fuldkommen«); 1 Joh 2:6 (»Den, der siger, at han bliver i ham, skylder også selv at leve sådan, som han levede«); Mosi 3:19 (For det naturlige menneske er en fjende af Gud og har været det fra Adams fald og vil være det for evigt og altid, medmindre han giver efter for Helligåndens tilskyndelser og aflægger det naturlige menneske og bliver en hellig ved Herren Kristi forsoning og bliver som et barn, underdanig, sagtmødig,

Michelle D. Craig
Førsterådgiver i Unge Kvinders hovedpræsidentskab

ydmig, tålmodig, fuld af kærlighed, villig til at underordne sig alt det, som Herren finder det tjenligt at pålægge ham, ligesom et barn underordner sig sin far»; Alma 5:14 («Og se, nu spørger jeg jer, mine brødre i kirken: Er I blevet født åndeligt af Gud? Har I antaget hans billede i jeres ansigtsudtryk?»; 3 Ne 12:48 («Derfor ønsker jeg, at I skal være fuldkomne, ligesom jeg, eller jeres Fader som er i himlen, er fuldkommen»).

2. Neal A. Maxwell, *Even As I Am*, 1982, s. 16.
3. Charles M. Sheldon, *In His Steps*, 1979, s. 185.
4. Se L&P 93:12-17.
5. Se Matt 5:48, King James, fodnote b.
6. Se Es 9:6; 2 Ne 19:6.
7. Se 1 Kor 2:14; Mosi 3:19.
8. Se Matt 7:23; 25:12; Mosi 26:24; David A. Bednar, »Kender I mig«, *Liahona*, nov. 2016, s. 102-105.
9. Se L&P 93:2.
10. Se Moro 7:12-19.
11. Se Eter 12:27.
12. Se *Forkynd mit evangelium: En vejledning til missionering*, 2007, kapitel 6, »Hvordan udvikler jeg kristne egenskaber?« Henvisninger til andre egenskaber, Frelseren har, findes spredt i skrifterne. Nogle få eksempler findes i Mosi 3:19; Alma 7:23; TA 1:13.
13. Se *Forkynd mit evangelium*, s. 126.
14. Russell M. Nelson, »Vi kan gøre det bedre og være bedre«, *Liahona*, maj 2019, s. 67.
15. Se Bible Dictionary, »Grace«; se også Guide til skrifterne, »Nåde«, scriptures. ChurchofJesusChrist.org.
16. Se Sheldon, *In His Steps*, s. 246: »Hvis vores definition af at være kristen kun er at nyde tilbedelsens privilegier, være gavmild, uden at det koster os noget, have en god, nem tid omgivet af venlige venner og af behagelige ting, leve respektfuldt og på samme tid undgå verdens store stress af synd og problemer, fordi det er for megen smerte at bære – hvis dette er vores definition af kristendom, så er vi i sandhed langt fra at følge ham, hvis trin gik vejen med jammern og tårer og pinefuld hulken for en tabt menneskehed; som sved store dråber af blod, som råbte højt fra det oprejste kors: »Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?«
17. L&P 88:91.
18. Se Es 43:3.
19. Se Job 19:25.
20. Se Joh 8:12.
21. Joh 14:6.
22. Se 1 Ne 3:7.

Øjne til at se

Gennem Helligåndens kraft vil Kristus gøre os i stand til at se os selv og se andre, som han gør.

At se Guds hånd

Jeg elsker i historien i Det Gamle Testamente om en ung mand, der tjente profeten Elisa. Den unge mand vågnede tidligt om morgenen, gik udenfor og opdagede, at byen var omringet af en stor hær, der ville udrydde dem. Han løb hen til Elisa og sagde: »Ak, herre, hvad skal vi gøre?«

Elisa svarede: »Frygt ikke, der er flere på vores side end på deres!«

Elisa vidste, at den unge mand havde brug for mere end beroligende forsikring, han havde brug for at se. Så bad Elisa: »Herre, åbn øjnene på ham, så han kan se! Herren åbnede den unge mands øjne, og han så, at bjerget var fuldt af ildheste og ildvogne rundt om Elisa.¹

Der kan være perioder, hvor I, ligesom tjeneren, kæmper med at se, hvordan Gud virker i jeres liv – perioder hvor I føler jer under angreb – hvor livets prøvelser bringer jer på knæ. Vent og stol på Gud og hans timing, for I kan stole på ham af hele jeres hjerte. Men vi kan lære endnu en ting af denne beretning. Mine kære søstre og brødre, I kan også bede Herren om at åbne jeres øjne for at se det, I normalt ikke ville se.

Se os selv som Gud ser os

Det måske vigtigste for os for at kunne se klart er at kunne se, hvem

Gud er, og hvem vi virkelig er – sønner og døtre af himmelske forældre med »guddommelige egenskaber og en evig skæbne.«² Bed Gud om at åbenbare disse sandheder for jer, og hvad han føler for jer. Jo bedre I forstår jeres sande identitet og formål helt inde i sjælen, desto mere vil det påvirke alt i jeres liv.

Wakayama i Japan

Se andre

At forstå, hvordan Gud ser os, hjælper os til at se andre, som han gør. Klummeskriver David Brooks har sagt: »Mange af vores samfunds største problemer stammer fra, at folk ikke føler sig set eller bemærket ... Der er et primært ... træk vi alle skal blive bedre til, og det er virkelig at se hinanden og virkelig at blive set.«³

Jesus Kristus ser virkelig folk. Han ser individer, deres behov, og hvem de kan blive. Hvor andre så fiskere,

syndere eller toldere, så Jesus disciple, hvor andre så en mand besat af djævl, så Jesus ud over de ydre lidelser, anerkendte manden og helbredte ham.⁴

Selv i vores travle liv, kan vi følge Jesu eksempel og se individer – deres behov, deres tro, deres kampe, og hvem de kan blive til.⁵

Når jeg beder Herren om at åbne mine øjne for at se det, jeg måske ikke normalt ser, stiller jeg ofte mig selv to spørgsmål og lægger mærke til de indtryk, der kommer: »Hvad gør jeg, som jeg bør holde op med?« og »Hvad gør jeg ikke, som jeg bør begynde at gøre?«⁶

For måneder siden stillede jeg mig selv disse spørgsmål under nadveren og blev overrasket over de indtryk, der kom. »Hold op med at se på din telefon, når du venter i kø.« Det var næsten blevet helt automatisk at se på min telefon, når jeg venter i kø. Jeg synes, det var et godt tidspunkt til at multitaske, få set mine e-mails, se på overskrifter eller scrolle ned gennem opslag på de sociale medier.

Næste morgen befandt jeg mig i en lang kø i en butik. Jeg tog min telefon frem og kom så i tanke om den indskydelse, jeg havde fået. Jeg lagde min telefon væk og så mig omkring. Jeg

så en ældre herre i køen foran mig. Hans vogn var tom, bortset fra nogle få dåser med kattedmad. Jeg synes, det var lidt akavet, men sagde noget *virkelig* smart, som: »Jeg kan se, at du har en kat.« Han sagde, at der var en storm på vej, og han ville ikke risikere at stå uden kattedmad. Vi talte kort, og han vendte sig derpå mod mig og sagde: »Ved du hvad, jeg har ikke fortalt nogen det, men det er min fødselsdag i dag.« Mit hjerte smeltede. Jeg ønskede ham tillykke med fødselsdagen og bad en stille bøn i taknemmelighed over, at jeg ikke havde været optaget af telefonen og var gået glip af en mulighed for virkelig at se og skabe kontakt til en anden, der havde brug for det.

Jeg ønsker af hele mit hjerte ikke at være som præsten eller levitten på vejen til Jeriko – en der ser og går forbi.⁷ Men for ofte tror jeg, at jeg er.

Se Guds ærinde til mig

Jeg lærte for nylig en værdifuld lektie om det virkelig at se andre af en ung kvinde, der hedder Rozlyn.

Denne historie fik jeg fortalt af min ven, der var sønderknust, da hendes mand gennem 20 år flyttede. Da deres børn boede på skift hos forældrene, virkede udsigten til at tage alene i kirke skræmmende. Hun fortæller:

»I en kirke, hvor familien er af altafgørende betydning, kan det være smertefuldt at sidde alene. Den første søndag gik jeg ind og bad til, at ingen ville tale til mig. Jeg kunne knap nok bevare fatningen, og var meget tæt på at briste i gråd. Jeg sad på min sædvanlige plads og håbede, at ingen ville lægge mærke til, hvor tom bænken virkede.

En ung kvinde i vores menighed vendte sig om og så på mig. Jeg foregav at smile. Hun smilede igen.

Temecula i Californien i USA

Jeg kunne se bekymringen i hendes ansigt. Jeg bad en stille bøn om, at hun ikke ville komme og tale med mig – jeg havde intet positivt at sige, og jeg vidste, at jeg ville komme til at græde. Jeg slog igen blikket ned og undgik øjenkontakt.

I løbet af den næste time bemærkede jeg, at hun af og til så på mig igen. Så snart mødet var forbi, kom hun direkte hen til mig. »Hej Rozlyn,« hviskede jeg. Hun lagde sine arme omkring mig og sagde: »Søster Smith, jeg kan se, at det er en dårlig dag for dig. Det er jeg rigtig ked af. Jeg elsker dig.« Som forudset kom tårerne, da hun krammede mig igen. Men da jeg gik, tænkte jeg: »Måske kan jeg trods alt magte det her.«

Den søde 16-årige unge kvinde, mindre end halvt så gammel som jeg, fandt mig hver søndag resten af året for at give mig et kram og spørge: »Hvordan går det?« Det ændrede fuldstændig, hvordan jeg havde det med at komme i kirke. Sandheden er, at jeg begyndte at *regne* med de kram. Nogen lagde mærke til mig. Nogen vidste, at jeg var der. Nogen bekymrede sig.«

Som med alle gaver Faderen så villigt giver, må vi, hvis vi ønsker virkelig at se andre, *bede ham* om det – og derpå *handle*. *Bed* om at se andre, som han gør – som hans sande sønner og døtre med uendeligt og guddommeligt potentiale. Vi må derefter *handle* ved at elske, tjene og bekræfte deres værd og potentiale, som I bliver tilskyndet til det. Når dette bliver mønstret for vores liv, vil vi opdage, at vi bliver »Jesu Kristi, sande tilhængere«.⁸ Andre vil kunne stole på os af hele deres hjerte. Og i dette mønster vil vi også finde *vores egen* sande identitet og eget formål.

Min ven husker en anden oplevelse, mens hun sad på den samme tomme

São Paulo i Brasilien

bænk alene, hvor hun spekulerede på om 20 års indsats for at efterleve evangeliet i sit hjem havde været forgæves. Hun havde brug for mere end beroligende forsikring, hun havde brug for at se. Hun følte et spørgsmål gennemtrænge sit hjerte: »Hvorfor gjorde du disse ting?« Gjorde du dem for belønningen, andres ros eller det ønskede resultat. Hun tøvede et øjeblik, søgte i sit hjerte, og var i stand til med selvsikkerhed at svare: »Jeg gjorde det, fordi jeg elsker Frelseren. Og jeg elsker hans evangelium.« Herren åbnede hendes øjne for at hjælpe hende til at se. Dette enkle, men kraftfulde ændrede syn hjalp hende til at blive ved med at fortsætte med tro på Kristus, på trods af sin situation.

Jeg bærer vidnesbyrd om, at Jesus Kristus elsker os og kan give os øjne til at se – *selv* når det er svært, *selv* når vi er trætte, *selv* når vi er ensomme og *selv* når resultaterne ikke er, som vi havde håbet på. Gennem hans nåde, vil han velsigne os og øge vores evne til at se. Gennem Helligåndens kraft vil Kristus gøre os

i stand til at se os selv og se andre, som han gør. Med hans hjælp kan vi skelne og se, det der er mest vigtigt. Vi kan begynde at se Herrens hånd i de små ting i vores liv – vi vil se andre, som han ser dem.

Og så på den store dag, »når han viser sig, vil [vi] være som han, for vi skal se *ham*, som han er, så vi må have dette håb,⁹ det er min bøn i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. 2 Kong 6:15-17.
2. Unge Kvinders tema, ChurchofJesusChrist.org.
3. David Brooks, »Finding the Road to Character«, tale til Brigham Young University forum, 22. okt. 2019, speeches.byu.edu.
4. Se Mark 5:1-15.
5. »Det er en alvorlig sag at leve i et samfund med mulige guder og gudinder og at huske, at den kedeligste mest uinteressante person, du kan tale med, måske en dag bliver et væsen, som du, hvis du kunne se det nu, ville føle dig stærkt fristet til at tilbede ... Der findes ingen *ordinære* mennesker« (C.S. Lewis, *The Weight of Glory*, 2001, s. 45-46).
6. Kim B. Clark, »Encircled About By Fires«, satellittransmission for seminar og institut, 4. aug. 2015, ChurchofJesusChrist.org.
7. Se Luk 10:30-32.
8. Moro 7:48.
9. Moro 7:48; fremhævelse tilføjet.

Ældste Quentin L. Cook
De Tolv Apostles Kvorum

Hjerter, der er knyttet sammen i retfærdighed og enighed

Lad os ved dette 200-årsmærke i vores kirkes historie forpligte os til at leve retskaffent og være mere samhörige end nogensinde før.

Retfærdighed og enighed er helt afgørende.¹ Når mennesker elsker Gud af hele deres hjerte og retskaffent stræber efter at blive som ham, er der mindre strid og splid i et samfund. Der er mere sammenhold. Jeg elsker en sand beretning, der eksemplificerer dette.

Som ung mand, der ikke tilhørte vores kirke, bistod og forsvarede general Thomas L. Kane de hellige, da de blev tvunget til at flygte fra Nauvoo. Han forsvarede Kirken i mange år.²

I 1872 rejste general Kane, hans talentfulde hustru, Elizabeth Wood

Kane, og deres to sønner fra deres hjem i Pennsylvania til Salt Lake City. De ledsagede Brigham Young og hans rejsefæller på turen sydpå mod St. George i Utah. Elizabeth var lidt forbeholden over for kvinderne inden sit første besøg i Utah. Hun blev overrasket over noget af det, hun opdagede. Hun opdagede for eksempel, at det i Utah stod en kvinde frit at tage et hvilket som helst job, der kunne skaffe hende til livets ophold.³ Hun opdagede også, at Kirkens medlemmer var venlige og forstående med hensyn til det oprindelige folk i Amerika.⁴

På deres tur boede de i Fillmore hos Thomas R. og Matilda Robison King.⁵

Elizabeth skrev, at mens Matilda var ved at tilberede mad til præsident Young og hans følge, kom der fem amerikanske indianere ind i stuen. Selvom de ikke var blevet inviteret, var det tydeligt, at de forventede at måtte slutte sig til følget. Søster King talte til dem »på deres sprog.« De satte sig ned med deres tæpper og et tilfreds udtryk i ansigtet. Elizabeth spurgte et af King-børnene: »Hvad sagde din mor til disse mænd?«

Matildas søn svarede: »Hun sagde, »disse fremmede kom først, og jeg har kun lavet mad nok til dem, men jeres mad er på komfuret nu, så jeg kalder på jer, så snart den er klar.«

Elizabeth spurgte: »Gør hun virkelig det eller får de bare resterne ved køkkendøren?«⁶

Matildas søn svarede: »Mor vil servere for dem, akkurat som hun gør for jer, og give dem en plads ved sit bord.«

»Og det gjorde hun, og »de spiste med stor pli.« Elizabeth beskrev, hvordan denne værtinde steg 100 procent i hendes agtelse.⁷ Man fremmer enighed, når mennesker bliver behandlet

Kuala Lumpur i Malaysia

Villa Alemana i Greater Valparaíso i Chile

med værdighed og respekt, selvom de udadtil kan virke anderledes.

Som ledere lider vi ikke af den illusion, at alle fortidens forhold var perfekte, at alle opførte sig kristuslignende, eller at alle beslutninger var retfærdige. Dog lærer vores tro os, at vi alle er børn af vor Fader i himlen, og vi dyrker og følger ham og hans Søn, Jesus Kristus, der er vor Frelser. Vi ønsker, at vi af hjerte og sind vil blive knyttet sammen i retfærdighed og enighed, og vi må blive ét med dem.⁸

Retfærdighed er et bredt begreb, men det omfatter helt bestemt at efterleve Guds bud.⁹ Den kvalificerer os til de hellige ordinancer, der udgør pagtsstien og velsigner os med at have Åndens vejledning i vores liv.¹⁰

At være retfærdig afhænger ikke af, at vi hver især nyder enhver velsignelse i vores liv lige nu og her. Vi bliver måske ikke gift eller velsignet med børn eller andre ønskede velsignelser nu. Men Herren har lovet, at de retfærdige, for så vidt de er trofaste, »kan bo hos Gud i en tilstand af aldrig ophørende lykke.«¹¹

Samhørighed er også et bredt, omfattende begreb, men den eksemplificerer bestemt både det første og andet store bud om at elske Gud og elske vores næste.¹² Den betegner et Zion, hvor folkets hjerter er »knyttet sammen i enighed.«¹³

Konteksten for mit budskab er den kontrast og de lektier, vi finder i de hellige skrifter.

Der er gået 200 år siden Faderen og hans Søn viste sig og indledte gengivelsen af Jesu Kristi evangelium i 1820. Beretningen i 4 Nefi i Mormons Bog beskriver en tilsvarende 200-årig periode, efter Frelseren havde vist sig og stiftet sin kirke i det gamle Amerika.

De historiske optegnelser, vi læser i 4 Nefi, beskriver et folk, hvor der ikke var misundelse, ufred, tumult, løgnagtighed, mord eller nogen form for uterlighed. På grund af denne retfærdighed kunne der, som der står: »Visselig ... ikke findes noget lykkeligere folk blandt alle de folk, der var blevet skabt ved Guds hånd.«¹⁴

Med hensyn til enighed står der i 4 Nefi: »Og det skete, at der ikke var nogen strid i landet på grund af Guds kærlighed, som boede i folkets hjerte.«¹⁵

Desværre beskriver 4 Nefi derefter en drastisk ændring, der begynder i det »to hundrede og første år«,¹⁶ hvor lastefuldhed og splid forpurrede retfærdigheden og enigheden. Det dybe moralske fordærv, der fulgte deraf, blev med tiden så slemt, at den store

profet Mormon beklagende sagde til sin søn Moroni:

»Men, o min søn, hvorledes kan et folk som dette, der fryder sig ved så megen vederstyggelighed –

Hvorledes kan vi forvente, at Gud vil holde sin hånd tilbage med hensyn til at fælde dom over os?«¹⁷

Selvom vi lever i en særlig tid, er verden i denne uddeling ikke blevet velsignet med den retfærdighed og enighed, der beskrives i 4 Nefi. Vi lever i sandhed i en tid præget af stærk splittelse. Dog har de millionvis af mennesker, der har accepteret Jesu Kristi evangelium, forpligtet sig til at stræbe efter både retfærdighed og enighed. Vi er alle opmærksomme på, at vi kan blive bedre, og det er vor tids udfordring. Vi kan påvirke i god retning og være til generel velsignelse i samfundet. Lad os ved dette 200-årsmærke i vores kirkes historie forpligte os som medlemmer i Herrens kirke til at leve retskaffent og være mere samhörige end nogensinde før. Præsident Russell M. Nelson har opfordret os til »at udvise større høflighed, racemæssig og etnisk fredelighed og gensidig respekt.«¹⁸ Det vil sige at elske hinanden og Gud og godtage alle som brødre og søstre og virkelig prøve at være Zions folk.

Provo i Utah i USA

Med vores alt inklusive lære kan vi blive en oase af enighed og fejre forskelligheder. Enighed og forskellighed er ikke modsætninger. Vi kan opnå større enighed, når vi fremelsker en atmosfære af inklusion og respekt for forskellighed. I den periode, jeg tjente i stavspræsidentskabet i San Francisco Stav i Californien, havde vi menigheder, hvor der blev talt spansk, tongansk, tagalog og mandarin. Vores engelsktalende menighed var sammensat af mennesker fra mange forskellige folkeslag og kulturer. Der herskede kærlighed, retfærdighed og enighed.

I Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige fastlægges menigheder og grene ud fra geografi og sprog,¹⁹ ikke race eller kultur. Race anføres ikke på medlemsoptegnelser.

Ret tidligt i Mormons Bog, omtrent 550 år inden Kristi fødsel, undervises vi i det grundlæggende bud omkring forholdet mellem vor himmelske Faders børn. Alle bør holde Herrens bud, og alle indbydes til at tage del i Herrens godhed; »og han afviser ingen, som kommer til ham, sort og hvid, træl og fri, mand og kvinde; og han husker hedningerne; og alle er lige for Gud, både jøde og ikke-jøde.«²⁰

Frelserens tjenestegering og budskab har vedvarende vist, at alle folkeslag og farver er Guds børn. Vi er alle brødre og søstre. Vi tror, som en

del af vores lære, på, at forfatningen i genoprettelsens værtsland, USA, den amerikanske forfatning²¹ og relaterede dokumenter,²² blev skrevet af ufuldkomne mennesker, der blev inspireret af Gud til velsignelse for alle mennesker. Som vi læser i Lære og Pagter, blev grunden til disse dokumenter lagt og de »bør opretholdes af hensyn til rettighederne og beskyttelsen af alt kød i overensstemmelse med retfærdige og hellige principper.«²³ To af disse principper var handlefrihed og ansvarlighed for sine egne synder. Herren erklærede:

»Derfor er det ikke rigtigt, at noget menneske skal være i trældom i forhold til et andet.

Og med dette formål har jeg lagt grunden til dette lands forfatning ved hænderne på vise mænd, som jeg har ladet fremstå med netop dette formål, og har frikøbt landet ved udgydelse af blod.«²⁴

Denne åbenbaring blev modtaget i 1833, da de hellige i Missouri led stor forfølgelse. Indledningen til Lære og Pagter afsnit 101 lyder blandt andet: »Pøbelhobe havde drevet dem fra deres hjem i Jackson County ... Der blev fremsat mange dødstrusler mod enkeltmedlemmer af kirken.«²⁵

Det var en tid med store spændinger på flere fronter. Mange indbyggere i Missouri betragtede indianerne som fjender og ønskede dem fjernet fra

staten. Desuden var mange nybyggere i Missouri slaveejere, og de følte sig truet af dem, der var imod slaveri.

Derimod rummede vores lære respekt for indianerne, og vi havde et ønske om at undervise dem i Jesu Kristi evangelium. Med hensyn til slaveri fremgår det tydeligt af vores skrifter, at intet menneske skal være i trældom for et andet.²⁶

Til sidst blev de hellige voldeligt fordrevet fra Missouri²⁷ og sidenhen tvunget til at drage vestpå.²⁸ De hellige nød fremgang og fandt den fred, der ledsager retfærdighed, enighed og efterlevelse af Jesu Kristi evangelium.

Jeg fryder mig over Frelserens forbøn, som vi finder i Johannesevangeliet. Frelseren anerkendte, at Faderen havde sendt ham, og at han, Frelseren, havde fuldført det værk, han var blevet sendt for at udføre. Han bad for sine disciple og dem, der ville tro på Kristus: »At de alle må være ét, ligesom du, fader, i mig og jeg i dig, at de også må være i os.«²⁹ Det at være ét var, hvad Kristus bad for, inden han blev forrådt og korsfæstet.

I det første år efter gengivelsen af Jesu Kristi evangelium, taler Herren, som det er optegnet i afsnit 38 af Lære og Pagter, om krig og ugudelighed og erklærer: »Jeg siger jer: Vær ét; og hvis I ikke er ét, er I ikke mine.«³⁰

Vores kirkekultur kommer fra Jesu Kristi evangelium. Paulus' Brev til Romerne rummer stor dybde.³¹ Den tidlige kirke i Rom bestod af både jøder og ikke-jøder. Disse jøder havde en judaistisk kultur med sig, og de »vandt selvstændighed og begyndte at formere sig og blomstre.«³²

Ikke-jøderne i Rom havde en kultur, der var meget præget af den hellenistiske, som apostlen Paulus kendte godt på grund af sine erfaringer i Athen og Korinth.

Paulus fremsætter Jesu Kristi evangelium på en forståelig måde. Han optegner rammende aspekter ved både den judaistiske og ikke-jødiske kultur,³³ som er i modstrid med Jesu Kristi sande evangelium. I princippet beder han dem alle om at aflægge de kulturelle hindringer fra deres overbevisninger og baggrund, som ikke er i overensstemmelse med Jesu Kristi evangelium. Paulus formaner jøderne og ikke-jøderne til at holde buddene og elske hinanden og bekræfter, at retfærdighed fører til frelse.³⁴

Kulturen i Jesu Kristi evangelium er ikke en ikke-jødisk eller en judaistisk kultur. Den afgøres ikke af hudfarve eller af, hvor man bor. Selvom vi fryder os over kulturelle særpræg, bør vi lægge aspekter ved de kulturer, der er i modstrid med Jesu Kristi evangelium, bag os. Vores medlemmer og nyomvendte kommer ofte fra forskellige folkeslag og kulturelle baggrunde. Hvis vi følger præsident Nelsons opfordring til at samle Israel på begge sider af sløret, vil vi opdage, at vi er lige så forskellige som jøderne og ikke-jøderne var på Paulus' tid. Alligevel kan vi forenes i vores kærlighed til og tro på Jesus Kristus. Paulus' Romerbrev fastslår det princip, at vi følger kulturen og læren i Jesu Kristi evangelium. Det er selv i dag et mønster for os.³⁵ Tøpeltets ordnancer forener os på særlige måder og lader os blive ét på enhver evig vigtig måde.

Vi hylder vores pionermedlemmer overalt i verden, ikke fordi de var fuldkomne, men fordi de overvandt modgang, ofrede noget, gjorde sig håb om at blive kristuslignende og stræbte efter at fremme tro på og blive et med Frelseren. Deres fællesskab med Frelseren gjorde dem ét med hinanden. Dette princip gælder også for os i dag.

Den kraftige appel til medlemmerne af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er at stræbe efter at blive et Zion, et folk, der er ét af hjerte og sind, og som dvæler i retfærdighed.³⁶

Det er min bøn, at vi vil være retfærdige og forenede og helt og aldeles fokuseret på at tjene og følge vor Frelser, Jesus Kristus, om hvem jeg vidner. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se L&P 38:27.
2. Thomas Kanes virke på vegne af medlemmerne er konsekvent blevet gengivet »som en handling og uselvisk offer af en ung idealist, som var vidne til uretfærdighed påført en forfulgt religiøs minoritet« (introduktion til Elizabeth Wood Kane, *Twelve Mormon Homes Visited in Succession on a Journey through Utah to Arizona*, red. Everett L. Cooley, 1974, s. viii).
3. Se Kane, *Twelve Mormon Homes*, s. 5.
4. Se Kane, *Twelve Mormon Homes*, s. 40.
5. Se Lowell C. (Ben) Bennion og Thomas R. Carter, »Touring Polygamous Utah with

Quebrada de Alvarado i Valparaíso i Chile

Elizabeth W. Kane, Winter 1872–1873», *BYU Studies*, vol. 48, nr. 4. 2009, s. 162.

6. Elizabeth formodede tilsyneladende, at de fleste amerikanere på den tid blot ville have givet indianerne rester og behandlet dem anderledes end deres andre gæster.
7. Se Kane, *Twelve Mormon Homes*, s. 64–65. Det er bemærkelsesværdigt, at mange indfødte amerikanere, deriblandt adskillige høvdinge, blev medlemmer af Kirken. Se også John Alton Peterson, *Utah's Black Hawk War*, 1998, s. 61; Scott R. Christensen, *Sagwitch: Shoshone Chieftain, Mormon Elder, 1822–1887*, 1999, s. 190–195.
8. I denne uddeling skal »de retfærdige ... blive samlet ind fra alle folkeslag og komme til Zion, idet de synger sange om evigtvarende glæde« (L&P 45:71).
9. Se L&P 105:3–5. Skrifterne gør det tydeligt at omsorg for den fattige og trængende er et påkrævet aspekt ved retfærdighed.
10. Se Alma 36:30; se også 1 Ne 2:20; Mosi 1:7. Den sidste del af Alma 36:30 lyder: »For så vidt som du ikke vil holde Guds befalinger, skal du blive forstødt fra hans nærhed.« Dette er i overensstemmelse med hans ord.
11. Mosi 2:41. Præsident Lorenzo Snow (1814–1901) sagde: »Der findes ingen sidste dages hellig, som dør efter at have levet et trofast liv, der vil miste noget som helst, fordi vedkommende ikke har gjort visse ting, når anledningen ikke er blevet givet ham eller hende. Med andre ord, hvis en ung mand eller en ung kvinde ikke får nogen mulighed for at gifte sig, men de lever et trofast liv indtil deres død, får de alle de velsignelser, den ophøjelse og herlighed, som enhver mand eller kvinde får, der har fået denne mulighed og har benyttet sig af den. Dette er sikkert og vist« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Lorenzo Snow*, 2012, s. 127). Se også Richard G. Scott, »Glæden ved at følge den store plan for lykke«, *Stjernen*, jan. 1997, s. 70.
12. Se 1 Joh 5:2.
13. Mosi 18:21; se også Moses 7:18.
14. 4 Ne 1:16.
15. 4 Ne 1:15.
16. 4 Ne 1:24.
17. Moro 9:13–14.
18. Russell M. Nelson, i »First Presidency and NAACP Leaders Call for Greater Civility, Racial Harmony«, 17. maj 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org; se også »President Nelson Remarks at Worldwide Priesthood Celebration«, 1. juni 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
19. L&P 90:11 lyder: »Enhver skal høre evangeliets fylde på sit eget tungemål og på sit eget sprog.« Derfor bliver menighedsdannelse efter sprog almindeligvis godkendt.

Ældste Ronald A. Rasband
De Tolv Apostles Kvorum

20. 2 Ne 26:33.
21. Se Constitution of the United States (USA's forfatning).
22. Se United States Declaration of Independence (USA's uafhængighedserklæring), 1776; Constitution of the United States, Amendments I-X (Bill of Rights), National Archives' hjemmeside, archives.gov/founding-docs.
23. L&P 101:77; fremhævelse tilføjet.
24. L&P 101:79-80.
25. L&P 101, afsnitsindledning.
26. Se *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, Bind 1, *The Standard of Truth, 1815-1846*, 2018, s. 172-174; James B. Allen og Glen M. Leonard, *The Story of the Latter-day Saints*, 1992, s. 93-94; Ronald W. Walker, »Seeking the Remnant: The Native American During the Joseph Smith Period«, *Journal of Mormon History*, årgang 19, nr. 1 (Spring 1993): s. 14-16.
27. Se *Saints*, 1:359-383; William G. Hartley, »The Saints' Forced Exodus from Missouri, 1839«, i Richard Neitzel Holzapfel og Kent P. Jackson, red., *Joseph Smith, the Prophet and Seer*, 2010, s. 347-389; Alexander L. Baugh, »The Mormons Must Be Treated as Enemies«, i Susan Easton Black og Andrew C. Skinner, red., *Joseph: Exploring the Life and Ministry of the Prophet*, 2005, s. 284-295.
28. Se *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, bind 2, *No Unhallowed Hand, 1846-1893*, 2020, s. 3-68; Richard E. Bennett, *We'll Find the Place: The Mormon Exodus, 1846-1848*, 1997; William W. Slaughter og Michael Landon, *Trail of Hope: The Story of the Mormon Trail*, 1997.
29. Joh 17:21.
30. L&P 38:27.
31. Romerbrevet udlægger udførligt læren. Romerbrevet er det eneste sted, hvor forsoningen nævnes i Det Nye Testamente. Jeg lærte at værdsætte Romerbrevet for at forene forskellige mennesker gennem Jesu Kristi evangelium, da jeg tjente som stavspræsident med medlemmer fra talrige folkeslag og kulturer, som talte mange forskellige sprog.
32. Frederic W. Farrar, *The Life and Work of St. Paul*, 1898, s. 446.
33. Se Farrar, *The Life and Work of St. Paul*, s. 450.
34. Se Rom 13.
35. Se Dallin H. Oaks, »Evangeliekulturen«, *Liahona*, mar. 2012; s. 20-26; se også Richard G. Scott, »Ban vejen for lykken«, *Stjernen*, juli 1998, s. 90.
36. Se Moses 7:18.

Anbefalet til Herren

Begynd processen med at blive »anbefalet til Herren« nu, så hans Ånd må være med jer i rigt mål.

Godmorgen, brødre og søstre. Som discipel af vor Frelser, Jesus Kristus, har jeg set frem til at samles virtuelt fra alle jordens hjørner til denne konference.

Det har været et meget usædvanligt år. For mig begyndte det med en opgave fra Det Første Præsidentskab om at indvie et helligt tempel til Herren i Durban i Sydafrika. Jeg vil aldrig glemme den bygnings pragt. Men langt mere end rammerne vil jeg altid påskønne den værdighed blandt de mennesker, der var så godt forberedt på at komme ind i det hellige bygningsværk. De kom klar til at tage

del i en af de største velsignelser ved genoprettelsen, indvielsen af et Herrens hus. De kom med hjertet fuld af kærlighed til ham og hans forsoning. De kom fyldt med tak til vor Fader i himlen for at give os hellige ordninger, der kan føre til ophøjelse. De kom værdige.

Templer hæver sig, uanset hvor de er, over verdens veje. Ethvert sidste dages hellig tempel i verden – alle 168 – står som vidnesbyrd om vores tro på det evige liv og glæden ved at bruge det med vores familie og himmelske Fader. At komme i templet øger vores forståelse af Guddommen

Sugar City i Idaho i USA

og det evige evangelium, vores forpligtelse til at efterleve og forkynde sandheden og vores villighed til at følge vor Herre og Frelzers, Jesu Kristi, eksempel.

På forsiden af alle Kirkens templer, står der passende ordene »Helliget Herren.« Templet er Herrens hus og et fristed fra verden. Herrens ånd indhyller dem, der dyrker ham inden for disse hellige mure. Han fastsætter de standarder, efter hvilke vi indtræder som hans gæster.

Min svigerfar, Blaine Twitchell, en af de fineste mænd, jeg nogensinde har kendt, lærte mig en stor lektie. Søster Rasband og jeg besøgte ham, da hans liv her på jorden nærmede sig enden. Da vi kom ind på hans stue, skulle biskoppen lige til at gå. Da vi hilste på biskoppen, tænkte jeg, »sikke en rar biskop. Her drager han omsorg for et trofast medlem af sin menighed.«

Jeg sagde til Blaine: »Det var da rart af biskoppen at komme på besøg.«

Blaine så på mig og svarede: »Det var langt mere end det. Jeg bad biskoppen om at komme, fordi jeg ønskede mit

tempelanbefalingsinterview. Jeg vil gerne herfra *anbefalet til Herren.*« Og det kom han!

De ord »anbefalet til Herren« har jeg ikke glemt. De gav et helt nyt perspektiv på at blive interviewet regelmæssigt af vores ledere i Kirken. Så stor vigtighed har en tempelanbefaling, at hver enkelt tempelanbefaling i Kirkens første tid, frem til 1891, blev underskrevet af Kirkens præsident.¹

Om man er ung eller voksen, handler et tempelanbefalingsinterview ikke om, hvad man må eller ikke må. En anbefaling er ikke en tjekliste, fribillet eller billet til en særlig forestilling. Den tjener et langt højere og helligere formål. For at kvalificere sig til den ære at have en tempelanbefaling, må man leve i overensstemmelse med læresætningerne i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Under jeres interview har I mulighed for at granske jeres sjæl omkring jeres tro på Jesus Kristus og hans forsoning. I får den velsignelse at kunne udtrykke jeres vidnesbyrd om det gengivne evangelium, jeres villighed til at opretholde dem, Herren

har kaldet til at lede sin kirke, jeres tro på evangeliets lære, jeres opfyldelse af familieansvar og jeres status på ærlighed, kyskhed, troskab, lydighed og overholdelse af visdomsordet, tiendeloven og helligholdelse af sabbatsdagen. Dette er grundprincipper for et liv, der er viet til Jesus Kristus og hans værk.

Jeres tempelanbefaling afspejler en inderlig, åndelig intention om at stræbe efter at efterleve Herrens love og elske det, han elsker: Ydmyghed, sagtmødighed, standhaftighed, barmhjertighed, mod, medfølelse, tilgivelse og lydighed. Og I forpligter jer til disse standarder, når I sætter jeres navn på det hellige dokument.

Jeres tempelanbefaling åbner himmelens porte for jer og andre med ordinancer af evig betydning, deriblandt dåb, begavelse, ægteskab og beseglinger.

At blive »anbefalet til Herren« er at blive påmindet om, hvad der forventes af en pagtholdende sidste dages hellig. Min svigerfar, Blaine, så det som en uvurderlig forberedelse til den dag, hvor han ydmygt skulle stå over for Herren.

Tænk på da Moses gik op ad bjerget Horeb, og Herren Jahve viste sig i form af en brændende tornebusk. »Og Gud sagde: »Du må ikke komme nærmere! Tag dine sandaler af, for det sted, du står på, er hellig jord.«²

At vi tager skoene af inden for templets døre, svarer til, at vi slipper verdsligt begær eller fornøjelse, der kan distrahere os fra åndelig vækst, sætter de ting til side, der kan føre vores dyrebare jordeliv ud på et sidespor, rejser os over trættekær adfærd og søger tid til at være hellige.

Guddommeligt udformet er vores fysiske legeme Guds skaberværk, det er et tempel for vores ånd og bør behandles med ærbødighed. Så sande er ordene i en primarysang: »Mit legeme er et tempel, som jeg skal passe på.«³ Da Herren viste sig for nefitterne, gav han dem denne befaling: »Bliv helliggjort ved modtagelsen af Helligånden, så I må stå uplettede for mig på den yderste dag.«⁴ »Hvad slags mænd burde I derfor være?« spurgte Herren og svarede så: »Ligesom jeg er.«⁵ For

at blive »anbefalet til Herren« må vi stræbe efter at blive som ham.

Jeg husker at høre præsident Howard W. Hunter holde sin første generalkonferencetale som Kirkens 14. præsident. Han sagde: »Det er mit hjertes inderligste ønske, at hvert eneste medlem af Kirken vil være værdigt til at træde ind i templet. Det vil glæde Herren, hvis hvert eneste voksent medlem vil være værdigt – samt have – en gyldig tempelanbefaling.«⁶ Jeg vil tilføje, at en anbefaling med begrænset anvendelse lægger en klar kurs for vores kære unge.

Præsident Russell M. Nelson mindedes præsident Hunters ord: »På den dag, 6. juni 1994, blev den tempelanbefaling, vi bærer på os, noget helt andet i min tegnebog. Inden da var den et middel til at nå et mål. Det var et middel, der gjorde mig

i stand til at træde ind i Herrens hus, men efter han kom med den udtalelse, blev den et mål i sig selv. Den blev mit tegn på lydighed mod Guds profet.«⁷

Hvis I endnu ikke har fået en tempelanbefaling eller jeres anbefaling er udløbet, så stil jer i kø ved biskoppens kontor, akkurat som de tidlige hellige stillede sig i kø ved døren til templet i Nauvoo i 1846.⁸ Mine forfædre var blandt disse smukke by og drage vestpå, men de vidste, at der ventede dem hellige oplevelser i templet. Sarah Rich skrev fra den barske rejse igennem Iowa: »Hvis det ikke havde været for den tro og kundskab, der blev skænket os i templet ... ville vores rejse have været som ... at tage et skridt ud i mørket.«⁹ Det er det, vi går glip af, hvis vi går igennem livet uden den inspiration og fred, der bliver lovet i templet.

Begynd processen med at blive »anbefalet til Herren« nu, så hans Ånd må være med jer i rigt mål, og hans standarder vil give jer »fred med samvittigheden.«¹⁰

Jeres ungdomsledere, ældsternes kvorumspræsident, hjælpeforeningspræsidenten og omsorgsbrødre og -søstre vil hjælpe jer med forberedelse, og jeres biskop eller grenspræsident vil vejlede jer kærligt.

Vi har oplevet en tid, hvor templerne har været lukket eller begrænset åbnet. For præsident Nelson og de af os, der tjener ved hans side, var den inspirerede beslutning om at lukke templerne »smertelig«, og den gav »hovedbrud.« Præsident Nelson stillede sig selv spørgsmålet: »Hvad ville jeg sige til profeten Joseph Smith? Hvad ville jeg sige til Brigham Young, Wilford

Provo i Utah i USA

Woodruff og de andre præsidenter frem til Thomas S. Monson?»¹¹

Nu kan vi gradvist og heldigvis genåbne templerne i begrænset omfang for beseglinger og begavelse.

Det er dog ikke blevet suspenderet at være værdig til at komme i templet. Lad mig understrege, uanset om I har adgang til et tempel eller ej, har I brug for en gyldig tempelanbefaling for at forblive på pagtsstien.

Sidste år var søster Rasband og jeg på en opgave i New Zealand, hvor vi talte med en stor gruppe unge voksne. De havde ikke let adgang til et tempel, det ene i Hamilton var under ombygning, og de ventede stadig på, at det første spadestik blev taget til templet i Auckland. Men jeg følte mig tilskyndet til at opfordre dem til at forny eller få en tempelanbefaling.

Selvom de ikke kunne vise den ved templet, ville de vise sig rene for Herren og forberedt på at tjene ham. At være værdig til at have en gyldig tempelanbefaling er både en beskyttelse mod modstanderen, fordi man har forpligtet sig over for Herren om sit liv, og et løfte om, at Ånden vil være med jer.

Vi udfører tempeltjeneste, når vi søger vores forfædre og indsender deres navne til ordinancer. Mens vores templer har været lukkede, har vi stadig kunnet lave slægtsforskning. Med Guds Ånd i vores hjerte, står vi som stedfortrædere på deres vegne, så de kan blive »anbefalet til Herren.«

Da jeg tjente som øverste leder i Tempelafdelingen, hørte jeg præsident Gordon B. Hinckley referere til dette skriftsted, hvor Herren udtaler sig om templet i Nauvoo: »Lad

arbejdet med mit tempel og alt det arbejde, som jeg har pålagt jer, fortsætte og ikke høre op; og lad jeres flid og jeres udholdenhed og tålmodighed og jeres arbejde blive fordoblet, så skal I ingenlunde miste jeres belønning, siger Hærskarers Herre.«¹²

Vores arbejde i templet er knyttet til vores evige belønning. Vi er på det seneste blevet sat på prøve. Herren har kaldet os til at arbejde i templerne med »flid ... udholdenhed og tålmodighed.«¹³ At blive »anbefalet til Herren« kræver disse kvaliteter. Vi må flittigt efterleve buddene, holde ud i vores opmærksomhed på tempelpagter og være taknemmelige for det, Herren fortsætter med at lære os om dem, og være tålmodige, mens vi venter på, at templerne genåbner i fuldt omfang.

Når Herren kalder os til at »fordoble« vores indsats, beder han os om at blive mere retfærdige. Vi kan for eksempel gøre mere ved vores studium af skriften, vores slægtsforskning og vores bønner i tro, så vi kan dele vores kærlighed til Herrens hus med dem, der forbereder sig på at få en tempelanbefaling, i særdeleshed vores familiemedlemmer.

Jeg lover jer som en af Herren Jesu Kristi apostle, at når I stræber efter at fordoble jeres retfærdige indsats, vil I føle, at jeres hengivenhed mod Gud Faderen og Jesus Kristus bliver fornyet, I vil føle, at

Salzburg i Østrig

Helligånden vejleder jer i stor grad, I vil blive taknemmelige for jeres hellige pagter, og I vil føle fred ved at vide, at I er »anbefalet til Herren.« I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se James R. Clark, saml., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 1834-1964*, 6 bind, 1965-1975, 3:229.
2. 2 Mos 3:5.
3. »Mit legeme er et tempel«, *Børnene synger*, nr. 99.
4. 3 Ne 27:20.
5. 3 Ne 27:27.
6. Se *Kirkens præsidenters lærdomme: Howard W. Hunter*, 2015, s. 178.
7. *Teachings of Russell M. Nelson*, 2018, s. 373.
8. Se *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, bind 1, *The Standard of Truth, 1815-1846*, 2018, s. 582-583.
9. Sarah P. Rich, *Autobiography, 1885-1890*, Church History Library, Salt Lake City, s. 66.
10. Mosi 4:3.
11. Sarah Jane Weaver, »President Nelson talks about the »painful« decision to close temples amid COVID-19«, *Church News*, 27. juli 2020.
12. L&P 127:4.
13. L&P 127:4.

Præsident Dallin H. Oaks
Førsterådgiver i Det Første Præsidentskab

Elsk jeres fjender

At vide, at vi alle er Guds børn, giver os en vision af andres værd og evnen til at hæve os over fordomme.

Herrens lære gælder i al evighed og for alle Guds børn. I denne tale vil jeg komme med nogle eksempler fra USA, men de principper, jeg taler om, gælder overalt.

Vi lever i en tid med vrede og had i politiske forhold og retningslinjer. Vi har følt det denne sommer, når nogle gik videre fra fredsommelige protester og involverede sig i destruktiv adfærd. Vi har følt det i nogle af de igangværende kampanjer for at opnå offentlige embeder. Uheldigvis har noget af dette tilmed medført politiske udtalelser og uvenlige hentydninger ved vores kirkemøder.

I et demokrati vil der altid være forskel på de opstillede kandidater

og deres politik. Men som Kristi disciple må vi undgå den vrede og det had, hvormed politiske valg bliver debatteret eller fordømt i mange situationer.

Her kommer en af vor Frelseres lærdomme, som nok er velkendt, men sjældent bliver fulgt:

»I har hørt, at der er sagt: »Du skal elske din næste og hade din fjende.«

Men jeg siger jer: Elsk jeres fjender og bed for dem, der forfølger jer« (Matt 5:43-44).¹

I mange generationer havde jøderne lært at hade deres fjender, og de led på den tid under den romerske besættelsesmagts dominans og grusomhed. Alligevel sagde Jesus til

dem: »Elsk jeres fjender« og gør godt mod dem, der forfølger jer.

Sikke en revolutionær lære i personlige og politiske forhold! Men det er stadig det, som vor Frelser befaler. I Mormons Bog læser vi: »For sandelig, sandelig siger jeg til jer: Den, der har en stridens ånd, er ikke af mig, men er af Djævelen, som er faderen til strid, og han ophidser menneskers hjerte til at strides med vrede, den ene mod den anden« (3 Ne 11:29).

At elske vores fjender og vores modstandere er ikke let. »De fleste af os har ikke nået dette trin af ... kærlighed og tilgivelse,« observerede præsident Gordon B. Hinckley og tilføjede, »det kræver selvdisciplin, næsten større end vi kan mobilisere.«² Men den må være afgørende, for det er en del af Frelserens to store bud om at »elske Herren din Gud« og at »elske din næste som dig selv« (Matt 22:37, 39). Og det må være muligt, for han sagde også: »Bed, så skal der gives jer, søg, så skal I finde« (Matt 7:7).³

Hvordan holder vi disse guddommelige bud i en verden, hvor vi også er underlagt menneskers love? Heldigvis har vi Frelserens eget eksempel på, hvordan man afbalancerer hans evige love med praktikaliteter i menneskeskabte love. Da modstandere søgte at fange ham i en fælde med et spørgsmål om, hvorvidt jøderne skulle betale skat til Rom, pegede han på billedet af Cæsar på deres mønter og erklærede: »Så giv kejseren, hvad kejserens er, og Gud, hvad Guds er!« (Luk 20:25).⁴

Derfor skal vi følge menneskers love (giv kejseren) for at leve i fred under den civile myndighed, og vi følger Guds love mod vores evige mål. Men hvordan gør vi det – især

Apia i Samoa

Accra i Ghana

hvordan lærer vi at elske vores modstandere og vores fjender?

Frelserens lære om ikke at »strides med vrede« er en god begyndelse. Djævelen er far til strid, og det er ham, som frister mennesker til at strides med vrede. Han fremmer fjendskab og hadefulde forhold blandt enkeltpersoner og i grupper. Præsident Thomas S. Monson sagde, at vrede er »Satans redskab«, for »at være vred er at give efter for Satans indflydelse. Ingen kan gøre os vrede. Det er vores valg.«⁵ Vrede er vejen til splid og fjendskab. Vi bevæger os fremad mod at elske vores modstandere, når vi undgår vrede og fjendskab mod dem, som vi er uenige med. Det hjælper også, hvis vi tilmed er villige til at lære af dem.

Blandt flere måder at udvikle styrken til at elske andre på er den enkle metode, der blev beskrevet i en musical for længe siden. Når vi prøver at forstå og forholde os til personer fra en anden kultur, bør vi forsøge at lære dem at kende. I utallige situationer ændrer fremmedes mistro

eller tilmed fjendskab sig til venskab eller tilmed kærlighed, når personlig kontakt skaber forståelse og gensidig respekt.⁶

Endnu større hjælp til at lære at elske vores modstandere og vores fjender er at søge efter at forstå kærlighedens kraft. Her er tre ud af mange profetiske lærdomme om dette.

Profeten Joseph Smith sagde, at »der er et gammelt ordsprog, der siger, at kærlighed avler kærlighed. Lad os give kærlighed – vise vor venlighed overfor alle mennesker.«⁷

Præsident Howard W. Hunter sagde: »Den verden, vi lever i, ville i høj grad have gavn af, at mænd og kvinder overalt udviser Kristi rene kærlighed, som er velvillig, sagtom og ydmyg. Den er uden misundelse eller stolthed ... den søger intet til gengæld ... den har ikke plads til fanatisme, had eller vold ... Den opmuntrer forskellige mennesker til at leve sammen i kristen kærlighed uanset religiøs tro, race, nationalitet, økonomisk situation, uddannelse eller kultur.«⁸

Og præsident Russell M. Nelson har tilskyndet os til at »udvide vores kærlighedscirkel, så den omfatter hele menneskeheden.«⁹

En væsentlig del af at elske vores fjender er at give kejseren, hvad kejserens er, ved at holde lovene i vores forskellige lande. Selv om Jesu lære var revolutionær, underviste han ikke i revolution eller i at bryde loven. Han lærte os en bedre vej. Nutidig åbenbaring lærer os det samme:

»Lad ingen bryde landets love, for den, der holder Guds love, har ingen grund til at bryde landets love.

Vær derfor de bestående magter undergivne« (L&P 58:21-22).

Og vores trosartikel, der blev skrevet af profeten Joseph Smith, efter de tidlige hellige havde lidt alvorlig forfølgelse fra embedsmænd i Missouri, erklærer: »Vi tror, at vi må indordne os under konger, præsidenter, herskere og øvrigheds personer med hensyn til at adlyde, ære og holde loven« (TA 1:12).

Det betyder ikke, at vi er enige i alt, der sker med loven bag sig. Det

betyder, at vi adlyder gældende lovgivning og benytter fredelige metoder til at ændre den. Det betyder også, at vi fredeligt accepterer resultater af valg. Vi vil ikke deltage i den vold, som der trues med af dem, der er skuffede over resultatet.¹⁰ I et demokratisk samfund har vi altid mulighed for og pligt til at holde fredeligt ud indtil det næste valg.

Frelserens lære om at elske vores fjender er baseret på den kendsgerning, at alle mennesker er Guds elskede børn. Dette evige princip og nogle grundlæggende lovprincipper blev afprøvet i de nylige protester i mange amerikanske byer.

En yderlighed er, som nogle synes at have glemt, at det første tillæg til USA's forfatning garanterer »folkets ret til at forsamles fredeligt og til at begære det offentlige om erstatning for klagepunkter.« Det er den godkendte måde at øge offentlig opmærksomhed på og at fokusere på uretfærdigheder i lovene eller måden, den administreres på. Og der har været uretfærdigheder. Både i offentlige handlinger og i vores personlige holdninger har vi set racisme og beslægtede klagepunkter. I et meget overbevisende personligt essay har præsten Theresa A. Dear fra the National Association for the Advancement of Colored People (NAACP) mindet os om, at »racisme trives med had, undertrykkelse, sammensværgelse, passivitet, ligegyldighed og tavshed.«¹¹ Som medborgere og som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige må vi gøre det bedre for at bidrage til at udrydde racisme.

Temecula i Californien i USA

Den anden yderlighed er, at et mindretal af deltagere og støtter af disse protester, og de illegale handlinger i deres kølvand, synes at have glemt, at de protester, der er beskyttet af forfatningen, er *fredelige* protester. Demonstranter har ingen ret til at ødelægge, skamfere eller stjæle ejendom eller til at underminere samfundets legitime politistyrke. Forfatningen og lovene indeholder ingen opfordring til revolution eller anarki. Vi bør alle – politi, demonstranter, tilhængere og tilskuere – forstå grænserne for vores rettigheder og betydningen af vores pligter til at holde os indenfor rammerne af den eksisterende lovgivning. Abraham Lincoln havde ret, da han sagde: »Intet klagepunkt er et passende grundlag for erstatning, der opnås ved pøbelvælde.«¹²

Godtgørelse for klagepunkter, der er opnået ved pøbelens hjælp er godtgørelse, der er opnået ulovligt. Det er anarki, en tilstand uden effektivt styre eller formelt politi, hvilket snarere underminerer end beskytter enkeltpersoners rettigheder.

En årsag til, at de nylige protester i USA var chokerende for så mange, var, at den fjendtlighed og ulovlighed, der mærkes blandt forskellige etniciteter i andre lande, ikke burde føles i USA. Dette land burde være bedre til at eliminere racisme, ikke kun over for sorte amerikanere, som var de mest synlige i de nylige protester, men også mod latinamerikanere, asiater og andre grupper. Denne

nations historie med racisme er ikke særlig lykkelig, og vi må gøre det bedre.

USA blev grundlagt af immigranter fra forskellige lande og af forskellig etnicitet. Målet, de var forenede om, var ikke at etablere en bestemt religion eller at fastholde nogen af de diverse kulturer eller stammelojaliteter fra de tidligere lande. Vores grundlæggere søgte at forenes med en ny grundlov og nye love. Hermed siger jeg ikke, at vores forenende dokumenter og den daværende forståelse af deres mening var fuldkommen. De første to århundreder af USA's historie viste behovet for mange forbedringer som kvinders stemmeret og især afskaffelsen af slaveri, herunder love til at sikre, at de, som havde været slaver, ville opleve alle goderne ved frihed.

To medarbejdere på Yale University mindede os for nyligt om:

»USA er trods alle sine fejl helt enestående i stand til at forene et forskelligartet og opdelt samfund ...

Dens borgere behøver ikke vælge mellem national identitet og multikulturel baggrund. Amerikanere kan have begge dele. Men nøglen er konstitutionel patriotisme. Vi er nødt til at forblive forenede af og gennem forfatningen, uanset vores ideologiske uenigheder.«¹³

For mange år siden fremsatte en britisk udenrigsminister dette fremragende råd under en debat i Underhuset: »Vi har ingen evige *allierede*, og vi har ingen evigtvarende *fejnder*. Vores *interesser* er evige og evigtvarende, og det er vores pligt at følge disse interesser.«¹⁴

Det er en god *verdslig* grund til at følge »evige og evigtvarende« interesser på politiske områder. Desuden lærer doktrinen i Herrens kirke os om en anden evig interesse, der kan vejlede os: Vor Frelseres lære, som inspirerede til USA's forfatning og de grundlæggende love i mange af vores lande. Loyalitet over for de etablerede love i stedet for midlertidige »allierede« er den bedste måde at elske vores modstandere og vores fjender på, mens vi søger fællesskab i vores forskellighed.

Vi ved, at vi alle er Guds børn, og det giver os en guddommeligt vision af alle andres værd samt viljen og evnen til at

hæve os over fordomme og racisme. Jeg har i mange år boet i forskellige stater i dette land, og Herren har lært mig, at det er muligt at adlyde og søge at forbedre vores lands love og også at elske vores modstandere og vores fjender. Selv om det ikke er let, er det muligt med hjælp fra vor Herre Jesus Kristus. Han gav denne befaling om at elske, og han lover os sin hjælp, når vi søger at adlyde den. Jeg vidner om, at vi er elskede og vil få hjælp fra vor himmelske Fader og hans Søn, Jesus Kristus. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se også Luk 6:27-28, 30.
2. Gordon B. Hinckley, »Kristi helbredende kraft«, *Stjernen*, jan. 1989, s. 51; se også *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 230.
3. Se også L&P 6:5.
4. Se også Matt 22:21; Mark 12:17.
5. Thomas S. Monson, »Dølg din harme, o min broder«, *Liahona*, nov. 2009, s. 68.
6. Se Becky og Bennett Borden, »Moving Closer: Loving as the Savior Did«, *Ensign*, sep. 2020, s. 24-27.

7. Joseph Smith, i *History of the Church*, 5:517. Tilsvarende har Martin Luther King jun. (1929-1968) sagt: »At gengælde vold med vold mangedobler volden og føjer mere mørke til en nat, som allerede er stjerneløs. Mørke kan ikke fordrive mørke: Det kan kun lys gøre. Had kan ikke fordrive had: Det kan kun kærlighed gøre« (*Where Do We Go from Here: Chaos or Community?*, 2010, s. 64-65).
8. Se *Kirkens prææsidenters lærdomme: Howard W. Hunter*, 2015, s. 257.
9. Russell M. Nelson, »Salige er de, som stifter fred«, *Liahona*, nov. 2002; s. 41; se også *Teachings of Russell M. Nelson*, 2018, s. 83.
10. Se »A House Divided«, *Economist*, 5. sep. 2020, s. 17-20.
11. Theresa A. Dear, »America's Tipping Point: 7 Ways to Dismantle Racism«, *Deseret News*, 7. juni 2020, s. A1.
12. Abraham Lincoln, tale holdt på Young Men's Lyceum, Springfield, Illinois, 27. jan. 1838, citeret i John Bartlett, *Bartlett's Familiar Quotations*, 18. udg., 2012, s. 444.
13. Amy Chua og Jed Rubenfeld, »The Threat of Tribalism«, *Atlantic*, okt. 2018, s. 81, theatlantic.com.
14. Henry John Temple, grev Palmerston, bemærkninger i Underhuset, 1. mar. 1848; i Bartlett, *Bartlett's Familiar Quotations*, s. 392; fremhævelse tilføjet.

Bangalore i Indien

Mødet lørdag eftermiddag | 3. oktober 2020

Præsenteret af præsident Henry B. Eyring
Andenrådgiver i Det Første Præsidentskab

Opretholdelse af Kirkens generalautoriteter, områdehalvfjerdser og øverste ledere

Brødre og søstre, jeg vil nu præsentere Kirkens generalautoriteter, områdehalvfjerdser og øverste ledere for jer til opretholdelse.

Det foreslås, at vi opretholder Russell Marion Nelson som profet, seer og åbenbarer samt præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, Dallin Harris Oaks som førsterådgiver i Det Første Præsidentskab og Henry Bennion Eyring som andenrådgiver i Det Første Præsidentskab.

De, der kan godkende det, bedes vise det.

Hvis der er nogen imod, kan de vise det.

Det foreslås, at vi opretholder Dallin H. Oaks som præsident for de Tolv Apostles Kvorum og M. Russell Ballard som fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum.

De, der kan godkende det, bedes vise det.

Nogen imod, kan vise det.

Det foreslås, at vi opretholder følgende som medlemmer af De Tolv Apostles Kvorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband,

Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong og Ulisses Soares.

De, der kan godkende det, bedes vise det.

Nogen imod, kan vise det.

Det foreslås, at vi opretholder rådgiverne i Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum som profeter, seere og åbenbarere.

De, der kan godkende det, bedes vise det.

Nogen imod, samme tegn.

Vi har afløst ældsterne L. Whitney Clayton, Enrique R. Falabella og Richard J. Maynes som generalautoriteter og halvfyrdser og giver dem emeritusstatus.

Chiba i Japan

De, der sammen med os ønsker at udtrykke tak til disse brødre og til deres familier for deres fremragende virke, bedes vise det.

Vi har afløst ældste L. Todd Budge som generalautoritet og halvfyrdser.

Alle, som ønsker at takke ham for hans virke, bedes vise det med en oprakt hånd.

Vi har afløst biskopperne Dean M. Davies og W. Christopher Waddell som henholdsvis første- og andenrådgiver i Det Præsiderende Biskopråd.

De, der ønsker at udtrykke påskønnelse til disse brødre for deres hengivne virke, bedes vise det.

Vi har afløst følgende som områdehalvfjerdser: Ruben Acosta, René R. Alba, Alberto A. Alvarez, Vladimir N. Astashov, José Batalla, Bradford C. Bowen, Sergio Luis Carboni, Armando Carreón, S. Marc Clay jun., Z. Dominique Dekaye, Osvaldo R. Días, Michael M. Dudley, Mark P. Durham, E. Xavier Espinoza, James E. Evanson, Paschoal F. Fortunato, Sam M. Galvez, Patricio M. Giuffra, Leonard D. Greer, Daniel P. Hall, Toru Hayashi, Paul F. Hintze, Adolf J. Johansson, Wisit Khanakham, Seung Hoon Koo, Pedro X. Larreal, Johnny L. Leota, José E. Maravilla, Joel Martinez, Joaquim J. Moreira, Isaac K. Morrison, Eduardo A. Norambuena, Ferdinand P. Pangan, Jairus C. Perez, Steven M. Petersen, Jay D. Pimentel, Edvaldo B. Pinto jun., Alexey V. Samaykin, K. David Scott, Rulon F. Stacey, Karl M. Tilleman, William R. Titera, Carlos R. Toledo, Cesar E. Villar, David T. Warner, Gary K. Wilde og William B. Woahn.

De, der sammen med os ønsker at udtrykke påskønnelse for deres fremragende virke, bedes vise det.

Med ældste L. Whitney Claytons afløsning som generalautoritet og

Bangalore i Indien

halvfjerdser og overdragelse af emeritusstatus, er han også blevet afløst som medlem af De Halvfjerdser's Præsidium.

Ældste Brent H. Nielson er blevet kaldet som medlem af De Halvfjerdser's Præsidium, og vi foreslår, at han bliver opretholdt.

De, der kan godkende det, bedes vise det.

Nogen imod, samme tegn.

Det foreslås, at vi opretholder Dean M. Davies som generalautoritet og halvfjerdser.

De, der kan godkende det, bedes vise det.

Nogen imod, samme tegn.

Det foreslås, at vi opretholder W. Christopher Waddell til at tjene som førsterådgiver i Det Præsiderende Biskopråd og L. Todd Budge til at tjene som andenrådgiver i Det Præsiderende Biskopråd.

De, der kan godkende det, bedes vise det.

Nogen imod, samme tegn.

Det foreslås, at vi opretholder følgende som nye områdehalvfjerdser: Laurian P. Balilemwa, Jonathon W.

Bunker, Enrique R. Mayorga og Konstantin Tolomeev.

De, der kan godkende det, bedes vise det.

Nogen imod, samme tegn.

Det foreslås, at vi opretholder alle Kirkens øvrige generalautoriteter, områdehalvfjerdser og øverste ledere, som de nu fungerer.

De, der kan godkende det, bedes vise det.

Nogen imod, samme tegn.

De, der stemte imod nogen af forslagene, bedes kontakte deres stavspræsident.

Brødre og søstre, vi takker jer for jeres fortsatte tro og bønner for Kirkens ledere. ■

Temecula i Californien i USA

Ældste D. Todd Christofferson
De Tolv Apostles Kvorum

Bæredygtige samfund

Hvis nok af os og nok af vores naboer stræber efter at leve efter Guds sandhed, vil det vrimle med de moralske dyder, der er behov for i et hvert samfund.

Hvilket smukt kor, der sang om den smukke Frelser.

I 2015 indførte FN, hvad der blev kaldt »2030 verdensmål for bæredygtig udvikling.« De blev beskrevet som »en fælles arbejdstegning for fred og fremgang for mennesker og planeten nu og i fremtiden. Verdensmålene for bæredygtig udvikling indeholder 17 mål, der skal nås inden 2030, såsom: Afskaf fattigdom, stop sult, kvalitetsuddannelse, ligestilling mellem kønnene, rent vand og sanitet og anstændige jobs.¹

Konceptet bæredygtig udvikling er interessant og vigtigt. Mere preserende er dog det bredere spørgsmål om bæredygtige samfund. Hvad er

det fundamentale, der opretholder et blomstrende samfund, ét, der fremmer lykke, fremskridt, fred og velvære blandt dets medlemmer? Vi har optegnelser i skriften om mindst to af sådanne blomstrende samfund. Hvad kan vi lære af dem?

I fordums tid forkyndte den store patriark og profet Enok retfærdighed og »byggede en by, som blev kaldt Hellighedens By, ja, Zion.² Det fortælles, at »Herren kaldte sit folk Zion, fordi de var af ét hjerte og ét sind og levede i retfærdighed; og der var ingen fattige blandt dem.«³

»Og Herren velsignede landet, og de blev velsignet på bjergene og på de høje steder og trivedes.«⁴

Folkene på den vestlige halvkugle i det første og andet århundrede, der er kendt som nefitter og lamanitter, er et godt yderligere eksempel på et blomstrende samfund. Efter den opstandne Frelzers bemærkelsesværdige tjenestegerning blandt dem »vandrede [de] efter de befalinger, som de havde fået af deres Herre og deres Gud, idet de fortsatte med at faste og bede og med ofte at mødes sammen både for at bede og for at høre Herrens ord ...

Og der var ingen misundelse eller stridigheder eller optøjer eller utugtigheder eller løgne eller mord eller nogen slags uterlighed, og visselig kunne der ikke findes noget lykkeligere folk blandt alle de folk, der var blevet skabt ved Guds hånd.«⁵

Samfundene i disse to eksempler blev opretholdt af himlens velsignelser, der kom på grund af deres eksemplariske hengivenhed til de to store bud: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind« og »Du skal elske din næste som dig selv.«⁶ De var lydige mod Gud i deres personlige liv, og de tog sig af hinandens fysiske og åndelige velbefindende. Som der står i Lære og Pagter, var disse samfund, hvor »enhver stræb[te] efter at tilgode sine næste og gøre alt alene med Guds ære for øje.«⁷

Som ældste Quentin L. Cook bemærkede her til formiddag holdt det ideelle samfund, der er beskrevet i 4 Nefi i Mormons Bog, desværre ikke længere end 200 år. Bæredygtighed er ikke garanteret, og et blomstrende samfund kan gå til grunde, hvis det opgiver de grundlæggende dyder, der opretholder fred og fremgang. I dette tilfælde, hvor folket faldt for djævelens fristelser, »begyndte [de] at blive delt i klasser; og de begyndte at oprette kirker til sig selv for vindings skyld, og

de begyndte at fornægte Kristi sande kirke.⁸

»Og det skete, at da tre hundrede år var gået, var både Nefis folk og lamanitterne blevet overordentlig ugudelige, det ene såvel som det andet.«⁹

Efter endnu et århundrede var millioner døde i gensidig ødelæggende krigsførelse, og deres engang så harmoniske nation var reduceret til krigsførende stammer.

Når jeg reflekterer over dette og andre eksempler på blomstrende samfund, der senere gik til grunde, tror jeg, det er sikkert at sige, at når mennesker vender sig fra en fornemmelse af ansvarlighed over for Gud og begynder at stole på »armen af kød«, venter katastrofen. At stole på armen af kød er at ignorere den guddommelige ophavsmand til menneskerettigheder og menneskelig værdighed og at prioritere rigdomme, magt og verden pris højest (mens man samtidig ofte håner og forfølger dem, der følger en anden standard). I mellemtiden søger dem i bæredygtige samfund, med kong Benjamins ord, at »vokse i kundskab om hans herlighed, han som har skabt [dem], eller i kundskaben om det, der er ret og sandt.«¹⁰

Institutionerne familie og religion har været vigtige for at begave både enkeltpersoner og lokalsamfund med dyder, der opretholder et bæredygtigt samfund. Disse dyder, der har rod i skrifterne, omfatter integritet, ansvar og ansvarlighed, medfølelse, ægteskab og troskab i ægteskabet, respekt for andre og deres ejendom, tjeneste og nødvendigheden af og værdigheden i arbejde.

Redaktøren Gerard Baker skrev tidligere i år en klumme i *Wall Street Journal*, hvor han ærede sin far, Frederick Baker, i anledning af dennes 100 års fødselsdag. Baker spekulerede

over årsagerne til sin fars lange liv og tilføjede disse tanker:

»Selvom vi alle gerne vil kende hemmeligheden bag et langt liv, tror jeg ofte, at vi ville være bedre tjent med at finde ud af, hvad der gør et liv godt, uanset hvor lang tid vi har. Deri er jeg sikker på, at jeg kender min fars hemmelighed.

Han er fra en tid, hvor livet hovedsageligt var defineret af pligt, ikke berettigelse; af socialt ansvar, ikke personlige privilegier. Det primære oplivende princip gennem hans århundrede har været en følelse af forpligtelse – til familie, Gud, fædreland.

I en tid, der er stærkt præget af de døde rester af ødelagte familier, var min far en hengiven ægtemand for sin hustru i 46 år, en pligtopfyldende far til seks børn. Han var aldrig mere til stede og afgørende, end da mine forældre led den utrolige tragedie at miste et barn ...

I en tid, hvor religion i stigende grad er en kuriositet, levede min far som en sand og trofast katolik med urokkelig tro på Kristi løfter. Jeg har nogle gange virkelig tænkt, at han levede så længe, fordi han var bedre forberedt på at dø end nogen anden, jeg nogensinde har mødt.

Jeg har været en heldig mand – velsignet med en god uddannelse, min egen vidunderlige familie, nogen succes i verden, som jeg ikke havde fortjent. Men uanset hvor stolt og taknemmelig jeg er, så står det i skyggen af den stolthed og taknemmelighed,

Indianerreservatet Pechanga i Californien i USA

jeg har for den mand, som uden spektakel eller drama, uden forventning om belønning eller anerkendelse, har udført – i et århundrede nu - sine enkle pligter, forpligtelser og i sidste ende, nydt glæde af at leve et dydigt liv.«¹¹

Den opfattede vigtighed af religion og religiøs tro er nedadgående i mange lande i de senere år. Et stigende antal mennesker betragter tro på og troskab mod Gud som værende unødvendigt for moralsk retskaffenhed for både enkeltpersoner og samfund i dagens verden.¹² Jeg tror, at vi alle kan blive enige om, at de, der ikke bekender sig til religiøs tro kan være, og ofte er, gode, moralske mennesker. Vi er dog ikke enige om, at dette sker uden guddommelig påvirkning. Jeg taler om Kristi lys. Frelseren har erklæret: »Jeg er det sande lys, som oplyser enhver, der kommer til verden.«¹³ Uanset om vi er opmærksomme på det, er hver mand, kvinde og barn af alle trosretninger, steder og til alle tider gennemsyret af Kristi lys, og derved har de en

Pinhais i Paraná i Brasilien

fornemmelse af ret og uret, vi ofte kalder en samvittighed.¹⁴

Dog skærer det planten fra rødderne, når sekularisering adskiller personlig og almindelig dyd fra en ansvarlighed over for Gud. Tillid til kultur og tradition vil ikke alene være nok til at opretholde dyd i samfundet. Når man ikke har en højere gud end sig selv, og man ikke søger noget større gode end at tilfredsstille sine egne behov og ønsker, så vil konsekvenserne vise sig med tiden.

Et samfund, hvor fx den enkeltes samtykke er den eneste begrænsning på seksuel aktivitet, er et samfund i forfald. Ægteskabsbrud, promiskuitet, fødsler uden for ægteskabet¹⁵ og provokerede aborter er bare nogle af de bitre frugter, der vokser fra den nuværende seksuelle revolution. Følgeeffekter, der modarbejder bæredygtigheden af et sundt samfund, omfatter et stigende antal børn, der vokser op i fattigdom og uden en fars positive indflydelse, nogle gange gennem flere generationer, kvinder, der alene bærer det, som bør være et fælles ansvar, og alvorlig mangelfuld uddannelse, idet skoler, ligesom andre institutioner, får til opgave at kompensere for fiasko i hjemmet.¹⁶ Oven i disse sociale afvigelser er der utallige tilfælde med individuel hjertesorg og fortvivelse – mental og følelsesmæssig ødelæggelse, der rammer både de skyldige og uskyldige.

Nefi erklærer:

»Ja, ve den, der lytter til menneskers forskrifter og forkaster Guds kraft og Helligåndsgaven! ...

ve alle dem, som dirrer og er vrede på grund af Guds sandhed!¹⁷

I modsætning til dette er vores glædelige budskab til vores børn og til hele menneskeheden, at »Guds sandhed« peger mod en bedre vej, eller som Paulus kaldte det, »en langt bedre vej«,¹⁸ en vej til personlig lykke og velvære i samfundet nu til evigtvarende fred og glæde herefter.

Herrens sandhed henviser til de kernesandheder, der ligger bag hans plan for lykke for sine børn. Disse sandheder er, at Gud lever; at han er vores ånds himmelske Fader; at han har givet os befalinger som et bevis på sin kærlighed, der leder til en fylde af glæde med ham; at Jesus Kristus er Guds Søn og vores Forløser; at han led og døde for at sone for synd på betingelse af omvendelse; at han rejste sig fra de døde og tilvejebragte opstandelse til hele menneskeheden, og at vi alle vil stå foran ham for at blive dømt, det vil sige at gøre rede for vores liv.¹⁹

Ni år inde i »dommernes regeringstid« i Mormons bog frasagde profeten Alma sig sin stilling som overdommer for at vie al sin tid til at lede Kirken. Hans formål med dette var at adressere den stolthed, forfølgelse og grådighed, der var tiltagende blandt folket og særligt blandt Kirkens medlemmer.²⁰

Ældste Stephen D. Nadauld bemærkede engang: »[Almas] inspirerede beslutning var ikke at bruge mere tid på at prøve at tvinge eller håndhæve flere regler for folket, men at fortælle dem Guds ord, at undervise dem i læren og få deres forståelse af forløsningsplanen til at ændre deres adfærd.«²¹

Der er meget, vi kan gøre som naboer og medborgere for at bidrage til bæredygtighed og succes i de samfund, vi bor i, og vores mest fundamentale og varige tjeneste vil helt sikkert være at undervise i og efterleve de sandheder, der findes i Guds store forløsningsplan. Som det udtrykkes i salmen:

*Fædrenes tro vi bygge på,
ej deres vidnesbyrd modstå.
Vi den som sandhed fik fra Gud,
bring den til verdens riger ud.²²*

Hvis vi, vores familie og nok af vores naboer stræber efter at træffe vores beslutninger og lever efter Guds sandhed, vil det vrimle med de moralske dyder, der er behov for i ethvert samfund.

Vor himmelske Fader gav i sin kærlighed sin Enbårne Søn, Jesus Kristus, så vi kunne få evigt liv.²³

»[Jesus Kristus] gør ikke noget, uden at det er til gavn for verden; for han elsker verden, så han endog nedlægger sit eget liv, så han kan drage alle mennesker til sig. Derfor befaler han ikke nogen, at de ikke skal tage del i hans frelse.

Se, råber han til nogen og siger: Gå bort fra mig? Se, jeg siger jer: Nej, men han siger: Kom til mig, alle I jordens ender, køb mælk og honning uden penge og uden betaling.«²⁴

Dette erklærer vi »i hjertets alvor, i en ånd af sagtmødighed«²⁵ og i Jesu Kristi navn. Amen. ■

Steven J. Lund
Unge Mænds hovedpræsident

NOTER

1. Se »De 17 måls«, De Forenede Nationers Institut for Økonomiske og Sociale Anliggender, sdgs.un.org/goals.
2. Moses 7:19.
3. Moses 7:18.
4. Moses 7:17.
5. 4 Ne 1:12, 16.
6. Matt 22:37, 39.
7. L&P 82:19.
8. 4 Ne 1:26.
9. 4 Ne 1:45.
10. Mosi 4:12.
11. Gerard Baker, »A Man for All Seasons at 100«, *Wall Street Journal*, 21. feb. 2020, [wsj.com](https://www.wsj.com).
12. Se Ronald F. Inglehart, »Giving Up on God: The Global Decline of Religion«, *Foreign Affairs*, sep./Okt. 2020, foreignaffairs.com; se også Christine Tamir, Aidan Connaughton og Ariana Monique Salazar, »The Global God Divide«, Pew Research Center, 20. juli 2020, særligt infografikken »Majorities in Emerging Economies Connect Belief in God and Morality«, [pewresearch.org](https://www.pewresearch.org).
13. L&P 93:2; se også Moro 7:16, 19.
14. Se Boyd K. Packer, »Kristi lys«, *Liahona*, apr. 2005, s. 10; se også D. Todd Christofferson, »Truth Endures«, *Religious Educator*, årgang 19, nr. 3 (2018), s. 6.
15. Ved at give dette eksempel taler jeg om de mulige ugunstige konsekvenser af børn som »bitter frugt« og ikke om selve børnene. Hvert Guds barn er dyrebart, og hvert liv har uvurderlig værdi uanset omstændighederne ved fødslen.
16. Se fx Pew Research Center, »The Changing Profile of Unmarried Parents«, 25. apr. 2018, [pewsocialtrends.org](https://www.pewsocialtrends.org); Mindy E. Scott m.fl., »5 Ways Fathers Matter«, 15. juni 2016, [childtrends.org](https://www.childtrends.org); og Robert Crosnoe og Elizabeth Wildsmith, »Nonmarital Fertility, Family Structure, and the Early School Achievement of Young Children from Different Race/Ethnic and Immigration Groups«, *Applied Developmental Science*, årgang 15, nr. 3 (juli-sep. 2011), s. 156-170.
17. 2 Ne 28:26, 28.
18. 1 Kor 12:31.
19. Se Alma 33:22.
20. Se Alma 4:6-19.
21. Stephen D. Nadauld, *Principles of Priesthood Leadership*, 1999, s. 13; se også Alma 31:5.
22. »Fædrenes tro«, *Salmer og sange*, nr. 37.
23. Se Joh 3:16.
24. 2 Ne 26:24-25; se også 2 Ne 26:33.
25. L&P 100:7.

Find glæde i Kristus

Den sikreste vej til at finde glæde i dette liv er at tilslutte sig Kristus ved at hjælpe andre.

Herren beder ikke vores unge i Det Aronske Præstedømme om at gøre alt, men det, han beder om, er ærefrygtindgydende.

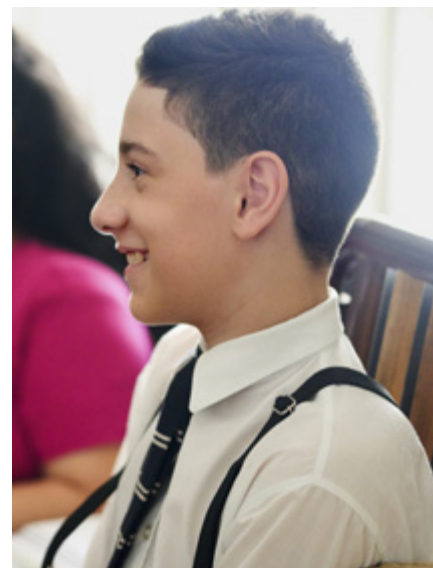
For nogle få år siden gik vores lille familie igennem det, mange familier støder på i denne faldne verden. Vores yngste søn, Tanner Christian Lund, fik kræft. Han var en utrolig sjæl, som niårige har tendens til at være. Han var en hylende morsom gavtyv og samtidig forbløffende åndeligt opmærksom. En lille skurk og en engel, uartig og sød. Da han var lille og hver dag forvirrede os med sine gavtyvestreger, spekulerede vi på, om han mon ville blive profet eller bankrøver, når han voksede op. På begge måder ville han efterlade sit fingeraftryk i verden.

Og så blev han alvorligt syg. I løbet af de tre følgende år anvendtes moderne lægebehandlinger af enhver art, inklusive to knoglemarvstransplantationer hvor han undervejs fik lungebetændelse, der krævede, at han tilbragte 10 uger bevidstløs i en respirator. Mirakuløst nok kom han sig en kort stund, men så vendte kræften tilbage.

Kort tid før Tanner gik bort, havde sygdommen inficeret hans knogler, og selv med stærk, smertestillende medicin led han. Han kunne knap stå ud af sengen. En søndag morgen

kom hans mor, Kalleen, ind på hans værelse for at se til ham, inden familien tog i kirke. Hun blev overrasket over at se, at han på en eller anden måde selv var kommet i tøjet og sad på kanten af sin seng, hvor han smertefuldt kæmpede med at knappe sin skjorte. Kalleen satte sig ned ved siden af ham. »Tanner,« sagde hun, »er du sikker på, at du er stærk nok til at tage i kirke? Måske skulle du blive hjemme og hvile dig i dag?«

Han stirrede på gulvet. Han var diakon. Han havde et kvorum. Og han havde en opgave.

Taboão da Serra i São Paulo i Brasilien

Apia i Samoa

»Det er meningen, at jeg skal omdele nadveren i dag.«

»Jeg er da sikker på, at en anden kunne gøre det for dig.«

»Ja,« sagde han, »men ... jeg kan se, hvordan folk ser på mig, når jeg omdele nadveren. Jeg tror, at det hjælper dem.«

Så Kalleen hjalp ham med at knappe skjorten og binde hans slips, og de kørte i kirke. Der var helt klart sket noget vigtigt.

Jeg kom til kirke fra et tidligere møde, og jeg blev så overrasket over at se Tanner sidde på rækken med diakoner. Kalleen fortalte mig stille, hvorfor han var der, og det som han havde sagt: »Det hjælper folk.«

Og så så jeg på, da diakonerne gik frem til nadverbordet. Han lænede sig blidt mod en anden diakon, da præsterne rakte dem bakkerne med brød. Og så sjokkede Tanner til sin tildelte plads og tog fat i enden af bænken for at have noget at støtte sig til, idet han gav nadveren.

Det lod til, at alle øjne i kirkesalen hvilede på ham, bevæget af hans besvær, mens han udførte sin enkle del. På en eller anden måde udviste Tanner et stille eksempel, mens han alvorligt og haltende bevægede sig fra række til række – hans skaldede isse var fugtig af sved – hvor han repræsenterede Frelseren, sådan som

diakoner gør. Hans engang ukuelige diakonlegeme var lidt forslået, ødelagt og flænset, han led frivilligt for at tjene ved at bære symbolerne på Frelserens forsoning til os.

At se, hvordan han var begyndt at tænke over at være diakon, fik også os til at tænke anderledes – omkring nadveren, Frelseren og diakoner, lærere og præster.

Jeg forundres over det unævnte mirakel, der den morgen havde tilskyndet ham til så tappert at tage imod det stille, sagte kald om at tjene, og om styrken og evnerne hos alle vores fremspirende unge, idet de presser sig selv til at tage imod profetens kald til at melde sig til Guds bataljon og deltage i arbejdet med frelse og ophøjelse.

Hver gang en diakon holder en nadverbakke, mindes vi den hellige historie om den første nadver, om Getsemane, om Golgata og om graven i haven. Da Frelseren sagde: »Gør dette til ihukommelse af mig«¹ til sine disciple, talte han også til alle tider til alle os. Han talte om det endeløse mirakel, han ville komme med, når fremtidige diakoner, lærere og præster ville præsentere hans symboler og indbyde hans børn til at tage imod hans sonoffer.

Alle nadversymbolerne peger hen mod den gave. Vi tænker over det brød, han engang brød – og det brød,

som præsterne foran os nu bryder. Vi tænker over betydningen af den helliggjorte væske, dengang og nu, mens ordene fra nadverbønnerne højtideligt lyder fra de unge præsters mund ind i vores hjerter og til himlen og fornyer de pagter, der forbinder os med selve kraften i Kristi frelse. Vi kan tænke over, hvad det betyder, når en diakon bærer disse hellige symboler til os, står som han gør, hvor Jesus ville stå, hvis han var der, og tilbyder at løfte vores byrder og vores smerte.

Heldigvis behøver unge mænd og unge kvinder ikke at blive syge for at finde glæde i og formål med at tjene Frelseren.

Ældste David A. Bednar lærte os, at vi for at udvikle os og blive som missionærer *er*, bør gøre det, missionærer *gør*, og derpå kan vi »linje på linje, bud på bud ... gradvist blive de missionærer ... som Frelseren forventer.«²

Hvis vi tilsvarende ønsker at »bli' som Jesus,«³ bør vi gøre det, Jesus gør. Og i en bemærkelsesværdig sætning, forklarer Herren, hvad det er, han gør. Han sagde: »For se, dette er min gerning og herlighed: At tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket.«⁴

Frelserens mission har altid og vil for evigt være at tjene sin Fader ved at frelse hans børn.

Og den sikreste vej til at finde glæde i denne verden er at tilslutte sig Kristus ved at hjælpe andre.

Det er denne enkle sandhed, der har inspireret programmet Børn og unge.

Alle aktiviteter i Børn og unge og lærdomme i Børn og unge handler om at hjælpe unge til at blive mere som Jesus ved at tilslutte sig ham i hans værk med frelse og ophøjelse.

Børn og unge er et værktøj til at hjælpe hvert eneste primarybarn og ung til at udvikle sig som disciple og

opnå en trosfyldt vision af, hvordan vejen til lykke ser ud. De kan lære at se frem til og længes efter de stationer og skilte langs pagtstien, hvor de vil blive døbt og bekræftet med Helligåndsgaven og snart tilhøre kvorummer og klasser i Unge Kvinder, hvor de vil føle glæden ved at hjælpe andre gennem en række kristuslignende tjenestegerninger. De vil sætte mål, store og små, der vil bringe balance i deres liv og hjælpe dem til at blive mere som Frelseren. FSY-konferencer og tidsskriftet Til styrke for de unge, *Lille Liahona* og appen Efterlev evangeliet vil hjælpe dem til at finde glæde i Kristus. De vil se frem til velsignelserne ved at have en tempelanbefaling med begrænset anvendelse og føle profeten Elias' ånd gennem Helligåndens påvirkning, når de arbejder på at opnå velsignelserne ved tempeltjeneste og slægtshistorie. De vil blive ledt af patriarkalske velsignelser. Med tiden vil de se sig selv tage til templet for at blive begavet med kraft og finde glæde der, når de for evigt bliver knyttet, uanset hvad der sker, til deres familie.

Trods modvind fra pandemi og katastrofer er opnåelse af alle de løfter, der er forbundet med det nye program Børn og unge stadig en igangværende proces – men det er presserende. Vores unge kan ikke vente på, at verden udbedres, inden de lærer Frelseren at kende. Nogle træffer valg selv i dette øjeblik, som de ikke ville træffe, hvis de forstod deres sande identitet – og hans.

Så det presserende kald fra Guds bataljon under trofast oplæring lyder: »Alle mand på dæk!»

Mødre og fædre, jeres sønner har brug for, at I støtter dem lige så inderligt, som I nogensinde tidligere har, hvor de beskæftigede sig med mindre væsentlige ting som emblemer og nåle. Mødre og fædre, ledere i præstedømmet og Unge Kvinder, hvis jeres unge kæmper, vil Børn og unge bidrage til at føre dem til Frelseren, og Frelseren vil give dem fred.⁵

Kvorums- og klassepræsidentskaber, bliv bedre og indtag jeres rette plads i Herrens værk.

Biskopper, knyt jeres nøgler til jeres kvorumspræsidenters, og jeres

kvorummer – og menigheder – vil ændre sig for evigt.

Og til jer i den opvoksende generation bærer jeg vidnesbyrd om, som en, der ved det, at I er elskede sønner og døtre af Gud, og han har et værk, I skal udføre.

Når I hæver jer til det storslåede ved jeres kaldelser af hele jeres hjerte, kraft, sind og styrke, vil I lære at elske Gud og holde jeres pagter og stole på hans præstedømme, idet I arbejder på at velsigne andre, begyndende i jeres eget hjem.

Jeg beder til, at I med mangedoblet energi, der er denne tid værdig, vil stræbe efter at tjene, udøve tro, omvende jer og forbedre jer hver dag, til at kvalificere jer til templets velsignelser og den vedvarende glæde, der kun kommer gennem Jesu Kristi evangelium. Jeg beder til, at I vil forberede jer på at blive de flittige missionærer, loyale ægtemænd eller hustruer, kærlige fædre eller mødre, I er blevet lovet, at I i sidste ende kan blive ved at være en sand Jesu Kristi discipel.

Må I være med til at forberede verden på Frelserens tilbagekomst ved at indbyde alle til at komme til Kristus og modtage velsignelserne ved hans forsoning. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Luk 22:19.
2. David A. Bednar, »Bliv missionær«, *Liahona*, nov. 2005, s. 46.
3. »Jeg prøver at bli' som Jesus og vandre den vej, han gik. Hans kærlighed er det mønster, jeg gennem hans gerning fik« (»Jeg prøver at bli' som Jesus, *Børnenes sangbog*, s. 40).
4. Moses 1:39.
5. Jeg udtrykker personlig værdsættelse af af dedikerede forældre og ledere i vores historie, der tappert har hjulpet unge til at opleve udvikling. Jeg anerkender, at indsatsen i det nye Børn og unge skylder meget til hvert aktivitets- og belønningsprogram, der gik forud for det.

Saltzburg i Østrig

Ældste Gerrit W. Gong
De Tolv Apostles Kvorum

Alle folkeslag, stammer og tungemål

Vi kan på vores egen måde blive en del af opfyldelsen af Herrens profetier og løfter – en del af evangeliet, som velsigner verden.

Kære brødre og søstre, for nylig forrettede jeg en tempelbesegling efter COVID-19-retningslinjerne. Sammen med bruden og brudgommen, der begge var trofaste, tidligere missionærer, var deres forældre og alle deres søskende. Det var ikke nemt. Bruden er det niende af ti børn. Hendes ni søskende sad i rækkefølge, ældste til yngste, og selvfølgelig med social afstand.

Familien havde forsøgt at være gode naboer, uanset hvor de boede. Men i en by havde de ikke været velkomne – fordi deres familie, sagde brudens mor, var medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Familien gjorde alt for at få venner i skolen, bidrage og blive accepteret, men uden held. Familien bad og bad om, at hjerter ville blive blødgjort.

En aften følte familien, at deres bønner blev besvaret, men på en meget uventet måde. Deres hus brændte, og det brændte ned til grunden. Men der skete også noget andet. Branden blødgjorde deres naboers hjerte.

Deres naboer og den lokale skole indsamlede tøj, sko og andre

fornødenheder, som familien, der havde mistet alt, manglede. Venlighed åbnede for forståelse. Det var ikke på den måde, som familien havde håbet på eller forventet, at deres bønner ville blive besvaret. Alligevel udtrykte de taknemlighed for det, de lærte af de svære oplevelser og uventede svar på bønner fra hjertet.

For de trofaste af hjertet og med øjne til at se tilkendegives Herrens inderlige nåde midt i livets udfordringer. Udfordringer, der imødegås med trofasthed og ofre, bringer virkelig himlens velsignelser. I dette liv kan vi miste eller vente på noget i lang tid, men til sidst vil vi finde det, der betyder mest.¹ Det er Herrens løfte.²

Vores tohundredårsproklamation i 2020 begynder med det dybt inkluderende løfte, at »Gud elsker sine børn i hvert eneste land i verden.«³ Gud lover, indgår pagt om og indbyder os hver

især i hvert eneste folkeslag, stamme, tungemål og folk,⁴ til at komme og få del i hans glæde og godhed i overflod.

Guds kærlighed til alle mennesker bekræftes overalt i skrifterne.⁵ Den kærlighed omfatter den abrahamske pagt, indsamlingen af Guds spredte børn,⁶ og hans plan for lykke i vores liv.

I troens husstand må der ikke være fremmede, ingen udlændinge,⁷ ingen rige eller fattige,⁸ ingen udenforstående »andre«. Som »de helliges medborgere«⁹ opfordres vi til at ændre verden til noget bedre, indefra og udad, en person, en familie, et nabolag ad gangen.

Det sker, når vi efterlever og deler evangeliet. Tidligt i denne uddelelse modtog profeten Joseph en bemærkelsesværdig profeti om, at vor himmelske Fader ønsker, at alle overalt opdager Guds kærlighed og oplever hans kraft til at udvikle og forandre os.

Den profeti blev modtaget her i familie Smiths bjælkehytte i Palmyra i New York.¹⁰

I 1998 blev familien Smiths hjem genopført på det oprindelige fundament. Soveværelset på første sal udgør den samme fysiske plads på 5,5 gange

9 gange 3 meter, hvor Moroni som en herliggjort budbringer fra Gud kom til den unge Joseph om aftenen den 21. september 1823.¹¹

I husker sikkert det, som profeten Joseph berettede:

»[Moroni] sagde ... at Gud havde en gerning for mig at udføre, og at mit navn skulle nævnes for godt og ondt blandt alle folkeslag, stammer og tungemål ...

[Moroni] sagde, at der var blevet henlagt en bog ... [og] at den indeholdt det evigtvarende evangeliums fylde.«¹²

Her tager vi en pause. Vi tilbeder Gud, den evige Fader, og hans Søn, Jesus Kristus, ikke profeten Joseph Smith og ej heller nogen jordisk mand eller kvinde.

Og tænk så over, hvordan Guds profetier til sine tjenere bliver opfyldt.¹³ Nogle opfyldes hurtigt, andre senere, men alle bliver opfyldt.¹⁴ Når vi lytter til profetiens ånd fra Herren, kan vi på vores egen måde blive en del af opfyldelsen af hans profetier og løfter – en del af evangeliet, som velsigner verden.

Joseph var en ukendt 17-årig dreng, der boede i en ukendt landsby i et land, som lige var blevet selvstændigt. Medmindre det var sandt, hvordan kunne han så forestille sig at sige, at han ville blive et redskab i Guds værk og ved Guds gave og kraft oversætte hellig skrift, der ville blive kendt overalt.

Alligevel, fordi det er sandt, kan I og jeg bevidne, at den profeti bliver opfyldt, mens vi opfordres til at bidrage til dens opfyldelse.

Brødre og søstre, over hele verden er alle vi, der deltager i denne oktoberkonference 2020, blandt de folkeslag, stammer og tungemål, der tales om.

Provo i Utah i USA

I dag bor der medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige i 196 lande og territorier, med 3.446 af Kirkens stave i 90 af dem.¹⁵ Vi repræsenterer både geografisk bredde og styrkecentre.

Hvem kunne i 1823 have forestillet sig, at der i året 2020 ville være tre lande, som hver havde mere end en million medlemmer af denne kirke – USA, Mexico og Brasilien?

Eller 23 lande, som hver har flere end 100.000 medlemmer af Kirken – 3 i Nordamerika, 14 i Central- og Sydamerika, 1 i Europa, 4 i Asien og 1 i Afrika?¹⁶

Præsident Russell M. Nelson kalder Mormons Bog for »et mirakuløst mirakel.«¹⁷ Bogens vidner bevidner: »Det gøres herved vitterligt for alle folkeslag, stammer, tungemål og folk.«¹⁸ I dag er denne generalkonference tilgængelig på 100 sprog. Præsident Nelson har vidnet om Jesus Kristus og hans gengivne evangelium i 138 lande, og der kommer flere til.

Der var 5.000 eksemplarer af den første udgave i 1830 af Mormons Bog, nu er 192 millioner eksemplarer af hele eller dele af Mormons Bog blevet trykt på 112 sprog. Oversættelser af Mormons Bog er også i stor stil tilgængelige digitalt. De nuværende

oversættelser af Mormons Bog omfatter de fleste af de 23 verdenssprog, som tales af 50 millioner mennesker eller flere, og tilsammen er modersmålet for omkring 4,1 milliarder mennesker.¹⁹

Ved små og enkle ting – som vi alle er inviteret til at tage del i – bliver der udrettet store ting.

Jeg spurgte for eksempel ved en stavskonference i Monroe i Utah med 2.200 indbyggere, hvor mange der havde været på mission. Næsten alle hænder røg op. I de seneste år er der fra denne ene stav udsendt 564 missionærer til alle 50 stater i USA og til 53 andre lande – på hvert eneste kontinent på nær Antarktis.

Når vi nu taler om Antarktis, så jeg i Ushuaia i den sydligste del af Argentina opfyldelse af profeti, da vores missionærer delte Jesu Kristi gengivne evangelium på et sted, der kaldes »verdens ende«.²⁰

Det billede, der er dannet af de fire bind af *De hellige*,²¹ gengiver et global gobelin af frugterne ved efterlevelse af evangeliet, der kommer trofaste hellige til del overalt. Vores kirkes historie er forankret i de levende vidnesbyrd og evangeliske rejser af hvert eneste medlem, herunder Mary Whitmer, den trofaste søster, som Moroni viste Mormons Bogs plader til.²²

Nairobi i Kenya

I januar 2021 vil vores tre nye globale kirketidsskrifter – *Lille Liahona*, *Til styrke for de unge* og *Liahona* – indbyde alle til at høre til og dele oplevelser og vidnesbyrd i vores verdensomspændende trossamfund.²³

Brødre og søstre, når vi øger vores tro på vor himmelske Fader og Jesus Kristus, modtager de velsignelser, der findes i de levende, gengivne evangeliske sandheder og hellige pagter samt studerer, grunder over og fortæller om den vedvarende genoprettelse, deltager vi i opfyldelse af profeti.

Vi forandrer os selv og verden i et evangelisk mønster, der velsigner andre overalt.

En afrikansk søster siger: »Min mands præstedømmetjeneste gør ham mere tålmodig og venlig. Og jeg bliver en bedre hustru og mor.«

En velrespekteret international virksomhedskonsulent i Centralamerika siger, at før han fandt Guds gengivne evangelium, levede han formålsløst på gaden. Nu har han og hans familie fundet deres identitet, formål med livet og styrke.

En dreng i Sydamerika opdrætter høns og sælger æggene for at bidrage

til at betale for vinduerne i det hus, hans familier bygger. Han betaler tiende først. Han vil helt bogstaveligt se himlens vinduer åbne sig.

I Four Corners, et lokalsamfund i det sydvestlige USA, fremlede en indianerfamilie en smuk rose, som blomstrer i ørkenen, et symbol på evangelisk tro og selvhjulpenhed.

En bror i Sydøstasien, der havde overlevet en bitter borgerkrig, sagde fortvivlet, at livet ingen mening havde. Han fandt håb i en drøm, hvori en tidligere klassekammerat holdt en nadverbakke og vidnede om frelsende ordinancer og Jesu Kristi forsoning.

Vor himmelske Fader indbyder os overalt til at mærke hans kærlighed, til at lære og udvikle os gennem uddannelse, ærligt arbejde, selvhjulpent tjeneste og mønstre på godhed og lykke, som vi finder i hans genoprettede kirke.

Når vi lærer at stole på Gud, nogle gange ved at bønfalde ham i vores mørkeste ensomhed og mest usikre øjeblikke, lærer vi, at han kender os bedre og elsker os mere, end vi kender eller elsker os selv.

Det er derfor, at vi har brug for Guds hjælp til at skabe varig retfærdighed, lighed, retsindighed og fred i vores hjem og lokalsamfund. Vores mest sande, dybe og mest autentiske fortælling, sted og tilhørsforhold kommer, når vi mærker Guds forløsende kærlighed, søger nåde og mirakler gennem hans Søns forsoning og etablerer varige forhold gennem hellige pagter.

Religiøs godhed og visdom er nødvendig i vor tids rodede, støjende og forurenede verden. Hvordan kan vi ellers forny, inspirere og opløfte menneskehedsånd?²⁴

Træplantning i Haiti er blot et blandt hundredvis af eksempler på personer, som går sammen om at gøre noget godt. Lokalsamfundet, herunder 1.800 medlemmer af vores kirke, som skænkede træerne, samlede for at plante næsten 2.500 træer.²⁵ Dette flerårige projekt med genrejsning af skov har allerede plantet over 121.000 træer. Det forventes, at der bliver plantet titusinder mere.

Denne forenede indsats giver skygge, bevarer jorden, og mindsker omfanget af kommende oversvømmelser. Det forskønner nabolag,

opbygger lokalsamfund, tilfredsstiller god smag og nærer sjælen. Hvis man spørger folk på Haiti, hvem der vil høste frugten fra disse træer, siger de: »Hvem som helst, der er sulten.«

Omkring 80 procent af verdens befolkning er tilknyttet en religion.²⁶ Religiøse grupper reagerer hurtigt på umiddelbare behov efter naturkatastrofer, såvel som på kroniske behov for mad, husly, uddannelse, læsefærdighed og jobtræning. Over hele verden hjælper vores medlemmer, venner og Kirken lokalsamfund med at støtte flygtninge og sørge for vand, sanitet og mobilitet for handicappede og øjenbehandling – en person, en landsby, et træ ad gangen.²⁷ Overalt søger vi at være gode forældre og gode medborgere, at bidrage i vores nabolag og samfund, og herunder også gennem Latter-day Saint Charities.²⁸

Gud har givet os moralsk handlefrihed – og moralsk ansvarlighed. Herren har erklæret: »Jeg, Gud Herren, gør jer frie, derfor er I virkelig frie.«²⁹ Da Herren lovede »frigivelse for fanger«,³⁰ lovede han, at hans forsoning og evangeliets vej kan bryde timelige og åndelige bånd.³¹ Barmhjertigt udrækkes denne forløsende frihed til dem, som ikke lever på jorden længere.

For nogle år siden fortalte en præst i Centralamerika, at han studerede de sidste dages helliges »dåb for afdøde personer«. »Det synes retfærdigt,« sagde præsten, »at Gud vil tilbyde alle mennesker mulighed for at modtage dåb, uanset hvornår eller hvor de levede, bortset fra små børn, som er »levende i Kristus.«³² Apostlen Paulus, bemærkede præsten, »taler om, at de døde venter på dåb og opstandelse.«³³ Stedfortrædende tempelordninger lover alle folkeslag, stammer og

tungemål, at »alle mennesker blev fri, til selv at vælge retfærdigs sti.«³⁴

Når vi opdager Gud, fører uventede svar på bønner os sommetider fra gaden, bringer os til lokalsamfundet, jager mørke bort fra vores sjæl og vejleder os til at finde åndelig tilflugt og en følelse af at høre til i godheden fra hans pagter og blivende kærlighed.

Store ting begynder ofte i det små, men Guds mirakler tilkendes gives dagligt. Hvor er vi taknemlige for den himmelske gave Helligånden, for Jesu Kristi forsoning og hans åbenbarede læresætninger, ordinancer og pagter, der findes i hans genoprettede kirke, som kaldes ved hans navn.

Må vi med glæde tage imod Guds indbydelse til at modtage og være med til at opfylde hans lovede og profeterede velsignelser i alle folkeslag, stammer og tungemål, det beder jeg om i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. »I vil blive godtgjort alle jeres tab i opstandelsen, hvis I forbliver trofaste« (Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 52).
2. Se Mosi 2:41.
3. »Gengivelsen af Jesu Kristi evangeliums fylde: En tohundredårsproklamation til verden«, Church of Jesus Christ.org; se fx også Alma 26:37.
4. Se Åb 14:6; 1 Ne 19:17; 22:28; 2 Ne 30:8; Mosi 3:20; 15:28; Alma 37:4-6; 3 Ne 28:29; L&P 42:58; 133:37.
5. Se Joh 3:16-17; 15:12; Rom 8:35, 38-39.
6. Se 1 Ne 22:3, 9; L&P 45:24-25, 69, 71; 64:42.
7. Se Ef 2:19.
8. Se L&P 104:14-17.
9. Ef 2:19.
10. Nogle få hundrede meter fra bagdøren i familien Smiths hjem er der en lille skov, som blev vores hellige lund på »herlig, klar morgen, tidligt om foråret i atten hundrede og tyve« (JS-H 1:14).
11. At være på et bestemt, fysisk sted for en kendt historisk begivenhed kan give os en stærk følelse, som forbinder tid og sted. Men vores vidnesbyrd om de hellige begivenheder omkring Moronis tilsynkomst for den unge profet Josef er stadigvæk åndelig.

12. JS-H 1:33-34.

13. Se Am 3:7; L&P 1:38.

14. Se Alma 37:6; L&P 64:33.

15. Kirkens statistik pr. 3. sep. 2020; »lande og territorier« omfatter steder som Guam, Puerto Rico og Amerikansk Samoa.

16. De 23 lande er USA, Mexico, Brasilien, Filippinerne, Peru, Chile, Argentina, Guatemala, Ecuador, Bolivia, Colombia, Canada, Storbritannien, Honduras, Nigeria, Venezuela, Australien, Den Dominikanske Republik, Japan, El Salvador, New Zealand, Uruguay og Nicaragua. Australien og New Zealand er medregnet i de fire lande i Asien med over 100.000 medlemmer. Paraguay har over 96.000 medlemmer af Kirken og bliver måske det næste land i gruppen med 100.000 medlemmer.

17. Russell M. Nelson, »The Book of Mormon: A Miraculous Miracle« (tale holdt ved seminaret for nye missionspræsidenter, 23. juni 2016).

18. »De tre vidners vidnesbyrd« og »De otte vidners vidnesbyrd«, Mormons Bog.

19. Flere oversættelser bidrager til løftet om, at hver mand og hver kvinde »skal høre evangeliets fylde på sit eget tungemål og ... sprog« (L&P 90:11).

20. Se L&P 122:1.

21. Titlen på de fire bind i *De hellige* kommer fra den inspirerede erklæring og vidnesbyrd fra profeten Joseph i Wentworth-brevet – *Sandhedens banner; Ingen uheilig hånd, Frimodigt, ædelt og uafhængigt og Lydt i hvert øre.*

22. Se *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, bind 1, *The*

Chiba i Japan

Biskop W. Christopher Waddell
Førsterådgiver i Det Præsiderende Biskopråd

- Standard of Truth, 1815-1846*, 2018, s. 70-71.
23. Se brev fra Det Første Præsidentskab, 14. aug. 2020.
24. Se Gerrit W. Gong, »Seven Ways Religious Inputs and Values Contribute to Practical, Principle-Based Policy Approaches« (tale holdt ved G20 Interfaith Forum, 8. juni 2019), newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
25. Se Jason Swensen, »LDS Church Celebrates 30 years in Haiti by Planting Thousands of Trees«, *Deseret News*, 1. maj 2013, deseretnews.com.
26. Se Pew Research Center, »The Global Religious Landscape«, 18. dec. 2012, pewforum.org. Dette »omfattende demografiske studie af flere end 230 lande og territorier ... skønner, at der er 5,8 milliarder religiøst tilknyttede voksne og børn i hele verden, som repræsenterer 84 % af verdens befolkning i 2010 på 6,9 milliarder.«
27. Religiøse dyder og værdier forankrer og beriger samfundet, inspirerer lokalsamfundet, engagement, social sammenhængskraft, tjeneste og frivillighed, og fremmer retfærdighed, forskning og tilgivelse, herunder at hjælpe os til vide, hvornår og hvordan man holder fast eller giver slip, og vide, hvornår og hvad man skal huske og ikke glemme.
28. Foruden deres bidrag til Latter-day Saint Charities (se latterdaysaintcharities.org), som virker som Kirkens humanitære arm, deltager medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige med deres naboer og lokalsamfund ved at give af deres tid og midler i projekter, der arrangeres af JustServe eller Hjælpende hænder (se justserve.org og ChurchofJesusChrist.org/topics/humanitarian-service/helping-hands) og ved bidrag til fasteoffermidler (se »Fasting and Fast Offerings«, Gospel Topics, topics.ChurchofJesusChrist.org). Hver af disse projekter benytter den betragtelige gavmildhed fra Kirkens medlemmer og venner til at velsigne tusinder verden over.
29. L&P 98:8.
30. Es 61:1; se også Joh 8:36; Gal 5:1; L&P 88:86.
31. Dette håb om frihed omfatter dem, der søger at overvinde nedbrydende vaner eller afhængighed, selvødelæggende adfærd, nedarvet skyldfølelse eller enhver sorg.
32. Moro 8:12; se også L&P 137:10.
33. Se 1 Kor 15:29.
34. »Mens brød og vand vi nyder hers«, *Salmer og sange*, nr. 109, v. 3.

Der var brød

Når vi stræber efter at blive timeligt forberedt, kan vi møde livets prøvelser med stigende selvtillid.

Før den nuværende pandemi forårsagede rejsebegrænsningerne, var jeg på vej hjem fra en international opgave, som på grund af flytider medførte en mellemlanding på en søndag. Jeg havde tid mellem flyturene til at overvære et lokalt nadvermøde, hvor jeg også fik lov til at komme med et kort budskab. Efter mødet kom en entusiastisk diakon hen til mig og spurgte, om jeg kendte præsident Nelson, og om jeg nogensinde havde fået mulighed for at give ham hånden. Jeg svarede, at jeg kendte ham, at jeg havde givet ham hånden, og at jeg som medlem af Det Præsiderende Biskopråd

havde lejlighed til at mødes med præsident Nelson og hans rådgivere et par gange hver uge.

Den unge diakon satte sig på en stol, løftede sine hænder op i luften og råbte: »Det er den største dag i mit liv!« Brødre og søstre, jeg løfter måske ikke mine hænder op i luften og råber, men jeg er for evigt taknemlig for en levende profet og for den vejledning, vi modtager fra profeter, seere og åbenbarere, især i denne tid med udfordringer.

Fra tidernes begyndelse har Herren givet vejledning til at hjælpe sit folk med at forberede sig, åndeligt og timeligt, på de ulykker og

Provo i Utah i USA

prøvelser, som han ved vil komme som en del af denne jordiske oplevelse. Disse ulykker kan være personlige eller generelle, men Herrens vejledning vil give os beskyttelse og støtte i det omfang, vi følger og handler på hans råd. Et vidunderligt eksempel findes i en beretning i Første Mosebog, hvor vi lærer om Josef i Egypten og hans inspirerede udlægning af faraos drøm.

»Josef sagde da til Farao: ...
»Det, Gud vil gøre, har han fortalt Farao ...

Der vil komme syv år med stor overflod i hele Egypten.

Efter dem kommer syv hungerrår, så al overfloden bliver glemmt i Egypten, for hungersnøden vil gøre det af med landet.¹

Farao lyttede til Josef og reagerede på det, Gud havde vist ham i en drøm, og han gik straks i gang med at forberede sig på det, der skulle ske. I skrifterne står der så:

»Landet bugnede i de syv overflodsår.

I de syv år, der kom i Egypten, samlede han alt korn ...

Josef oplagrede så meget korn som havets sand, så han måtte holde op med at tælle det, for det kunne ikke tælles.²

Da de syv år med overflod var gået, får vi at vide, »begyndte de syv hungerrår, sådan som Josef havde sagt. Der kom hungersnød i alle lande, men i hele Egypten var der brød.³

I dag er vi velsignet med at blive ledt af profeter, som forstår behovet for, at vi forbereder os til ulykker, »der var ved at komme,⁴ og som også erkender de begrænsninger eller restriktioner, som vi kan møde, når vi stræber efter at følge deres råd.

Santo Domingo i Den Dominikanske Republik

Der er en klar forståelse af, at virkningerne af COVID-19 såvel som ødelæggende naturkatastrofer ikke viser personsanseelse og krydser etniske, sociale og religiøse grænser på ethvert kontinent. Job er gået tabt, og indtægter begrænset, da mulighederne for at få arbejde er blevet påvirket af afskedigelser, og evnen til at arbejde er påvirket af helbredsmæssige og juridiske udfordringer.

Vi udtrykker over for alle, som er blevet påvirket, forståelse og bekymring for jeres situation, såvel som en fast overbevisning om, at der er bedre dage forude. I er blevet velsignet med biskopper og grenspræsidenter, som søger efter medlemmer i deres menigheder med timelige behov, og som har adgang til værktøjer og ressourcer, der kan hjælpe jer med genoprette jeres liv og placere jer på vejen til selvhjulpenhed, når I anvender principper om forberedelse.

I situationen i dag med en pandemi, der har kvæstet hele økonomier såvel som mange personer, vil det ikke være i harmoni med en omsorgsfuld Frelser at ignorere virkeligheden, hvor mange kæmper,

og bede dem om at begynde på at opbygge en reserve af mad og penge til fremtiden. Men det betyder ikke, at vi permanent bør ignorere principperne om forberedelse ... blot at disse principper bør anvendes »med visdom og orden«,⁵ så vi i fremtiden kan sige, som Josef gjorde: »I hele Egypten var der brød.«⁶

Herren forventer ikke, at vi gør mere, end vi kan, men han forventer, at vi gør det, vi kan, når vi kan. Som præsident Nelson mindede os derom ved den sidste generalkonference: »Herren elsker en indsats.«⁷

Kirkeledere har ofte opfordret sidste dages hellige »til at forberede sig på modgang i tilværelsen ved at have et lager af fødevarer og vand samt en opsparing.«⁸ Samtidig opfordres vi til at »være vise« og »ikke ekstreme«⁹ i vores indsats for at etablere et forråd og en økonomisk reserve. Et materiale med titlen *Privatøkonomi og selvhjulpenhed* blev udgivet i 2017 og findes for tiden på Kirkens hjemmeside på 36 sprog. Det indledes med et budskab fra Det Første Præsidentskab, som siger:

»Herren har sagt: »Det er min hensigt at sørge for mine hellige. (L&P

Apia i Samoa

104:15). Den åbenbaring er et løfte om, at Herren vil sørge for timelige velsignelser og åbne dørene til selvhjulpenhed ...

Hvis du tager disse principper til dig og efterlever dem, vil du være bedre i stand til at modtage de timelige velsignelser, som Herren har lovet.

Vi opfordrer dig til flittigt at studere og anvende disse principper og undervise din familie i dem. Når du gør det, vil du blive velsignet ... [for] du er et barn af vor Fader i himlen. Han elsker dig og vil aldrig svigte dig. Han kender dig og er parat til at skænke dig de åndelige og timelige velsignelser ved selvhjulpenhed.¹⁰

Dette materiale har kapitler om at lægge og leve indenfor et budget, beskytte jeres familie mod modgang, klare en finansiell krise, investere til fremtiden og meget, meget mere, og det er tilgængeligt for alle på Kirkens hjemmeside eller gennem jeres lokale ledere.

Når vi overvejer principperne for forberedelse, kan vi se tilbage til Josef i Egypten for at få inspiration. At vide, hvad der ville ske, ville ikke have været tilstrækkeligt til at føre dem gennem de »magre« år uden en smule ofre i årene med overflod. I stedet for at spise alt, hvad faraos undersætter kunne producere, blev der etableret begrænsninger, som blev fulgt, hvilket dækkede deres umiddelbare og deres fremtidige

behov. Det var ikke nok at vide, at der kom udfordrende tider. De måtte handle, og på grund af deres indsats »var der brød.«¹¹

Dette leder til et vigtigt spørgsmål: »Og hvad så?« Et godt udgangspunkt er at forstå, at alt er åndeligt for Herren, »og ikke på noget tidspunkt« har han givet os »en lov, som var timelig.«¹² Alt peger da mod Jesus Kristus, som grundvolden, hvorpå vi må bygge selv vores timelige forberedelse.

At være timeligt forberedt og selvhjulpen betyder at tro på, »at vi gennem Jesu Kristi nåde eller bemyndigende kraft og vores egen indsats er i stand til at få alle livets åndelige og timelige nødvendigheder, som vi har brug for til os selv og vores familie.«¹³.

Yderligere aspekter af en åndelig grundvold for timelig forberedelse omfatter: At handle »med visdom og orden,«¹⁴ som antyder en gradvis opbevaring af mad og opsparring over tid, såvel som at anvende »små og enkle« ting,¹⁵ som udviser tro på, at Herren vil mangedoble vores beskedne, men konsekvente indsats.

Med en åndelig grundvold på plads kan vi derpå med succes anvende to vigtige elementer af timelig forberedelse – styring af økonomi og hjemmeforråd.

Nogleprincipper til at styre vores økonomi omfatter at betale tiende og offerydelser, fjerne og undgå gæld, udarbejde og leve indenfor et budget samt at spare op til fremtiden.

Nogleprincipper for hjemmeforråd omfatter opbevaring af mad, opbevaring af vand samt opbevaring af andre nødvendigheder baseret på den enkeltes og familiens behov, alt sammen fordi »det bedste forråds-hus«¹⁶ er hjemmet, som bliver den »lettest tilgængelige reserve i tider med nød.«¹⁷

Chiba i Japan

Ældste Matthew S. Holland
De Halvfjerds

Når vi tager åndelige principper til os og søger inspiration fra Herren, vil vi blive vejledt til at kende Herrens vilje for os, individuelt og som familier, og hvordan vi bedst anvender de vigtige principper for timelig forberedelse. Det vigtigste princip af alle er at begynde.

Ældste David A. Bednar underviste i dette princip, da han sagde: »At handle er at udøve tro ... Virkelig tro fokuserer på Herren Jesus Kristus og fører altid til handling.«¹⁸

Brødre og søstre, i en stadig foranderlig verden må vi forberede os på usikre tider. Selv med bedre dage forude ved vi, at de timelige bjerge og dale i livet på jorden vil fortsætte. Når vi søger at blive timeligt forberedt, kan vi møde livets prøvelser med stigende tillid og fred i vores hjerte, og som Josef i Egypten kan vi selv i stressede situationer sige: »Der var brød.«¹⁹ I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se 1 Mos 41:25-30.
2. 1 Mos 41:47-49.
3. 1 Mos 41:54.
4. L&P 1:17.
5. Mosi 4:27.
6. 1 Mos 41:54.
7. Russell M. Nelson, i Joy D. Jones, »En særligt ærefuld kaldelse«, *Liahona*, maj 2020, s. 16.
8. *Bered alt, hvad der er nødvendigt: Hjemmeforråd* (pjece, 2007) s. 1.
9. *Bered alt, hvad der er nødvendigt*, s. 1.
10. »Budskab fra Det Første Præsidentskab«, *Privatøkonomi og selvhjulpethed*, 2017, indersiden af forsiden.
11. 1 Mos 41:54.
12. Se L&P 29:34-35.
13. *Privatøkonomi og selvhjulpethed*, s. 4.
14. Mosi 4:27.
15. Alma 37:6.
16. Gordon B. Hinckley, »Er I beredt, behøver I ikke at frygte«, *Liahona*, nov. 2006, s. 62.
17. »Nødberedskab«, Gospel Topics, topics.ChurchofJesusChrist.org
18. David A. Bednar, »Exercise Faith in Christ« (video), ChurchofJesusChrist.org/media.
19. 1 Mos 41:54.

Sønnen, den udsøgte gave

Takket være Jesus Kristus kan vi undslippe den velfortjente lidelse forårsaget af vores moralske fejl og overvinde de ufortjente lidelser forårsaget af vores jordiske ulykker.

Mens jeg læste i Mormons Bog som forberedelse til en *Kom og følg mig*-lektion sidste sommer, blev jeg slået af Almas udsagn, at da han blev fuldstændig bevidst om sine synder, var der »intet så intenst og så bittert som [hans] smerter.«¹ Jeg indrømmer at tale om intens smerte til dels fangede min opmærksomhed på grund af min kamp den uge med en 7 mm stor nyresten. Aldrig har noget menneske

oplevet så »store ting«, mens »små og simple« ting blev »udrettet«.²

Almas sprog sprang mig også i øjnene på grund af ordet *exquisite*, som i den engelske oversættelse af Mormons Bog typisk beskriver noget af usædvanlig skønhed eller uovertruffen pragt. For eksempel bemærkede Joseph Smith, at englen Moroni bar klæder, der var intenst eller »strålende hvide«. »Mere hvid end noget, [han]

Temecula i Californien i USA

Bangalore i Indien

nogensinde havde set på jorden.³ Alligevel kan *intens* også gengive en ekstrem intensitet, selv om noget dårligt. Alma og førende ordbøger forbinder *intens smerte* med at blive »pint«, »revet op« og »martret« i »højeste grad.«⁴

Almas beskrivelse reflekterer den nøgterne kendsgerning, at på et tidspunkt vil vi opleve den pinefulde følelse af skyld, som er forårsaget af vores synder. Retfærdigheden kræver det, og selv Gud kan ikke ændre det.⁵ Da Alma huskede »alle« sine synder – især de, der havde ødelagt andres tro – fyldte tanken om at skulle stå til regnskab for dem over for Gud ham med »uudsigelig rædsel«. Han længtes efter at blive udslettet »både [på] sjæl og legeme.«⁶

Alt begyndte dog at ændre sig, sagde Alma, i det øjeblik hans »sind greb fat« i profetien om »Jesus Kristus, der skulle komme ... for at sone for verdens synder«, og han »råbte i [sit] hjerte: O Jesus, du Guds Søn, hav barmhjertighed med mig.« Med denne ene tanke og denne ene bøn blev Alma fyldt med »intens« glæde, der var »lige så overordentlig stor som [hans] smerte.«⁷

Vi må aldrig glemme, at selve hensigten med omvendelse er at fjerne en bestemt elendighed og forandre den til ren lyksalighed. Takket været

hans »umiddelbare godhed«⁸ i det øjeblik, vi kommer til Kristus – og udviser tro på ham og en oprigtig forandring i hjertet – begynder den knusende vægt af vores synder at flytte sig fra vores skuldre og over på hans. Dette er kun muligt, fordi han uden synd led den »uendelige og usigelige smerte«⁹ for hver eneste synd i sine skabningers univers, for alle hans skabninger – en lidelse så stor, at blod flød ud af hver eneste af hans porer. Ud fra direkte, personlig erfaring advarer Frelseren os i nutidig hellig skrift om, at vi ingen idé har om, hvor »svære« vores »lidelser« vil være, hvis vi ikke omvender os. Men med ufattelig gavmildhed tydeliggør han også, at »jeg, Gud, har lidt dette for alle, for at de ikke skal lide, hvis de vil omvende sig«¹⁰ – en omvendelse, som tillader os at »smage« den »overordentlig store glæde«, som Alma smagte.¹¹ Alene denne lære slår mig med forundring.¹² Men utroligt nok, tilbyder Kristus endnu mere.

Til tider stammer intens smerte ikke fra synd, men fra oprigtige fejltagelser, andres handlinger eller kræfter, vi ikke har kontrol over. I sådanne øjeblikke kan vi græde som den retfærdige salmist:

»Hjertet skælver i mig, dødsangsten kommer over mig
... og skræk har overmandet mig

... og jeg siger: Gid jeg havde vinger som duen, så ville jeg flyve bort og finde et bosted.«¹³

Lægevidenskab, professionel rådgivning eller juridisk hjælp kan være med til at afhjælpe sådanne lidelser. Men bemærk, at alle gode gaver – inklusive disse – kommer fra Frelseren.¹⁴ Uanset årsagen til vores værste smerter og sorger, så er den ultimative kilde til hjælp den samme: Jesus Kristus. Han alene besidder den fulde kraft og helbredende balsam til at rette op på enhver fejl, rette alt hvad der er forkert, korrigere ufuldkommenheder, hele alle sår og tildele alle udskudte velsignelser. Ligesom tidligere tiders vidner bevidner jeg, at »vi har ikke en ypperstepræst, der ikke kan have medfølelse med vore skrøbeligheder,«¹⁵ men snarere en kærlig Forløser, som steg ned fra sin trone og led »smerter og trængsler og fristelser af enhver art ... så han ... kan vide, hvorledes han kan bistå sit folk.«¹⁶

For alle, der i dag lider så intenst eller så enestående, at de føler ingen andre kan forstå dem fuldt ud, så har I måske ret. Der er måske intet familiemedlem, ingen ven eller præstedømmeleder – hvor indfølelse og velmenende de end er – som helt forstår, hvad I føler, eller har lige netop de ord, der kan hjælpe jer til at blive helbredt. Men dette skal I vide: Der er en, der fuldstændig forstår, hvad I oplever, en, som er »mægtigere end hele jorden,«¹⁷ og som »formår ... at gøre langt ud over alt, hvad vi beder om eller forstår.«¹⁸ Processen vil foregå på hans måde og til hans tid, men Kristus står *altid* parat til fuldstændig at helbrede hver eneste del af jeres smerte.

Når I lader ham gøre det, vil I erfare, at jeres lidelser ikke var forgæves. Idet apostlen Paulus talte om mange af Bibelens store helte og deres sorger,

sagde han, at »Gud beredte noget bedre for dem gennem deres trængsler, for uden trængsler kunne de ikke blive fuldkommengjort.«¹⁹ I må forstå, at selve Guds natur og mål med vores liv på jorden er glæde,²⁰ men vi kan ikke blive fuldkomne væsener med guddommelig glæde uden oplevelser, der tester os. Til tider helt ind i vores inderste. Paulus sagde, at selv Frelseren blev gjort fuldkommen (eller hel) gennem lidelser.²¹ Så I må tage jer i agt for den sataniske hvisken, der siger, at hvis du var en bedre person, kunne du undgå sådanne prøvelser.

I må også modstå den beslægtede løgn, der siger, at jeres prøvelser på en eller anden måde er tegn på, at I ikke er en af Guds udvalgte, som tilsyneladende går fra den ene velsignelse til den næste. Se i stedet jer selv som Johannes Åbenbareren bestemt så jer i sin majestætiske åbenbaring om de sidste dage. For Johannes så »en stor skare, som ingen kunne tælle, af alle folkeslag og stammer, folk og tungemål; [som] stod foran tronen og foran Lammet, klædt i hvide klæder ... [som] råbte med høj røst: Frelsen kommer fra vor Gud.«²²

Og på spørgsmålet: »De, som står klædt i hvide klæder, hvem er de, og hvor kommer de fra?« fik Johannes svar: »Det er dem, som kommer fra den store trængsel, og som har vasket deres klæder og gjort dem hvide i Lammets blod.«²³

Brødre og søstre, at lide i retfærdighed hjælper jer til at blive en del af snarere end at adskille jer fra Guds udvalgte. Og det gør deres løfter til dine løfter. Som Johannes erklærer, skal »[I] ikke sulte længere og ikke tørste længere, hverken solen eller nogen anden hede skal plage [jer]. For Lammet midt for tronen skal give [jer] mad, og skal vogte [jer] og lede [jer] til

livets kildevæld, og Gud vil tørre hver tåre af [jeres] øjne.«²⁴

»Døden skal ikke være mere, ej heller sorg, ej heller skrig, ej heller pine skal være mere.«²⁵

Jeg vidner for jer om, at takket være Jesu Kristi uhyre godhed og hans altomfattende forsoning, kan vi undslippe den velfortjente lidelse forårsaget af vores moralske fejl og overvinde de ufortjente lidelser forårsaget af vores jordiske ulykker. Under hans vejledning bliver jeres guddommelige skæbne af uovertruffen pragt og ubeskrivelig glæde – en glæde så intens og så enestående for jer, at jeres personlige »aske« vil blive smukkere »end noget ... på jorden.«²⁶ For at I kan få en forsmag på denne glæde og blive fyldt med den for evigt, inviterer jeg jer til at gøre som Alma: Lad jeres sind gribe fat om *den udsøgte gave*, Guds Søn, som den bliver åbenbaret gennem hans evangelium i denne hans sande og levende kirke. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Alma 36:21; fremhævelse tilføjet.
2. Alma 37:6.

3. JS-H 1:31.

4. Sammenlign fx det udsøgte og tilsvarende sprog i Alma 36:11-17 med opslaget for *exquisite* i *Oxford American Writer's Thesaurus* – én af flere værker, der kan uploades i ordbogsdelen af indstillinger på nogle enheder og derved sammenkædet til let adgang i appen Evangelisk bibliotek. Tak til Rachel Sanford for denne oplysning.

5. Se Alma 42:13.

6. Se Alma 36:13-15.

7. Se Alma 36:17-21.

8. Mosi 25:10.

9. Se Orson F. Whitney, *Baptism, the Birth of Water and of Spirit*, 1934, s. 8.

10. L&P 19:15-16.

11. Se Alma 36:24-26.

12. »O, se hvilken kærlighed«, *Salmer og sange*, nr. 114.

13. Sl 55:5-7.

14. Se Moro 7:24.

15. Hebr 4:15.

16. Alma 7:11-12.

17. 1 Ne 4:1.

18. Ef 3:20.

19. Joseph Smiths oversættelse af Hebræerne 11:40 (i fodnote *a* til Hebr 11:40 i den engelske SDH-udgave af Bibelen).

20. Se 2 Ne 2:25; Alma 41:11.

21. Se Hebr 2:10; se også Hebr 5:8; Russell M. Nelson, »Fuldkommengørelse venter«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 86-88.

22. Åb 7:9-10.

23. Åb 7:13-14; fremhævelse tilføjet.

24. Åb 7:16-17.

25. Åb 21:4.

26. Se Es 61:3; JS-H 1:31.

Santo Domingo i Den Dominikanske Republik

Ældste William K. Jackson
De Halvfjerds

Kristi kultur

Vi kan alle påskønne det bedste i vores individuelle jordiske kultur og fuldt ud tage del af den evige kultur, som kommer fra Jesu Kristi evangelium.

Hvilken storslået verden vi lever sammen i, et hjemsted for en mangfoldighed af folk, sprog, kulturer og historie – fordelt over hundredvis af lande og tusindvis af grupper, der hver især er rig på kultur. Menneskeheden har meget at være stolt af og at fejre. Men selvom tillært adfærd – de ting, der præger os ved den kultur, vi er vokset op i – kan være en stor styrke i vores liv, så kan den også til tider være en forhindring.

Det kan virke som om kultur er en så stor del af vores tankegang, at det er umuligt at ændre. Vi føler trods

alt, at vores kultur er en stor del af vores identitet, og at den definerer, hvem vi er. Den kan have en så stærk indflydelse på os, at vi ikke ser de menneskeskabte fejl og svagheder i vores egen kultur, hvilket resulterer i en modvilje mod at kassere nogle af vores fædres traditioner. Et overdrevent fokus på vores egen kulturelle identitet kan føre til afvisning af værdifulde – ja endda guddommelige – idéer, egenskaber og adfærd.

For ikke så mange år siden kendte jeg en vidunderlig mand, hvilket kan bidrage til at illustrere denne generelle

kulturelle snæversynethed. Jeg mødte ham første gang i Singapore, da jeg var familiens hjemmelærer. Han var en anerkendt professor i sanskrit og tamil og stammede fra det sydlige Indien. Hans vidunderlige hustru og deres to sønner var medlemmer af Kirken, men han havde aldrig tilsluttet sig, ej heller havde han lyttet meget til Kirkens lære. Han var glad for den måde hans hustru og sønner udviklede sig på og støttede dem i deres beslutninger og i deres ansvar i Kirken.

Da jeg tilbød at undervise ham i evangeliets principper og dele vores tro med ham, afslog han først. Det varede lidt, før jeg fandt ud af hvorfor: Han følte, at han i så fald ville forråde sin fortid, sit folk og sin historie! Som han så det, ville han dermed fornægte alt, hvad han var, alt hvad hans familie havde lært ham, hele sin indiske arv. I løbet af de næste måneder talte vi om disse ting. Jeg var fuld af beundring (men ikke overrasket) over, hvordan Jesu Kristi evangelium var i stand til at få ham til at se det på en helt anden måde.

De fleste menneskeskabte kulturer består af både godt og dårligt, konstruktivt og destruktivt.

Mange af verdens problemer, er et direkte resultat af sammenstød mellem forskellige idéer og skikke, som stammer fra menneskers kultur. Men stort set *alle* konflikter og alt kaos ville hurtigt blegne, hvis blot verden ville acceptere den oprindelige kultur, den som vi alle var i besiddelse af for ikke så længe siden. Denne kultur kan dateres tilbage til vores forudtilværelse. Det var Adams og Enoks kultur. Det var den kultur, som byggede på Frelserens lære i tidernes midte, og den er igen i vore dage tilgængelig for alle kvinder og mænd. Den er enestående. Det er den mest storslåede af

Nairobi i Kenya

alle kulturer og den stammer fra den store plan for lykke, skabt af Gud og gennemført af Kristus. Den forener frem for at opdele. Den heler frem for at ødelægge.

Jesu Kristi evangelium lærer os, at der er et formål med livet. Det, at vi er her, er ikke bare et stort kosmisk uheld eller en fejl. Der er en grund til, at vi er her.

Denne kultur bygger på et vidnesbyrd om, at vores himmelske Fader eksisterer, at han er virkelig, og at han elsker os hver især individuelt. Vi er hans »gerning og [hans] herlighed.«¹ Denne kultur tilslutter sig begrebet ligeværd. Der er ingen kaster eller klasser. Vi er, når alt kommer til alt, brødre og søstre, åndelige børn af vores himmelske Forældre – bogstavelig talt. Der er ingen fordomme eller »os mod dem«-mentalitet i den mest storslåede af alle kulturer. Vi er alle »os«. Vi er alle »dem«. Vi tror på, at vi står til ansvar over for os selv, hinanden, Kirken og vores verden. Forpligtelse og ansvarlighed er vigtige faktorer i vores udvikling.

Villa Alemana i Greater Valparaíso i Chile

Osaka i Japan

Barmhjertighed, sand kristuslignende omsorg, er fundamentet for denne kultur. Vi nærer bekymring for andres behov, fysiske og åndelige, og reagerer på disse følelser. Dette fortrænger fordomme og had.

Vi nyder godt af en kultur, der omfatter åbenbaring, fokuseret på Guds ord, som modtages af profeterne (og personligt bekræftes gennem Helligånden). Hele menneskeheden kan kende Guds vilje og tanker.

Denne kultur hylder princippet om handlefrihed. Evnen til at vælge er utrolig vigtig for vores udvikling og vores lykke. At vælge klogt er altafgørende.

Det er en kultur, der omfatter lærdom og studie. Vi søger viden og visdom og det bedste i alle ting.

Det er en troens og lydighedens kultur. Tro på Jesus Kristus er det første princip i vores kultur og lydighed mod hans lærdomme og bud er resultatet. Dette fører til selvdisciplin.

Det er en bønnens kultur. Vi tror ikke alene på, at Gud vil høre os, men også at han vil hjælpe os.

Det er en kultur, der omfatter pagter og ordnancer, høje moralske standarder, ofre, tilgivelse, omvendelse og omsorg for kroppens tempel.

Alt dette vidner om vores forpligtelse over for Gud.

Det er en kultur, der er styret af præstedømmet, myndighed til at handle i hans navn, Guds magt til at velsigne sine børn. Den opbygger os og gør os i stand til blive bedre mennesker, ledere, mødre, fædre og ledsagere – og den helliggør hjemmet.

Ægte mirakler findes i overflod i denne, den ældste af alle kulturer, de frembringes af tro på Jesus Kristus, præstedømmets kraft, bøn, forbedring af os selv, sand omvendelse og tilgivelse.

Det er en kultur, der omfatter missionering. Sjæles værdi er stor.

I Kristi kultur bliver kvinder løftet op til deres retmæssige og evige status. De er ikke underlagt mænd, som tilfældet er i mange kulturer i verden i dag, men er jævnbyrdige og lige partnere både her og i det næste liv.

Denne kultur stadfæster princippet om familiens hellighed. Familien er evighedens grundlæggende enhed. Intet offer er for stort, når det gælder familiens fuldkommengørelse, for som vi er blevet belært om: »Ingen anden succes kan erstatte fiasko i hjemmet.«² Hjemmet er det sted, hvor det vigtigste arbejde udføres, og hvor den største lykke kan opnås.

Peñablanca i Valparaíso i Chile

I Kristi kultur er der perspektiv – og evigt fokus og vejledning. Denne kultur bekymrer sig om ting af evig værdi. Den stammer fra Jesu Kristi evangelium, som er evigt, og forklarer vores tilværelses hvorfor, hvad og hvor. (Den er inkluderende, ikke ekskluderende). Fordi denne kultur er resultat af, at vi følger vor Frelsers lærdomme, giver den os mulighed for at benytte den helbredende balsam, som vores verden så desperat har brug for.

Sikke en velsignelse det er at være en del af denne storslåede og noble måde at leve på! At være en del af denne, den mest storslåede af alle kulturer, kræver ændringer. Profeterne har lært os nødvendigheden af at opgive alt i vores gamle kultur, som ikke er i overensstemmelse med Kristi kultur. Det betyder dog ikke, at vi behøver at opgive *alt*. Profeterne har også understreget, at vi er indbudt, hver og en, til at tage vores tro og talenter og viden – alt, hvad der er godt i vores liv og vores individuelle kultur – *med* os og lade Kirken »føje til det« gennem evangeliets budskab.³

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er næppe et vestligt samfund ej heller et amerikansk kulturelt fænomen. Det er en international kirke, som det altid har været meningen, at den skulle være. Den er tilmed guddommelig. Nye medlemmer fra forskellige steder i verden bringer mangfoldighed, forskelligartethed og begejstring til vores stadigt voksende familie. Sidste dages hellige overalt fejrer og ærer deres egen kulturelle arv og helte, men nu er de også en del af noget meget større. Kristi kultur hjælper os til at se os selv, som vi virkelig er, og set gennem evighedens linse, når den hærdes med retfærdighed, tjener den til at øge vores evne til at opfylde den store plan for lykke.

Så hvad skete der med min ven? Han blev undervist af missionærerne og sluttede sig til Kirken. Siden da er hans familie blevet besejlet for tid og al evighed i templet i Sydney i Australien. Han har kun opgivet lidt – og fået potentialet til alt. Han fandt ud af, at han stadig kan glæde sig over sin baggrund, stadig være stolt

af sin herkomst, sin musik og dans og litteratur, sin mad, sit land og dets folk. Han har fundet ud af, at det ikke er noget problem at integrere det bedste fra sin lokale kultur ind i den mest storslåede af alle kulturer. Han opdagede, at det at bringe det, der er i overensstemmelse med sandhed og retfærdighed fra sit gamle liv, med ind i sit nye liv blot øger hans fællesskab med de hellige og er med til at forene alle i det himmelske samfund.

Vi kan i sandhed alle påskønne det bedste i vores individuelle jordiske kultur og stadig fuldt ud tage del i den ældste af alle kulturer – den originale, den ultimative, den evige kultur, som kommer fra Jesu Kristi evangelium. Sikke en vidunderlig arv vi alle deler. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Moses 1:39.
2. J.E. McCulloch i *Kirkens præsideters lærdomme: David O. McKay*, 2011, s. 154.
3. Se *Kirkens præsideters lærdomme: George Albert Smith*, 2011, s. xxviii; Gordon B. Hinckley, »Det vidunderlige grundlag for vores tro«, *Liahona*, nov. 2002, s. 78-81.

Ældste Dieter F. Uchtdorf
De Tolv Apostles Kvorum

Gud vil gøre noget ufatteligt

Gud har forberedt sine børn og sin kirke til denne tid.

Ikke længe efter de sidste dages hellige ankom til Salt Lake-dalen, begyndte de at bygge deres hellige tempel. De følte, at de endelig havde fundet et sted, hvor de kunne tilbede Gud i fred og være fri for forfølgelse.

Men lige da de var ved at være færdige med fundamentet, kom en hær af amerikanske soldater for med tvang at indsætte en ny guvernør.

Da Kirkens ledere ikke vidste, hvor fjendtlig hæren ville være, gav Brigham Young ordre til, at de hellige skulle evakueres og tildække templets fundament.

Jeg er sikker på, at nogle af Kirkens medlemmer undrede sig over, hvorfor deres indsats for at opbygge Guds rige ustandseligt blev forpurret.

Til sidst forsvandt faren, og templets fundament blev fritlagt og inspiceret. Det var der, at pionerhåndværkerne opdagede, at nogle af de oprindelige sandsten var revnet, hvilket gjorde dem uegnede som et fundament.

Som følge deraf fik Brigham dem til at reparere fundamentet, så det bedre kunne støtte granitmurene¹ til det majestætiske tempel i Salt Lake.² Endelig kunne de hellige synge salmen »Så sikker en grundvold«³ og

vide, at deres hellige tempel var bygget på et fundament, det ville bestå i generationer.

Denne historie kan lære os, hvordan Gud bruger modgang til at udvirke sine formål.

En verdensomspændende pandemi

Hvis det lyder bekendt i betragtning af den situation, vi i dag befinder os i, er det fordi, det er det.

Jeg tvivler på, at der findes en person, der hører min røst eller læser mine ord, der ikke er blevet påvirket af den verdensomspændende pandemi.

Til dem, der sørger over tabet af familie og venner: Vi sørger med jer. Vi bønfaller vor himmelske Fader om at opmuntre og trøste jer.

Langtidsfølgerne af denne virus strækker sig ud over fysisk sundhed. Mange familier har mistet indkomst og trues af sult, usikkerhed og ængstelse. Vi beundrer den uselviske indsats, som så mange har ydet for at mindske spredningen af denne sygdom. Vi er fulde af respekt for det stille offer og den ædle indsats hos dem, der har risikeret deres egen sikkerhed for at hjælpe, helbrede og støtte folk i nød. Vores hjerte er taknemmeligt for jeres godhed og barmhjertighed.

Vi beder inderligt om, at Gud vil åbne himlens vinduer og fylde jeres liv med Guds evige velsignelser.

Lo Narváez i Valparaíso i Chile

Vi er frø

Meget er stadig ubekendt omkring denne virus. Men hvis der er én ting, som jeg ved, så er det, at virussen ikke kom bag på vor himmelske Fader. Han skulle ikke mønstre ekstra bataljoner af engle, indkalde til møder om nødsituationer eller omdirigere ressourcer fra afdelingen for verdensskabelse til at håndtere et uventet behov.

Mit budskab i dag er, at selvom denne pandemi ikke er det, vi ønskede eller forventede, har Gud forberedt sine børn og sin kirke til denne tid.

Vi vil komme igennem dette, ja. Men vi vil gøre mere end blot at skære tænder, holde ud og vente på, at tingene bliver normale igen. Vi vil gå fremad og blive bedre som følge deraf.

På en måde er vi som frø. Og for at frø kan nå deres potentiale, skal de først begraves, inden de kan spire. Det er mit vidnesbyrd, at selvom vi

til tider kan føle os begravet af livets prøvelser eller omringet af følelsesmæssig mørke, vil Guds kærlighed og Jesu Kristi evangeliums velsignelser få noget ufatteligt til at spire frem.

Velsignelser kommer af trængsler

Alle uddelinger har rummet prøvende og svære tider.

Enok og hans folk levede i en tid med ugudelighed, krige og blodsudgydelse. »Men Herren kom og boede hos sit folk.« Han havde noget ufatteligt i tankerne for dem. Han hjalp dem til at opbygge Zion – et folk »af ét hjerte og ét sind«, der »levede i retfærdighed«. ⁴

Den unge Josef, Jakobs søn, blev kastet i et hul, solgt som slave, forrådt og forladt. ⁵ Josef må have undret sig over, om Gud havde glemt ham. Gud havde noget ufatteligt i tankerne for Josef. Han brugte denne periode med prøvelse til at styrke Josefs karakter og sætte ham i en position til at redde sin familie. ⁶

Tænk på profeten Joseph Smith, mens han var i fængslet i Liberty, hvordan han bønfuldt om lindring til de lidende hellige. Han må have undret sig over, hvordan Zion skulle kunne blive dannet under de omstændigheder. Men Herren talte fred til ham og den herlige åbenbaring, der fulgte, gav de hellige fred – og den giver fortsat fred til jer og mig. ⁷

Hvor mange gange i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges første tid var de hellige fortvivlede og spekulerede på, om Gud havde glemt dem? Men gennem forfølgelser, fare og trusler om udslettelse, havde Herren, Israels Gud, noget andet i tankerne for sin lille flok. Noget ufatteligt.

Hvad lærer vi af disse eksempler – og de hundredvis af andre i skriften?

For det første de retfærdige får ikke et fripas, der gør, at de undgår skyggedalene. Vi må alle gå igennem svære tider, for det er i disse tider

Montegrotto Terme i Padua i Italien

med modgang, at vi lærer principper, der styrker vores karakter og medfører, at vi kommer tættere på Gud.

For det andet ved vor himmelske Fader, at vi lider, og fordi vi er hans børn, vil han ikke forlade os.⁸

Tænk på den barmhjertige, Frelseren, der brugte så meget af sit liv på at tjene de syge, de ensomme, de tvivlende og dem, der havde tabt modet.⁹ Tror I, at han bekymrer sig mindre om jer i dag?

Min kære venner, mine elskede brødre og søstre, Gud vil våge over og vogte os i disse usikre og frygt-somme tider. Han kender jer. Han hører jeres bønfolden. Han er trofast og pålidelig. Han vil opfylde sine løfter.

Gud har noget ufatteligt i tankerne for jer personligt og Kirken som helhed – et forunderligt værk og et under.

Hav tak for profeten, du sendte

Vores bedste dage ligger forude, ikke bag os. Derfor giver Gud os *nutidig* åbenbaring! Uden den kan det føles som om, vi flyver i venteposition, mens vi venter på, at tågen letter, så vi kan lande sikkert. Herrens formål med os er meget højere end det. Da dette er den levende Kristi kirke, og fordi han leder sin profet, bevæger vi os fremad og opad mod steder, vi aldrig har før været, til højder vi knap nok kan forestille os!

Dette betyder dog ikke, at vi ikke vil opleve turbulens på vores flyrejse gennem livet. Det betyder ikke, at der ikke vil forekomme uventede instrumentfejl, mekaniske funktionsfejl eller alvorlige vejrsmæssige udfordringer. Faktisk kan det måske blive værre, inden det bliver bedre.

Som jagerpilot og luftkaptajn har jeg lært, at selvom jeg ikke kunne

vælge den modgang, jeg ville støde på under en flyrejse, kunne jeg vælge, hvordan jeg forberedte mig, og hvordan jeg reagerede. Det, der er brug for i en krisetid, er rolig og klarsynet tillid.

Hvordan gør vi det?

Vi ser kendsgerningerne i øjnene og vender tilbage til de grundlæggende evangeliske principper, til det, der betyder mest. I styrker jeres private religiøse adfærd – som bøn og studium af skriften og at holde Guds bud. I træffer beslutningen ud fra den bedst beviste praksis.

Fokuserer på det, I kan gøre, ikke så meget på det, I ikke kan gøre.

I mønstrer jeres tro. Og I lytter til Herrens og hans profeters vejledende ord til at føre jer i sikkerhed.

Husk, det er Jesu Kristi kirke – han står ved roret.

Tænk på de mange inspirerede fremskridt, der er sket i det sidste årti alene. Bare for at nævne nogle få:

- Nadveren blev igen understreget som kernen i vores tilbedelse på sabbatten.
- *Kom og følg mig* er givet os, som et hjemmebaseret, kirkestøttet redskab til at styrke enkeltpersoner og familier.
- Vi begyndte på en højere og helligere måde at yde omsorg på for alle.
- Brugen af teknologi til at dele evangeliet og udføre Herrens værk har spredt sig i hele Kirken.

Selv disse generalkonferencemøder ville ikke være mulige uden de vidunderlige teknologiske redskaber.

Temecula i Californien i USA

Brødre og søstre, med Kristus ved roret, vil tingene ikke bare blive udmærket, de vil blive ufattelige.

Arbejdet med Israels indsamling går fremad

Til at begynde med kan det have virket som om, at den verdensomspændende pandemi ville være en forhindring for Herrens værk. For eksempel har traditionelle måder at dele evangeliet på ikke været mulige. Men pandemien afslører nye og mere kreative måder at række ud på til de oprigtige af hjertet. Arbejdet med at indsamle Israel forøges i kraft og entusiasme. Hundreder og tusinder af historier bevidner dette.

En god ven, der bor i smukke Norge, skrev til Harriet og jeg om en nylig fremgang i dåb. »På et sted, hvor Kirken er lille,« skrev hun, »vil kviste blive til grene og grene vil blive til menigheder!«

I Letland var en kvinde, der havde fundet Kirken ved at klikke på en reklame på internettet, så begejstret for at lære mere om Jesu Kristi evangelium, at hun kom en time for tidligt til sin aftale, og inden missionærene var færdige med første lektion, bad hun om en dåbsdato.

I Østeuropa udbrød en kvinde, der blev ringet op af missionærerne: »Søstre, hvorfor har I ikke ringet før? Jeg har ventet!«

Mange af vores missionærer har mere travlt end nogensinde før. Mange af dem underviser flere end nogensinde før. Der er en øget forbindelse mellem medlemmer og missionærer.

Tidligere har vi måske været så bundet af traditionelle metoder, at det krævede en pandemi at åbne vores øjne. Måske byggede vi stadig med sandsten, når granit allerede var tilgængeligt. Ud af nød lærer vi, hvordan man bruger en række metoder, herunder teknologi, til at invitere folk – på normale og naturlige måder – til at komme og se, komme og hjælpe og komme og høre til.

Hans værk, hans metoder

Dette er Herrens værk. Han indbyder os til at finde ud af hans metoder, og de kan være anderledes end vores tidligere erfaringer.

Dette skete for Simon Peter og andre disciple, der tog ud for at fiske på Genesaret Sø.

»Den nat fangede de ingenting.

Tidligt om morgenen stod Jesus på strandbredden ...

Han sagde til dem: »Kast nettet ud på *[den anden]* side af båden, så skal I få fangst.«

De kastede det ud, og nu kunne

de ikke trække det ind igen, så mange fisk var der.«¹⁰

Gud har åbenbaret og vil fortsat åbenbare sin almægtige hånd. Dagen vil komme, hvor vi vil se tilbage og vide, at under denne tid med modgang, hjalp Gud os til at finde bedre metoder – hans metoder – til at opbygge hans rige på et fast fundament.

Jeg bærer vidnesbyrd om, at dette er Guds værk, og han vil fortsætte med at gøre mange ufattelige ting blandt sine børn, sit folk. Gud holder os i sine kærlige og barmhjertige hænder.

Jeg vidner om, at præsident Russell M. Nelson er Guds profet i vore dage.

Som Herrens apostel indbyder jeg og velsigner jer til »med glæde [at] gøre alt, hvad der står i [jeres] magt, og måtte [I] da med største vished være stille for at se Guds frelse, og så hans arm kan blive åbenbaret.«¹¹ Og jeg lover, at Herren vil få det ufattelige til at ske ud fra jeres retfærdige arbejde. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Kvartsmonzonit, der ligner granit, fra et stenbrud ved foden af Little Cottonwood Canyon, 32 kilometer sydøst for byen.
2. Se en mere uddybende beskrivelse af denne tidsperiode i *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, bd. 2, *No Unhallowed Hand, 1846–1893*, 2020, kapitel 17, 19 og 21.
3. Se »Så sikker en grundvold«, *Salmer og sange*, nr. 38.
Versene i denne fantastiske salme kan

være et tema for vores tid, og når vi lytter til teksten med nye ører, giver den indsigt i de udfordringer, vi har:

I alle slags kår, enten syg eller karsk, i fattigdoms dal eller rigdommens marsk, i hjem eller ude, på land eller sø, dig tilhører livet, og du skal aldrig dø.

Frygt ej, jeg er med dig, vær kun ved godt mod!

Thi jeg er din Gud og vil være dig god; ja, styrke dig, hjælpe dig, give dig ånd opholde dig ved min almægtige hånd.

Om end gennem prøven jeg lader dig gå, min nåde tilstrækkelig skal du vist få; du skal ikke skades af prøvelsens ild, opholde dig ved min almægtige hånd.

Om end gennem prøven jeg lader dig gå, min nåde tilstrækkelig skal du vist få; du skal ikke skades af prøvelsens ild, at lutre dit hjerte er alt, hvad jeg vil.

Den sjæl, som til Jesus sin lid kun har sat, jeg vil ej forlade i mørkeste nat.

Den sjæl, om al helved imod den mon stå, skal gennem min nåde sin salighed få.

4. Se Moses 7:13-18.

5. Josef har muligvis kun været 17 år, da hans brødre solgte ham som slave (se 1 Mos 37:2). Han var 30 år gammel, da han kom i Faraos tjeneste (se 1 Mos 41:46). Kan I forestille jer, hvor svært det var for en ung mand i sin bedste alder at blive forrådt, solgt som slave, falsk anklaget og derpå fængslet? Josef er i sandhed ikke alene en rollemodel for de unge i Kirken, men for alle mænd, kvinder og børn, der ønsker at tage korset op og følge Frelseren.

6. Se 1 Mos 45:4-11; 50:20-21. I Salmerne 105:17-18 står der: »Han [sendte] en i forvejen for dem: Josef blev solgt som træl. De mishandlede hans fødder med lænker, hans hals blev lagt i jern.« I en anden oversættelse, står der i vers 18: »De mishandlede hans fødder med lænker, hans sjæl blev lagt i jern« (se Young's Literal Translation). For mig angiver dette, at Josefs trængsler gav ham en sjæl, ligeså stærk og ukuelig som jern – en egenskab han havde brug for til den store og ufattelige fremtid, Herren havde i vente for ham.

7. Se L&P 121:2-3.

8. Hvis Gud befaler sine børn at være opmærksomme på og barmhjertige mod de sultne, de trængende, de nøgne, syge og lidende, så vil han med sikkerhed være opmærksom på og barmhjertig mod os, sine børn (se Morm 8:39).

9. Se Luk 7:11-17.

10. Se Joh 21:1-6.

11. L&P 123:17.

Sharon Eubank
Førsterådgiver i Hjælpeforeningens hovedpræsidentskab

Med samhørighed opnår vi kraft med Gud

Når vi søger samhørighed, vil vi påkalde Guds kraft til at gøre vores indsats hel.

Gordons mor fortalte ham, at hvis han færdiggjorde sine pligter, ville hun lave en tærte til ham. Hans yndlingstærte. Bare til ham. Gordon gik i gang med at færdiggøre sine pligter, og hans mor lavede tærten. Hans ældre søster, Kathy, kom ind i huset med en ven. Hun så tærten og spurgte om hun og hendes ven måtte få et stykke.

»Nej,« sagde Gordon, »det er min tærte. Mor har bagt den til mig, og jeg har måttet gøre mig fortjent til den.«

Kathy vrissede af sin lillebror. Han var så selvcentreret og smålig. Hvordan kunne han beholde det hele selv?

Nogle timer senere, da Kathy åbnede bildøren for at tage sin ven hjem, lå der to fint-foldede servietter, to gafler ovenpå og to store stykker tærte på nogle tallerkner på sædet. Kathy fortalte denne historie til Gordons begravelse for at vise, at han var villig til at ændre sig og vise venlighed mod dem, der ikke altid fortjente det.

I 1842 arbejdede de hellige hårdt på at bygge templet i Nauvoo. Da profeten Joseph Smith havde dannet Hjælpeforeningen i marts, kom han ofte til deres møder for at forberede dem på de hellige, forenende pagter,

de snart ville indgå i templet.

Den 9. juni sagde profeten, »at han ville forkynde barmhjertighed. Antag at Jesus Kristus og engle ville have noget at indvende imod os på grund af noget betydningsløst, hvad ville der så blive af os? Vi bør være barmhjertige og overse småting.« Præsident Smith fortsatte: »Jeg sørger over, at der ikke er et mere helhjertet fællesskab. Hvis ét medlem lider, mærker alle det – med samhørighed opnår vi kraft med Gud.«¹

Den korte sætning ramte mig som et lyn. *Med samhørighed opnår vi*

kraft med Gud. Denne verden er ikke, sådan som jeg ville ønske, at den var. Der er meget, jeg gerne vil påvirke og gøre bedre. Og helt ærligt er der meget modstand mod det, jeg håber på, og til tider føler jeg mig magtesløs. På det seneste har jeg stillet mig selv følgende spørgsmål: Hvordan kan jeg bedre forstå dem omkring mig? Hvordan kan jeg skabe den »følelse af samhørighed«, når alle er så forskellige? Hvilken kraft fra Gud kan jeg få adgang til, hvis jeg bare er en lille smule forenet med andre? På baggrund af min selvransagelse har jeg tre forslag. Måske vil de også hjælpe jer.

Vær barmhjertig

I Jakob 2:17 står der: »Tænk på jeres brødre [og søstre] som på jer selv, og vær venlige mod alle og gavmilde med jeres gods, så de må blive rige ligesom I.« Lad os erstatte ordet *gods* med *barmhjertighed* – vær gavmilde med jeres *barmhjertighed*, så de må blive rige ligesom I.

Vi tænker ofte på gods som ting, såsom mad eller penge, men måske er barmhjertighed det, vi alle behøver mere af i vores tjeneste.

Santo Domingo i Den Dominikanske Republik

Min egen hjælpeforeningspræsident sagde for nylig: »Det, jeg lover jer, er, at jeg vil værne om jeres navn ... Jeg vil se jer, som den I er, når I er jeres bedste ... Jeg vil aldrig sige noget uvenligt om jer, der ikke vil opløfte jer. Jeg beder jer om at gøre det samme for mig, fordi jeg er helt ærligt bange for at skuffe jer.«

Joseph Smith sagde til søstrene den juni-dag i 1842:

»Når folk viser mig den mindste venlighed og kærlighed, o, hvilken magt har det da ikke over mit sind ...

Jo nærmere vi kommer vor himmelske Fader, desto mere er vi tilbøjelige til at se med medfølelse og kærlighed på sjæle, der er ved at gå deres undergang i møde – vi ville ønske, at vi kunne bære dem på vores skuldre og kaste deres synder bag vores ryg. [Min tale er til] hele denne forening – Hvis I ønsker, at Gud skal have barmhjertighed med jer, så vær barmhjertige over for hinanden.«²

Rexburg i Idaho i USA

Dette var et råd specifikt til Hjælpeforeningen. Lad os ikke dømmе hinanden og lade vores ord bide. Lad os værne om hinandens navn og give barmhjertighedens gave.³

Giv jeres båd *swing*

I 1936 rejste et ukendt rohold fra University of Washington til Tyskland for at deltage i de olympiske lege. Det var midt under den store depression. De var drenge fra arbejderklassen, fra små byer, der bestod af minearbejdere og tømrere, der havde doneret små beløb, så de kunne rejse til Berlin. Alt ved konkurrencen virkede umuligt for dem, men der skete noget under løbet. I roverdenen kaldes dette for »swing«. Hør denne beskrivelse, der er fra bogen: *The Boys in the Boat* (Drenge i båden):

Der er noget, der nogle gange sker, der er svært at opnå og svært at definere. Det hedder »swing«. Det sker kun, når alle ror så fuldkomment i takt, at end ikke en eneste handling ikke er synkroniseret.

Roere må kontrollere deres kraftige uafhængighed og på samme tid være tro mod deres individuelle evne. Løb bliver ikke vundet af kloner. Gode mandskaber er en god blanding – en til at lede, en til at holde igen, en til at kæmpe kampen og en til at skabe fred. Ingen roer er mere værdifuld end en anden, alle er til fordel for båden, men hvis de skal ro godt sammen, må de hver især tilpasse sig til de andres behov og evner – den med kortere arme, strækker sig lidt længere og den med lange arme holder lidt igen.

Forskelligheder kan vendes til en fordel i stedet for en ulempe. Kun da vil det føles som om, båden bevæger sig af sig selv. Kun da giver smerte helt efter for triumf. God »swing« føles som poesi.⁴

Trods alle forhindringer fandt dette hold perfekt swing og vandt. Det olympiske guld var opløftende, men den samhørighed hver roer oplevede den dag, var et helligt øjeblik, de huskede resten af livet.

Fjern det dårlige så hurtigt, som det gode kan vokse

I den fortræffelige allegori i Jakob 5 såede vingårdens herre et godt træ i jorden, men det blev fordærvet med tiden og frembragte vild frugt. Vingårdens herre sagde otte gange: »Det bedrøver mig, at ... miste dette træ.«

Tjeneren siger til vingårdens herre: »Skån [træet] lidt længere. Og Herren sagde: Ja, jeg vil skåne den lidt længere.«⁵

Og så kommer der instruktioner, der kan anvendes af alle os, der forsøger at grave rundt og finde god frugt i vores egen lille vingård: »I [skal] fjerne de dårlige i forhold til, hvordan de gode vokser.«⁶

Samhørighed kommer ikke på magisk vis, det kræver arbejde. Det er rodet, til tider ubehageligt og sker gradvist, når vi fjerner det dårlige så hurtigt, som det gode kan vokse.

Vi er aldrig alene i vores indsats for at skabe samhørighed. Jakob 5 fortsætter: »Tjenerne gik hen og arbejdede af alle kræfter; og vingårdens Herre arbejdede også sammen med dem.«⁷

Vi vil alle opleve noget dybt sårende, ting der aldrig burde ske. Vi vil også alle på forskellige tidspunkter tillade stolthed og arrogance at fordærve den frugt, vi bærer. Men Jesus Kristus er vores Frelser i alle ting. Hans kraft når helt til bunden, og vi kan regne med den, når vi påkalder ham. Vi trygler alle om nåde for vores synder og fejltager. Han giver den gavmildt. Og han

beder os om, at vi kan vise hinanden den samme nåde og forståelse.

Jesus sagde lige ud: »Vær ét; og hvis I ikke er ét, er I ikke mine.«⁸ Men hvis vi er ét – hvis vi kan undvære et stykke af vores tærte eller tilpasse vores individuelle talenter, så båden kan svinge i perfekt harmoni – så er vi hans. Og han vil hjælpe med at fjerne det dårlige så hurtigt, som det gode vokser.

Profetiske løfter

Vi er måske ikke der, hvor vi gerne vil være, og vi er ikke nu der, hvor vi vil komme hen. Jeg tror, den forandring, vi søger i os selv og i de grupper, vi tilhører, i mindre grad vil ske ved aktivisme og mere ved aktivt hver dag at forsøge at forstå hinanden. Hvorfor? Fordi vi opbygger Zion – et folk »af ét hjerte og ét sind.«⁹

Som kvinder i pagten har vi bred indflydelse. Den indflydelse anvendes i daglige øjeblikke, når vi studerer med en ven, lægger børn i seng, taler med sidemanden i bussen, forbereder en præsentation med en kollega. Vi har kraft til at fjerne fordomme og opbygge samhørighed.

Hjælpeforeningen og Unge Kvinder er ikke blot klasser. De kan også være uforglemmelige oplevelser, hvor forskellige kvinder alle kommer i samme båd og ror, indtil vi finder vores *swing*. Jeg kommer med denne invitation: Vær en del af en kollektiv styrke, der ændrer verden til det gode. Vores pagtmæssige opgave er at tjene, opløfte hænder, der hænger nedad, at bære ramte personer på vores ryg eller i vores arme. Det er ikke kompliceret at vide, hvad man skal gøre, men det går ofte mod vores selviske interesser, og vi skal prøve. Kvinderne i denne kirke har uendeligt potentiale til at ændre samfund.

Provo i Utah i USA

Jeg har fuld åndelig tillid til, at når vi søger samhørighed, vil vi påkalde Guds kraft til at gøre vores indsats hel.

Da Kirken mindedes åbenbaringen fra 1978 om præstedømmet, gav præsident Russell M. Nelson en mægtig profetisk velsignelse: »Det er min bøn og den *velsignelse*, jeg efterlader på alle, der lytter, at vi må overvinde enhver belastende fordom og vandre oprigtigt for Gud – og med hinanden – i fuldkommen fred og harmoni.«¹⁰

Må vi trække på hans profetiske velsignelse og bruge vores individuelle og kollektive kræfter på at øge samhørighed i verden. Jeg efterlader mit vidnesbyrd med ordene fra Jesu Kristi ydmyge, tidløse bøn: »At de alle må være ét, ligesom du, fader, i mig og jeg

i dig, at de også må være i os.«¹¹ I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. »Minutes and Discourse, 9 June 1842«, s. 61, Joseph Smith Papers, josephsmithpapers.org/paper-summary/minutes-and-discourse-9-june-1842/1.
2. »Minutes and Discourse, 9 June 1842«, s. 62, Joseph Smith Papers, josephsmithpapers.org/paper-summary/minutes-and-discourse-9-june-1842/2.
3. Se Cree-L Kofford, »Dit navn er trygt i vores hjem«, *Liahona*, juli 1999, s. 96-98.
4. Se Daniel James Brown, *The Boys in the Boat: Nine Americans and Their Epic Quest for Gold at the 1936 Berlin Olympics*, 2013, s. 161, 179.
5. Jakob 5:50-51.
6. Jakob 5:66.
7. Jakob 5:72.
8. L&P 38:27.
9. Moses 7:18.
10. Russell M. Nelson, »Byg broer«, *Liahona*, dec. 2018, s. 51; fremhævelse tilføjet.
11. Joh 17:21.

Becky Craven
Andenrådgiver i Unge Kvinders hovedpræsidentskab

Bevar forandringen

Gennem Jesus Kristus bliver vi givet styrken til at foretage varige forandringer. Når vi ydmygt søger ham, vil han øge vores evne til at forbedre os.

Søstre, det er sådan en glæde at være sammen med jer.

Forestil jer, at I går til et marked for at købe noget. Hvis I betaler kasseren mere, end genstanden er værd, vil kasseren give jer penge tilbage.

Kong Benjamin belærte sit folk i det fordums Amerika om de kolossale velsignelser, vi modtager fra vores Frelser Jesus Kristus. Han skabte himlene, jorden og al den skønhed, som vi nyder her.¹ Gennem sin kærlige forsoning tilvejebringer han en måde, hvorpå vi kan blive forløst fra synd og død.² Når vi udviser taknemmelighed ved omhyggeligt at efterleve hans bud, velsigner han os øjeblikkeligt, hvorved vi altid vil stå i gæld til ham.

Værdien af det, vi kan give ham, vil altid være meget, meget mindre end det, han giver os. Så, hvad kan vi give ham, som betalte den umådelige pris for vores synder? Vi kan give ham *forandring*. Vi kan give ham vores *forandring*. Det kan være en anden måde at tænke på, en ændring af vaner eller en kursændring. Til gengæld for hans uendelige betaling for hver enkelt af os, beder Herren os om en forandring i hjertet. Den forandring, han beder os om, er ikke til gavn for ham, men for os. Så i modsætning til køberen på markedspladsen, som gerne tager

imod de byttepenge, vi tilbyder, beder vores nådige Frelser os ikke om at *give ham noget*.

Efter at have hørt kong Benjamins ord råbte hans folk, idet de erklærede, at deres hjerter var blevet forandrede »som følge af Herren den Almægtiges Ånd, som har bevirket en mægtig forandring i os ... så vi ikke mere har tilbøjelighed til at gøre ondt, men til bestandigt at gøre godt.«³ Skrifterne siger ikke, at de øjeblikkelig blev

fuldkomne, snarere at deres ønske om at forandre sig ledte dem til handling. Deres forandring i hjertet betød, at de aflagde den naturlige mand eller kvinde og fulgte Ånden, mens de bestræbte sig på at blive mere som Jesus Kristus.

Præsident Henry B. Eyring har sagt: »Sand omvendelse er afhængig af møjsommelig og til dels smertefuld søgen i tro. Derefter er det Herren, der skænker ... det store rensende og forandrende mirakel.«⁴ Idet vi forener vores anstrengelser med Herrens evne til at forandre os, bliver vi nye mennesker.

Da jeg var yngre, forestillede jeg mig, at jeg gik ad en stejl, lodret sti mod det evige liv, som var mit mål. Hver gang jeg gjorde eller sagde noget forkert, følte jeg, at jeg gled ned ad stien og måtte begynde forfra. Det var som at blive sendt tilbage til start i et brætspil. Det var nedslående! Men da jeg begyndte at forstå Kristi lære,⁵ og hvordan jeg kunne anvende den dagligt i mit liv, fattede jeg håb.

Guatemala City i Guatemala

Murrieta i Californien i USA

Jesus Kristus har givet os en mønster for forandring. Han indbyder os til at udøve tro på ham, som inspirerer os til at omvende os – »hvilken tro og omvendelse medfører en forandring i hjertet.«⁶ Når vi omvender os og vender vores hjerte mod ham, opnår vi et større ønske om at indgå og efterleve hellige pagter. Vi holder ud til enden ved at fortsætte med at anvende disse principper hele livet og invitere Herren til at forandre os. At holde ud til enden betyder at *forandre* sig til enden. Jeg forstår nu, at jeg ikke begynder forfra, hver gang jeg har fejlet, men at jeg med hvert nyt forsøg fortsætter processen med at forandre mig.

Der er en inspireret sætning i Unge Kvinders tema, som lyder: »[Jeg påskønner] omvendelsens gave og forsøger at forbedre mig hver dag.«⁷ Jeg beder til,

at vi vil påskønne denne gave, og at vi bevidst søger at forandre os. Nogle gange er de forandringer, vi må foretage, forbundet med alvorlig synd. Men for det meste stræber vi efter at forfine vores personlighed for at afstemme os Jesu Kristi egenskaber. Vores daglige valg vil enten hjælpe eller hindre vores fremgang. Små, men vedholdende forandringer vil hjælpe os til at blive bedre. Bliv ikke mismodig. Forandring er en livslang proces. Jeg er taknemlig for, at Herren har tålmodighed med os i vores stræben efter at forandre os.

Gennem Jesus Kristus bliver vi givet styrken til at foretage varige forandringer. Når vi ydmygt søger ham, vil han øge vores evne til at forbedre os.

Ud over den forandrende kraft i Frelserens forsoning vil Helligånden støtte og vejlede os, når vi gør vores

del. Han kan endda hjælpe os til at vide, hvilke forandringer vi bør foretage. Vi kan også få hjælp og opmuntring fra præstedømmevelsignelser, bøn, faste og ved at komme i templet.

På samme måde kan betroede familiemedlemmer, ledere og venner hjælpe os i vores bestræbelser på at forbedre os. Da jeg var otte år gammel, legede min ældre bror, Lee, og jeg i nogle grene i et træ i nabolaget. Vi elskede at være sammen med vores venner i skyggen af det træ. En dag faldt Lee ned fra træet og brækkede armen. Det var svært for ham at klatre i træet med en brækket arm. Men det var bare ikke det samme at være oppe i træet uden ham. Så et par af os støttede ham bagfra, mens andre hev i hans raske arm, og uden alt for stort besvær var Lee tilbage i træet. Hans arm var stadig brækket, men han var sammen med os igen og nød godt af vores venskab, mens hans arm helede.

Jeg har tit tænkt på episoden i træet som et sindbillede på vores aktivitet i Jesu Kristi evangelium. I skyggen af evangeliets grene nyder vi godt af mange velsignelser, som er forbundet med vores pagter. Nogle er måske faldet ned fra den sikkerhed, deres pagter giver dem, og har brug for vores hjælp til at klatre tilbage i sikkerhed på evangeliets grene. Det kan være svært for dem at gøre på egen hånd. Kan vi forsigtigt skubbe lidt her og løfte lidt der for at hjælpe dem med at hele, mens de nyder godt af vores venskab?

Hvis I er blevet skadet i et fald, beder jeg jer om at lade andre hjælpe jer med at vende tilbage til jeres pagter og de velsignelser, de tilbyder jer. Frelseren kan hjælpe jer med at blive helbredt og forandre jer, mens I er omgivet af dem, der elsker jer.

Jeg støder nu og da på venner, som jeg ikke har set i årevis. Nogle gange

Cristina B. Franco
Andenrådgiver i Primarys hovedpræsidentskab

siger de: »Du har slet ikke forandret dig!« Hver gang jeg hører det, krummer jeg lidt tæer, for jeg håber, at *jeg har forandret mig* i løbet af årene. Jeg håber, jeg har forandret mig siden i går! Jeg håber, jeg er lidt venligere, mindre fordømmende og mere barmhjertig. Jeg håber, jeg er hurtigere til at reagere på andres behov, og jeg håber, at jeg er bare en smule mere tålmodig.

Jeg elsker at vandre i bjergene i nærheden af mit hjem. Det sker tit, at jeg får en lille sten i skoen, når jeg går. Til sidst stopper jeg for at ryste min sko. Men jeg er forundret over, hvor længe jeg lader mig selv have ondt, før jeg stopper og fjerner det, der irriterer mig.

På vores rejse ad pagtens vej fjerner vi af og til sten fra vores sko i form af dårlige vaner, synder eller dårlige holdninger. Jo hurtigere vi fjerner dem, desto mere fuld af glæde vil vores rejse på jorden blive.

At bibeholde forandring kræver en indsats. Jeg kan ikke forestille mig at stoppe langs stien for at lægge den irriterende og smertefulde sten tilbage i min sko. Lige så lidt som en smuk sommerfugl ville vende tilbage til sin puppe.

Jeg bærer vidnesbyrd om, at vi på grund af Jesus Kristus *kan* forandre os. Vi kan tilpasse vores vaner, ændre vores tanker og forfine vores personlighed og blive mere lig ham. Med hans hjælp kan vi *bevare forandringen*. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Mosi 4:9.
2. Se Mosi 3:5-12.
3. Mosi 5:2.
4. Henry B. Eyring, »We Must Raise Our Sights«, *Ensign*, sep. 2004, s. 18.
5. Se 2 Ne 31:21-21; 3 Ne 27:13-21.
6. Hel 15:7.
7. Unge Kvinders tema, ChurchofJesusChrist.org.

Jesu Kristi helbredende kraft

Når vi kommer til Jesus Kristus ved at udøve tro på ham, omvende os og indgå og holde pagter, kan det, der er ødelagt i os – uanset årsagen – blive helet.

Siden begyndelsen af dette år har vi måtte håndtere mange uventede begivenheder. Tab af liv og indkomst på grund af den verdensomspændende pandemi har påvirket det globale samfund og økonomien alvorligt.

Jordskælv, brande og oversvømmelser i forskellige dele af verden, såvel som vejrelaterede katastrofer,

har efterladt folk hjælpeløse, håbløse og sønderknuste, undrende om deres liv nogensinde vil blive det samme.

Lad mig fortælle jer en personlig historie om ødelæggelse.

Da vores børn var små, besluttede de, at de gerne ville tage klavertimer. Min mand, Rudy, og jeg ønskede at give vores børn denne mulighed, men vi havde ikke noget klaver. Vi havde ikke råd til et klaver, så Rudy begyndte at søge efter et brugt et.

Det år overraskede han os til jul med et klaver, og i løbet af årene lærte børnene at spille.

Da vores sønner voksede op og forlod hjemmet, samlede det gamle klaver bare støv, så vi solgte det. Nogle få år gik, og vi havde sparet nogle penge op. En dag sagde Rudy: »Jeg tror det er tid til, at vi får et nyt klaver.«

Jeg spurgte: »Hvorfor skal vi have et nyt klaver, når ingen af os kan spille?«

Han sagde: »Men vi kan få et klaver, der selv kan spille! Ved at bruge en iPad kan man programmere klaveret til at spille over 4.000 sange,

Belfast i Nordirland

Provo i Utah i USA

heriblandt salmer, Tabernakelkorets sange, alle primarysange og så mange flere.»

Rudy er en god sælger mildest talt.

Vi købte et smukt, nyt klaver, og nogle få dage senere kom to store, stærke mænd og leverede det til vores hus.

Jeg viste dem, hvor jeg ønskede det skulle stå, og fjernede mig.

Det var et tungt babyflygel, og for at det kunne komme igennem døren, fjernede de benene og formåede at få flygelet på siden oven på en sækkevogn, som de havde medbragt.

Vores hus lå på en lille skråning og desværre havde det sneet tidligere på dagen, hvilket efterlod tingene våde og sjuppet. Kan I se, hvor det fører hen?

Mens mændene flyttede flyglet op ad den lille skråning, gled det og jeg hørte et stort, højt brag. Flyglet var faldet af sækkevognen og ramte jorden så hårdt, at det efterlod et stort hul i vores græsplæne.

Jeg sagde: »Du godeste. Er I okay?»

Heldigvis var begge mænd okay.

Deres øjne var vidtåbne, idet de så på hinanden og derefter på mig og sagde: »Vi er virkelig kedede af det. Vi

tager det med tilbage til butikken, og får vores manager til at ringe til jer.»

Kort efter talte manageren med Rudy og arrangerede at levere et nyt flygel. Rudy er venlig og tilgivende og fortalte manageren, er det var i orden, hvis de bare reparerede det beskadigede flygel og kom med det samme flygel igen, men manageren insisterede på, at skaffe os et nyt.

Rudy svarede: »Det kan ikke være så slemt. Bare fik det og kom med det.»

Manageren sagde: »Træet er ødelagt, og når det sker, kan det aldrig lyde på samme måde. I får et nyt flygel.»

Søstre og brødre, er vi ikke alle som dette flygel, lidt ødelagt, revnet og beskadiget, med en følelse af, at vi aldrig bliver den samme igen? Men når vi kommer til Jesus Kristus ved at udøve tro på ham, omvende os og indgå og holde pagter, kan det, der er ødelagt i os – uanset årsagen – blive helet. Denne proces, som indbyder Frelserens helbredende kraft i vores liv, gendanner os ikke blot til det, vi var før, men gør os bedre, end vi nogensinde har været. Jeg ved, at vi alle gennem Frelserens forsoning kan blive repareret, gjort hele og

opfylde vores mål, præcist som et helt nyt flygel med en smuk lyd.

Præsident Russell M. Nelson har sagt: »Når prøvelserne os møder, så er det der, vi skal styrke vores tro på Gud, arbejde hårdt og tjene andre. Så vil han helbrede vores knuste hjerte. Han vil efterlade os personlig fred og trøst. Disse storslåede gaver vil ikke blive ødelagt, end ikke af døden.»¹

Jesus sagde:

»Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile.

Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagsmodig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle.

For mit åg er godt, og min byrde er let« (Matt 11:28-30).

For at hele det ødelagte ved at komme til ham, må vi have tro på Jesus Kristus. At have tro på Jesus Kristus betyder at stole helt og fuldt på ham – at stole på hans uendelige kraft ... og kærlighed. Det omfatter at tro på hans lærdomme. Det betyder at tro, at selv om vi ikke forstår alt, så gør han det. Fordi han har oplevet alle vores smerter, lidelser og svagheder, ved han, hvordan han

São Paulo i Brasilien

skal hjælpe os med at rejse os over vores daglige vanskeligheder.²

Når vi kommer til ham, kan vi »blive fyldt med glæde, fred og trøst. Alt, hvad der [er hårdt og udfordrende] ved livet, kan blive gjort godt igen ved Jesu Kristi forsoning.»³ Han har rådet os: »Se hen til mig i alle jeres tanker; tvivl ikke, frygt ikke« (L&P 6:36).

I Mormons Bog, da Alma og hans folk næsten blev knust under de byrder, der blev pålagt dem, bønfaaldt folket om befrielse. Herren fjernede ikke deres byrder, i stedet lovede han dem:

»Og jeg vil også lette de byrder, der bliver lagt på jeres skuldre, så I slet ikke kan føle dem på jeres ryg,

selv mens I er i trældom; og dette vil jeg gøre, for at I kan stå som vidner for mig herefter, og for at I kan vide med vished, at jeg, Gud Herren, kommer til mit folk i deres trængsler.

Og se, det skete, at de byrder, der blev lagt på Alma og hans brødre, blev gjort lette; ja, Herren styrkede dem, så de kunne bære deres byrder med lethed, og de underordnede sig gladelig og med tålmodighed hele Herrens vilje« (Mosi 24:14-15).

Ældste Tad R. Callister har angående Frelserens evne til at helbrede og lette byrder sagt:

»En af forsoningens velsignelser er, at vi kan få del i Frelserens undsættende kraft. Esajas talte gentagne gange om Herrens helbredende,

beroligende indflydelse. Han vidnede om, at Frelseren var et »værn for den fattige i hans nød, ly under skybrud, skygge i hede« (Es 25:4). Ligesom til dem, der sørger, erklærede Esajas, at Frelseren besad kraft til at »trøste alle, der sørger« (Es 61:2), og tørre »tårerne af hvert ansigt« (Es 25:8; se også Åb 7:17); »oplive den nedbøjede ånd« (Es 57:15) og bringe »lægedom til dem, hvis hjerte er knust« (Es 61:1; se også Luk 4:18; Sl 147:3). Så omfattende var hans undsættende kraft, at han kunne veksle »hovedpynt i stedet for aske, glædens olie i stedet for sørgedragt og lovsang i stedet for svigtende mod« (Es 61:3).

Åh, hvilket håb svæver i de løfter ... Hans ånd helbreder, den forædler, den trøster, den indgyder nyt liv ind i håbløse hjerter. Den har kraften til at omdanne alt, der er grimt og ondskabsfuldt og værdiløst i livet til noget af højeste og herlig pragt. Han har kraft til at omdanne livets aske til evighedens skønhed.⁴

Jeg vidner om, at Jesus Kristus er vores kærlige Frelser, vor Forløser, helbredelsens Mester og vores trofast ven. Hvis vi vender os mod ham, vil han helbrede os og gøre os hele igen. Jeg bærer vidnesbyrd om, at dette er hans kirke, og han forbereder sig på endnu en gang at vende tilbage for at herske med kraft og herlighed på denne jord. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Russell M. Nelson, »Jesus Kristus – Helbredelsens Mester«, *Liahona*, nov. 2005, s. 87.
2. »Faith in Jesus Christ«, Gospel Topics, topics.ChurchofJesusChrist.org.
3. *Forkynd mit evangelium: Vejledning til missionering*, 2007, s. 52, ChurchofJesusChrist.org.
4. Tad R. Callister, *The Infinite Atonement*, 2000, s. 206-207.

DET FØRSTE PRÆSIDENTSKAB

Dallin H. Oaks
Førsterådgiver

Russell M. Nelson
Præsident

Henry B. Eyring
Andenrådgiver

DE TOLV APOSTLES KVORUM

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

DE HALVFJERDS' PRÆSIDIUM

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

José A. Teixeira

Carlos A. Godoy

Brent H. Nielson

GENERALAUTORITETER OG HALVFJERDSERE

(i alfabetisk orden)

DET PRÆSIDERENDE BISKOPRÅD

Førstærkdgiver	Andenrdgiver	Præsiderende biskop

ORGANISATIONSLEDERE

Førstærkdgiver	Præsident	Andenrdgiver	Førstærkdgiver	Præsident	Andenrdgiver	Andenrdgiver
Førstærkdgiver	Præsident	Andenrdgiver	Førstærkdgiver	Præsident	Førstærkdgiver	Andenrdgiver
Førstærkdgiver	Præsident	Andenrdgiver	Førstærkdgiver	Præsident	Førstærkdgiver	Andenrdgiver

SØNDAGSSKOLEN

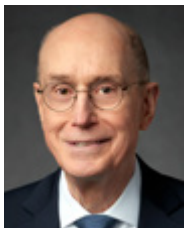
UNGE PIGER

HJÆLPFORENINGEN

PRIMARY

UNGE MÆND

Præsident Henry B. Eyring
Andenrådgiver i Det Første Præsidentskab

Søstre i Zion

I vil være en essentiel styrke i Israels indsamling og i dannelsen af et Zions folk.

Mine elskede søstre, jeg er velsignet ved at tale på denne vidunderlige tid i verdenshistorien. Hver dag kommer vi nærmere på det herlige øjeblik, hvor Frelseren, Jesus Kristus, vil komme til jorden igen. Vi ved noget om de forfærdelige begivenheder, der vil gå forud for hans komme, alligevel svulmer vores hjerte af glæde og tiltro ved også at kende til de herlige løfter, der vil blive opfyldt, inden han vender tilbage.

Som vor himmelske Faders elskede døtre, og som Herren Jesu Kristi døtre i hans rige,¹ vil I spille en afgørende rolle i de storslåede tider forude. Vi ved, at Frelseren vil komme til et folk, der er blevet indsamlet og forberedt på at leve, som folket gjorde i Enoks by. Folket der var forenede i tro på Jesus Kristus og var blevet så fuldstændig rene, at de blev taget op til himlen.

Her er Herrens åbenbarede beskrivelse af, hvad der ville ske med Enoks folk, og hvad der ville ske i *denne* sidste tidernes fyldes uddeling:

»Og den dag skal komme, da jorden skal hvile, men før den dag skal himlene blive formørket, og et slør af mørke skal dække jorden; og himlene skal ryste og ligeså jorden, og der skal være store trængsler blandt menneskenes børn, *men mit folk vil jeg bevare;*

og retfærdighed vil jeg sende ned fra himlen; og sandhed vil jeg sende *frem af jorden* for at vidne om min Enbårne, hans opstandelse fra de døde, ja, og også alle menneskers opstandelse; og retfærdighed og sandhed vil jeg lade skylle hen over jorden som med en flodbølge for at indsamle mine egne udvalgte fra jordens fire hjørner til et sted, som jeg skal berede, en hellig by, så mit folk kan binde op om deres lænder og se hen til tiden for *mit komme*; for *dér* skal min bolig være, og den skal hedde Zion, et nyt Jerusalem.

Og Herren sagde til Enok: Da skal du og hele din by møde dem der, og vi skal tage dem i vores favn, og de skal se os; og vi skal falde dem om halsen, og de skal falde os om halsen, og vi skal kysse hinanden;

Og *der* skal min bolig være, og den skal være Zion, som skal komme frem fra alt det, som jeg har dannet, og i et tidsrum af et tusind år skal jorden hvile.«²

I søstre, jeres døtre, jeres børnebørn og de kvinder, I har plejet, vil være helt centrale i at skabe det samfund af personer, der vil slutte sig til den herlige forening med Frelseren. I vil være en essentiel styrke i Israels indsamling og i dannelsen af et Zions folk, der vil bo i fred i det Ny Jerusalem.

Herren har gennem sine profeter givet jer et løfte. I Hjælpeforeningens første tid sagde profeten Joseph Smith til søstre: »Hvis I lever op til jeres privilegier, kan end ikke englens holdes tilbage fra at være jeres *medarbejdere*.«³

Temecula i Californien i USA

Det vidunderlige potentiale findes hos jer, og I bliver forberedt til det.

Præsident Gordon B. Hinckley har sagt:

»Søstre, [I indtager ikke] en sekundær plads i vor Faders plan for sine børns evige lykke og velbefindende. I er en absolut afgørende del af den plan.

Uden jer ville planen ikke fungere. Uden jer ville hele programmet bryde sammen ...

I er hver især en datter af Gud, begavet med en guddommelig fødselsret.⁴

Vores nuværende profet, præsident Russell M. Nelson, har givet denne beskrivelse om den rolle, I spiller i forberedelsen af Frelserens komme:

»Det er umuligt at måle den indflydelse, som sådanne kvinder har, ikke kun på familier, men også på Herrens kirke, i deres egenskab af hustru, mor og bedstemor, søster, tante, lærer, leder; og især som eksempler og som ivrige forsvarere af troen.

Det har været sandt i enhver af evangeliets uddelinger siden Adam og Evas dage. Men alligevel adskiller kvinderne i *denne* uddeling sig fra kvinder i *nogen* anden, fordi denne uddeling adskiller sig fra enhver anden. Denne forskel medfører både privilegier og ansvar.⁵

Denne uddeling er særskilt, da Herren vil lede os til at blive forberedt på at blive som Enoks by. Han har gennem sine apostle og profeter beskrevet, hvad den forvandling til et Zions folk vil indebære.

Ældste Bruce R. McConkie sagde:

»[Enoks tid] var en tid med megen ugudelighed og ondskab, en mørkets og oprørets tid, en krigens og ødelæggelsens periode, som førte

hen mod jordens renselse ved vand.

Enok var imidlertid trofast. Han »så Herren« og talte med ham »ansigt til ansigt,« som et menneske taler med et andet (Moses 7:4). Herren sendte ham afsted for at råbe omvendelse til verden og bemyndigede ham til at »døbe i Faderens og i Sønnens og i Helligåndens navn, Sønnen, som er fuld af nåde og sandhed, og Helligånden, som vidner om Faderen og Sønnen« (Moses 7:11). Enok indgik pagter og samlede en skare af virkeligt troende, som alle *blev* så trofaste, at »Herren kom og boede hos sit folk, og de levede i retfærdighed« og blev velsignet fra det høje. »Og Herren kaldte sit folk Zion, fordi de var af ét hjerte og ét sind og levede i retfærdighed; og der var ingen fattige blandt dem« (Moses 7:18) ...

Efter at Herren havde kaldt sit folk for Zion, siger skriften, at Enok, byggede en by, som blev kaldt

Chiba i Japan

Hellighedens Stad, ja, Zion blev taget »op til himlen,« hvor »Gud tog den op i sit eget skød; og fra da af spredtes ordet: Zion er forsvundet« (Moses 7:19, 21, 69) ...

Dette samme Zion, som blev optaget i himlen, skal vende tilbage ... når Herren igen bringer Zion tilbage, og dets indbyggere skal slutte sig til det ny Jerusalem, som da skal oprettes.⁶

Hvis fortiden er indledningen, vil de døtre, der ved tiden for Frelserens komme er stærkt forpligtede til deres pagter med Gud, udgøre mere end halvdelen af dem, der er forberedt på at byde ham velkommen, når han kommer. Men uanset antallet vil jeres bidrag til at skabe samhørighed blandt folket, der er forberedt på Zion, være langt mere end halvdelen.

Jeg vil fortælle jer, hvorfor jeg tror, at det vil være sådan. Mormons Bog giver en beretning om et Zions folk. I husker, at det var efter, de var blevet undervist, elsket og velsignet af den opstandne Frelser, at »der ikke var nogen strid i landet på grund af Guds kærlighed, som boede i folkets hjerte.«⁷

Min erfaring har lært mig, at vor himmelske Faders døtre har en gave til at mindske stridigheder og fremme retfærdighed med deres kærlighed til Gud og med den Guds kærlighed, de frembringer hos dem, de tjener.

Jeg så det i min ungdom, da vores lille gren mødtes i mit barndomshjem. Min bror og jeg var de eneste bærere af Det Aronske Præstedømme, min far den eneste bærer af Det Melkisedekske Præstedømme. Grenens hjælpeforeningspræsident var en nyomvendt, hvis mand var utilfreds med hendes tjeneste i

Kirken. Alle medlemmerne var ældre søstre uden en præstedømmebærer i hjemmet. Jeg så min mor og de søstre elske, opløfte og tage sig af hinanden med urokkelighed. Jeg indser nu, at jeg fik et tidligt glimt af Zion.

Min undervisning om trofaste kvinders indflydelse fortsatte i en lille gren i Albuquerque i New Mexico. Jeg så grenspræsidentens hustru, distriktspræsidentens hustru og hjælpeforeningspræsidenten varme hjertet hos alle nytillflyttere og nyomvendte. Den søndag, jeg forlod Albuquerque, efter to år med at observere søstrenes indflydelse her, blev den første stav dannet. Nu har Herren placeret et tempel der.

Jeg flyttede derefter til Boston, hvor jeg tjente i distriktspræsidentskabet, der præsiderede over små grene spredt over to stater. Der var stridigheder, der mere end én gang blev løst af kærlige tilgivende kvinder, der var med til at blødgøre hjerter. Den søndag, jeg forlod Boston, organiserede et medlem af Det Første Præsidentskab den første stav i Massachusetts. Der er nu et tempel der, tæt på hvor distriktspræsidenten engang boede. Han var kommet tilbage til Kirken og blev senere kaldet til at tjene som stavspræsident og derefter som missionspræsident, påvirket af en trofast og kærlig hustru.

Søstre, I har fået velsignelsen ved at være Guds døtre med særlige gaver. I medbragte til jeres jordiske liv en åndelig evne til at nære andre og opløfte dem højere mod den kærlighed og renhed, der vil kvalificere dem til at bo sammen i et Zion. Det er ikke et tilfælde, at Hjælpeforeningen, den første organisation i Kirken særligt for vor himmelske Faders døtre, har mottoet: »Kærligheden ophører aldrig.«

San Lucas Sacatepéquez i Guatemala

Næstekærlighed er Kristi rene kærlighed. Og det er tro på ham og den fulde påvirkning af hans forsoning, der vil kvalificere jer, og dem I elsker og tjener, til den himmelske gave at bo i et samfund af det længe ventede og lovede Zion. Der vil I være søstre i Zion, elsket personligt af Herren og dem, I har velsignet.

Jeg bærer vidnesbyrd om, at I er borgere i Herrens rige på jorden. I er døtre af en kærlig himmelsk Fader, der sendte jer ned i verden med unikke gaver, som I har lovet at bruge til at velsigne andre. Jeg lover jer, at Herren gennem Helligånden vil lede

jer ved hånden. Han vil gå foran jeres ansigt, når I er med til at forberede hans folk til at blive hans lovede Zion. Det vidner jeg om i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Se L&P 25:1.
2. Moses 7:61-64; fremhævelse tilføjet.
3. *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 449; fremhævelse tilføjet.
4. Gordon B. Hinckley, »Kirkens kvinder«, *Stjernen*, jan. 1997, s. 64.
5. Russell M. Nelson, »En inderlig bøn til mine søstre«, *Liahona*, nov. 2015, s. 95-96, fremhævelse tilføjet.
6. Bruce R. McConkie, »Opbygningen af Zion«, *Den danske Stjerne*, sep. 1977, s. 13; fremhævelse tilføjet.
7. 4 Ne 1:15.

Præsident Dallin H. Oaks
Førsterådgiver i Det Første Præsidentskab

Vær ved godt mod

Vores urokkelige tro på Jesu Kristi evangeliums lære leder vores skridt og giver os glæde.

I de sidste dage af sit liv på jorden fortalte Jesus Kristus sine apostle om de forfølgelser og trængsler, som de ville komme til at lide under.¹ Han konkluderede med denne storslåede forvisning: »I verden har I trængsler; men vær frimodige, jeg har overvundet verden« (Joh 16:33). Det er Frelserens budskab til alle vor himmelske Faders børn. Det er den ultimative gode

nyhed for hver eneste af os i vores liv på jorden.

»Vær ved godt mod« var også en nødvendig forsikring i den verden, hvori den opstandne Kristus udsendte sine apostle. »I alt er vi trængt,« sagde apostlen Paulus senere til korintherne, »men ikke stængt inde. Vi er tvivlrådige, men ikke fortvivlede. Vi forfølges, men lades ikke i stikken. Vi slås til jorden, men går ikke til grunde« (2 Kor 4:8-9).

To tusind år senere er vi også trængt i alt, og vi har også brug for den samme besked om ikke at være fortvivlet, men være ved godt mod. Herren har en særlig kærlighed og interesse for sine dyrebare døtre. Han kender jeres ønsker, jeres behov og jeres frygt. Herren er almægtig. Stol på ham.

Profeten Joseph Smith blev belært om, at »Guds gerninger og forehavender og hensigter kan ikke forpurre, ej heller kan de blive til intet« (L&P 3:1). Herren gav til sine kæmpende børn disse store løfter:

»Se, dette er Herrens løfte til jer, o I mine tjenere.

Vær derfor ved godt mod og frygt ikke, for jeg, Herren, er med jer og vil stå jer bi; og I skal aflægge vidnesbyrd om

mig, ja, Jesus Kristus, at jeg er den levende Guds Søn« (L&P 68:5-6).

Herren står os nær, og han har sagt:

»Hvad jeg siger til én, siger jeg til alle: Vær ved godt mod, børnlille, for jeg er midt iblandt jer, og jeg har ikke svigtet jer« (L&P 61:36).

»For efter megen modgang kommer velsignelserne« (L&P 58:4).

Søstre, jeg vidner om, at disse løfter, der blev fremsat midt i forfølgelser og personlige tragedier, gælder hver eneste af jer i jeres foruroligende situation i dag. De er dyrebare og minder os alle om at være ved godt mod og have glæde af evangeliets fylde, mens vi går fremad gennem udfordringerne i livet.

Trængsler og udfordringer er almindelige oplevelser i livet på jorden. Modgang er en afgørende del af den guddommelige plan for at hjælpe os med at udvikle os,² og midt i den proces har vi Guds forvisning om, at i evighedens langsigtede perspektiv vil modstanden ikke få lov til at overvinde os. Med hans hjælp og vores trofasthed og udholdenhed vil vi sejre. Ligesom livet på jorden, som de er en del af, er alle trængsler midlertidige. I de stridigheder, der gik forud for en katastrofal krig, mindede USA's præsident Abraham Lincoln vist sit publikum om de gamle visdomsord: »Alt dette skal også forgå.«³

Som I ved, rammer den jordiske modgang, som jeg taler om – og som gør det vanskeligt at være ved godt mod – os nogle gange sammen med mange andre, som de millioner, der nu kæmper sig gennem nogle af de mange ødelæggende virkninger af COVID-19-pandemien. Tilsvarende gennemgår millioner i USA nu en periode med fjendskab og strid, som altid synes at ledsage præsidentvalg, men denne gang er det værre, end

Kuala Lumpur i Malaysia

Provo i Utah i USA

mange blandt de ældste af os kan huske.

På et personligt niveau kæmper vi alle individuelt med nogle af de mange former for modgang, der findes på jorden, som fx fattigdom, racisme, dårligt helbred, arbejdsløshed eller skuffelser, vildfarne børn, dårlige ægteskaber eller slet intet ægteskab og konsekvenserne af synd – vores egen eller andres.

Og dog har vi midt i alt dette det himmelske råd om at være ved godt mod og at finde glæde ved evangeliets principper og løfter og ved frugterne af vores arbejde.⁴ Det råd har altid lydt, for profeterne og for os alle. Vi ved dette ud fra vores forgængeres oplevelser, og hvad Herren har sagt til dem.

Husk profeten Joseph Smiths situation. Set gennem modgangens linse bestod hans liv af fattigdom, forfølgelse, frustration, familiesorger og i sidste ende martyrdød. Da han blev spærret inde i et fængsel, led hans hustru og børn og de andre hellige

ufattelige trængsler, da de blev fordrevet fra Missouri.

Da Joseph bønfuldt om hjælp, svarede Herren:

»Min søn, lad der være fred i din sjæl, din modgang og dine trængsler skal kun være et øjeblik,

og så skal Gud, hvis du udholder dem vel, ophøje dig i det høje; du skal sejre over alle dine fjender« (L&P 121:7-8).

Det var det personlige og evige råd, som hjalp profeten Joseph til at bevare sit naturlige, gode humør og sit folks kærlighed og loyalitet. De samme egenskaber styrkede de efterfølgende ledere og pionerer og kan også styrke jer.

Tænk på de første medlemmer! Igen og igen blev de fordrevet fra sted til sted. Til sidst stod de med udfordringerne ved at etablere deres hjem og Kirken midt i ødemarken.⁵ To år efter den første gruppe pionerer ankom til dalen ved The Great Salt Lake, var pionerernes udsigt til overlevelse i dette ugæstfrie område

stadig usikker. De fleste medlemmer befandt sig stadig langs ruten hen over sletterne eller kæmpede for at få midlerne til at gøre det. Alligevel var ledere og medlemmer stadig fulde af håb og ved godt mod.

Selv om de hellige endnu ikke var kommet på plads i deres nye hjem, blev en ny bølge af missionærer ved oktoberkonferencen i 1849 sendt til Skandinavien, Frankrig, Tyskland, Italien og det sydlige Stillehav.⁶ Ved det, der kunne have været deres lavpunkt, rejste pionererne sig til nye højder. Og blot tre år efter blev 98 flere også kaldet til at begynde at indsamle det adspredte Israel. En af Kirkens ledere forklarede, at disse missioner »generelt ikke skal være meget lange; sikkert fra 3 til 7 år vil være det længste, nogen mand vil være væk fra sin familie.«⁷

Søstre, Det Første Præsidentskab er bekymret for jeres udfordringer. Vi elsker jer og beder for jer. Samtidig takker vi ofte for, at vores fysiske udfordringer – bortset fra jordskælv, ildebrande, oversvømmelser og

São Paulo i Brasilien

orkaner – normalt er mindre end dem, vores forgængere mødte.

Midt i trængslerne lyder den guddommelig forvisning altid: »Vær alligevel ved godt mod, for jeg vil lede jer frem. Riget er jeres, og dets velsignelser er jeres, og evighedens rigdomme er jeres« (L&P 78:18-18). Hvordan sker det? Hvordan skete det for pionererne? Hvordan vil det ske for Guds kvinder i dag? Ved at vi følger profetisk vejledning, så »helvedes porte ikke [skal] få overhånd over [os],« sagde Herren som en åbenbaring i april 1830. »Ja,« sagde han, »... Gud Herren vil sprede mørkets magter foran jer og få himlene til at ryste til jeres gavn og sit navns ære« (L&P 21:6). »Frygt derfor ikke, lille flok; gør det gode; lad jord og helvede forene sig imod jer; for hvis I er bygget på min klippe, kan de ikke få magt over jer« (L&P 6:34).

Med Herrens løfter »opløft[er] vi [vores] hjerte og fryd[er os]« (L&P 25:13), og vi går »med et glad hjerte og et muntert ansigtsudtryk« (L&P 59:15) fremad på pagtens sti. De fleste af os står ikke med valg af gigantiske proportioner, som at forlade vores hjem for at være pioner i et ukendt

land. Vores valg ligger for det meste i livets daglige rutiner, men som Herren har fortalt os: »Bliv derfor ikke trætte af at gøre godt, for I lægger grundvolden til et stort værk. Og af det, som er småt, udspringer det, som er stort« (L&P 64:33).

Der er uendelig kraft i læren i Jesu Kristi gengivne evangelium. Vores urokkelige tro på den lære leder vores skridt og giver os glæde. Den oplyser

Provo i Utah i USA

vores sind og giver styrke og selvtillid til vores handlinger. Denne vejledning og oplysning og kraft er lovede gaver, som vi har modtaget fra vor himmelske Fader. Ved at forstå og indrette vores liv efter den lære, herunder den guddommelige gave omvendelse, kan vi være ved godt mod, når vi holder os på vejen mod vores evige mål – genforening og ophøjelse sammen med vores kærlige, himmelske forældre.

»I står måske med overvældende udfordringer,« sagde ældste Richard G. Scott. »Nogle gange er de så koncentrerede, så ubønhørlige, at I kan føle, at de overgår jeres evne til at kontrollere. Klar ikke verden alene. Stol på Herren af hele dit hjerte, og støt dig ikke til din egen indsigt« (Ordsp 3:5) ... Det var meningen, at livet blev en udfordring, ikke for at det skulle mislykkes for jer, men for at I skulle få succes ved at overvinde alt.«⁸

Det er alt sammen en del af Gud Faderens og hans Søns, Jesu Kristi, plan, hvorom jeg vidner, mens jeg beder til, at vi alle vil holde ud indtil vores himmelske mål. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Joh 13-16.
2. Se 2 Ne 2:11.
3. Abraham Lincoln, tale holdt til Wisconsin State Agricultural Society, Milwaukee, 30. sep. 1859; i John Bartlett, *Bartlett's Familiar Quotations*, 18. udg. 2012, s. 444.
4. Se L&P 6:31.
5. Se Lawrence E. Corbridge, »Surviving and Thriving like the Pioneers«, *Ensign*, juli 2020, s. 23-24.
6. Se »Minutes of the General Conference of 6 October 1849«, General Church Minutes Collection, Church History Library, Salt Lake City.
7. George A. Smith, i *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 28. aug. 1852, s. 1; Church History Library, Salt Lake City.
8. Richard G. Scott, *Finding Peace, Happiness, and Joy*, 2007, s. 248-249.

Præsident Russell M. Nelson
Præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

Omfavn fremtiden med tro

Fremtiden vil være herlig for dem, der forbereder sig, og som fortsat forbereder sig på at være redskaber i Herrens hænder.

Det har været en uforglemmelig aften. Mine kære søstre, jeg er bæret over at være sammen med jer. I har ofte været i mine tanker disse seneste par måneder. I er flere end 8 millioner. I har ikke blot *antallet*, men den *åndelige styrke* til at ændre verden. Jeg har set jer gøre netop dette under denne pandemi.

Nogle af jer har ledt efter knappe forsyninger eller et nyt job. Mange har undervist børn og set til naboer. Nogle har budt missionærer hjem tidligere end forventet, mens andre har forvandlet deres hjem til missionærskoler. I har brugt teknologi til at kommunikere med familie og venner, til at drage omsorg for de, der har følt sig isoleret og til at studere *Kom og følg mig* med andre. I har fundet nye måder at gøre sabbatten til en fryd på. Og i har lavet mundbind – millioner af dem!

Med inderlig medfølelse og kærlighed følger jeg med de mange kvinder rundt om i verden, der har kære, der er gået bort. Vi græder med jer. Og vi beder for jer. Vi priser og beder for alle, der utrætteligt arbejder for at beskytte andres helbred.

I unge kvinder har også været bemærkelsesværdige. Selvom sociale medier har været oversvømmet med strid, har mange af jer fundet måder at opfordre andre til at dele vor Frelseres lys på.

Søstre I har alle været fuldstændig heltemedige! Jeg forundres over jeres styrke og jeres tro. I har vist, at I kan gå tappert fremad i vanskelige tider. Jeg elsker jer, og jeg kan forsikre jer

om, at Herren elsker jer og ser det store arbejde, I udfører. Tak! Endnu en gang har I bevist, at I bogstaveligt er Israels håb.

I personificerer det håb, som præsident Gordon B. Hinckley havde for jer, da han introducerede »Familien: En proklamation til verden« for 25 år siden til Hjælpeforeningens møde i september 1995.¹ Det er betydningsfuldt, at han valgte at introducere denne vigtige proklamation til Kirkens søstre. Ved at gøre dette understregede præsident Hinckley den uerstattelige indflydelse, kvinder har i Herrens plan.

Nuvel, jeg ville elske at høre, hvad I har lært i år. Er I kommet Herren nærmere, eller føler I jer længere væk fra ham? Og hvordan har nylige begivenheder fået jer til at føle om fremtiden?

Indrømmet, Herren har talt om vore dage i alvorlige vendinger. Han advarede om, at i vore dage skal hjertet »synke i livet på menneskene,«² og at selv de udvalgte vil kunne blive forledt.³ Han sagde til profeten

Sugar City i Idaho i USA

Joseph Smith at »fred skal borttages fra jorden,«⁴ og at ulykker skal ramme menneskeheden.⁵

Dog gav Herren også en vision for, hvor bemærkelsesværdig denne uddeling er. Han inspirerede profeten Joseph Smith til at erklære, at »[dette] værk i disse dage er af en sådan storhed ... Dets herlighed overstiger enhver beskrivelse, og dets storhed er uovertruffen.«⁶

Storhed er nok ikke ordet, I ville bruge til at beskrive disse seneste måneder! Hvordan *håndterer* vi både de alvorlige profetier og de storslåede udtalelser om vore dage? Herren fortalte hvordan med enkel, men slående forsikring: »Hvis I er beredte, skal I ikke frygte.«⁷

Sikke et løfte! Det er et løfte, der bogstaveligt talt kan ændre måden, vi ser vores fremtid på. Jeg hørte for

nyligt en kvinde, der har et stort vidnesbyrd, indrømme, at pandemien, kombineret med et jordskælv i Salt Lake-dalen, havde hjulpet hende til at indse, at hun ikke var så forberedt, som hun troede, hun var. Da jeg spurgte hende, om hun hentydede til hendes forråd *eller* hendes vidnesbyrd, smilede hun og sagde: »Ja!«

Hvis forberedelse er vores nøgle til at omfavne denne uddeling og vores fremtid med tro, hvordan kan vi så bedst forberede os?

I årtier har Herrens profeter tilskyndet os til at opbevare mad, vand og økonomiske reserver til den dag, der bliver brug for dem. Den nuværende pandemi har forstærket visdommen i det råd. Jeg tilskynder jer til at tage skridt til at blive timeligt forberedte. Men jeg er endnu mere bekymret for jeres åndelige og følelsesmæssige forberedelse.

I det øjemed kan vi lære meget af hærføreren Moroni. Som kommanderende for de nefitiske tropper, stod han over for fjendtlige tropper, der var stærkere, større i antal og mere nedrige. Så Moroni forberedte sit folk på tre vigtige måder.

Først hjalp han dem med at skabe områder, hvor de kunne være i sikkerhed – »sikre steder«, kaldte han dem.⁸ **For det andet** havde han forberedt »folkets sind til at være trofast mod Herren.«⁹ Og **for det tredje** holdt han aldrig op med at forberede sit folk – fysisk eller åndeligt.¹⁰ Lad os overveje disse tre principper.

Princip nummer ét: Skab sikre steder

Moroni befæstede hver nefitisk by med volde, befæstninger og mure.¹¹ Da lamanitterne faldt over dem, blev de »overordentlig forbavsede over nefitternes visdom med hensyn til at berede deres *sikre steder*.«¹²

Bangalore i Indien

Ligeledes må vi, når uro raser omkring os, skabe steder, hvor vi kan være i sikkerhed både fysisk og åndeligt. Når jeres hjem bliver et personligt trostillflugtssted – hvor Ånden bor – bliver jeres hjem første forsvarsværk.

På samme måde er Zions stave »tilflugt fra uvejret,«¹³ fordi de ledes af dem, der bærer præstedømmenøgler og udøver præstedømmemyndighed. Når I fortsætter med at følge råd fra dem, som Herren har bemyndiget til at lede jer, vil I føle større sikkerhed.

Templet – Herrens hus – er et uovertruffent sikkert sted. Der bliver I søstre begavet med præstedømmets kraft gennem de hellige præstedømmepagter, I indgår.¹⁴ Der bliver jeres familier beseglet for evigt. Selv i år, hvor adgang til vores templer er blevet alvorligt begrænset, har jeres begavelse givet jer konstant adgang til Guds kraft, når I har æret jeres pagter med ham.

Helt enkelt er et sikkert sted, hvor som helst I kan mærke Helligåndens nærvær og blive vejledt af ham.¹⁵ Når Helligånden er med jer, kan I lære sandhed, selv når det er i modstrid med fremherskende meninger. Og I kan overveje oprigtige spørgsmål om evangeliet i et miljø af åbenbaring.

Jeg tilskynder jer, mine kære søstre, til at skabe et sted, der er et sikkert sted. Og jeg fornyr min invitation til jer om at øge jeres forståelse af præstedømmets kraft og af templets pagter og velsignelser. Når I har sikre steder, som I kan flygte til, vil det hjælpe jer til at omfavne fremtiden med tro.

Princip nummer to: Forbered jeres sind til at være trofast mod Gud

Vi har påbegyndt det store arbejde at forlænge levetiden og kapaciteten for templet i Salt Lake City.

São Paulo i Brasilien

Nogle satte spørgsmålstegn ved at foretage sådanne ekstraordinære foranstaltninger. Men da Salt Lake-dalen oplevede et 5,7-jordskælv tidligere i år, rystede dette ærværdig tempel nok til, at englen Moronis trompet faldt ned!¹⁶

Ligesom det fysiske fundament for templet i Salt Lake City må være stærkt nok til at modstå naturkatastrofer, må vores åndelige fundament også være solidt. Så når metaforiske jordskælv rammer vores liv, kan vi stå standhaftigt og urokkeligt på grund af vores tro.¹⁷

Herren underviste os i, hvordan vi kan øge vores tro ved at søge »at lære, ja, ved studium og også ved tro.«¹⁸ Vi styrker vores tro på Jesus Kristus, når vi stræber efter at holde hans befalinger og »altid erindre ham.«¹⁹ Desuden øges vores tro, hver gang vi udøver vores tro på ham. Det er det at lære ved tro betyder.

Hver gang vi for eksempel har troen til at være lydige mod Guds love – selv når den populære mening nedgør os – eller hver gang vi modstår underholdning eller ideologier, der fremelsker brud på pagter, udøver vi vores tro, hvilket så øger vores tro.

Desuden er der få ting, der styrker tro mere end regelmæssig fordybelse

i Mormons Bog. Ingen anden bog vidner om Jesus Kristus med sådan en kraft og klarhed. Inspireret af Gud så dens profeter vore dage og udvalgt lære og sandheder, der ville hjælpe os mest. Mormons Bog er vores overlevelsesmanual til *de sidste dage*.

Selvfølger kommer vores ultimative sikkerhed, når vi spænder os selv til vor himmelske Fader og Jesus Kristus! Livet uden Gud er fyldt med frygt. Livet med Gud er fyldt med fred. Det er sådan, fordi åndelige velsignelser kommer til de trofaste. Det er én af de største velsignelser at kunne modtage personlig åbenbaring.

Herren har lovet, at hvis vi beder, skal vi modtage »åbenbaring på åbenbaring.«²⁰ Jeg lover, at når I øger jeres kapacitet til at modtage åbenbaring, vil Herren velsigne jer med øget vejledning i jeres liv og med Åndens uendelige gaver.

Princip nummer tre: Hold aldrig op med at forberede jer

Selv da det gik godt, fortsatte hærføreren Moroni med at forberede sit folk. Han holdt aldrig op. Han blev aldrig selvtilfreds.

Modstanderens angreb stopper aldrig. Så vi kan aldrig holde op med

Guatemala City i Guatemala

at forberede os! Jo mere selvhjulpne vi er – timeligt, følelsesmæssigt og åndeligt – desto bedre forberedt er vi til at forpurre Satans ubønhørlige angreb.

Kære søstre, I er dygtige til at skabe sikre steder for jer selv og jeres kære. Desuden har I en guddommelig begavelse, der gør jer i stand til at opbygge tro i andre på overbevisende måder.²¹ Og I holder aldrig op. Det har I bevist igen i år.

Bliv ved med det! Jeres agtpågivenhed i at beskytte jeres hjem og indgyde tro i jeres kæres hjerte vil høste belønninger til fremtidige generationer.

Min kære søstre, vi har *så meget* at se frem til! Herren har placeret jer her og nu, fordi han vidste, at I havde kapaciteten til at håndtere kompleksiteterne i den sidste del af de sidste dage. Han vidste, at I ville kunne forstå hans værks storslåethed og være ivrige efter at få det til at ske.

Jeg siger ikke, at de kommende dage vil være nemme, men jeg lover jer, at fremtiden vil være herlig for dem, der forbereder sig, og som fortsat forbereder sig på at være redskaber i Herrens hænder.

Mine kære søstre lad os ikke bare *udholde* denne tid. Lad os *omfavne fremtiden med tro!* Turbulente tider er muligheder for os til at blomstre åndeligt. Det er tider, hvor vores indflydelse kan være meget mere gen-nemborende end i roligere tider.

Jeg lover, at når vi skaber sikre steder, forbereder vores sind på at være trofaste mod Gud og aldrig holder op med at forberede os, vil Gud velsigne os. Han vil »udfri os, ja, således at han [vil tale] fred til vor sjæl og [vil skænke] os stor tro og [få] os til at håbe på vor udfrielse ved ham.«²²

Når I forbereder jer på at omfavne fremtiden med tro, *vil* disse løfter

være jeres! Jeg bærer vidnesbyrd om dette med kærlighed *til* jer alle og med min tillid *til* jer, i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Se »Familien: En proklamation til verden«, ChurchofJesusChrist.org. I talen, der kom sammen med proklamationen, sagde præsident Gordon B. Hinckley til søstre: »Jeg er taknemmelig for den styrke, som I besidder og for jeres loyalitet, tro og kærlighed. Jeg er taknemmelig over den beslutning, som I bærer i hjertet om at vandre i tro, holde befalingerne, samt gøre hvad der er rigtigt hele tiden og under alle forhold« (»Stå fast mod verdens list«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 98).
2. L&P 45:26; se også Luk 21:26.
3. Se Matt 24:24; JS-M 1:22.
4. L&P 1:35.
5. Se L&P 1:17. Apostlen Paulus profeterede om, at der »i de sidste dage skal ... komme hårde tider.« Dette gør vore dage åndeligt farlige. (Se 2 Tim 3:1-5).
6. *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 506.
7. L&P 38:30.
8. Se Alma 49:5; 50:4.
9. Alma 48:7.
10. Se Alma 49-50.
11. Se Alma 48:8.
12. Alma 49:5; fremhævelse tilføjet.
13. L&P 115:6.
14. Se Russell M. Nelson, »Åndelige skatte«, *Liahona*, nov. 2019, s. 76-79.
15. Eliza R. Snow underviste om, at Helligånden »tilfredsstiller og opfylder ethvert af menneskehjertets længsler ... Når jeg fyldes med den Ånd, mættes min sjæl, og jeg kan oprigtigt sige, at tidens ubetydelige ting ikke lader til at stå i vejen for mig overhovedet ... Er det ikke vores privilegium at leve på en sådan måde, at dette konstant kan tilflyde vores sjæl?« (i *Døtre i mit rige: Hjælpeforeningens historie og virke*, 2017, s. 46).
16. Se Daniel Burke, »Utah Earthquake Damages Mormon Temple and Knocks Trumpet from Iconic Angel Statue«, 18. mar. 2020, cnn.com.
17. Se Mosi 5:15.
18. L&P 88:118; fremhævelse tilføjet.
19. Moro 4:3.
20. L&P 42:61.
21. Apostlen Paulus udtrykte denne kendsgerning, da han forklarede, at Timoteus' oprigtige tro skyldtes hans mor (Eunike) og mormor Lois (se 2 Tim 1:5).
22. Alma 58:11.

Mødet søndag formiddag | 4. oktober 2020

Præsident M. Russell Ballard
Fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum

Våg altid, og bed

I dag udvider jeg min opfordring til bøn til at omfatte alle mennesker i alle lande rundt om i verden.

Mine kære brødre og søstre, i den sidste uge af sin jordiske mission, sagde Jesus til sine disciple: »Våg altid, og bed om, at I må få styrken til at undslippe alt det, som skal ske, og til at stå foran Menneskesønnen.«¹

Blandt det, »der skal ske« inden hans andet komme, er »... krigslarm og rygter om krig ... hungersnød og jordskælv.«²

I Lære og Pagter sagde Frelseren, »Og alt skal være i bevægelse ... for der skal komme frygt over alle mennesker.«³

Vi lever sandelig i en tid, hvor alt er i bevægelse. Mange mennesker frygter fremtiden og mange hjerter har fjernet sig fra tro på Gud og hans Søn, Jesus Kristus.

Nyhedsrapporter er fyldt med beretninger om vold. Moralsk nedgørelse offentliggøres online. Der er blevet begået hærværk mod kirkegårde, kirker, moskeer, synagoger og religiøse helligdomme.

En global pandemi har nået stort set hele jorden – millioner af mennesker er blevet smittet, over en million er døde.

Skoleafslutninger, gudstjenester, visser, missionering og en række andre vigtige livsbegivenheder er blevet påvirket. Derudover er der utallige mennesker, der er blevet ladet alene og isolerede.

Økonomiske omvæltninger har forårsaget udfordringer for så mange, især for de mest sårbare af vores himmelske Faders børn.

Vi har set folk udøve deres ret til fredelig protest med stor iver, og vi har set vrede folkemængder lave optøjer.

Samtidig ser vi stadig konflikter over hele verden.

Jeg tænker ofte på de af jer, der lider, er bekymrede, bange eller føler jer alene. Jeg forsikrer jer alle om, at Herren kender jer, at han er opmærksom på jeres bekymringer og kvaler, og at han elsker jer – dybt, personligt og for evigt.

Hver aften, når jeg beder, beder jeg Herren om at velsigne alle, der er tyngt af sorg, smerte, ensomhed og sorg. Jeg ved, at andre kirkeledere gør det samme. Både individuelt og kollektivt er I i vores hjerte, og vores bønner går til Gud på jeres vegne.

Jeg tilbragte flere dage sidste år med at besøge både amerikanske og kirkehistoriske steder i den nordøstlige del af USA. Jeg deltog i møder med vores missionærer og vores medlemmer, og besøgte regerings- og virksomhedsledere.

Søndag den 20. oktober talte jeg til en stor forsamling i nærheden af Boston i Massachusetts. Mens jeg talte, blev jeg tilskyndet til at sige: »Jeg beder jer indtrængende ... om at bede for dette land, for vores ledere, for vores folk og for de familier, der bor i denne storslåede nation, der er grundlagt af Gud.«⁴

Jeg sagde også, at Amerika og mange andre af jordens nationer, ligesom i fordums tid, står ved endnu en kritisk skillevej og har brug for vores bønner.⁵

Nairobi i Kenya

Salzburg i Østrig

Det var ikke en del af det, jeg havde planlagt at sige. Ordene kom til mig, da jeg følte Ånden tilskynde mig til at indbyde de tilstedeværende til at bede for deres land og deres ledere.

I dag udvider jeg min opfordring til bøn til at omfatte alle mennesker i alle lande rundt om i verden. Uanset hvordan I beder, eller hvem I beder til, så beder jeg jer om at udøve jeres tro – hvad jeres tro end bygger på – og bed for jeres land og for jeres ledere. Som sagt sidste år i oktober i Massachusetts, så står vi i dag ved en vigtig skillevej i historien, og jordens nationer har et desperat behov for guddommelig inspiration og vejledning. Det handler ikke om politik. Det handler om fred og om helbredelse, som kan komme til de enkelte sjæle så vel som til et helt lands sjæl – deres byer og landsbyer – gennem Fredens Fyrste og kilden til al helbredelse, Herren Jesus Kristus.

I løbet af de sidste par måneder har jeg følt inspiration til at forstå, at den bedste måde at afhjælpe den nuværende verdenssituation på er, at alle mennesker stoler mere fuldt ud på Gud og henvender sig til ham gennem oprigtig bøn. Ydmygt at søge himlens inspiration til at udholde eller overvinde det, der

ligger foran os, er den sikreste måde at bevæge os fremad på gennem disse urolige tider.

Skrifterne fremhæver Jesu bønner såvel som de lærdomme om bøn, han kom med i løbet af sit jordiske liv. Vi husker Fadervor.

»Vor Fader, du som er i himlene! Helliget blive dit navn, komme dit rige ske din vilje som i himlen således også på jorden.

giv os i dag vort daglige brød, og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere, og led os ikke ind i fristelse, men fri os fra det onde. For dit er Riget og magten og æren i evighed! Amen.«⁶

Denne målrettede, smukke bøn, der gentages ofte i hele den kristne verden, gør det klart, at det er passende direkte at anmode »Vor Fader, som er i himlen« om svar på det, der bekymrer os. Så lad os derfor bede om guddommelig vejledning.

Jeg indbyder jer til altid at bede.⁷ Bed for jeres familier. Bed for nationernes ledere. Bed for de modige mennesker, der er i frontlinjen i de nuværende kampe mod sociale, miljømæssige, politiske og biologiske plager, som påvirker alle mennesker i hele verden: De rige og de fattige, de unge og de gamle.

Frelseren lærte os, at vi ikke skal begrænse, hvem vi beder for. Han

sagde: »Elsk jeres fjender, gør godt mod dem, der hader jer, bed for dem der mishandler jer.«⁸

På korset på Golgata, hvor Jesus døde for vores synder, praktiserede han det, han belærte om, da han bad: »Fader, tilgiv dem, for de ved ikke hvad de gør.«⁹

At bede oprigtigt for dem, der kan betragtes som vores fjender, viser vores tro på, at Gud kan ændre vores og andres hjerte. Sådanne bønner bør styrke vores beslutning om at foretage de nødvendige ændringer i vores eget liv, familie og samfund.

Hvor I end bor, hvilket sprog I taler, eller hvilke udfordringer I står overfor, så hører og besvarer Gud jeres bønner på sin egen måde og til sin egen tid. Fordi vi er hans børn, kan vi gå til ham og bede om hjælp, fred og et fornyet ønske om at udgøre en positiv forskel i verden.

At bede for fred, retfærdighed og for de fattige og syge er ofte ikke nok. Efter vi har *knælet* i bøn, må vi rejse os op og gøre, hvad vi kan for at hjælpe – hjælpe både os selv og andre.¹⁰

Skrifterne er fulde af eksempler på mennesker med tro, som forbandt bøn med handling for at udgøre en forskel i deres eget såvel som i andres liv. For eksempel læser vi om Enos i Mormons Bog. Det er blevet bemærket, at »omkring to tredjedele af hans korte bog beskriver en bøn eller en række bønner, og resten fortæller, hvad han gjorde som følge af de svar, han fik.«¹¹

Vi har mange eksempler på, hvordan bøn har gjort en forskel i vores kirkes historie begyndende i en rydning i skoven, da Joseph Smith bad højt nær sine forældres bjælkehus i foråret 1820. Joseph Smiths bøn åbnede himlene, da han søgte

tilgivelse og åndelig vejledning. I dag nyder vi godt af profeten Joseph Smiths og andres trofaste sidste dages hellige mænds og kvinders bønner og deraf følgende handlinger, der bidrog til at oprette Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Jeg tænker tit på trofaste kvinder som Mary Fielding Smith, der med Guds hjælp modigt førte sin familie fra den tiltagende forfølgelse i Illinois til sikkerhed i denne dal, hvor hendes familie nød både åndelig og time-lig fremgang. Efter at have knælet i oprigtig bøn arbejdede hun hårdt for at overvinde sine udfordringer og velsigne sin familie.

Bøn vil løfte og forene os som enkeltpersoner, som familier, som kirke og hele verden. Bøn vil påvirke forskere og lede dem mod opdagelser af vacciner og medicin, der vil afslutte denne pandemi. Bøn vil trøste dem, der har mistet en af deres nærmeste. Bøn vil hjælpe os til at vide, hvad vi skal gøre for vores egen personlige beskyttelse.

Brødre og søstre, jeg beder jer indtrængende om at mangedoble jeres forsæt om at bede. Jeg beder jer indtrængende om at bede i jeres lønkamre, på jeres daglige gåture, i jeres hjem, i jeres menigheder og til stadighed i jeres hjerte.¹²

På vegne af lederne af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige takker jeg jer for de bønner, I beder for os. Jeg beder jer indtrængende om at bede om, at vi må få inspiration og åbenbaring til at lede Kirken gennem disse svære tider.

Bøn kan ændre vores eget liv. Oprigtig bøn kan motivere os til at forbedre os og hjælpe andre til at gøre det samme.

Af egen erfaring kender jeg bønnens magt. For nylig var jeg alene

på mit kontor. Jeg havde lige gennemgået en medicinsk behandling af min hånd. Den var sort og blå, hævet og gjorde ondt. Som jeg sad der ved mit skrivebord, kunne jeg ikke koncentrere mig om vigtige og kritiske sager, fordi smerten distraherede mig.

Jeg knælede i bøn og bad Herren om hjælp til at koncentrere mig, så jeg kunne gøre mit arbejde. Jeg rejste mig og vendte tilbage til bunken af papirer på mit bord. Næsten øjeblikkeligt kom der klarhed og fokus i mit sind, og jeg var i stand til at afslutte de presserende sager, der lå foran mig.

Verdens nuværende kaotiske situation kan virke overvældende, når vi betragter de mange problemer og udfordringer. Men det er mit faste vidnesbyrd, at når vi i bøn beder vores himmelske Fader om de nødvendige velsignelser og vejledning, vil vi lære, hvordan vi kan velsigne vores familier, vores næste, vores

Temecula i Californien i USA

samfund og tilmed det land, hvor vi bor.

Frelseren bad, og så »færdedes [han] og gjorde vel«,¹³ idet han bespiste de fattige, indgav mod og hjælp dem, der havde brug for det, og udviste kærlighed, tilgivelse og fred til alle, der ville komme til ham. Han fortsætter med række hånden ud til os.

Jeg opfordrer alle, som er medlemmer af Kirken, såvel som vores naboer og venner i andre trosretninger i hele verden til at gøre, som Frelseren rådede sine disciple til at gøre: »Våg altid, og bed«¹⁴ for fred, for trøst, for sikkerhed og for muligheder for at tjene hinanden.

Der ligger en enorm kraft i bøn, og verden i dag har et stort behov for de bønner, der udøses i tro på Gud og hans elskede Søn! Lad os erindre og påskønne bønnens kraft. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Luk 21:36; fremhævelse tilføjet.
2. Matt 24:6, 7.
3. L&P 88:91; fremhævelse tilføjet.
4. M. Russell Ballard, i Sarah Jane Weaver, »President Ballard Pleads with Latter-day Saints to »Pray for This Country« As United States Is at »Another Crossroad«, *Church News*, 21. okt. 2019, thechurchnews.com.
5. Se Weaver, »President Ballard Pleads with Latter-day Saints.«
6. Matt 6:9-13. Bemærk at Joseph Smiths oversættelse afklarer vers 13: »Og lad os ikke blive ledt ind i fristelse, men fri os fra det onde« (Joseph Smiths Oversættelse, Matt 6:13, Guide til skrifterne).
7. Se Luk 18:1-8; 21:36; Ef 6:18; 2 Nefi 32:9; 3 Nefi 18:15, 18-21; L&P 10:5; 19:38; 33:17; 61:39; 88:126; 90:24.
8. Matt 5:44; Luk 6:27.
9. Luk 23:34.
10. Se Alma 34:27-29.
11. Sharon J. Harris, *Enos, Jarom, Omni: A Brief Theological Introduction*, 2020, s. 18.
12. Se Alma 33:3-11; 34:17-27.
13. ApG 10:38.
14. Luk 21:36, fremhævelse tilføjet.; se også 3 Ne 18:15.

Lisa L. Harkness
Førsterådgiver i Primarys hovedpræsidentskab

Ti stille, hold inde!

Frelseren lærer os, hvordan vi kan føle fred og ro, selv når vinde blæser voldsomt omkring os og voldsomme bølger truer med at synke vores håb.

Da vores børn var små, tilbragte vores familie nogle få dage ved en smuk sø. En eftermiddag tog nogle af børnene redningsveste på, inden de fra en terrasse hoppede i vandet. Vores yngste datter så tøvende på og iagttog nøje sine søskende. Med al det mod hun kunne mønstre, holdt hun sig for næsen og hoppede i. Hun kom straks op og med en smule panik i stemmen råbte hun: »Hjælp mig! Hjælp mig!«

Hun var ikke i dødelig fare, hendes redningsvest virkede, som den skulle, og hun flød sikkert. Vi kunne have rakt ud og trukket hende tilbage på terrassen uden nogen stor indsats. Men fra hendes perspektiv havde hun brug for hjælp. Måske var det det kolde vand eller den ukendte oplevelse. Uanset hvad, så kravlede hun tilbage på terrassen, hvor vi svøbte hende i et håndklæde og roste hende for hendes mod.

Om vi er gamle eller unge, har mange af os bekymrende øjeblikke, hvor vi i akut behov ytrer ord som: »Hjælp mig! »Red mig!« eller »Besvar min bøn!«

Sådan en begivenhed fandt sted for Jesu disciple under hans jordiske tjenestegering. I Markus står der, at Jesus igen »gav sig ... til at undervise nede ved søen. Og en meget stor

skare flokkedes om ham.«¹ Mængden blev så stor, at Jesus gik »om bord ... på en båd«² og talte fra dækket. Hele dagen lang underviste han folket ved lignelser, mens de sad på bredden.

»Da det blev aften,« sagde han til sine disciple: »Lad os tage over til den anden bred.« Og de forlod skaren,³ og krydsede Geneserat Sø. Jesus fandt en plads bagerst i båden, lagde sig ned og faldt hurtigt i søvn. Snart

»kom en voldsom hvirvelstorm, bølgerne slog ind over båden, så den var lige ved at fylde«⁴ med vand.

Mange af Jesu disciple var erfarne fiskere og vidste, hvordan man håndterer en båd i en storm. De var hans betroede – i sandhed hans elskede – disciple. De havde forladt deres job, personlige interesser og familie for at følge Jesus. Deres tro på ham var tydelig ved deres tilstedeværelse i båden. Og nu var deres båd midt i en storm og tæt på at synke.

Vi ved ikke, hvor længe de kæmpede med at holde båden oven vande i stormen, men de vækkede Jesus med panik i stemmen og sagde:

»Mester, er du ligeglad med, at vi går under?«⁵

»Herre, frels os! Vi går under!«⁶

De kaldte ham »Mester,« og det er han. Han er også: »Jesus Kristus, Guds Søn, himlens og jordens Fader, skaberen af alt fra begyndelsen.«⁷

Jesus rejste sig fra sin plads i båden og irettesatte vinden og sagde

Santo Domingo i Den Dominikanske Republik

til den oprørte sø: »Ti stille, hold inde! Og stormen lagde sig, og det blev helt blikstille.«⁸ Jesus, der altid er mesterundervisen, underviste sine disciple gennem to enkle, men kærlige spørgsmål. Han spurgte:

»Hvorfor er I bange?«⁹

»Hvor er jeres tro?«¹⁰

Vi mennesker har en tendens til, ja, vi fristes måske tilmed til, når vi befinder os midt i prøvelser, problemer eller lidelser at råbe: »Mester, er du ligeglad med, at jeg går under? Red mig.« Selv Joseph Smith bønfuldt fra et skrækkeligt fængsel: »O Gud, hvor er du? Og hvor er paulunet, som dækker dit skjul?«¹¹

Verdens Frelser forstår helt bestemt vores jordiske begrænsninger, for han lærer os, hvordan vi kan føle fred og ro, selv når vinde blæser voldsomt omkring os og voldsomme bølger truer med at synke vores håb.

Jesus indbyder dem, der har en fast tro, en tro som et barn eller selv den mindste smule tro,¹² ved at sige: »Kom til mig.«¹³ »Tro på mit navn.«¹⁴ »Lær af mig, og lyt til mine ord.«¹⁵ Han befaler blidt: Omvend jer og bliv »døbt i mit navn,«¹⁶ »I skal elske hinanden. Som jeg har elsket jer«¹⁷ og »altid [erindre] mig.«¹⁸ Jesus forsikrer dem og forklarer: »Sådan har jeg talt til jer, for at I skal have fred i mig. I verden har I trængsler; men vær frimodige, jeg har overvundet verden.«¹⁹

Jeg kan forestille mig, at Jesu disciple i båden under stormen af nødvendighed havde travlt med at observere bølgerne, der kom væltende ind over dækket og øse vandet ud. Jeg kan forestille mig dem håndtere sejlene og forsøge at bevare en smule kontrol over deres lille fartøj. Deres fokus var på at overleve i det øjeblik, og deres bøn om hjælp var presserende og oprigtig.

São Paulo i Brasilien

For mange af os er det ikke anderledes i dag. Nylige begivenheder rundt omkring på kloden og i vores lande, samfund og familie har ramt os med uventede prøvelser. I urolige tider kan vores tro presses til det yderste af vores udholdenhed og forståelse. Bølger af frygt kan distrahere os og få os til at glemme Guds godhed, og derved gøre vores perspektiv kortsynet og ufokuseret. Alligevel er det på sådanne hårde bidder af vores rejse, at vores tro ikke blot prøves, men styrkes.

Uanset hvad vores situation er, kan vi bevidst gøre en indsats for at opbygge og øge vores tro på Jesus Kristus. Den styrkes, når vi husker, at vi er Guds børn, og at han elsker os. Vores tro vokser, når vi eksperimenterer med Guds ord med håb og flid og gør vores bedste på at følge Kristi lærdomme. Vores tro øges, når vi vælger at tro frem for at tvivle, tilgive frem for at dømmes og omvende os frem for at gøre oprør. Vores tro omdefineres, når vi tålmodigt stoler på den hellige Messias' fortjenester og barmhjertighed og nåde.²⁰

»Selv om tro ikke er en fuldkommen viden,« sagde ældste Neal A. Maxwell, »så medfører den en dyb tillid til Gud, hvis viden er fuldkommen!«²¹ Selv i turbulente tider er tro på Herren Jesus Kristus uforfærdet og ukuelig. Den hjælper os til at sigte uvæsentlige distraktioner fra. Den opfordrer os til at blive ved med at gå fremad på pagtsstien. Tro presser os gennem mismodighed og lader os gå fremtiden i møde med beslutsomhed

og rank ryg. Den tilskynder os til at bede om undsætning og lindring, når vi beder til Faderen i hans Søns navn. Og når bønssomme anmodninger synes at gå ubesvaret hen, frembringer vores vedvarende tro på Jesus Kristus tålmodighed, ydmyghed og evnen til med ærbødighed at ytre ordene: »Din vilje ske.«²²

Præsident Russell M. Nelson har sagt:

»Vi behøver ikke at lade vores frygt erstatte vores tro. Vi kan bekæmpe denne frygt ved at styrke vores tro.

Begynd med jeres børn ... Lad dem mærke jeres tro, selv når hårde prøvelser rammer jer. Lad jeres tro være fokuseret på vor kærlige himmelske Fader og hans elskede Søn, Herren Jesus Kristus ... Undervis enhver dyrebar dreng eller pige om, at han eller hun er Guds barn, skabt i hans billede og med et helligt formål og potentiale. Hver især er født med udfordringer, der skal overvindes, og tro, der skal udvikles.«²³

Jeg hørte for nylig to fireårige børn dele deres tro på Jesus Kristus, da de svarede på spørgsmålet: »Hvordan hjælper Jesus Kristus jer?« Det første barn sagde: »Jeg ved Jesus elsker mig, fordi han døde for mig. Han elsker også voksne.« Det andet barn sagde: »Han hjælper mig, når jeg er ked af det eller sur. Han hjælper mig også, når jeg synker.«

Jesus erklærede: »Den, der derfor omvender sig og kommer til mig som et lille barn, ham vil jeg tage imod, for af sådanne består Guds rige.«²⁴

»For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortages, men have evigt liv.«²⁵

Præsident Nelson lovede for nyligt: »Det vil føre til mindre frygt og mere tro,« når vi »på ny vil begynde

Ældste Ulisses Soares
De Tolv Apostles Kvorum

virkeligt at høre, lytte til og følge Frelserens ord.²⁶

Søstre og brødre, vores nuværende udfordrende omstændigheder er ikke vores endelige evige destination. Som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige har vi påtaget os Jesu Kristi navn ved pagt. Vi har tro på hans forløsende kraft og håb på hans store og dyrebare løfter. Vi har al grund til at fryde os, for vor Herre og Frelser er ivrigt opmærksomme på vores problemer, bekymringer og sorger. Ligesom Jesus var med sine tidlige disciple, er han i vores båd! Jeg vidner om, at han har givet sit liv, så I og jeg ikke vil gå under. Må vi stole på ham, adlyde hans bud og med tro høre ham sige: »Ti stille, hold inde!«²⁷ I Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Mark 4:1.
2. Mark 4:1.
3. Mark 4:35-36.
4. Mark 4:37.
5. Mark 4:38.
6. Matt 8:25.
7. Mosi 3:8.
8. Mark 4:39.
9. Mark 4:40.
10. Luk 8:25.
11. L&P 121:1.
12. Se Alma 32:27.
13. Matt 11:28.
14. Eter 3:14.
15. L&P 19:23.
16. 3 Ne 18:11.
17. Joh 13:34.
18. 3 Ne 18:7.
19. Joh 16:33.
20. Se 2 Ne 2:8.
21. Neal A. Maxwell, »For at I ikke skal blive trætte og modløse i jeres sjæle«, *Stjernen*, juli 1991, s. 85.
22. L&P 109:44.
23. Russell M. Nelson, »Gå fremtiden i møde med tro«, *Liahona*, maj 2011, s. 34.
24. 3 Ne 9:22.
25. Joh 3:16.
26. Russell M. Nelson, »Gå fremad i tro«, *Liahona*, maj 2020, s. 114.
27. Mark 4:39.

Se hen til Kristus i hver en tanke

At kæmpe mod fristelse kræver livslang flid og trofasthed. Men vær forvisset om, at Herren er klar til at hjælpe os.

I sin poetiske salme erklærede salmisten:

»Herre, du ransager mig og kender mig.

Du ved, om jeg sidder eller står, på lang afstand er du klar over min tanke;

Du har rede på, om jeg går eller ligger, alle mine veje er du fortrolig med.«¹

Med dette digts semantiske parallelitet priser salmisten Herrens guddommelige egenskab, alvidenhed, fordi han virkelig kender alle aspekter af vores sjæl.² Fordi han er bevidst om alt, der er nødvendigt for os i dette liv, byder Frelseren os at søge ham i hver en tanke og at følge ham af hele vores hjerte.³ Dette giver os løftet om, at vi kan

Villa Alemana i Greater Valparaíso i Chile

vandre i hans lys, og at hans vejledning forhindrer mørkets indflydelse i vores liv.⁴

At søge Kristus i hver en tanke og følge ham af hele vores hjerte kræver, at vi afstemmer vores sind og ønsker med hans.⁵ Skrifterne omtaler denne afstemning som at »stå ... fast i Herren.«⁶ Dette handlingsmønster betyder, at vi hele tiden lever vores liv i harmoni med Kristi evangelium og dagligt fokuserer på alt, der er godt.⁷ Først da kan vi opnå »Guds fred, som overgår al forstand«, og som vil »bevare [vores] hjerter og tanker i Kristus Jesus.«⁸ Frelseren selv sagde til Kirkens ældster i februar 1831: »Gem dette i hjertet, og lad evighedens alvor hvile på jeres sind.«⁹

Til trods for vores fortsatte indsats for at søge Herren, kan upassende tanker trænge ind i vores sind. Når sådanne tanker tillades og endda inviteres til at blive, kan de forme vores hjertes ønsker og lede til, hvad vi vil blive i dette liv, og hvad vi i enden vil arve i evigheden.¹⁰ Ældste Neal A. Maxwell understregede engang dette princip og sagde: »Ønsker ... afgør vores forskellige præstationer, samt hvorfor mange er kaldede, men få er udvalgt.«¹¹

Fordums og nutidige profeter har konstant mindet os om, at vi skal modstå fristelse for at kunne undgå at miste vores åndelige trækraft og blive forvirrede, desorienterede og desillusionerede i livet.

Metaforisk talt, så er det at give efter for fristelse ligesom at sætte et metallisk objekt nærmere en magnet. Magnetens usynlige kraft tiltrækker objektet og holder fast på det. Magneten mister først sin magt over det, når den placeres langt væk fra det. Ligesom magneten ikke kan udøve magt på et metallisk objekt,

São Paulo i Brasilien

der er langt væk, lige sådan forsvinder fristelse, når vi modstår den, og den mister sin magt over vores sind og hjerte, og dermed vores handlinger.

Denne analogi minder mig om en oplevelse, som et meget trofast medlem af Kirken delte med mig for nogen tid siden. Dette medlem fortalte mig, at da hun vågnede op en morgen, kom en upassende tanke, som hun aldrig havde haft før, ind i hendes sind. Selvom det overraskede hende, reagerede hun på situationen på et splitsekund og sagde til sig selv og til tanken: »Nej!« og erstattede den med noget godt for at aflede sit sind fra den ubudne tanke. Hun sagde, at da hun udøvede sin handlefrihed i retskaffenhed, forsvandt den negative og ufrivillige tanke øjeblikkeligt.

Da Moroni forkyndte, at folket skulle tro på Kristus og kaldte dem til omvendelse, opfordrede han dem til at komme til Frelseren af hele deres hjerte og aflægge al deres urenhed. Desuden tilskyndede Moroni dem til at bede Gud, med urokkelig beslutsomhed, om, at de ikke ville falde i fristelse.¹² Anvendelse af disse principper i vores liv kræver mere end blot at tro; det kræver tilpasning af vores sind og

hjerter til disse guddommelige principper. En sådan tilpasning kræver en daglig og konstant personlig indsats foruden at stole på Frelseren, fordi vores menneskelige tilbøjeligheder ikke forsvinder af sig selv. At kæmpe mod fristelse kræver livslang flid og trofasthed. Men vid, at Herren er klar til at hjælpe os i vores personlige indsats og lover bemærkelsesværdige velsignelser, hvis vi holder ud til enden.

I en særlig svær tid, da Joseph Smith og andre medfanger i fængslet i Liberty ikke havde frihed til at gøre noget bortset fra at tænke, gav Herren nyttige råd og et løfte til dem, der gælder os alle:

»Lad også dit indre være fyldt af næstekærlighed til alle mennesker og til troens husstand, og lad dyd uophørligt pryde dine tanker, da skal din selvtillid vokse sig stærk i Guds nærhed ...

Helligånden skal være din stadige ledsager, og dit scepter et uforanderligt scepter af retfærdighed og sandhed.«¹³

Ved at gøre dette vil hellige tanker fortsat pryde vores sind, og rene ønsker vil lede os til retfærdige handlinger.

Moroni mindede også sit folk om ikke at lade sig fortære af deres

begær.¹⁴ Ordet *begær* henviser til en intens længsel og upassende lyst til noget.¹⁵ Det omfatter alle mørke tanker eller onde ønsker, der får et menneske til at fokusere på selvisk praksis eller verdslige ejendele frem for at gøre godt, at være venlig, at holde Guds befalinger osv. Det kommer ofte til udtryk i de mest kødelige af sjælens følelser. Apostlen Paulus nævnte nogle af disse følelser såsom »urenhed, udsvævelse ... fjendskaber ... hidsighed, selviskhed ... nid ... og mere af samme slags.«¹⁶ Udover alle de onde aspekter af begær, må vi ikke glemme, at fjenden bruger det som et hemmeligt og bedragerisk våben mod os, når han frister os til at gøre noget forkert.

Mine elskede brødre og søstre, jeg vidner om, at når vi sætter vores lid til frelsens klippe, vores sjæls Frelser og følger Moronis råd, så vil vores evne til at kontrollere vores tanker øges betydeligt. Jeg

Peñablanca i Valparaíso i Chile

kan forsikre jer om, at vores åndelige modenhed vil vokse hurtigere og ændre vores hjerte, så vi bliver mere som Jesus Kristus. Desuden vil Helligåndens indflydelse være mere intens og kontinuerlig i vores liv. Så vil fjendens fristelser lidt efter lidt miste deres magt over os, hvilket vil føre til et lykkeligere og mere rent og helliggjort liv.

De af jer, der af den ene eller anden årsag er faldet i fristelse og dvæler i uretfærdige handlinger, kan jeg forsikre om, at der er en vej tilbage, at der er håb i Kristus. For et par år siden havde jeg mulighed for at besøge et kært medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, der gik igennem en meget svær periode i sit liv efter at have begået en stor overtrædelse. Da jeg først så ham, kunne jeg se en tristhed i hans øjne, ledsaget af håbets lys i hans udstråling. Han udstrålede et ydmygt og forandret hjerte. Han havde været en pietetsfuld kristen og havde været rigt velsignet af Herren. Dog havde han ladet én enkelt upassende tanke invadere sit sind, hvilket senere ledte til andre. I takt med at han mere og mere tillod disse tanker, slog de snart rod i hans sind og begyndte at vokse dybt i hans hjerte. Han handlede til sidst på disse uværdige ønsker, hvilket førte til, at han traf valg, der gik imod alt det, der var mest dyrebart i hans liv. Han fortalte mig, at hvis han ikke havde tilladt den tåbelige tanke til at begynde med, ville han ikke være blevet sårbar og modtagelig for fjendens fristelser – fristelser, der medbragte så meget bedrøvelse i hans liv, i det mindste i en periode.

Ligesom den fortabte søn i den kendte lignelse i Lukas-evangeliet gik han heldigvis »i sig selv« og

vågnede op fra det mareridt.¹⁷ Han fornyede sin tillid til Herren og følte sand anger og havde et ønske om med tiden at vende tilbage til Herrens fold. Den dag følte vi begge Frelserens forløsende kærlighed til os. Til slut i vores korte møde var vi begge følelsesladede, og den dag i dag husker jeg den strålende glæde, han udstrålede, da han forlod mit kontor.

Min kære venner, når vi modstår de små fristelser, som ofte kommer uventet i vores liv, er vi bedre klædt på til at undgå alvorlige overtrædelser. Som præsident Spencer W. Kimball sagde: »Kun sjældent kommer vi ind i alvorlig overtrædelse uden først at have givet efter for den mindre, der åbner døren for den større ... En ukrudtsfri mark [bliver ikke] pludselig ... fuld af ukrudt.«¹⁸

Mens Frelseren Jesus Kristus udførte sin guddommelige mission på jorden, var han et eksempel på vigtigheden af konstant at modstå alt, der kan tale os fra at indse det evige formål med os. Efter flere mislykkede angreb fra fjenden, som forsøgte at lede Frelseren fra sin mission, afviste han djævelen ubetinget og sagde: »Vig bort, Satan! ... Da forlod Djævelen ham, og se, der kom engle og sørgede for ham.«¹⁹

Mine brødre og søstre, kan I forestille jer, hvad der ville ske, hvis vi kunne finde styrke og mod fra Frelseren og sige »Nej« og »Vig bort« til umoralske tanker, den allerførste gang de kommer ind i vores sind? Hvad ville virkningen blive på vores hjertes ønsker? Hvordan ville vores deraf følgende handlinger føre os tættere på Frelseren og give mulighed for Helligåndens vedvarende indflydelse i vores liv? Jeg ved, at ved at følge Jesu eksempel,

vil vi undgå mange tragedier og uønsket adfærd, der kan forårsage familieproblemer og uenigheder, negative følelser og tilbøjeligheder, gennemborende uretfærdigheder og misbrug, slavebundethed til onde afhængigheder og alt andet, der ville være mod Herrens befalinger.

I sin historiske og rørende tale fra april i år gav vores kære profet, præsident Russell M. Nelson,

et løfte om, at alle, der er villige til at »høre ham« – høre Jesus Kristus – og adlyde hans befalinger, »vil blive velsignet med mere kraft til at håndtere fristelse, vanskeligheder og svagheder«, og at vores evne til føle glæde vil øges, selv under tiltagende turbulens.²⁰

Jeg vidner for jer om, at vores kære profets løfter kommer fra Frelserens selv. Jeg tilskynder os alle

til at »høre ham« i hver en tanke og følge ham af hele vores hjerte for at kunne få styrken og modet til at sige »Nej« og »Vig bort« til alt, der kan bringe ulykke ind i vores liv. Hvis vi gør det, lover jeg, at Herren vil sende et større mål af sin Helligånd for at styrke og trøste os, og vi kan blive personer efter Herrens eget hjerte.²¹

Jeg bærer mit vidnesbyrd om, at Jesus Kristus lever, og at vi gennem ham kan triumfere over fjendens onde indflydelse og kvalificere os til at leve for evigt med Herren og i vor kærlige himmelske Faders nærhed. Jeg vidner om disse sandheder med al min kærlighed til jer og til vores smukke Frelser, hvis navn jeg altid vil prise og ære. Dette siger jeg i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Sl 139:1-3.
2. Se Guide til skrifterne, »Alvidende«, scriptures.ChurchofJesusChrist.org; se også Matt 6:8; 2 Ne 2:24; 3 Ne 28:6; L&P 6:16.
3. Se Sl 119:2; Es 45:22; Mosi 7:33; L&P 6:36.
4. Se Joh 8:12.
5. Se L&P 68:4.
6. Fil 4:1.
7. Se Fil 4:8.
8. Fil 4:7.
9. L&P 43:34.
10. Se Ordsp 23:7; Jer 17:10; 2 Ne 9:39; Mosi 4:30; Alma 12:14; L&P 137:9.
11. Neal A. Maxwell, »Efter vores hjertes ønsker«, *Stjernen*, jan. 1997, s. 20; se også Matt 22:14; L&P 95:5.
12. Se Morm 9:27-29; se også Mosi 2:41.
13. L&P 121:45-46.
14. Se Morm 9:28.
15. Se Guide til Skrifterne, »Begære«, scriptures.ChurchofJesusChrist.org
16. Gal 5:19-21.
17. Luk 15:17.
18. *Kirkens præsidenters lærdomme: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 109; se også 2 Sam 11.
19. Matt 4:10-11.
20. Russell M. Nelson, »Hør ham«, *Liahona*, maj 2020, s. 90.
21. Se 1 Sam 13:14.

Carlos A. Godoy
De Halvfjerds' Præsidium

Jeg tror på engle

*Herren er opmærksom på de udfordringer, I har.
Han kender jer, han elsker jer, og jeg lover, at han vil
sende engle for at hjælpe jer.*

Brødre og søstre, jeg tror på engle, og jeg vil gerne fortælle jer om mine oplevelser med dem. Ved at gøre det håber og beder jeg til, at vi vil anerkende vigtigheden af engle i vores liv.

Her er ældste Jeffrey R. Hollands ord fra en tidligere generalkonference: »Når vi taler om dem, der er redskaber i Guds hånd, mindes vi om, at ikke alle engle er fra den anden side af sløret. Nogle af dem går vi og taler med – her, nu, hver dag. Nogle af dem bor i vores nabolag ... Det er vitterligt sådan, at himlen aldrig virker nærmere, end når vi ser Guds kærlighed komme til udtryk gennem gode og rene menneskers venlighed og hengivenhed, og *engleagtig* er det eneste ord, vi kan komme i tanke om« (»Engles betjening«, *Liahona*, nov. 2008, s. 30).

Det er engle på denne side af sløret, jeg gerne vil tale om. De engle, der går blandt os i vores hverdag er kraftfulde påmindelser om Guds kærlighed til os.

De første engle, jeg vil nævne, er to søstermissionærer, søster Vilma Molina og søster Ivonete Rivitti, der underviste mig i evangeliet, da jeg var en ung mand. Min yngre søster og jeg blev inviteret til en kirkeaktivitet, hvor vi mødte disse to engle. Jeg havde aldrig forestillet mig, hvor meget denne enkle aktivitet ville ændre mit liv.

Mine forældre og søskende var ikke interesserede i at lære mere om Kirken på det tidspunkt. De var ikke engang villige til at lade missionærerne komme i vores hjem, så jeg fik missionærlektionerne i en kirkebygning. Det lille værelse i kirkebygningen blev min »hellige lund«.

En måned efter disse engle præsenterede mig for evangeliet, blev jeg døbt. Jeg var 16 år gammel. Desværre har jeg ikke et billede af den hellige begivenhed, men jeg har et billede af min søster og mig, da vi deltog i aktiviteten. Jeg skal måske præcisere, hvem der er hvem på billedet. Jeg er den høje til højre.

Som I kan forestille jer, var det en udfordring at forblive aktiv i Kirken for en teenager, hvis hele livsstil lige havde ændret sig, og hvis familie ikke gik den samme vej.

Da jeg forsøgte at tilpasse mig mit nye liv, en ny kultur og nye venner, følte jeg mig malplaceret. Jeg følte mig alene og mismodig mange gange. Jeg vidste, at Kirken er sand, men jeg havde svært ved at føle mig som en del af den. Selvom jeg var utilpas og usikker, mens jeg forsøgte at passe ind i min nye religion, fandt jeg modet til at deltage i en tredages ungdomskonference, som jeg tænkte ville hjælpe mig

med at få nye venner. Der mødte jeg endnu en frelsende engel, der hedder Mônica Brandão.

Hun var ny i området, da hun var flyttet fra en anden del af Brasilien. Hun fangede hurtigt min opmærksomhed, og heldigvis for mig, accepterede hun mig som ven. Jeg gætter på, at hun så mere på mit indre end mit ydre.

Fordi hun blev min ven, blev jeg præsenteret for hendes venner, der derefter blev mine venner, idet vi nød mange ungdomsaktiviteter, jeg senere deltog i. Disse aktiviteter var så afgørende for min integration til dette nye liv.

Disse gode venner gjorde en stor forskel, men fordi jeg ikke blev undervist i evangeliet i mit hjem og ikke havde en støttende familie var min omvendelsesproces stadig i fare. Mine evangeliske interaktioner med Kirken blev endnu mere afgørende for min tiltagende omvendelse. Så blev yderligere to engle sendt af Herren for at hjælpe.

Takket være engle, jeg mødte i mine første vigtige år i Kirken, modtog jeg tilstrækkelig styrke til at forblive på pagtsstien.

Santo Domingo i Den Dominikanske Republik

En af dem var Leda Vettori, min lærer i morgenseminar. Gennem sin accepterende kærlighed og inspirerende klasser, gav hun mig en daglig dosis af »Guds gode ord« (Moro 6:4), hvilket jeg havde så meget brug for i løbet af min dag. Det hjalp mig til at få den åndelige styrke til at fortsætte.

En anden engel, der hjalp mig, var min Unge Mænds præsident, Marco Antônio Fusco. Han blev også min hjemmelærerkammerat. På trods af min manglende erfaring og mit anderledes udseende, gav han mig til opgave at undervise ved vores møder i præsternes kворum og vores hjemmelærerbeføg. Han gav mig muligheden for at handle og lære og ikke bare at være iagttagere til evangeliet. Han stolede på mig, mere end jeg stolede på mig selv.

Takket være alle disse engle og mange andre, jeg stødte på i disse vigtige første år, fik jeg styrke nok til at forblive på pagtsstien, idet jeg fik et åndeligt vidne om sandheden.

Og for øvrigt den unge engel, Mônica? Efter vi begge havde været på mission, blev hun min hustru.

Jeg tror ikke, at det var et tilfælde, at gode venner, ansvar i Kirken og næring ved Guds gode ord var en del af den proces. Gordon B. Hinckley underviste klogt: »Det er ikke nemt at foretage de forandringer, der skal til, når man tilslutter sig denne kirke. Det betyder, at gamle forbindelser må brydes. Det betyder, at man må forlade venner. Det kan betyde, at man skal aflægge en tro, som man har holdt af. Det kan kræve ændrede vaner og lyster, som skal undertrykkes. Det betyder i mange tilfælde ensomhed og endog frygt for det ukendte. Disse nyomvendte må næres og styrkes i denne vanskelige tid i deres liv« (»Missionærtjeneste«, *Stjernen*, mar. 1988, s. 5-6).

Senere underviste han også således: »Hver eneste har brug for tre ting – en ven, et ansvar, og at få næring gennem Guds gode ord« (»Nyomvendte og unge mænd«, *Stjernen*, juli 1997, s. 47).

Hvorfor fortæller jeg jer om disse oplevelser?

For det første, er det for at sende et budskab til dem, der gennemgår en lignende proces lige nu. Måske er I nyomvendte eller kommet tilbage til Kirken efter at have vandret omkring i nogen tid eller bare nogen, der kæmper med at passe ind. Giv for alt i verden ikke op på jeres indsats for at blive en del af denne store familie. Det er Jesu Kristi sande kirke!

Når det gælder jeres lykke og frelse, er det altid indsatsen værd at blive ved med at prøve. Det er indsatsen værd at tilpasse jeres livsstil og traditioner. Herren er opmærksom på de udfordringer, I har. Han kender jer, han elsker jer, og jeg lover, at han vil sende engle for at hjælpe jer.

Frelseren har med egne ord sagt: »Jeg vil drage foran jeres ansigt. Jeg vil være ved jeres højre hånd og ved jeres venstre, og min Ånd skal være i jeres hjerte og mine engle rundt omkring jer til at styrke jer« (L&P 84:88).

Min anden hensigt med at dele disse oplevelser er at sende et budskab til alle medlemmer af Kirken – til os alle. Vi må huske, at det ikke er let for nye medlemmer, tilbagevendende medlemmer og dem, der har en anderledes livsstil, straks at passe ind. Herren er opmærksom på de udfordringer, de har, og han ser efter engle, der er villige til at hjælpe. Herren ser altid efter frivillige til at være engle for andre.

Brødre og søstre, vil I være villige til at være et redskab i Herrens hænder? Vil I være villige til at være en af disse engle? Til at blive sendebud, sendt fra Gud, på denne side af sløret, til nogle, han bekymrer sig om? Han har brug for jer. De har brug for jer.

Vi kan selvfølgelig altid regne med missionærene. De er der altid, de

Ældste Neil L. Andersen
De Tolv Apostles Kvorum

første til at melde sig til dette englejob. Men de er ikke nok.

Hvis I ser jer omhyggeligt omkring, vil I finde mange, der har brug for en engels hjælp. Disse personer bærer måske ikke hvide skjorter, kjoler eller noget almindeligt søndagstøj. De sidder måske alene, bagerst i kirkesalen eller klasseværelset, og føler sig til tider usynlige. Måske er deres frisure lidt ekstrem, eller deres ordforråd er anderledes, men de er der, og de prøver.

Nogle vil måske tænke: »Skal jeg blive ved med at komme? Skal jeg blive ved med at prøve?« Andre kan spekulere over, om de en dag vil føle sig accepteret og elsket. Der er behov for engle lige nu; engle, der er villige til at forlade deres komfortzone for at omfavne dem; »[Mennesker, der har så stor] venlighed og hengivenhed, at *engleagtig* er det eneste ord, vi kan komme i tanke om [til at beskrive dem]« (Jeffrey R. Holland, »Engles betjening«, s. 30).

Brødre og søstre, jeg tror på engle! Vi er her alle i dag, en kæmpe hær af engle der er indsat til i disse sidste dage at tjene andre som en forlængelse af en elsket Skabers hænder. Jeg lover, at hvis vi er villige til at tjene, vil Herren give os mulighed for at være betjenende engle. Han ved, hvem der har brug for engles hjælp, og han vil lade dem krydse vores vej. Herren lader dagligt dem, der har brug for engles hjælp, krydse vores vej.

Jeg er så taknemmelig for de mange engle, som Herren har ladet krydse min vej gennem livet. De var tiltrængte. Jeg er så taknemmelig for hans evangelium, der hjælper os til at ændre os og giver os muligheden for at blive bedre.

Dette er et kærlighedens evangelium, et tjenestens evangelium. Jeg vidner om dette i Jesu Kristi navn. Amen. ■

Vi taler om Kristus

Eftersom verden taler mindre om Jesus Kristus, så lad os tale mere om ham.

Jeg udtrykker min kærlighed til jer, vores elskede venner og trosfæller. Jeg har beundret jeres tro og mod i løbet af de seneste måneder, mens denne verdensomspændende pandemi har forstyrret vores liv og taget værdifulde familiemedlemmer og kære venner.

I denne uvisse tid har jeg været usædvanligt taknemmelig for min sikre og visse kundskab om, at Jesus er Kristus. Har I haft det sådan? Der er problemer, der tynger os alle, men altid foran os står han, der ydmygt erklærer: »Jeg er vejen og sandheden og livet.«¹ Mens vi gennemgår en tid med fysisk afstand til andre, behøver vi aldrig at gennemgå en tid med åndelig afstand mellem os og ham, som kærligt kalder på os: »Kom til mig.«²

Som en ledende stjerne på en mørk, skyfri himmel, oplyser Jesus Kristus vores vej. Han kom til jorden i en ydmyg stald. Han levede et fuldkomment liv. Han helbredte de syge og opvakte de døde. Han var en ven for de glemte. Han lærte os at gøre godt, at adlyde og at elske hinanden. Han blev korsfæstet, og opstod majestætisk tre dage senere, hvilket gør det muligt for os og dem, vi elsker, at leve på den anden side af graven. Med sin usammenlignelige barmhjerlighed og nåde, påtog han sig vores

synder og vores lidelser, som fører til tilgivelse, når vi omvender os, og fred i livets storme. Vi elsker ham. Vi tilbøder ham. Vi følger ham. Han er ankeret for vores sjæl.

Interessant nok er der, mens denne åndelige overbevisning vokser i os, mange på jorden, der kender meget lidt til Jesus Kristus, og i nogle dele af verden, hvor hans navn er blevet forkyndt i århundreder, er tro på Jesus Kristus aftagende. De tapre hellige i Europa har i årtier set gudstro svinde i deres lande.³ Desværre er tro her i USA også aftagende. Et nyligt studie afslørede, at i de sidste 10 år er 30 millioner i USA holdt op med at tro på Jesu Kristi guddommelighed.⁴ På verdensplan forudsiger et andet studie, at der i de kommende årtier vil mere end dobbelt så mange, der vil forlade kristendommen, end der vil omfavne den.⁵

Vi ærer selvfølgelig den enkeltes ret til at vælge, men vor himmelske Fader erklærede: »Det er min elskede søn. Hør ham!«⁶ Jeg vidner om, at dagen vil komme, hvor hvert knæ vil bøje sig og hver tunge bekende, at Jesus er Kristus.⁷

Hvordan skal vi reagere på vores foranderlige verden? Mens nogle tilsidesætter deres tro, søger andre efter sandheden. Vi har påtaget os Frelserens navn. Hvad må vi ellers gøre?

Forberedelsen af præsident Russell M. Nelson

En del af vores svar kan vi finde i at huske på, hvordan Herren underviste præsident Russell M. Nelson i månederne op til hans kald som Kirkens præsident. Da præsident Nelson talte til de unge voksne et år inden sit kald, inviterede han os til mere grundigt at studere de 2.200 henvisninger til navnet *Jesus Kristus*, der står i Topical Guide.⁸

Tre måneder senere ved aprilkonferencen, talte han om, hvordan dette grundigere studium af Jesus Kristus havde påvirket ham meget, selv med hans årtier som hengiven discipel. Søster Wendy Nelson spurgte ham om virkningen. Han svarede: »Jeg er en ny mand! En ny mand? En ny mand i en alder af 92? Præsident Nelson forklarede:

»Når vi bruger tid på at lære om Frelseren og hans sonoffer, bliver vi draget til ... ham ...

Vores fokus [bliver] solidt baseret på Frelseren og hans evangelium.⁹

Frelseren sagde: »Se hen til mig i alle jeres tanker.«¹⁰

I en verden af arbejde, bekymringer og verdslige bestræbelser, bevarer vi

San Lucas Sacatepéquez i Guatemala

vores hjerte, vores sind og vores tanker på ham, der er vores håb og frelse.

Hvis et fornyet studium af Frelseren var med til at forberede præsident Nelson, kan det så ikke også være med til at forberede os?

Da præsident Nelson fremhævede Kirkens navn, sagde han: »Hvis vi ... vil have adgang til kraften i Jesu Kristi forsoning – for at rense og helbrede os, styrke og højne os og i sidste ende ophøje os – må vi tydeligt anerkende ham som kilden til den kraft.«¹¹ Præsident Nelson lærte os, at en konsekvent brug af Kirkens rette navn, noget der kan virke som noget småt, overhovedet ikke er en lille ting, og det vil forme fremtiden.

Et løfte om jeres forberedelse

Jeg lover jer, at når I forbereder jer, ligesom præsident Nelson gjorde, vil I også blive nye personer, tænke mere på Frelseren, tale om ham oftere og med mindre tøven. Når I lærer ham bedre at kende og elsker ham endnu højere vil vores ord flyde mere ubesværet, ligesom de gør, når I taler om jeres børn eller en kær ven. De, der lytter til jer, vil i mindre grad have lyst til at debattere eller afvise jer og i højere grad lære af jer.

I og jeg taler om Jesus Kristus, men måske kan vi gøre det lidt

bedre. Hvis verden vil tale mindre om ham, hvem skal så tale mere om ham? Det skal vi! Sammen med andre hengivne kristne!

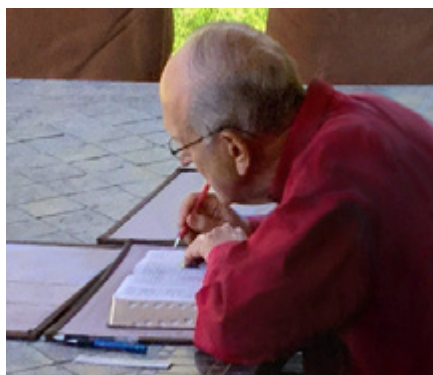
Tal om Kristus derhjemme

Har vi billeder af Frelseren i vores hjem? Taler vi ofte med vores børn om Jesu lignelser? »Historien om Jesus [er] som en stormvind henover troens gløder i vores børns hjerte.«¹² Når jeres børn stiller jer spørgsmål, vær da bevidst om at lære dem det, Jesus underviste om. Hvis jeres barn for eksempel spørger: »Far, hvorfor beder vi?« Kan I svare: »Det er en meget godt spørgsmål. Kan du huske, da Jesus bad? Lad os tale om, hvorfor han bad, og hvordan han bad.«

»Vi taler om Kristus, vi fryder os i Kristus ... for at vore børn kan vide, til hvilken kilde de kan se hen for at få forladelse for deres synder.«¹³

Tal om Kristus i Kirken

Det samme skriftsted indeholder vendingen: »Vi prædiker om Kristus.«¹⁴ Lad os ved vores gudstjerner fokusere på Frelseren Jesus Kristus og gaven ved hans sonoffer. Det betyder ikke, at vi ikke kan fortælle om en oplevelse fra vores eget liv eller dele tanker fra andre. Selvom vores emne kan være familie

Hvis et fornyet studium af Frelseren var med til at forberede præsident Nelson, kan det så ikke også være med til at forberede os?

eller tjeneste eller templet eller en nylig mission, bør alt i vores tilbedelse pege hen mod Herren Jesus Kristus.

For 30 år siden talte præsident Dallin H. Oaks om et brev, han fik af »en mand, der havde været til [et nadvermøde] og lyttede til 17 vidnesbyrd og uden at høre Frelseren blive nævnt.«¹⁵ Præsident Oaks bemærkede derpå: »Måske er denne beskrivelse lidt overdreven, [men] jeg citerer den, fordi den kan være en levende påmindelse til os alle.«¹⁶ Han opfordrede os derpå til at tale mere om Jesus Kristus i vores taler og klassesamtaler. Jeg har bemærket, at vi fokuserer mere og mere på Kristus ved vores kirkemøder. Lad os bevidst fortsætte disse positive bestræbelser.

Tal om Kristus med andre

Lad os være mere åbne med dem omkring os og mere villige til at tale om Kristus. Præsident Nelson har sagt:

»Sande Jesu Kristi disciple er villige til at skille sig ud, sige noget og være anderledes end andre mennesker i verden.«¹⁷

Nogle gange tror vi, at en samtale med nogle skal føre til, at de kommer i kirke eller mødes med missionærerne. Lad Herren vejlede dem, når de er villige, mens vi tænker mere på vores ansvar for at være hans røst, betænksomme og åbne omkring vores tro. Ældste Dieter F. Uchtdorf har lært os, at når nogen spørger til vores weekend, bør vi være villige til at smile og med glæde svare, at vi elskede at høre primarybørnene synge: »Jeg prøver at bli' som Jesus.«¹⁸ Lad os venligt vidne om vores tro på Kristus. Hvis nogen fortæller om et problem, vedkommende har i sit personlige liv, kan vi sige: »John, Mary, du ved måske, at jeg tror på Jesus Kristus. Jeg har tænkt på noget, han har sagt, der måske kan hjælpe dig.«

Vær mere åbne på de sociale

medier med at tale om jeres tillid til Kristus. De fleste vil respektere vores tro, men hvis nogle er afvisende, når I taler om Frelseren, så fat mod i hans løfte: »Salige er I, når man på grund af mig håner jer ... for jeres løn er stor i himlene.«¹⁹ Vi går mere op i at være hans følgere, end at være vellidt af vores egne følgere. Peter rådede: »[Vær altid] rede til forsvar over for enhver, der kræver jer til regnskab for det håb, I har.«²⁰ Lad os tale om Kristus.

Mormons Bog er et stærkt vidnesbyrd om Jesus Kristus. Næsten hver eneste side vidner om Frelseren og hans guddommelige mission.²¹ En forståelse af hans forsoning og nåde fylder dens sider. Som sidestykke til Det Nye Testamente, hjælper Mormons Bog os til bedre at forstå, hvorfor Frelseren kom for at redde os, og hvordan vi i større grad kan komme til ham.

Nogle af vores medkristne er til tider usikre på vores tro og vores motiver. Lad os oprigtigt glæde os med dem i vores fælles tro på Jesus Kristus og på Det Nye Testamente, som vi alle elsker. I den kommende tid har de, der tror på Jesus Kristus, brug for hinandens venskab og støtte.²²

Eftersom verden taler mindre om Jesus Kristus, så lad os tale mere om ham. Når vi bekender kulør som hans disciple, vil mange omkring os være parate til at lytte. Når vi deler det lys, vi har fået af ham, vil hans lys og sublime frelsende kraft skinne på dem, der er villige til at åbne deres hjerte. Jesus har sagt: »Som lys er jeg kommet til verden.«²³

Større ønske om at tale om Kristus

Intet øger mit ønske om at tale om Kristus mere end at visualisere hans tilbagekomst. Selvom vi ikke ved,

Når vi bekender kulør som Frelserens disciple, vil mange omkring os være parate til at lytte.

hvornår han vil komme, vil begivenhederne omkring hans tilbagevenden være utrolige! Han vil komme i skyerne på himlen i storhed og herlighed med alle sine hellige engle. Ikke blot nogle få engle, men *alle* sine hellige engle. Det er ikke de engle med røde kinder, der er malet af Rafael, som ses på vores Valentines-kort. Det er århundredernes engle, de engle, der blev sendt for at lukke munden på løver,²⁴ for at åbne fængselsdøre,²⁵ for at forkynde hans længe ventede fødsel,²⁶ for at trøste ham i Getsemane,²⁷ for at forvise hans disciple om hans himmelfart²⁸ og for at påbegynde den herlige genoprettelse af evangeliet.²⁹

Kan I forestille jer at blive taget op for at møde ham, hvad enten det bliver på denne eller den anden side af sløret?³⁰ Det er hans løfte til de retfærdige. Denne fantastiske oplevelse vil påvirke vores sjæl for evigt.

Hvor er vi taknemmelige for vores elskede profet, præsident Russell M. Nelson, der har øget vores ønske om at elske Frelseren og forkynde om hans guddommelighed. Jeg er øjenvidne til, at Herren er med ham og åbenbaringens gave vejleder ham. Præsident Nelson, vi venter med iver på dit råd.

Mine kære venner i hele verden, lad os tale om Kristus i forventning om hans storslåede løfte: »Enhver, som kendes ved mig over for mennesker, vil jeg også kendes ved over for min fader.«³¹ Jeg vidner om, at han er Guds Søn. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Joh 14:6.
2. Matt 11:28.
3. Se Niztan Peri-Rotem, »Religion and Fertility in Western Europe: Trends across Cohorts in Britain, France and the Netherlands«, *European Journal of Population*, maj 2016, s. 231-265; ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4875064.
4. »[65 %] af voksne amerikanere beskriver sig selv som kristne, når de bliver spurgt om deres religion, det er 12 procentpoint mindre end for 10 år siden. I mellemtiden er den del af befolkningen, der ikke er tilknyttet nogen religion, bestående af mennesker, der beskriver deres religiøse identitet som ateist, agnostiker eller »intet specielt«, nu på 26 % fra 17 % i 2009« (Pew Research Center, »In U.S., Decline of Christianity Continues at Rapid Pace«, 17. okt. 2019, pewforum.org).
5. Pew Research Center, »The Future of World Religions: Population Growth Projections, 2010-2050«, 2. apr. 2015, www.pewforum.org.
6. Mark 9:7; Luk 9:35; se også Matt 3:17; JS–H 1:17.
7. Se Fil 2:9-11.
8. Russell M. Nelson, »Profeter, lederskab og guddommelig lov«, verdensomspændende foredrag for unge voksne, 8. jan. 2017, broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.
9. Russell M. Nelson, »Træk Jesu Kristi kraft ind i jeres liv«, *Liahona*, maj 2017, s. 40-41.
10. L&P 6:36.
11. Russell M. Nelson, »Kirkens rette navn«, *Liahona*, nov. 2018, s. 88.

Intet øger mit ønske om at tale om Kristus mere end at visualisere hans tilbagekomst.

12. Neil L. Andersen, »Læs en historie om Jesus«, *Liahona*, maj 2010, s. 108.
13. 2 Ne 25:26.
14. 2 Ne 25:26.
15. Dallin H. Oaks, »Another Testament of Jesus Christ« (Brigham Young University fireside, 6. juni 1993), s. 7, speeches.byu.edu.
16. Dallin H. Oaks, »Vidner om Kristus«, *Liahona*, jan. 1991, s. 28.
17. Russell M. Nelson, »Træk Jesu Kristi kraft ind i jeres liv«, *Liahona*, maj 40, s. 39.
18. Se Dieter F. Uchtdorf, »Missionering: Del, hvad I har på hjerte«, *Liahona*, maj 2019, s. 17; »Jeg prøver at bli' som Jesus«, *Børnenes sangbog*, s. 40-41.
19. Matt 5:11-12.
20. 1 Pet 3:15.
21. »Da [de profetiske skribenter i Mormons Bog] skrev deres vidnesbyrd om [den lovede Messias], nævnte de i gennemsnit hans navn en gang for hvert 1,7 vers. [De] henviste helt bogstaveligt til Jesus Kristus med 101 forskellige navne ... Når vi husker på, at et vers typisk består af en sætning, så kan vi umiddelbart ikke, gennemsnitligt, læse to sætninger i Mormons Bog uden at se en form for Kristi navn« (Susan Easton Black, *Finding Christ through the Book of Mormon*, 1987, s. 5, 15).
»Mens ordene *some* eller *forsoning* i enhver form kun står en gang i King James-oversættelsen af Det Nye Testamente, står de 35 gange i Mormons Bog. Som endnu et vidne om Jesus Kristus kaster den værdifuldt lys over hans forsoning« (Russell M. Nelson, »Forsoningen«, *Stjernen*, jan. 1997, s. 33).
22. De, der opgiver kristendommen i USA, er yngre. »Flere end otte ud af ti i den tavse generation (født mellem 1928 og 1948) beskriver sig selv som kristne (84 %), ligesom tre fjerdedele af årgangene efter anden verdenskrig (babyboomere) (76 %). I stærk kontrast hertil beskriver kun halvdelen af dem, der er født i dette årtusind (49 %) sig selv som kristne; fire ud af ti er religiøst set »intet«, og en ud af ti unge, der er født i dette årtusind identificerer sig med ikke-kristne trosretninger« (»In U.S., Decline of Christianity Continues«, pewforum.org).
23. Joh 12:46.
24. Se Dan 6:22.
25. Se ApG 5:19.
26. Se Luk 2:2-14.
27. Se Luk 22:42-43.
28. Se ApG 1:9-11.
29. Se L&P 13; 27:12-13; 110:11-16; JS–H 1:27-54.
30. Se 1 Tess 4:16-17; L&P 88:96-98.
31. Matt 10:32.

Præsident Russell M. Nelson
Præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

Lad Gud råde

Er I villige til at lade Gud råde i jeres liv? Er I villige til at lade Gud være den vigtigste indflydelse i jeres liv?

Mine kære brødre og søstre, hvor er jeg taknemmelig for de pragtfulde budskaber ved denne konference og for mit privilegium af at tale til jer nu.

I de mere end 36 år, jeg har været apostel, har læren om Israels indsamling fanget min opmærksomhed.¹ *Alt* vedrørende den fascinerer mig, heriblandt Abraham, Isak og Jakobs tjeneste og navne,² deres liv og hustruer, de pagter Gud indgik med dem og gav gennem deres slægtslinje,³ spredningen af de tolv stammer og de talrige profetier om indsamlingen i vore dage.

Jeg har studeret indsamlingen, bedt om den, taget for mig af alle relaterede skriftsteder og bedt Herren om at øge min forståelse.

Så forestil jer min begejstring, da jeg for nyligt blev ledt til en ny indsigt. Med hjælp fra to hebræiske lærde lærte jeg, at en af de hebraiske betydninger af ordet *Israel* er: »Lad Gud råde.«⁴ Således henviser selve navnet *Israel* til en person, der er *villig* til at lade Gud råde i sit liv. Den tanke rører min sjæl!

Ordet *villig* er afgørende for denne fortolkning af *Israel*.⁵ Vi har vores handlefrihed. Vi kan vælge at være en del af Israel eller lade være. Vi kan vælge at lade Gud råde i vores liv eller ikke. Vi kan vælge at lade Gud være den største indflydelse i vores liv eller ikke.

Lad os et øjeblik huske på et altafgørende vendepunkt for Jakob, Abrahams barnebarn. På et sted Jakob kaldte *Penuel* (der betyder »Guds ansigt«),⁶ kæmpede Jakob med en alvorlig udfordring. Hans handlefrihed blev prøvet. Gennem denne kamp viste Jakob, hvad der var vigtigst for ham. Han viste, at han var villig til at lade Gud råde i sit liv. Som reaktion ændrede Gud Jakobs navn til *Israel*,⁷ hvilket betyder »lad Gud råde«. Gud lovede derpå Israel, at *alle* de velsignelser, Abraham var blevet lovet, også ville blive hans.⁸

Curitiba i Paraná i Brasilien

Desværre brød Israels efterkommere deres pagter med Gud. De stenede profeterne og var *ikke* villige til at lade Gud råde i deres liv. Gud spredte dem som følge deraf til alle jordens fire hjørner.⁹ Han lovede senere barmhjertigt at samle dem, som der står i Esajas: »Et kort øjeblik forlod jeg dig [Israel], men i stor barmhjertighed tager jeg dig tilbage.«¹⁰

Med den hebræiske definition af *Israel* in mente, finder vi ud af, at Israels indsamling får en ekstra betydning. Herren indsamler dem, der er villige til at lade Gud råde i deres liv. Herren indsamler dem, der vil vælge at lade Gud være den vigtigste indflydelse i deres liv.

I århundreder har profeter forudsagt denne indsamling,¹¹ og den finder sted lige nu! Som en afgørende optakt til Herrens andet komme, er det det *vigtigste* værk i verden!

Denne indsamling før tusindårsriget er en individuel saga om voksende tro og åndeligt mod hos millioner af mennesker. Og som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, eller »Israels pagt i de sidste dage«,¹² har vi fået til opgave at hjælpe Herren med dette altafgørende arbejde.¹³

Når vi taler om Israels indsamling på begge sider af sløret, henviser vi selvfølgelig til missionering, tempeltjeneste og slægtshistorie. Vi henviser også til at opbygge tro og vidnesbyrd hos dem, vi bor med, arbejder sammen med og tjener. Hver gang vi gør noget, der hjælper nogle – på begge sider af sløret – til at tage et skridt mod at indgå pagter med Gud, bidrager vi til Israels indsamling.

For ikke så længe siden kæmpede en af vores børnebørns hustru åndeligt. Jeg vil kalde hende »Jill«. På trods af faste, bøn og

præstedømmevevsignelser, var Jills far døende. Hun blev grebet af frygt for, at hun ville miste både sin far og sit vidnesbyrd.

Sent en aften fortalte min hustru, søster Wendy Nelson, mig om Jills situation. Næste morgen følte Wendy sig tilskyndet til at fortælle Jill, at mit svar på hendes åndelige kamp var et ord! Ordet var *snæversynet*.

Jill indrømmede senere for Wendy, at hun først blev knust over mit svar. Hun sagde: »Jeg håbede på, at bedste-far ville love mig et mirakel for min far. Jeg blev ved med at tænke over, hvorfor ordet *snæversynet* var det, han følte sig nødsaget til at sige.«

Efter Jills fars død blev ordet *snæversynet* ved med at dukke op i hendes sind. Hun åbnede sit hjerte og forstod, at *snæversynet* betød

»nærsynethed.« Og hendes tankegang ændrede sig. Jill sagde derefter: »*Snæversynet* fik mig til at stoppe op, tænke og hele. Ordet fylder mig nu med fred. Det minder mig om at udvide mit perspektiv og søge det evige. Det minder mig om, at der er en guddommelig plan, og at min far stadig lever og elsker og holder øje med mig. *Snæversynet har ført mig til Gud.*«

Jeg er meget stolt af vores elskede barnebarns hustru. I denne hjerteskerende tid af sit liv lærer kære Jill at omfavne Guds vilje for hendes far med et evigt perspektiv for hendes eget liv. Ved at *vælge* at lade Gud råde, finder hun fred.

Hvis vi tillader det, er der mange måder, hvorpå denne hebraiske fortolkning af *Israel* kan hjælpe os.

Forestil jer, hvordan bønner for vores missionærer – og for vores egen indsats for at samle Israel – kan ændre sig med denne betydning in mente. Vi beder ofte om, at vi og missionærerne vil blive ledt til dem, der er forberedte på at modtage Jesu Kristi gengivne evangeliums sandheder. Jeg spekulerer på, hvem vi vil blive ledt til, når vi beder om at finde dem, der er villige til at lade Gud råde i deres liv?

Vi kan blive ledt til en, der aldrig har troet på Gud eller Jesus Kristus, men som nu længes efter at lære om dem og deres plan for lykke. Andre kan være »født i pagten,«¹⁴ men er siden vandret væk fra pagtsstien. De kan nu være klar til at omvende sig, vende tilbage og lade Gud råde. Vi kan hjælpe dem ved at byde dem

velkommen med åbne arme og hjerter. Og nogle af dem, som vi kan blive ledt til, kan altid have følt, at der manglede noget i deres liv. De længes også efter den helhed og glæde, der kommer til dem, der er villige til at lade Gud råde i deres liv.

Evangeliets net til at indsamle det spredte Israel er vidtstrakt. Der er plads til alle, der fuldt ud omfavner Jesu Kristi evangelium. Enhver nyomvendt bliver et af Guds pagtsbørn,¹⁵ om det er fra fødslen eller ved adoption. Alle bliver en fuldgyldig arving til alt, Gud har lovet Israels trofaste børn!¹⁶

Vi har hver især et guddommeligt potentiale, da vi alle er Guds barn. Alle er lige for ham. Virkningerne af denne sandhed er store. Brødre og søstre, lyt opmærksomt til det, jeg nu siger. Gud elsker ikke en race mere end en anden. Hans lære om denne

sag er tydelig. Han indbyder *alle* til at komme til sig: »Sort og hvid, træl og fri, mand og kvinde.«¹⁷

Jeg kan forvise jer om, at jeres status i Guds øjne ikke afgøres af jeres hudfarve. Guds gunst eller mishag afhænger af jeres hengivenhed over for Gud og hans bud og ikke af farven på jeres hud.

Jeg bedrøves over, at vores sorte brødre og søstre i hele verden lider under racisme og fordomme. I dag beder jeg vores medlemmer overalt om at gå forrest og stoppe med fordomsfulde holdninger og handlinger. Jeg bønfaller jer om at fremme respekt for alle Guds børn.

Spørgsmålet til os alle er, uanset race, det samme. Er I villige til at lade Gud råde i jeres liv? Er I villige til at lade Gud være den vigtigste indflydelse i jeres liv? Vil I lade hans ord, hans befalinger og hans pagter

påvirke, hvad I foretager jer hver dag? Vil I give hans røst højere prioritet end nogen anden? Er I *villige* til at give, hvad som helst Herren har brug for, at I gør, forrang over alle andre ambitioner? Er I *villige* til at lade jeres vilje blive opslugt af hans?¹⁸

Overvej, hvordan jeres villighed kan velsigne jer. Hvis I er ugifte og søger en evig partner, vil jeres ønske om at være en »del af Israel« hjælpe jer til at vælge, hvem I skal date og hvordan.

Hvis I er gift med en partner, der har brudt sin pagt, vil jeres villighed til at lade Gud råde i jeres liv gøre det muligt, at jeres pagt med Gud forbliver intakt. Frelseren vil hele jeres knuste hjerte. Himlene vil åbne sig, når I søger at vide, hvordan I skal gå fremad. I behøver ikke at flakke eller forundres.

Hvis I har oprigtige spørgsmål om evangeliet eller Kirken, vil I, når I lader Gud råde, blive ledt til at finde og forstå de absolutte, evige sandheder, der vil vejlede og hjælpe jer til at forblive fast på pagtsstien.

Når I står over for fristelse – selv hvis fristelsen kommer, når I er udmattede eller føler jer ensomme eller misforstået – så forestil jer det mod, I kan mønstre, når I vælger at lade Gud råde i jeres liv, og når I bønfaller ham om at styrke jer.

Når jeres største ønske er at lade Gud råde, at være en del af Israel, bliver så mange beslutninger lettere. Så mange problemer bliver ligegyldige! I ved bedst selv, hvordan I passer på jer selv. I ved, hvad I skal se og læse, hvor I skal tilbringe jeres tid, og hvem I skal omgås med. I ved, hvad I ønsker at opnå. I ved, hvilken slags person I ønsker at blive.

Nuvel, mine kære brødre og søstre, det kræver både tro og mod at lade

Skt. Petersborg i Rusland

Gud råde. Det kræver vedholdende, hårdt åndeligt arbejde at omvende sig og aflægge det naturlige menneske gennem Jesu Kristi forsoning.¹⁹ Det kræver en vedvarende, daglig indsats at udvikle personlige vaner at studere evangeliet, at lære mere om vor himmelske Fader og Jesus Kristus og at søge og reagere på personlig åbenbaring.

I disse hårde tider, som apostlen Paulus profeterede om,²⁰ forsøger Satan ikke engang længere at skjule sine angreb på Guds plan. Ublu ondskab findes i overflod. Derfor er den eneste vej til åndelig overlevelse at være fast besluttet på at lade Gud råde i vores liv, at lære at høre hans røst og bruge vores energi på at være med til at indsamle Israel.

Nuvel, hvad *føler* Herren for personer, der vil lade Gud råde? Nefi sammenfattede det på en god måde: »[Herren] *elsker* dem, som vil have ham som deres Gud. Se, han elskede vore fædre, og han sluttede pagt med dem, ja, selveste Abraham, Isak og Jakob; og han [erindrer] de pagter, som han [har] sluttet.«²¹

Og hvad er Herren villig til at *gøre* for Israel? Herren har svoret, at han vil »udkæmpe [vores] slag og [vores] børns slag og [vores] børnebørns ... indtil det tredje og det fjerde slægtled.«²²

Når I studerer skrifterne i de næste seks måneder, opfordrer jeg jer til at lave en liste over alt det, Herren har lovet, han vil gøre for Israels pagtsfolk. Jeg tror, I vil blive forbløffede! Tænk over disse løfter. Tal om dem med jeres familie og venner. Lev derpå og se disse løfter blive opfyldt i jeres liv.

Mine kære brødre og søstre, når I vælger at lade Gud råde i jeres liv, vil I selv opleve, at Gud er en »gud, der

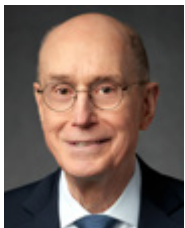
gør mirakler.«²³ Som folk er vi hans pagtsbørn, og vi vil blive kaldt ved hans navn. Dette vidner jeg om i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Jeg har talt om Israel i mindst 378 af de mere end 800 taler, jeg har holdt i mine 36 år som apostel.
2. På hebraisk er *Abram* et ædelt navn, der betyder »ophøjet fader.« Men da Gud ændrede navnet til *Abraham*, fik navnet en endnu større betydning, hvilket er »fader til en mængde«. Faktisk skulle Abraham blive »fader til en mængde folkeslag.« (Se 1 Mos 17:5; Neh 9:7).
3. Herren Gud Jahve indgik en pagt med Abraham om, at verdens Frelser ville blive født gennem Abrahams efterkommere, visse lande ville blive arvet, og alle folkeslag ville blive velsignet gennem Abrahams slægtslinje (se Guide til skrifterne, »Abrahamske pagt«).
4. Se Bible Dictionary, »Israel«.
5. Ordet *Israel* forekommer mere end tusind gange i skrifterne. Det kan anvendes om Jakobs (Israels) familie på 12 sønner, plus døtre (se 1 Mos 35:23-26; 46:7). I dag kan det anvendes geografisk om et sted på jorden. Men doktrinært bruges det om dem, der er villige til at lade Gud råde i deres liv.
6. Se 1 Mos 32:31-31.
7. Se 1 Mos 32:28.
8. Se 1 Mos 35:11-12.
9. Se mere i Guide til skrifterne, »Israel«.
10. Es 54:7.
11. Se Es 11:11-12; 2 Ne 21:11-12; Mosi 15:11.
12. Se *Encyclopedia of Mormonism*, 1992, »Covenant Israel, Latter-Day«, 1:330-331.
13. Når vi deltager i Israels indsamling, har Herren en vidunderlig måde at beskrive dem, der bliver indsamlet på. Han omtaler os samlet som sin »ejendom« (2 Mos 19:5; Sl 135:4), som hans »juveler« (Mal 3:17; L&P 101:3) og som et »helligt folk« (2 Mos 19:6; se også 5 Mos 14:2; 26:18).
14. Denne vending henviser til selve den pagt, Gud indgik med Abraham, der lyder: »I dine efterkommere skal alle jordens stammer blive velsignet« (3 Ne 20:27). »Født i pagten« betyder, at inden en person blev født, blev personens mor og far besejlet i templet.
15. Sådan et løfte underviste Gud Abraham om: »Så mange, som antager dette evangelium, skal kaldes efter dit navn og skal regnes blandt din sæd og skal stå op og velsigne dig som deres fader« (Abr 2:10; se også Rom 8:14-17; Gal 3:26-29).
16. Alle trofaste medlemmer kan anmode om en patriarkalsk velsignelse. Gennem Helligåndens inspiration udtaler patriarken personens slægtslinje i Israels hus. Den erklæring er ikke nødvendigvis en udtalelse om vedkommendes race, nationalitet eller genetiske sammensætning. Den identificerer snarere den slægtslinje eller den af Israels stammer, hvorigennem den person vil modtage sine velsignelser.
17. 2 Ne 26:33.
18. Se Mosi 15:7. At være en del af Israel er ikke for sarte sjæle. For at modtage alle de velsignelser Gud har i vente til Abrahams efterkommere, må vi hver især forvente at få vores egen unikke »abrahamitiske prøve.« Gud vil prøve os, som profeten Joseph Smith belærte, ved at vride selve vores hjerte. (Se John Taylors erindring i *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 229).
19. Se Mosi 3:19.
20. Se 2 Tim 3:1-13.
21. 1 Ne 17:40; fremhævelse tilføjet.
22. L&P 98:37; se også Sl 31:24; Es 49:25; L&P 105:14.
23. Se Morm 9:11.

Salzburg i Østrig

Mødet søndag eftermiddag | 4. oktober 2020

Præsident Henry B. Eyring
Andenrådgiver i Det Første Præsidentskab

Prøvet, påvist og poleret

Den største velsignelse, der vil komme, når vi viser os trofaste mod vores pagter under vores prøvelser, vil være en ændring af vores væsen.

Mine kære brødre og søstre, jeg er taknemmelig for at være sammen med jer i dag. Mit håb er at kunne give opmuntring, når livet synes særligt svært og usikkert. For nogle af jer er det sådanne tider nu. Hvis ikke, vil der komme sådanne tider.

Det er ikke sortsynet. Det er realistisk – og alligevel optimistisk – på grund af Guds formål med at skabe denne verden. Det formål var at give sine børn mulighed for at vise sig egnede og villige til at vælge det rette, når det er svært. Ved at gøre således ville selve deres natur blive

ændret, og de ville blive mere som ham. Han vidste, at det ville kræve urokkelig tro på ham.

Meget af det, jeg ved, kommer fra min familie. Da jeg var omkring otte år gammel, bad min vise mor min bror og jeg om at luge ukrudt med hende i vores baghave. Nu kan det lyde enkelt nok, men vi boede i New Jersey. Det regnede ofte. Jorden var meget leret. Ukrudtet voksede hurtigere end grøntsagerne.

Jeg husker min frustration, når ukrudtet gled ud af min hånd og rødderne sad fast i den klæge jord.

Min mor og min bror var snart langt fremme i deres rækker. Jo mere jeg prøvede, jo længere bagud kom jeg.

»Det er for hårdt!« råbte jeg.

I stedet for at få ondt af mig, smilede min mor bare og sagde: »Åh Hal, selvfølgelig er det hårdt. Det er meningen. Livet er en prøve.«

I det øjeblik vidste jeg, at hendes ord var sande og ville fortsætte med at være det fremover.

Årsagen til min mors kærlige smil stod tydeligt nogle år senere, da jeg læste om, hvordan vor himmelske Fader og hans elskede Søn talte om formålet med at skabe denne verden og give åndelige børn en mulighed for jordisk liv.

»Og vi vil prøve dem hermed for at se, om de vil gøre alt, hvad Herren, deres Gud, vil befale dem;

og de, der består deres første prøvestand, skal gives mere; og de, der ikke består deres første prøvestand, skal ikke få herlighed i det samme rige som dem, der består deres første prøvestand; og de, der består deres anden prøvestand, skal få tildelt herlighed på deres hoved for evigt og altid.«¹

I og jeg har accepteret invitationen til at blive prøvet og påvise, at vi ville vælge at holde Guds bud, når vi ikke længere boede i vor himmelske Faders nærhed.

Trods denne kærlige invitation fra vor himmelske Fader, overtalte Lucifer en tredjedel af de åndelige børn til at følge sig og afvise Faderens plan for vores udvikling og evige lykke. Som følge af sit oprør blev Satan nedstyrtet med sine følgere. Nu forsøger han at få så mange, han kan, til at vende sig fra Gud i dette jordeliv.

De af os, der accepterede planen, gjorde det på grund af vores tro på Jesus Kristus, der tilbød at blive

Villa Alemana i Greater Valparaiso i Chile

vor Frelser og Forløser. Dengang må vi havde troet på, at uanset hvilke jordiske svagheder vi ville få, og hvilke onde kræfter der ville være imod os, så ville de gode kræfter være overvældende større.

Vor himmelske Fader og Jesus Kristus kender og elsker jer. De ønsker, at I vender tilbage til dem og bliver som dem. Jeres succes er deres succes. I har følt den kærlighed blive bekræftet af Helligånden, når I har læst eller hørt disse ord: »For se, dette er min gerning og herlighed: At tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket.«²

Gud har magt til at gøre vejen lettere for os. Han gav Israels børn manna på deres vandring mod det forjættede land. Under sin jordiske tjenestegerning helbredte Herren de syge, oprejste de døde og stilnede den oprørte sø. Efter sin opstandelse åbnede han »fængslet for dem, der var lænket.«³

Alligevel led profeten Joseph Smith, en af hans største profeter, i fængsel og lærte en lektie, som vi alle kan nyde godt af og har brug for, når vores tro prøves: »Og hvis du skulle blive kastet i fangehullet eller i morderes hænder, og der bliver fældet dødsdom over dig, hvis du bliver kastet i dybet, hvis de svulmende bølger lægger råd op imod dig, hvis heftige vinde bliver din fjende, hvis himlene bliver sorte, og alle elementerne forener sig for at spærre vejen, og frem for alt, hvis selve helvedes gab åbner sig vidt for at opsluge dig,

Salzburg i Østrig

da skal du vide, min søn, at alt dette skal give dig erfaring og skal være til gavn for dig.«⁴

I kan rimeligvis undre jer over, hvorfor en kærlig og almægtig Gud lader vores jordiske prøvestand være så hård. Det er, fordi han ved, at vi er nødt til at øge vores åndelige renhed og statur for at blive i stand til at bo i hans nærhed i familier for evigt. For at gøre dette muligt gav vor himmelske Fader os en Frelser og kraft til i tro selv at vælge at holde hans bud og omvende os og komme til ham.

Kernen i Faderens plan for lykke er, at vi vedvarende bliver mere som hans elskede Søn, Jesus Kristus. I alle ting er Frelserens eksempel vores bedste ledetråd. Han undtog ikke sig selv fra behovet for at vise sit værd. Han udholdt alt for vor himmelske

Faders børn, da han betalte prisen for vores synder. Han mærkede al den lidelse, som mennesker til alle tider har.

Når I spekulerer på, hvor meget smerte I kan udholde, så husk ham. Han led, som I lider, for at han kunne vide, hvordan han kan løfte jer. Han fjerner måske ikke byrden, men han vil give jer styrke, trøst og håb. Han kender vejen. Han drak den bitre kalk. Han led alle smerter for alle.

I plejes og trøstes af en kærlig Frelser, der ved, hvordan han skal bistå jer, uanset hvad I måtte gå igennem. Alma sagde:

»Og han skal gå omkring og lide smerter og trængsler og fristelser af enhver art; og dette for at det ord må blive opfyldt, som lyder: Han vil påtage sig sit folks smerter og sygdomme.

Og han vil påtage sig døden, så han kan løse dødens bånd, som binder hans folk; og han vil påtage sig deres skrøbeligheder, så hans indre kan fyldes med barmhjertighed, hvad angår kødet, så han, hvad angår kødet, kan vide, hvorledes han kan bistå sit folk, hvad angår deres skrøbeligheder.«⁵

En måde han bistår jer på vil være ved, at han opfordrer jer til altid at erindre og komme til ham. Han har opmuntret os således:

»Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile.

Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle.«⁶

Bangalore i Indien

Måden at komme til ham på er ved at tage for sig af hans ord, udøve tro til omvendelse, vælge at blive døbt og bekræftet af hans bemyndigede tjener og dernæst holde sine pagter med Gud. Han sender Helligånden for at være jeres ledsager og trøste og vejlede jer.

Når I lever værdigt til Helligåndsgaven, kan Herren lede jer til sikkerhed, selv når I ikke kan se vejen for jer. For mig er det oftest sket ved, at han har vist mig det næste skridt eller to. En sjælden gang har han givet mig et glimt af en fjern fremtid, men selv disse sjældne glimt har hjulpet mig til at vide, hvad jeg skal gøre i min dagligdag.

Herren har forklaret:

»I kan med jeres naturlige øjne ikke i øjeblikket se Guds forehavende med hensyn til det, som skal komme herefter, og den herlighed, der skal følge efter megen modgang.

For efter megen modgang kommer velsignelserne.«⁷

Den største velsignelse, der vil komme, når vi viser os trofaste mod vores pagter under vores prøvelser, vil være en ændring af vores væsen. Ved at vælge at holde vores pagter, vil Jesu Kristi kraft og velsignelserne ved hans forsoning virke i os. Vores hjerte vil blive blødgjort til at elske,

tilgive og indbyde andre til at komme til Frelseren. Vores tillid til Herren vil øges. Vores frygt mindskes.

Selv med sådanne lovede velsignelser gennem prøvelser, søger vi ikke prøvelser. I løbet af livet vil vi få rigelig mulighed for at bevise os selv, til at bestå prøver, der er hårde nok til, at vi kan blive mere ligesom Frelseren og vor himmelske Fader.

Derudover må vi være opmærksomme på andres prøver og prøve at hjælpe dem. Det vil specielt være svært, når vi selv bliver hårdt prøvet. Men vi vil opdage, at når vi løfter hinandens byrder, bare en lille smule, bliver vores ryg stærkere og vi fornemmer et lys i mørket.

Her er Herren vores store eksempel. Efter han på korset på Golgata allerede havde lidt så stor smerte, at han ville have været død, hvis det ikke var, fordi han var Guds Enbårne Søn, så han på sine bøddler og sagde henvendt til Faderen: »Tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør.«⁸ Mens han led for alle, der nogensinde vil leve, så han ned fra korset på Johannes og på sin sørgende mor og drog omsorg for hende i hendes prøvelse:

»Da Jesus så sin mor og ved siden af hende den discipel, han elskede, sagde han til sin mor: »Kvinde, dér er din søn.«

Derpå sagde han til disciplen: »Dér er din mor.« Fra den time tog disciplen hende hjem til sig.«⁹

Ved sine handlinger på den helligste af alle dage, gav han villigt sit liv for hver og en af os, og han tilbød ikke blot bistand i dette liv, men evigt liv herefter.

Jeg har set folk hæve sig til uanede højder ved at vise sig trofaste i forfærdelige prøvelser. Rundt om i Kirken er der i dag eksempler på dette. Folk tvinges på knæ under modgang. Gennem deres trofaste udholdenhed og indsats bliver de mere ligesom Frelseren og vor himmelske Fader.

Jeg lærte noget andet af min mor. Som barn havde hun haft difteri, og det tog næsten livet af hende. Senere fik hun meningitis. Hendes far døde i en ung alder, så min mor og hendes brødre hjalp med at forsørge deres mor.

Hele sit liv mærkede hun følger-virkningerne af sygdom. I de sidste

São Paulo i Brasilien

Ældste Jeremy R. Jaggi
De Halvfjerds

10 år af sit liv undergik hun mange operationer. Men igennem alt det, viste hun sig trofast mod Herren, selv da hun var lænket til sengen. Det eneste billede på hendes soveværelsesvæg var af Frelseren. Hendes sidste ord til mig på sit dødsleje var disse: »Hal, det lyder som om, du er ved at blive forkølet. Du bør passe på dig selv.«

Ved hendes begravelse var ældste Spencer W. Kimball den sidste taler. Efter han havde sagt noget om hendes prøvelser og trofasthed, sagde han grundlæggende dette: »Nogle af jer undrer jer måske over, hvorfor Mildred skulle lide så meget og så længe. Jeg skal sige jer hvorfor. Det var fordi, Herren ønskede at polere hende lidt mere.«

Jeg udtrykker min taknemmelighed for mange trofaste medlemmer af Jesu Kristi Kirke, der bærer deres byrder med konstant tro, og som hjælper andre med at bære deres, mens Herren forsøger at polere dem lidt mere. Jeg udtrykker også min kærlighed og beundring for omsorgspersoner og ledere overalt i verden, der tjener andre, mens de og deres familier udholder en sådan polering.

Jeg vidner om, at vi er børn af en himmelsk Fader, der elsker os. Jeg kan mærke præsident Russell M. Nelsons kærlighed til os alle. Han er Herrens profet på jorden i dag. Det vidner jeg om i Herren Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Abr 3:25-26.
2. Moses 1:39.
3. L&P 138:42.
4. L&P 122:7.
5. Alma 7:11-12.
6. Matt 11:28-29.
7. L&P 58:3-4.
8. Luk 23:34.
9. Joh 19:26-27.

Udholdenheden skal føre til fuldendt værk, regn det kun for glæde!

*Når vi udøver vores tålmodighed, øges vores tro.
Når vores tro øges, så gør vores glæde det også.*

For to år siden gik min yngste bror, Chad, gennem sløret. Hans overgang til den anden side efterlod et smerteligt tomrum hos min svigerinde, Stephanie, deres to små børn, Braden og Bella, samt hos resten af familien. Vi fandt trøst i ordene i ældste Neil L. Andersens generalkonferencetale ugen inden Chad døde: »Gå i denne smeltedigel af jordiske prøvelser tålmodigt fremad, og Frelserens helbredende kraft vil bringe jer lys, forståelse, fred og håb« (»Såret«, *Liahona*, nov. 2018. s. 85).

Vi har tro på Jesus Kristus, vi ved, at vi vil være sammen med Chad igen, men det gør ondt at miste hans jordiske tilstedeværelse! Mange har mistet deres kære. Det er hårdt at være tålmodig og vente på den tid, hvor vi vil være sammen med dem igen.

I året efter hans død, følte vi det som om en mørk sky overskyggede os. Vi søgte tilflugt ved at studere vores skrifter, bede mere inderligt og tage oftere i templet. Linjerne i denne salme fanger det, vi følte i den tid: »Se,

Taboão da Serra i São Paulo i Brasilien

Villa Alemana i Greater Valparaíso i Chile

morgen nu gryer, og natten nu flyer, og skyerne mørke, de svinde i hast« (»Se, morgen nu gryer«, *Sange*, nr. 74).

Vores familie besluttede sig for, at 2020 skulle være et fornyende år! Vi studerede vores *Kom og følg mig*-lektion i Jakob i Det Nye Testamente sidst i november 2019, da et tema åbenbarede sig for os. I Jakob kapitel 1 vers 2 står der: »Mine brødre, regn det kun for glæde, når I kommer ud for mange prøvelser« (JSO, Jak 1:2, i GS, 2019-oversættelse). Med vores ønske om at begynde et nyt år, et nyt årti, med glæde, besluttede vi, at i 2020 ville vi »kun regne det for glæde«. Det betød så meget for os, at vi sidste jul gav alle vores søskende T-shirts, hvor der med store bogstaver står: »Regn det kun for glæde«. Året 2020 ville helt sikkert blive et år med glæde og jubel.

Nuvel, her er vi så – 2020 bragte i stedet den globale COVID-19 pandemi, civile uroligheder, flere naturkatastrofer og økonomiske udfordringer. Vor himmelske Fader giver os muligvis tid til at reflektere over og overveje vores forståelse af tålmodighed og vores bevidste valg om at vælge glæde.

Jakob har siden fået en ny betydning for os. I Jakob kapitel 1 vers 3 og 4 står der:

»I ved jo, at når jeres tro prøves, skaber det udholdenhed.

Og udholdenheden skal føre til fuldendt værk, for at I kan være fuldkomne og helstøbte og ikke stå tilbage i noget.«

I vores iver for at finde glæde midt i vores prøvelser, havde vi glemt, at tålmodighed er nøglen til at lade de prøvelser virke til vores eget bedste.

Kong Benjamin belærte os om at aflægge det naturlige menneske og blive »en hellig ved Herren Kristi forsoning og [blive] som et barn, underdanig, sagtmodig, ydmyg, tålmodig, fuld af kærlighed, villig til at underordne sig alt« (Mosi 3:19).

I kapitel 6 i *Forkynd mit evangelium* beskrives Kristi nøglegenskaber, som vi kan efterligne: »Tålmodighed er evnen til at udholde forsinkelser, problemer, modgang eller lidelse uden at blive vred, frustreret eller bange. Det er evnen til at gøre Guds vilje og acceptere hans tidsplan. Hvis du er tålmodig, holder du ud under pres og er i stand til at imødegå modgang med sindsro og fortrøstning« (*Forkynd mit evangelium: Vejledning til missionering*, 2007, s. 120).

Resultatet af tålmodighed kan også illustreres ved at se på en af Kristi

tidlige apostles liv, nemlig Simon Kananæeren. Zeloterne var en gruppe jødiske nationalister, der var stærkt imod det romerske herredømme. Den zelotiske bevægelse gik ind for vold mod romerne, deres jødiske samarbejdspartnere og saddukæerne ved at plyndre forsyninger og andre aktiviteter, der fremmede deres sag (se *Encyclopedia Britannica*, »Zealot«, britannica.com). Simon Kananæeren var zelot (se Luk 6:15). Forstil jer Simon forsøge at overtale Frelseren til at gribe til våben, lede en militant gruppe eller skabe kaos i Jerusalem. Jesus har sagt:

»Salige er de sagtmodige, for de skal arve jorden.

Salige er de barmhjertige, for de skal møde barmhjertighed ...

Salige er de, som stifter fred, for de skal kaldes Guds børn« (Matt 5:5, 7, 9).

Simon kan være gået ind for og have slået til lyd for sin filosofi med stor iver og passion, men skriften antyder, at gennem Frelserens indflydelse og eksempel ændredes hans fokus sig. Hans liv som Kristi disciple blev det centrale fokus for hans bestræbelser i livet.

Når vi indgår og holder pagter med Gud kan Frelseren hjælpe os til at »fødes på ny, ja, fødes af Gud, forandres fra ... [den] kødelige og faldne tilstand til en tilstand af retfærdighed, idet [vi] er forløst af Gud og bliver hans sønner og døtre« (Mosi 27:25).

Af alle inderlige sociale, religiøse og politiske anstrengelser i vore dage lad da det at være *Jesu Kristi disciple* være vores mest iøjnefaldende og vigtigste tilhørsforhold. »For hvor din skat er, dér vil også dit hjerte være« (Matt 6:21-21). Lad os ikke glemme, at selv efter trofaste disciple havde udført »Guds vilje«, havde de »brug for udholdenhed« (Hebr 10:36).

Ligesom prøvelser af vores tro øger vores tålmodighed, øges vores tro, når vi udøver tålmodighed. Når vores tro øges, så gør vores glæde det også.

I marts kom vores anden datter, Emma, ligesom mange missionærer i Kirken i obligatorisk karantæne. Mange missionærer kom hjem. Mange missionærer ventede på nye opgaver. Mange modtog ikke deres tempelvelsignelser, inden de tog afsted for at tjene. Tak, ældster og søstre. Vi elsker jer.

Emma og hendes kammerat i Holland blev testet til det yderste i de første uger – til tårer i mange tilfælde. Med meget få muligheder for personlig kontakt og begrænset mulighed for at kunne gå ud, blev Emmas tillid til Gud større. Vi bad med hende online og spurgte, hvordan vi kunne hjælpe. Hun bad os om at tage kontakt til personer, som hun underviste online!

Vores familie begyndte at tage kontakt online, en efter en, til Emmas venner i Holland. Vi inviterede dem til at være med til vores ugentlige, online, udvidede familiestudium af *Kom og følg mig*. Floor, Laura, Renske, Freek, Benjamin, Stal og Muhammad er alle blevet vores venner. Nogle af vores venner fra Holland er gået »ind ad den snævre port« (3 Ne 14:13). Andre bliver vist »hvor snæver den sti er, og hvor trang den port er, som de skulle træde ind ad« (2 Ne 31:9). De er vores brødre og søstre i Kristus. Hver uge regner vi »det for glæde«, når vi arbejder sammen i vores udvikling på pagtsstien.

Vi lader »udholdenheden ... føre til fuldendt værk« (Jak 1:4) i vores manglende mulighed for at mødes som menighed for en tid. Men vi regner til glæde vores families øgede tro gennem nye teknologiske forbindelser og *Kom og følg mig*-studium af Mormons Bog.

Præsident Russell M. Nelson har lovet: »Jeres konstante indsats på dette område – tilmed i de øjeblikke, hvor I føler, at det ikke går særligt godt – vil forandre jeres tilværelse, jeres families og verden« (»Gå fremad i tro«, *Liahona*, maj 2020, s. 114).

Det sted, hvor vi indgår hellige pagter med Gud – templet – er midlertidigt lukket. Det sted, hvor vi holder pagter med Gud – hjemmet – er åbent. Vi har en mulighed for derhjemme at studere og tænke over tempelpagternes exceptionelle skønhed. Selv når vi ikke har adgang til det hellige fysiske sted skal vores hjerte »fryde sig meget som følge af de velsignelser, som skal blive udøst« (L&P 110:9).

Mange har mistet job, andre har mistet muligheder. Men vi glædes sammen med præsident Nelson, der for nyligt har sagt: »Frivilligt

Kuala Lumpur i Malaysia

fasteooffer fra vores medlemmer er faktisk vokset, lige så med frivillige bidrag til vores humanitære fonde ... Sammen vil vi overvinde denne svære tid. Herren vil velsigne jer, når I fortsat velsigner andre« (Russell M. Nelsons Facebookside, opslag den 16. aug. 2020, facebook.com/russell.m.nelson).

»Vær frimodige« er befalingen fra Gud, ikke at være frygtsomme (Matt 14:27).

Nogle gange bliver vi utålmodige, når vi føler, at vi »gør alt rigtigt«, og vi stadig ikke modtager de velsignelser, vi ønsker. Enok gik med Gud i 365 år, inden han og hans folk blev forvandlet. Trehundrede og femogtres år i stræben efter at gøre alt rigtigt, og så skete det! (Se L&P 107:49).

Min bror Chads død kom blot nogle få måneder efter vores afløsning fra at præsidere over Ogdenmissionen i Utah. Det var mirakuløst, at mens vi boede i det sydlige Californien, blev vi, ud af de 417 missioner vi kunne være blevet kaldet til i år 2015, sendt til det nordlige Utah. Missionshjemmet var 30 minutter i bil fra Chads hjem. Chad blev diagnosticeret med kræft, efter vi havde fået vores missionskald. Selv under de sværeste omstændigheder, vidste vi, at vor himmelske Fader var opmærksom på os og hjalp os til at finde glæde.

Jeg bærer vidnesbyrd om Frelseren, Jesu Kristi forløsende, helliggørende, ydmygende og glædelige kraft. Jeg bærer vidnesbyrd om, at når vi beder til vor himmelske Fader i Jesu navn, vil han svare os. Jeg bærer vidnesbyrd om, at når vi hører, lytter til og giver agt på Herrens røst og hans levende profet, præsident Russell M. Nelson, kan »udholdenheden ... føre til fuldendt værk«, og vi kan »regne det for glæde«. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

Ældste Gary E. Stevenson
De Tolv Apostles Kvorum

Meget begunstiget af Herren

Tider med trængsler og skuffelse ændrer ikke på Herrens årvågne øje, idet han ser gunstigt på os og velsigner os.

En dag for mange år siden arbejdede jeg som ung missionær i en meget lille gren på den lille ø Amami Oshima i Japan. Min kammerat og jeg blev meget begejstrede over at høre, at præsident Spencer W. Kimball ville besøge Asien, og at alle medlemmer og missionærer i Japan var inviteret til Tokyo for at høre profeten til en områdekonference. Sammen med grenens medlemmer begyndte min kammerat og jeg spændt at planlægge turen til konferencen, som krævede en 12-timers bådture på tværs af det Østkinesiske Hav til den japanske hovedø efterfulgt af en 15-timers togtur til Tokyo. Desværre blev det ikke til noget. Vi fik besked fra vores missionspræsident, at min kammerat og jeg pga. afstand og tid ikke ville kunne deltage i konferencen i Tokyo.

Mens medlemmerne i vores lille gren rejste til Tokyo, blev vi tilbage. De efterfølgende dage syntes stille og tomme. Vi havde nadvermøde alene i den lille kirkebygning, mens de sidste dages hellige og missionærerne i Japan deltog i konferencen.

Min personlige skuffelse intensiveredes, da jeg med glæde lyttede til

grenens medlemmer, da de vendte tilbage fra konferencen nogle dage senere og fortalte, at præsident Kimball havde bekendtgjort et tempel i Tokyo. De boblede af begejstring, mens de fortalte om opfyldelsen af deres drøm. De beskrev, hvordan medlemmer og missionærer ikke holde deres glæde tilbage, da de hørte

Orem i Utah i USA

tempelbekendtgørelsen, og spontant begyndte at klappe.

Det er årevis siden, men jeg kan stadig huske den skuffelse, jeg følte ved at gå glip af dette historiske møde.

I de seneste måneder har jeg reflekteret over denne oplevelse, idet jeg har observeret andre møde dyb skuffelse og sorg – meget større og dybere end min som ung missionær – på grund af den verdensomspændende COVID-19 pandemi.

Tidligere i år, da pandemien accelererede, lovede Det Første Præsidentskab, at »Kirken og dens medlemmer trofast [vil] udvise vores engagement til at være gode borgere og gode naboer¹ og vil »anvend[e] rigelig forsigtighed.«² Derfor oplever vi suspensering af kirkemøder over hele verden, at over halvdelen af Kirkens missionærstyrke er vendt hjem til deres hjemland og lukning af alle templer i Kirken. Tusinder af jer var ved at forberede sig til at komme i templet for at modtage ordinancer – heriblandt tempelbesøg. Andre af jer har færdiggjort jeres missionærtjeneste tidligt eller er blevet midlertidigt afløst og forflyttet.

Samtidig lukkede regeringer og uddannelsesledere skoler – hvilket har ændret dimissioner og har tvunget til aflysning af sportsarrangementer, sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige begivenheder og aktiviteter. Mange af jer har forberedt jer til begivenheder uden tilskuere, optrædener, som ikke blev hørt, og sportssæsoner, der blev aflyst.

Endnu mere gribende er tanken om familier, der har mistet kære i denne tid; de fleste kunne ikke holde begravelse eller andre forsamlinger, som de havde håbet.

Kort sagt så har rigtig mange af jer mødt virkelig hjerteskerende

skuffelse, sorg og modløshed. Så hvordan bliver vi helbredt, holder ud og bevæger os fremad, når så meget synes så ødelagt?

Profeten Nefi begyndte at indgrave de små plader, da han var en voksen mand. Da han så tilbage på sit liv og tjenestegerning, kom han med en vigtig refleksion, der står i det første vers i Mormons Bog. Dette vers indrammer et vigtigt princip, som vi bør overveje i vor tid. Efter hans kendte ord, »Jeg, Nefi, der er født af agtværdige forældre«, skriver han, »jeg har set mange trængsler i løbet af mine dage, men alligevel er [jeg] blevet meget begunstiget af Herren alle mine dage.«³

Når vi studerer Mormons Bog, bliver vi bekendt med de mange trængsler, Nefi henviser til. Efter anerkendelsen af sine trængsler i sine dage giver Nefi dog sit evangeliske perspektiv om at være meget begunstiget af Herren alle sine dage. Tider med trængsler og skuffelse ændrer ikke på Herrens årvågne øje, idet han ser gunstigt på os og velsigner os.

For nylig mødtes Lesa og jeg virtuelt med omkring 600 missionærer i Australien, hvoraf de fleste i et eller andet omfang var i karantæne eller under begrænsninger på grund af COVID-19, og mange arbejdede fra deres lejlighed. Sammen overvejede vi personer i Det Nye Testamente, Mormons Bog og Lære og Pagter, som Herren velsignede til at kunne udføre store ting midt i trængsler. Alle var mere opfyldt af, hvad de kunne gøre med Herrens hjælp, end hvad de ikke kunne gøre på grund af deres indespærring eller begrænsning.

Vi læste om Paulus og Silas, der, mens de sad lænket i fængsel, bad, sang, underviste og vidnede – og tilmed døbte fængselsvogteren.⁴

Guatemala City i Guatemala

Og igen om Paulus, der i Rom sad i husarrest i to år, hvor han konstant »forklarede og vidnede ... for dem om Guds rige«,⁵ og »lærte dem om Herren Jesus Kristus.«⁶

Om Nefi og Lehi, Helamans sønner, der efter mishandling og tilfangetagelse var omgivet af ild som beskyttelse, idet Herrens »stille røst af fuldkommen mildhed ... gennembo-rede [deres gidseltagere] helt ind til selve sjælen.«⁷

Om Alma og Amulek, der fandt ud af, at »mange troede ... og begyndte at omvende sig og at granske skrifterne«,⁸ selvom de derefter blev hånet og blev bundet og fængslet uden mad, vand eller tøj.⁹

Og til sidst Joseph Smith, der sygnede hen i fængslet i Liberty og følte sig forladt, og derpå hørte Herrens ord: »Disse ting ... skal være til gavn

for dig«,¹⁰ og »Gud vil være med dig for evigt.«¹¹

De forstod alle, hvad Nefi vidste: At selv om de havde set mange trængsler i løbet af deres dage, så var de alligevel meget begunstiget af Herren.

Vi kan også trække paralleller som individer og kirke i den måde, hvorpå vi er blevet begunstiget af Herren i de vanskelige tider, vi har været i de sidste par måneder. Når jeg oprems disse eksempler, så lad dem også styrke jeres vidnesbyrd om vores levende profets seerrolle, han som har forberedt os med tilpasninger, før der var noget hint om en pandemi, og har gjort os i stand til at udholde de udfordringer, der er kommet.

For det første **at blive mere hjemmebaseret og kirkestøttet.**

For to år siden sagde præsident Nelson: »Vi [er] blevet vant til at tænke

på »kirke«, som noget der sker i vores kirkebygninger, og som støttes af det, der sker i hjemmet. Vi har behov for en justering af dette mønster ... En *kirke centreret om hjemmet*, som støttes af det, der foregår i vores ... bygninger.¹² Hvilken profetisk tilpasning! Hjemmecentreret, evangelisk læring er blevet praktiseret med den midlertidige lukning af kirkebygninger. Selv nu, hvor verden begynder at blive

mere normal, og vi vender tilbage til kirkebygninger, skal vi vedligeholde vores hjemmebaserede mønstre med evangelisk studium og læring, der blev udviklet under pandemien.

Et andet eksempel på at være meget begunstiget af Herren er åbningen om omsorg **på en højere og helligere måde.**

I 2018 introducerede præsident Nelson omsorg som en tilpasning af »den måde, hvorpå vi drager omsorg for hinanden.«¹³ Pandemien har introduceret mange muligheder for at skærpe vores omsorgsevner. Omsorgsbrødre og -søstre, unge kvinder og unge mænd og andre har rakt ud for at tilbyde kontakt, samtaler, pasning af have, måltider, budskaber via teknologi og nadverordinancen for at velsigne de trængende. Kirken selv har også ydet omsorg for andre under pandemien med en distribution uden fortilfælde af varer til madbanker, herberger og immigrantstøt-tecentre og med projekter rettet mod verdens mest alvorlig hungersnødssituationer. Søstre i Hjælpeforeningen og deres familier har taget udfordringen på sig og lavet millioner af masker til sundhedspersonale.

Et sidste eksempel på at vi bliver velsignet i modgang er at **finde større glæde ved tempelordinancernes tilbagevenden.**

Dette beskrives bedst med en historie. Da søster Kaitlyn Palmer modtog sit missionskald i april, blev

hun begejstret for at være kaldet som missionær, men følte, at det var lige så vigtigt og særligt at tage til templet for at modtage begavelsen og indgå hellige pagter. Kort tid efter at hun havde aftalt sin begavelse, kom bekendtgørelsen om, at alle templer ville lukke midlertidigt på grund af den verdensomspændende pandemi. Efter hun fik denne hjerteskrærende besked, fandt hun ud af, at hun skulle være på MTC virtuelt fra sit hjem. Trods disse skuffelser fokuserede Kaitlyn på at holde modet oppe.

I de mellemliggende måneder mistede søster Palmer aldrig håbet om at tage til templet. Hendes familie fastede og bad til, at templer ville åbne, før hun skulle af sted. Kaitlyn begyndte ofte sine morgener på hjemme-MTC med at sige: »Er det i dag, at vi får et mirakel, og templer åbner igen?«

Den 10. august bekendtgjorde Det Første Præsidentskab, at Kaitlyns tempel ville genåbne for ordinancer for levende præcis samme dag, som hendes flyvetur tidligt om morgenen til hendes mission var planlagt. Hun ville ikke være i stand til at tage til templet og nå sin afgang. Med et spinkelt håb om succes kontaktede hendes familie tempelpræsidenten Michael Vellinga for at se, om der var en måde, hvorpå det mirakel, de havde bedt for, kunne blive realiseret. Deres faste og bønner blev besvaret!

Kl. 2.00 om natten, få timer før hendes flyafgang, blev søster Palmer og hendes familie med tårer i øjnene modtaget ved indgangen til templet af den smilende tempelpræsident med ordene: »Godmorgen familien Palmer. Velkommen til templet!« Da hun modtog begavelsen, blev de opfordret til at bevæge sig hurtigt, da den næste familie ventede ved templets døre. De

Kuala Lumpur i Malaysia

Villa Alemana i Greater Valparaíso i Chile

kørte direkte til lufthavnen, så hun lige kunne nå sin afgang til sin mission.

Tempelordinancerne, som vi har savnet i flere måneder, virker sødere, end vi før har kunnet forestille os, idet templer over hele verden genåbner i faser.

Når jeg nu slutter, så lyt til profeten Joseph Smiths opmuntrende, entusiastiske og opløftende ord. Man ville aldrig kunne gætte, at han skrev dem i trængsel og isolation, fanget og begrænset i et hjem i Nauvoo, i skjul

Due Carrare i Padua i Italien

for dem, som illegalt søgte at arrestere ham.

»Se, hvad hører vi i det evangelium, som vi har modtaget? En glædesrøst! En barmhjertighedsrøst fra himlen og en sandhedsrøst fra jorden, glædelige tidender for de døde, en glædesrøst for de levende og de døde, glædelige tidender om stor fryd ...

Skal vi ikke gå videre, hvad angår så stor en sag? Gå fremad og ikke tilbage. Fat mod ... og videre, videre frem til sejr! Lad jeres hjerte fryde sig og være overordentlig glad. Lad jorden bryde ud i sang.¹⁴

Brødre og søstre, jeg tror på, at hver af jer en dag vil se tilbage på de aflyste begivenheder, trisheden, skuffelserne og ensomheden, der kom med de udfordrende tider, vi går igennem, og se dem overskygget af udvalgte velsigelser, øget tro og vidnesbyrd. Jeg tror på, at i dette liv, og i livet, der følger, vil jeres trængsler, jeres Ammonihæ, jeres fængsel i Liberty, være indviet til jeres gavn.¹⁵ Jeg beder sammen med Nefi om, at vi kan anerkende trængslerne i vor tid på jorden, mens vi samtidig

erkender, at vi er meget begunstiget af Herren.

Jeg afslutter med mit vidnesbyrd om Jesus Kristus, som selv oplevede lidelser, og som en del af sin uendelige forsoning nedsteg under alt.¹⁶ Han forstår vores sorg, smerte og desperation. Han er vor Frelser, vor Forløser, vores håb, vores trøst og vor Udfrier. Dette bærer jeg vidnesbyrd om i hans hellige navn, Jesus Kristus. Amen. ■

NOTER

1. Brev fra Det Første Præsidentskab, 16. apr. 2020.
2. Brev fra Det Første Præsidentskab, 19. maj 2020.
3. 1 Ne 1:1.
4. Se ApG 16:24-33.
5. ApG 28:23.
6. ApG 28:31.
7. Hel 5:30.
8. Alma 14:1.
9. Se Alma 14:22.
10. L&P 122:7.
11. L&P 122:9.
12. Russell M. Nelson, »Indledende bemærkninger«, *Liahona*, nov. 2018, s. 7.
13. Russell M. Nelson, »Lad os stævne frem«, *Liahona*, maj 2018, s. 118.
14. L&P 128:19, 22.
15. Se 2 Ne 2:2.
16. Se L&P 122:8.

Milton Camargo
Førsterådgiver i Søndagsskolens hovedpræsidentskab

Bed, søg og bank på

En vigtig del af vor himmelske Faders plan er muligheden for at kommunikere med ham til enhver tid, vi ønsker det.

For fire måneder siden læste jeg i mit studium af skriften om Almas mission i Ammonihah, da jeg så dette forslag i *Kom og følg mig*: »Når du læser om de store velsignelser, som Gud gav til Nefis folk (se især Alma 9:19-23), tænk da over de store velsignelser, han har givet dig.«¹ Jeg besluttede mig for at lave en liste over Guds velsignelser til mig og skrive det ned i min egen digitale udgave af hæftet. I løbet meget kort tid havde jeg skrevet 16 velsignelser.

Den mest fremtrædende blandt dem var velsignelsen ved Frelserens nåde og sonoffer på mine vegne. Jeg skrev også om den velsignelse, jeg havde ved at repræsentere Frelseren som ung missionær i Portugal og senere med min kærlige evige makker, Patricia, i Porto Alegre Sydmissionen i Brasilien, hvor vi tjente 522 mægtige og vidunderlige missionærer. Når jeg taler om Patricia, er mange af de velsignelser, jeg nedskrev den dag, velsignelser vi har nydt sammen gennem 40 års ægteskab – heriblandt vores besøg i templet i São Paulo i Brasilien, vores tre vidunderlige børn, deres ægtefæller og vores 13 børnebørn.

Mine tanker gik også til mine retfærdige forældre, der opdrog mig

i evangeliets principper. Jeg blev særligt mindet om et øjeblik, hvor min kærlige mor knælede ned ved min seng med mig for at bede, da jeg var omkring 10 år gammel. Hun må have følt, at hvis mine bønner skulle nå min Fader i himlen, skulle de forbedres. Så hun sagde: »Jeg vil bede først, og efter min bøn, beder du.« Hun fortsatte dette mønster mange aftener, indtil hun følte sig sikker på, at jeg ved princip og eksempel havde lært, hvordan

man taler til vor himmelske Fader. Jeg vil for evigt være hende taknemmelig for at lære mig at bede, da jeg har lært, at min himmelske Fader hører og besvarer mine bønner.

Faktisk er der en anden velsignelse, der er med på min liste – gaven ved at være i stand til at høre og lære af Herrens vilje. En vigtig del af vor himmelske Faders plan er muligheden for at kommunikere med ham til enhver tid, vi ønsker det.

En invitation fra Herren

Da Frelseren besøgte det amerikanske kontinent efter sin opstandelse, gentog han en invitation, han havde givet til sine disciple i Galilæa. Han sagde:

»Bed, og der skal gives jer; søg, og I skal finde; bank på, og der skal lukkes op for jer.

For enhver, der beder, får; og den, der søger, finder; og for den, der banker på, skal der lukkes op« (3 Ne 14:7-8; se også Matt 7:7-8).

Sugar City i Idaho i USA

Vores profet, præsident Russell M. Nelson, har givet en lignende invitation i vore dage. Han har sagt: »Bed i Jesu Kristi navn om jeres bekymringer, jeres frygt, jeres svagheder – ja, selve jeres hjertes længsler. Og lyt så! Nedskriv de tanker, som kommer til jer. Nedskriv jeres følelser, og følg op med de handlinger, I bliver tilskyndet til at gøre. Når I gentager den proces dag efter dag, måned efter måned, år efter år vil I udvikle jer i åbenbaringsens princip.«²

Præsident Nelson tilføjede: »I den kommende tid vil det ikke være muligt at overleve åndeligt uden Helligåndens vejledende, anvisende, trøstende og konstante indflydelse.«³

Hvorfor er åbenbaring så afgørende for vores åndelige overlevelse? Fordi verden kan være forvirrende og larmende, fuld af bedrag og distraktioner. Kommunikation med vor himmelske Fader giver os mulighed for at sortere i, hvad der er sandt, og hvad der er falsk, hvad der er relevant for Herrens plan for os, og hvad der ikke er. Verden kan også være barsk og hjerteskerende. Men når vi åbner vores hjerte i bøn, vil vi føle den trøst, der kommer fra vor himmelske Fader og den forsikring, at han elsker og værdsætter os.

Bed

Herren har sagt, at »enhver, som beder, får«. Det virker enkelt at bede, og alligevel er det kraftfuldt, da det afslører vores ønsker og tro. Men det tager tid og tålmodighed at lære at forstå Herrens røst. Vi er opmærksomme på tanker og følelser, der opstår i vores sind og hjerte, og vi skriver dem ned, som vores profet har rådet os til at gøre. Det er en vigtig del af at modtage, når vi nedskriver vores indtryk. Det hjælper os til at mindes,

Lotopa i Samoa

gennemgå og genføle det, Herren lærer os.

For nylig sagde én af mine kære til mig: »Jeg tror, at personlig åbenbaring er sandt. Jeg tror, at Helligånden vil vise mig alt, hvad jeg skal gøre.«⁴ Det er let at tro, når jeg føler en brænden i brystet med utvivlsom overbevisning.⁵ Men hvordan kan jeg sørge for altid at have Helligånden til at tale til mig på dette niveau?»

Til min kære og til alle jer vil jeg sige, at jeg også gerne konstant vil føle disse stærke indtryk fra Ånden og klart se den sti, jeg skal følge. Men det gør jeg ikke. Men det, vi måske oftere kan føle, er Herrens stille, sagte røst hviske i vores sind og hjerte: »Jeg er her. Jeg elsker dig. Fortsæt. Gør dit bedste. Jeg vil støtte dig.« Vi behøver ikke altid at vide alt eller se alt.

Den stille, sagte røst er bekræftende, opmuntrende og trøstende – og mange gange er det blot det, vi har brug for den dag. Helligånden er

virkelig, og hans indtryk er virkelige – de store og de små.

Søg

Herren fortsatte med at love: »Den, som søger, finder.« At søge antyder mental og åndelig indsats – at overveje, prøve, forsøge og studere. Vi søger, fordi vi stoler på Herrens løfter. »For den, som kommer til Gud, må tro, at han er til og lønner dem, som søger ham« (Hebr 11:6). Når vi søger, anerkender vi ydmygt, at vi stadig har meget at lære, og Herren vil udvide vores forståelse, hvilket forbereder os på at lære mere. »For se, så siger Gud Herren Jeg vil give menneskenes børn linje på linje, forskrift på forskrift, lidt her og lidt der ... for til den, der modtager, vil jeg give mere« (2 Ne 28:30).

Bank på

Til sidst siger Herren: »Den, som banker på, lukkes der op for.« At banke på er at handle i tro. Når vi aktivt følger

Salzburg i Østrig

Herren, åbner han vejen for os. Der er en smuk salme, der lærer os: »Vågn op og gør noget mer end drømme om himmelens borg! Det er saligt at give, en fryd uden lige, det skaber en himmel på jord.«⁶ Ældste Gerrit W. Gong fra De Tolvs Kvorum har for nyligt forklaret, at åbenbaring ofte kommer, mens vi er i gang med at gøre godt. Han sagde: »Når vi forsøger at række ud i tjeneste til dem omkring os, tror jeg, at Herren giver os et ekstra mål af sin kærlighed til dem og derfor til os. Jeg tror, vi hører hans røst – vi føler ham på en ny måde – idet vi beder for at hjælpe dem omkring os, fordi det er en af de bønner, han ønsker mest at besvare.«⁷

Almas eksempel

Det enkle forslag i *Kom og følg mig* om at tænke på mine velsignelser bragte en dejlig ånd og uventet åndeligt indblik. Da jeg fortsatte med at læse om Alma og hans tjeneste i Ammoniha, opdagede jeg, at Alma giver et godt eksempel på, hvad det vil sige at bede, søge og banke på. Vi kan læse, at Alma arbejdede »meget i ånden, idet han kæmpede med Gud i indtrængende bøn om, at han ville udøse sin Ånd over [folket].« Men den bøn blev ikke besvaret på den måde, han håbede, og Alma blev smidt ud af byen. »Tynget af sorg,« var Alma ved at give op, da en engel kom

med dette budskab: »Velsignet er du, Alma; løft derfor dit hoved og fryd dig, for du har stor grund til at fryde dig.« Englen fortalte ham så, at han skulle vende tilbage til Ammoniha og prøve igen, og Alma vendte »hastigt tilbage«.⁸

Hvad lærer vi af Alma om at bede, søge og banke på? Vi lærer, at bøn kræver åndeligt arbejde, og det fører ikke altid til det resultat, vi håber på. Men når vi er mismodige eller tynget af sorg, trøster og styrker Herren os på forskellig vis. Han besvarer måske ikke alle vores spørgsmål eller løser alle vores problemer med det samme, han opmuntrer os snarere til at fortsætte med at prøve. Hvis vi så hastigt afstemmer vores plan med hans, vil han åbne vejen for os, ligesom han gjorde med Alma.

Det er mit vidnesbyrd, at dette er evangeliets fyldes uddeling. Vi kan nyde velsignelserne ved Jesu Kristi forsoning i vores liv. Vi har skrifterne bredt tilgængelige for os. Vi ledes af profeter, der lærer os Herrens vilje for de svære tider, vi lever i. Derudover har vi direkte adgang til selv at få åbenbaring, så Herren kan trøste og lede os personligt. Som englen sagde til Alma, har vi »stor grund til at fryde [os]« (Alma 8:15). I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. *Kom og følg mig – For enkeltpersoner og familier: Mormons Bog, 2020, 2019, s. 91.*
2. Russell M. Nelson, »Åbenbaring for Kirken, åbenbaring for vores liv«, *Liahona*, maj 2018, s. 95; citerer *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 131.*
3. Russell M. Nelson, »Åbenbaring for Kirken, åbenbaring for vores liv«, s. 96.
4. Se 2 Ne 32:5.
5. Se L&P 9:8.
6. »Har jeg gjort noget godt«, *Salmer og sange*, nr. 143.
7. »How I #HearHim: Elder Gerrit W. Gong«, video, [ChurchofJesusChrist.org/media](https://www.ChurchofJesusChrist.org/media).
8. Se Alma 8:10-18.

Ældste Dale G. Renlund
De Tolv Apostles Kvorum

Handle retfærdigt, vise trofast kærlighed og vandre med din Gud

At handle retfærdigt betyder at handle ærefuldt. Vi handler ærefuldt mod Gud ved ydmygt at vandre med ham. Vi handler ærefuldt mod andre ved at elske nåde.

Som Jesu Kristi følgere og som sidste dages hellige stræber vi – og vi opfordres til at stræbe – efter at gøre det bedre og at være bedre.¹ Måske har I tænkt, som jeg har: »Gør jeg nok?« »Hvad bør jeg ellers gøre?« eller »Hvordan kan jeg, som et fejlbarligt menneske, gøre mig værdig til at »bo hos Gud i en tilstand af aldrig ophørende lykke?«²

Profeten Mika i Det Gamle Testamente stillede spørgsmålet på denne måde: »Hvordan skal jeg træde frem for Herren og bøje mig for Gud i det høje?«³ Mika overvejede satirisk, om selv overdrevne ofre kunne være nok til at kompensere for synd, og sagde: »Tager Herren imod væddere i tusindtal, imod oliestrømme i titusindtal? Skal jeg give min førstefødte ... for min synd?«⁴

Svaret er nej. Gode gerninger er ikke nok. Man kan ikke gøre sig fortjent til frelse.⁵ Selv ikke de store ofre, som Mika vidste var umulige, kan forløse selv den mindste synd. Hvis vi var overladt til os selv, ville

udsigten til at vende tilbage til Guds nærhed være håbløs.⁶

Uden velsignelserne, der kommer fra vor himmelske Fader og Jesus Kristus, kan vi aldrig gøre nok eller selv være nok. De gode nyheder er dog, at på grund af og gennem Jesus Kristus kan vi blive nok.⁷ Alle mennesker vil blive frelst fra fysisk død ved Guds nåde, gennem Jesu Kristi død og genopstandelse.⁸ Når vi vender vores hjerte til Gud, er frelse fra åndelig død tilgængelig for alle »i kraft af [Jesu] Kristi forsoning ... ved lydighed mod evangeliets love og ordinancer.«⁹ Vi kan blive forløst fra synd og stå rene foran Gud. Som Mika forklarede: »Menneske, du har fået at vide, hvad der er godt, hvad Herren kræver af dig«. Han forklarede endvidere, at vi skulle handle retfærdigt, elske nåde og vandre ydmygt med Gud.¹⁰

Mikas belæring om at vende vores hjerte mod Gud og kvalificere os til frelse indeholder tre forbundne elementer. At *handle retfærdigt* betyder

at handle ærefuldt mod Gud og andre mennesker. Vi handler ærefuldt mod Gud ved ydmygt at vandre med ham. Vi handler ærefuldt mod andre ved at elske nåde. At *handle retfærdigt* er derved en praktisk anvendelse af den første og anden store befaling, at »elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind ... [og at] elske din næste som dig selv.«¹¹

At *handle retfærdigt* og *vandre ydmygt med Gud* er bevidst at trække sin hånd fra uretfærdighed, følge hans love og forblive autentisk trofast.¹² En retfærdig person vender sig bort fra synd og til Gud, indgår pagter med ham og holder disse pagter. En retfærdig person vælger at adlyde Guds befalinger, omvender sig, når vedkommende kommer til kort, og bliver ved med at prøve.

Da den genopstandne Kristus besøgte nefitterne, forklarede han, at moseloven var blevet erstattet af en højere lov. Han bad dem ikke at

San Lucas Sacatepéquez i Guatemala

»bringe ... slagtofre og ... brændofre« mere, men om at bringe ham »et sønderknust hjerte og en angerfuld ånd.« Han lovede dem også: »Og den, der kommer til mig med et sønderknust hjerte og en angerfuld ånd, ham vil jeg døbe med ild og med Helligånden.«¹³ Når vi får og bruger Helligåndsgaven efter vores dåb, kan vi nyde Helligåndens stadige ledsagelse og blive undervist i alle de ting, vi bør gøre,¹⁴ heriblandt hvordan vi skal vandre ydmygt med Gud.

Jesu Kristi offer for synd og frelse fra åndelig død er tilgængelig for alle, der har et sådant sønderknust hjerte og en angerfuld ånd.¹⁵ Et sønderknust hjerte og en angerfuld ånd tilskynder os til med glæde at omvende os og prøve at blive mere som vor himmelske Fader og Jesus Kristus. Når vi gør dette, modtager vi Frelserens rensende, helbredende og styrkende kraft. Vi handler ikke bare retfærdigt og vandrer ydmygt med Gud, vi lærer også at elske nåde, på samme måde som vor himmelske Fader og Jesus Kristus gør det.

Gud fryder sig ved nåde og har ikke mishag i dens anvendelse. Mikas ord til Jahve: »Hvilken Gud er som du, der tilgiver skyld ... viser os atter barmhjertighed« og »kaster alle vore synder i havets dyb.«¹⁶ At elske nåde, som Gud gør, er uadskilleligt forbundet med at handle retfærdigt mod andre og ikke behandle dem dårligt.

Vigtigheden af ikke at behandle andre dårligt er belyst i anekdoten om Hillel den ældre, en jødisk lærer, der levede i det første århundrede før Kristus. Én af Hillels elever var frustreret over kompleksiteten i Toraen – de første fem mosebøger med deres 613 bud og dertilhørende rabbiniske skrivelser. Eleven udfordrede Hillel til at forklare Toraen

på den tid, Hillel kunne stå på én fod. Hillel havde måske ikke så god balance, men tog stadig imod udfordringen. Han citerede 3 Mosebog og sagde: »Du må ikke hævne dig på dine landsmænd eller bære nag til dem; du skal elske din næste som dig selv.«¹⁷ Hillel konkluderede: »Det som er hadefuldt mod dig, skal du ikke gøre mod din næste. Dette er Toraens helhed; resten er kommentarer. Gå nu og studér.«¹⁸

At altid handle ærefuldt mod andre er en del af at elske nåde. Overvej en samtale jeg overhørte for årtier siden i akutmodtagelsen på Johns Hopkins Hospital i Baltimore i Maryland i USA. En patient, hr. Jackson, var en høflig, behagelig mand, der var velkendt for de hospitalsansatte. Han havde tidligere været på hospitalet flere gange for behandling af alkoholrelaterede sygdomme. Ved denne lejlighed kom hr. Jackson tilbage med symptomer, der kunne diagnosticeres som betændelse af bugspytkirtlen grundet alkohol.

Mod enden af sin vagt evaluerede dr. Cohen, en hårdtarbejdende og velanset læge, hr. Jackson og vurderede, at indlæggelse var påkrævet. Dr. Cohen gav dr. Jones, den næste læge i rotationen, til opgave at

indlægge hr. Jackson og føre tilsyn med hans behandling.

Dr. Jones havde gået på en velanset lægeuddannelse og var lige begyndt som reservelæge. Den opslidende oplæring var ofte forbundet med søvnmangel, hvilket sikkert bidrog til dr. Jones' negative svar. Da dette var hendes femte indlæggelse den nat, brokkede hun sig højlydt til dr. Cohen. Hun følte, at det var uretfærdigt, at hun skulle bruge mange timer på at tage sig af hr. Jackson, når hans problem, trods alt, var selvforskyldt.

Dr. Cohens empatiske svar blev næsten sagt som en hvisken. Han sagde: »Dr. Jones, du blev læge for at tage dig af mennesker og arbejde for at helbrede dem. Du blev ikke læge for at dømme dem. Hvis du ikke forstår forskellen, har du ingen ret til at uddanne dig ved denne institution.« Efter denne irettesættelse sørgede dr. Jones flittigt for hr. Jackson under hans indlæggelse.

Hr. Jackson er sidenhen død. Både dr. Jones og dr. Cohen har haft fremragende karrierer. Men i et kritisk øjeblik under sin uddannelse havde dr. Jones brug for at blive mindet om at handle retfærdigt, at elske nåde og at tage sig af hr. Jackson uden at være fordømmende.¹⁹

São Paulo i Brasilien

I årenes løb har jeg nydt godt af den påmindelse. At elske nåde betyder, at vi ikke bare elsker den nåde Gud viser os, vi fryder os også over, at Gud viser andre den samme nåde. Og vi følger hans eksempel. »Alle er lige for Gud,«²⁰ og vi har alle brug for åndelig behandling for at blive hjulpet og helbredt. Herren har sagt: »I skal ikke agte ét kød højere end et andet, eller ét menneske skal ikke tro, at det er bedre end et andet.«²¹

Jesus Kristus er eksemplet på, hvad det vil sige at handle retfærdigt og elske nåde. Han omgikkes frit syndere og behandlede dem ærefuldt og med respekt. Han underviste i glæden ved at holde Guds befalinger og søgte at løfte, snarere end at fordømme dem, der havde det svært. Han fordømte dog dem, der bebrejdede ham for at vise omsorg for mennesker, de mente var uværdige.²² En sådan selvretfærdighed sårede Gud og gør det stadig.²³

For at være kristuslignende må en person handle retfærdigt og opføre sig ærefuldt mod både Gud og andre mennesker. En retfærdig person er høflig i ord og handling og indser, at forskelligheder i perspektiv eller tro ikke udelukker oprigtig venlighed eller venskab. Personer, der handler retfærdigt, har ikke »tilbøjelighed til at forurette hinanden, men til at leve fredsommeligt«²⁴ med hinanden.

For at være kristuslignende må en person elske nåde. Mennesker, der elsker nåde er ikke fordømmende; de viser barmhjertighed over for andre, særligt dem, der er mindre heldige; de er elskværdige, venlige og ærefulde. Disse mennesker behandler alle med kærlighed og forståelse, uagtet forskelle i karaktertræk som race, køn, religiøs tilknytning, seksuel orientering, socioøkonomisk status

Chiba i Japan

og stamme, klan eller nationalitet. Disse er overgået af kristuslignende kærlighed.

For at være kristuslignende, må en person vælge Gud,²⁵ vandre ydmygt med ham, søge at behage ham og holde pagter indgået med ham. Personer, der vandrer ydmygt med Gud husker på det, som vor himmelske Fader og Jesus Kristus har gjort for dem.

Gør jeg nok? Hvad bør jeg ellers gøre? De handlinger, vi foretager os som svar på disse spørgsmål, er af afgørende betydning for vores lykke i dette liv og i evighederne. Frelseren ønsker ikke, at vi tager frelse for givet. Selv efter vi har indgået hellige pagter, er der mulighed for, at vi kan »falde fra nåden og fjerne [os] fra den levende Gud.« Så vi bør »tage [os] i agt og altid bede« for at undgå at falde »i fristelse.«²⁶

Men samtidig ønsker vor himmelske Fader og Jesus Kristus ikke, at vi skal blive lammet af vedbleven usikkerhed under vores jordiske rejse og ikke vide, om vi har gjort nok for at blive frelst og ophøjet. De ønsker

ikke, at vi skal pine os for fejltagelser, vi har omvendt os fra, og tænke på dem som sår, der aldrig kan heles,²⁷ eller være overdrevent ængstelige for, om vi vil snuble igen.

Vi kan bedømme vores eget fremskridt. Vi kan vide, at »livets vej, som vi er på, er i henhold til Guds vilje,«²⁸ når vi handler retfærdigt, elsker nåde og vandrer ydmygt med vores Gud. Vi efterligner vor himmelske Faders og Jesu Kristi egenskaber i vores egen karakter, og vi elsker hinanden.

Når I gør disse ting, vil I følge pagtsstien og kvalificere jer til at »bo med Gud i en tilstand af aldrig ophørende lykke.«²⁹ Jeres sjæl vil blive fyldt med Guds herlighed og med det evige livs lys.³⁰ I vil blive fyldt med ufattelig glæde.³¹ Jeg vidner om, at Gud lever, og at Jesus er Kristus, vor Frelser og Forløser, som kærligt og med glæde udsender sin nåde til alle. Elsker I det ikke bare? I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Russell M. Nelson, »Vi kan gøre det bedre og være bedre«, *Liahona*, maj 2019, s. 67-69.

Ældste Kelly R. Johnson
De Halvfjerds

2. Mosi 2:41.
3. Mika 6:6.
4. Mika 6:7.
5. Se Ef 2:8; 2 Ne 31:19; Alma 22:14; 42:14; 3 Ne 18:32; Moro 6:4; L&P 3:20.
6. Se 3 Ne 27:19.
7. Se Alma 41:8; Moro 10:32-33.
8. Se 1 Kor 15:22; Alma 11:42-45.
9. TA 1:3.
10. Mika 6:8; se lignende formaninger i Alma 41:14, L&P 11:12 og TA 1:13.
11. Se Matt 22:35-40. Se en drøftelse om forholdet mellem det første og anden store bud i Russell M. Nelson, »Lær os tolerance og kærlighed«, *Stjernen*, juli 1994, s. 66-68; Dallin H. Oaks, »De to store bud«, *Liahona*, nov. 2019, s. 73-76.
12. Se Ez 18:8-9.
13. 3 Ne 9:19-20; se også L&P 59:8.
14. Se 2 Ne 32:5.
15. Se 2 Ne 2:7.
16. Mika 7:18-19.
17. 3 Mos 19:18.
18. Se Babylonian Talmud, Shabbat 31a:6; se også jewishvirtuallibrary.org/rabbi-hillel-quotes-on-judaism-and-israel. Det bemærkes, at Hillel den ældre var bedstefar til Gamaliel, der er nævnt i Apostlenes Gerninger 5:34. Gamaliel var lærer for Saulus fra Tarsus. Se Isidore Singer, red., *The Jewish Encyclopedia*, 1903, »Gamaliel I.« 5:558-59.
19. Navnene hr. Jackson, dr. Cohen og dr. Jones er ikke deres rigtige navne.
20. 2 Ne 26:33.
21. Mosi 23:7.
22. Se Joseph Smith, »History, 1838-1856, volume D-1 [1 August 1842-1 July 1843],« s. 1459, josephsmithpapers.org.
23. Se Luk 15:1-2.
24. Mosi 4:13.
25. Se Moses 7:33.
26. L&P 20:32-34.
27. Se Boyd K. Packer, »Den store plan for lykke«, *Liahona*, maj 2015, s. 28. Præsident Packer sagde: »Men i modsætning til vores fysiske legeme har vi på grund af Jesu Kristi forsoning ikke nogle ar, når omvendelsesprocessen er færdig ... Forsoningen ... kan fjerne hver en plet, lige meget hvor vanskelig den er, eller hvor lang tid den har været der, eller hvor mange gange den kommer igen. Forsoningen kan sætte jer fri igen, så I kan gå fremad, rene og værdige, så I kan fortsætte på den vej, som I har valgt her i livet.«
28. *Lectures on Faith*, 1985, s. 38.
29. Mosi 2:41.
30. Se Alma 19:6.
31. Se L&P 11:13.

Varig kraft

Kun tro og Guds ord, der fylder vores inderste sjæl, er tilstrækkelig til at kunne opretholde os – og give os adgang til hans kraft.

Da jeg gennemgik lærdomme fra vores kære profet, præsident Russell M. Nelsons, fandt jeg et ord, som han ofte brugte i sine taler. Dette ord er *kraft*.

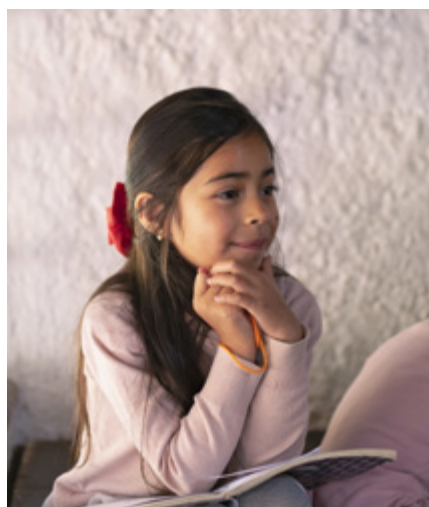
Til den første generalkonference efter han blev opretholdt som apostel, talte præsident Nelson om kraft.¹ Han er fortsat med at undervise om kraft i årenes løb. Lige siden vi opretholdt præsident Nelson som vores profet, har han undervist om princippet kraft – særligt Guds kraft – og hvordan vi kan få adgang til den. Han har undervist om, hvordan vi kan trække

på Guds kraft, når vi yder omsorg for andre,² hvordan omvendelse indbyder Jesu Kristi kraft og hans forsoning ind i vores liv,³ og hvordan præstedømmet – Guds magt og myndighed – er til velsignelse for alle, der indgår og holder pagter med ham.⁴ Præsident Nelson har vidnet om, at Guds kraft kommer til alle, der har modtaget begavelsen i templet, når de holder deres pagter.⁵

Jeg blev særligt rørt af en udfordring præsident Nelson gav til aprilkonferencen 2020. Han bad os om at studere og bede »for at lære mere om den kraft og kundskab, som I er blevet begavet med – eller som I fremover vil blive begavet med.«⁶

Som reaktion på denne udfordring har jeg studeret og bedt og har lært nogle gavnlige ting om den kraft og kundskab, som jeg er blevet begavet med – eller som jeg fremover vil blive begavet med.

Det er ikke nemt at forstå, hvad vi må gøre for at få adgang til Guds kraft i vores liv, men jeg har erfaret, at det er muligt ved at gennemtænke det i vores sind og bede for, at Helligånden vil oplyse os.⁷ Ældste Richard G. Scott gav en klar definition på, hvad Guds kraft er: Det er »kraft[en] til at gøre mere end vi selv kan gøre.«⁸

San Lucas Sacatepéquez i Guatemala

Det er altafgørende at fylde vores hjerte og vores sjæl med Guds ord og en grundvold af tro på Jesus Kristus for at kunne trække på Guds kraft for at hjælpe os i disse vanskelige tider. Hvis vi ikke får Guds ord og tro på Jesus Kristus dybt ind i vores hjerte, kan vores vidnesbyrd og tro fejle, og vi kan miste adgang til den kraft, Gud ønsker at give os. Overfladisk tro er utilstrækkelig. Kun tro og Guds ord, der fylder vores inderste sjæl, er tilstrækkelig til at kunne opretholde os – og give os adgang til hans kraft.

Da søster Johnson og jeg opfostrede vores børn, opfordrede vi hver af dem til at lære at spille på et musikinstrument. Men vores børn fik kun lov til at få til musikundervisning, hvis de gjorde deres del og øvede sig på deres instrument hver dag. Én lørdag ville vores datter, Jalynn meget gerne ud og lege med sine venner, men hun havde ikke øvet sig på klaveret endnu. Eftersom hun vidste, at hun havde forpligtet til at til øve sig i 30 minutter, satte hun en timer til, så hun ikke kom til at øve sig bare ét minut mere, end hun behøvede.

Da hun gik forbi mikrobølgeovnen på vej hen til klaveret, standsede hun og trykkede på nogle knapper. Men I stedet for at bruge timeren, satte hun mikrobølgeovnen til at varme i 30 minutter og trykkede start. Efter at have øvet sig i ca. 20 minutter gik hun tilbage til køkkenet for at se, hvor meget tid der var tilbage og så, at der var ild i mikrobølgeovnen.

Hun løb ud i baghaven, hvor jeg arbejdede i haven, og råbte, at der var ild i huset. Jeg løb hurtigt ind i huset og så, at mikrobølgeovnen virkelig stod i flammer.

For at forhindre, at der gik ild i vores hus, trak jeg stikket ud bag ved mikrobølgeovnen og brugte

Kuala Lumpur i Malaysia

ledningen til at løfte den brændende mikrobølgeovn op fra køkkenbordet. I håb om at være dagens helt og redde vores hjem, svingede jeg den flammende mikrobølgeovn i cirkler med ledningen for at holde den væk fra min krop, fik den om i baghaven og kastede den med endnu et sving ud på græsplænen. Der kunne vi slukke flammerne med en vandslange.

Hvad var der gået galt? En mikrobølgeovn har brug for, at der er noget til at absorbere dens energi, og når der ikke er noget indeni til at absorbere dens energi, så absorberer den selv energien, bliver varm, og der kan gå ild i den, hvorved den går til i en bunke flammer og aske.⁹ Hele vores mikrobølgeovn stod i flammer og brændte, fordi der ikke havde været noget indeni.

På samme måde vil de, der har tro og Guds ord dybt i deres hjerte, være i stand til at absorbere og overvinde de brændende pile, som modstanderen helt sikkert vil sende for at ødelægge os.¹⁰ Ellers kan det være, at vores tro, håb og overbevisning ikke holder, og ligesom den tomme mikrobølgeovn kan vi gå til.

Jeg har lært, at det at have Guds ord dybt i min sjæl, tillige med tro på Herren Jesus Kristus og hans forsoning, giver mig mulighed for at trække på Guds kraft for at kunne overvinde modstanderen, hvad end han måtte sende min vej. Når vi møder udfordringer kan vi sætte vores lid til det løfte fra Herren, som Paulus underviste os om: »For Gud har ikke givet os en fej ånd, men en ånd med kraft og kærlighed og besindighed.«¹¹

Vi ved, at Frelseren som barn »voksende op, blev stærk og fyldt med visdom, og Guds nåde var over ham.«¹² Vi ved, at da han blev ældre, gik han »frem i visdom og vækst og yndest hos Gud og mennesker.«¹³ Og vi ved, at da tiden kom til hans tjenestegering, blev de, der hørte ham, »slået af forundring over hans lære, for der var myndighed bag hans ord.«¹⁴

Gennem forberedelse voksede Frelseren i kraft og var i stand til at modstå alle Satans fristelser.¹⁵ Når vi følger Frelserens eksempel og forbereder os gennem studium af Guds ord og øger vores tro, så kan vi også trække på Guds kraft og modstå fristelser.

Orem i Utah i USA

I denne tid med forsamlingsbegrænsninger, der gør regelmæssige tempelbesøg umulige, har jeg faktisk gjort en pointe ud af at fortsætte med at studere og lære mere om Guds kraft, der kommer til os, når vi indgår og overholder tempelpagter. Som det blev lovet i indvielsesbønnen til templet i Kirtland, så forlader vi templet udrustet med Guds kraft.¹⁶ Der er ingen udløbsdato på den kraft, Gud giver til dem, der indgår og holder tempelpagter, ej heller nogen begrænsning på adgang til denne kraft under en pandemi. Hans kraft forsvinder kun fra vores liv, hvis vi ikke holder vores pagter eller lever på en måde, der konstant kvalificerer os til at modtage hans kraft.

Mens min kære hustru og jeg tjente som missionsledere i Thailand, Laos og Myanmar, vidnede vi på nærmeste hold Guds kraft, der kom til dem, der havde indgået og holdt hellige tempelpagter. Hjælpefonden for tempelbesøgende gjorde det muligt for mange hellige i disse lande at komme til templet, når de selv havde gjort alt, hvad de kunne gøre gennem personlige ofre og forberedelse. Jeg kan huske at mødes med en gruppe på 20 trofaste hellige fra Laos i en lufthavn i Bangkok i Thailand, hvor jeg hjalp med at transportere dem til en anden lufthavn i Bangkok

for at nå deres fly til Hong Kong. Disse mennesker udviste begejstring for endelig at kunne rejse til Herrens hus.

Da vi mødte disse gode hellige på deres hjemtur, var den øgede åndelige modenhed og den kraft, der følger af at have modtaget sin tempelbegavelse og indgået pagter med Gud, tydelig. Disse hellige tog helt klart fra templet »udrustet med hans [kraft].«¹⁷ Denne kraft til at gøre mere, end hvad de selv kunne, gav dem styrke til at udholde udfordringerne ved at være medlem af Kirken i deres hjemland og til at gå fremad og bringe »overordentlig store og herlige tidender«¹⁸ idet de fortsætter med at opbygge Guds rige i Laos.

Har vi i den periode, hvor vi ikke har kunnet tage i templet, sat vores lid til de pagter, vi indgik i templet, og sat en klar, fast kurs i vores liv? Hvis disse pagter overholdes, giver de os visioner om og forventninger til fremtiden og et klart forsæt om at kvalificere os til at modtage alt det, som Herren har lovet os gennem vores trofasthed.

Jeg tilskynder jer til at se den kraft, Gud ønsker at give jer. Jeg vidner om, at når vi søger denne kraft, vil vi blive velsignet med større forståelse for den kærlighed, vor himmelske Fader har til os.

Jeg vidner om, at fordi vor himmelske Fader elsker os, sendte han sin elskede Søn, Jesus Kristus, for at være vores Frelser og Forløser. Jeg vidner om Jesus Kristus, han som har al kraft,¹⁹ og jeg gør dette i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Russell M. Nelson, »Beskyt den åndelige ledning«, *Stjernen*, jan. 1985.
2. Russell M. Nelson, »Vis omsorg med Guds kraft og myndighed«, *Liahona*, maj 2018, s. 68-75.
3. Se Russell M. Nelson, »Afsluttende bemærkninger«, *Liahona*, maj 2019, s. 112.
4. Se Russell M. Nelson, »Vis omsorg med Guds kraft og myndighed«, s. 68-69.
5. Se Russell M. Nelson, »Gå fremad i tro«, *Liahona*, maj 2020, s. 115.
6. Russell M. Nelson, »Gå fremad i tro«, s. 115.
7. Se L&P 9:7-9.
8. Se Richard G. Scott, »Et fredfyldt hjem«, *Liahona*, maj 2013, s. 30.
9. »Mikrobølgeovne bruger lydenergi-bølger til at opvarme mad eller væsker. Der skal være noget indeni mikrobølgeovnen til at absorbere disse bølger. Ellers vil mikrobølgeovnen absorbere bølgerne i stedet. Bølgerne vil opvarme mikrobølgeovnen i et forsøg på at finde noget at blive absorberet af. Bølgerne vil til sidst nå mikrobølgeovnens magnetron, hvilket er bølgernes kilde. Magnetronen kan ikke klare store mængder energi, så den fortsætter med at sende den til andre dele af mikrobølgeovnen. At tænde en tom mikrobølgeovn vil beskadige magnetronen og andre dele af mikrobølgeovnen. I værste fald kan mikrobølgeovnens dele overophede og muligvis antænde« (Abacus Appliance Service Corporation, »Will I Destroy My Microwave If It Runs Empty?« 16. aug. 2012, abacusappliance.com; se også Julie R. Thomson, »13 Things You Should Never Put in the Microwave«, 13. juni 2014, huffpost.com).
10. Se 1 Ne 15:24.
11. 2 Tim 1:7.
12. Luk 2:40.
13. Luk 2:52.
14. Luk 4:32.
15. Se Matt 4:1-11; Luk 4:1-14; L&P 20:22.
16. Se L&P 109:22.
17. L&P 109: 22.
18. L&P 109:23.
19. Se Matt 28:18.

Ældste Jeffrey R. Holland
De Tolv Apostles Kvorum

Venter på Herren

Tro betyder, at man stoler på Gud i gode såvel som dårlige tider, selvom det indebærer en vis lidelse, indtil vi ser hans arm åbenbaret for os.

Mine kære brødre og søstre, vi venter alle spændt – ingen mere end mig – på at høre de afsluttende bemærkninger fra vores elskede profet, præsident Russell M. Nelson. Det har været en vidunderlig konference, men det er anden gang, at COVID-19 har ændret på vores traditionelle møder. Vi er så trætte af denne smitte, at vi har lyst til at rive håret af. Og tilsyneladende har nogle af mine brødre allerede gjort dette. I kan være forvisset om, at vi konstant beder for dem, der på nogen måde er påvirket, især dem, som har mistet nogle af deres kære. Alle er enige om, at dette har varet alt for længe.

Hvor længe skal vi vente på at få lettet det åg af trængsler, der er blevet lagt på os? Og hvad med at udholde de personlige prøver, mens vi venter og venter og hjælpen synes at lade vente på sig? Hvorfor denne forhaling, når byrderne synes at være mere, end vi kan bære?

Når vi stiller sådanne spørgsmål, kan vi, hvis vi prøver, høre en andens råb fra en klam, mørk fængselscelle under en af de koldeste vintre, man havde registeret i det område.

»O Gud, hvor er du?« hører vi fra dybet i fængslet i Liberty. »Og hvor er

paulunet, som dækker dit skjul? Hvor længe skal din hånd holdes tilbage?«¹ Hvor længe, o Herre, hvor længe?

Så vi er ikke de første, og ej heller bliver vi de sidste til at stille sådanne spørgsmål, når sorger tynger os, eller smerten i hjertet bare fortsætter. Nu taler jeg ikke om pandemier eller fængsler, men om jer, jeres familie og jeres naboer, der står med et utal af sådanne udfordringer. Jeg taler om den længsel, som mange, der gerne ville giftes og ikke er blevet det, har, eller de, der er gift og ønsker, at deres forhold var lidt mere himmelsk. Jeg taler om dem, der må håndtere uønsket opdukken af alvorlige helbredsmæssige lidelser – måske uhelbredelige – eller som livet igennem må kæmpe med en genetisk defekt, som der ikke findes nogen kur for. Jeg taler om den fortsatte kamp med følelsesmæssige og helbredsmæssige udfordringer, der vejer tungt på så mange sjæle, der lider af dem, og i hjertet hos dem, der elsker og lider med dem. Jeg taler om den fattige, som Frelseren har budt os aldrig at glemme, og jeg taler om jer, som venter på, at et barn vender tilbage, uanset hvor gammelt, der har valgt en anden vej, end den I har bedt for, at han eller hun ville tage.

Endvidere anerkender jeg, at selv denne lange liste over ting, som vi måske personligt venter på, end ikke forsøger at adressere de store økonomiske, politiske og sociale bekymringer, vi kollektivt står over for. Vor Fader i himlen forventer helt klart, at vi adresserer disse pinefulde offentlige anliggender såvel som de personlige, men der vil være tider i vores liv, hvor selv vores bedste åndelige indsats og oprigtige, tryglende bønner ikke sikrer de sejre, vi har længtes efter, uanset om det drejer sig om store globale sager eller små personlige. Så mens vi arbejder og venter sammen på de svar på nogle af vores bønner, tilbyder jeg mit apostolske

San Lucas Sacatepéquez i Guatemala

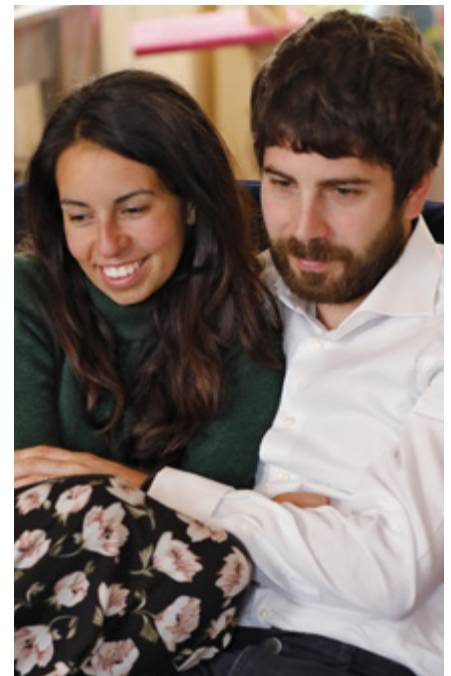
løfte om, at de bliver hørt, og de bliver besvaret, om end det måske ikke er til den tid eller på den måde, vi havde ønsket. Men de bliver *altid* besvaret til den tid og på den måde, som en almægtig og evigt medfølelende forælder vil besvare dem. Mine kære brødre og søstre, forstå venligst, at han, der aldrig falder i søvn eller sover,² beskæftiger sig mere med sine børns lykke og endelige ophøjelse, end med noget andet et guddommeligt væsen har at gøre. Han er ren kærlighed, prægtigt personificeret, og nådefulde Fader er hans navn.

»Nå, men hvis det er tilfældet,« siger I måske, »burde hans kærlighed og nåde så ikke bare dele vores personlige Røde Hav og lade os gå tørskoet igennem vores prøvelser? Burde han ikke sende os det 21. århundredes havmåger, til at komme baskende ind for at gnaske alle vores irriterende 21. århundredes fårekylinger?«

Svaret på sådanne spørgsmål er: »Jo, Gud kan udvirke umiddelbare

mirakler, men før eller siden lærer vi, at tider og årstider på vores livs rejse ene og alene styres af ham.« Han administrerer den kalender for hver eneste af os. For hver en mand, der straks bliver helbredt ved dammen Betesda,³ vil nogle andre skulle bruge 40 år i ørkenen i venten på at komme ind i det forjættede land.⁴ For hver en Nefi og Lehi, der bliver guddommeligt omgivet af ild på grund af deres tro,⁵ har vi en Abinadi, der bliver brændt på bålet for sin.⁶ Og vi husker, at den Elias, der på et øjeblik nedkaldte ild fra himlen for at vidne mod Ba'al-præsterne⁷ er den selvsamme Elias, der udholdt en periode, hvor der hverken faldt dug eller regn i årevis, og som for tid kun overlevede på det, der kunne være i ravnens kløer.⁸ Det er mit skøn, at det ikke kan være noget, vi ville regne for et festmåltid.

Pointen? Pointen er, at tro betyder, at man stoler på Gud i gode såvel som dårlige tider, selvom det

Sugar City i Idaho i USA

indebærer en vis lidelse, indtil vi ser hans arm åbenbaret for os.⁹ Det kan være svært i vores moderne verden, hvor så mange er nået frem til den tro, at det højeste gode i livet er at undgå al smerte, at ingen nogensinde bør pines af noget.¹⁰ Men den tro vil aldrig føre til, at vi bliver »et fuldvoksnet menneske, [eller] en vækst, som kan rumme Kristi fylde.«¹¹

Jeg undskylder for at vove at omskrive og udbygge noget, ældste Neal A. Maxwell engang sagde, jeg antager også, at »ens liv ikke både kan være fyldt af tro og fri for stress.« Det ville ganske enkelt ikke virke bare »at glide naivt igennem livet,« mens vi nippede til limonade og sagde: »Herre, giv mig alle dine mest udsøgte dyder, men sørg for, at jeg ikke møder sorg, skuffelse, smerte eller modgang. Sørg venligst for, at ingen ikke kan lide mig eller svigter mig, og lad mig frem for alt aldrig føle mig svigtet af dig eller dem, jeg elsker. Herre, faktisk må du gerne holde mig helt fra alle de erfaringer, der har gjort dig guddommelig. Og så når alle andres barske tur er overstået, så lad mig komme og bo hos dig, hvor jeg kan prale af, hvor ens vores styrke og vores karakter er, mens jeg

Saonara i Padua i Italien

svæver af sted på min lyserøde sky af bekvem kristendom.¹²

Mine kære brødre og søstre, kristendom er beroligende, men den er sjældent bekvem. Vejen til hellighed og lykke her og hinsides er lang og sommetider stenet. Det kræver tid og vedholdenhed at vandre ad den. Men belønningen for at gøre det er selvfølgelig storslået. Denne sandhed forklares klart og overbevisende i det 32. kapitel af Alma i Mormons Bog. Der lærer denne store højpræst os, at hvis Guds ord plantes i vores hjerte som et rent frø, og vi passer det med at vande, luge, gøde og fremme det, vil det *med tiden* bære frugt, »som er yderst dyrebar, som er mere sød end alt, hvad der er sødt«, og fortæringen af den vil lede til en tilstand uden sult og tørst.¹³

Der er meget at lære af dette fremragende kapitel, men helt centralt for det hele står det aksiom, at frøet må plejes, og vi må vente på, at det modnes, at vi »med et troens øje *ser frem* til frugten deraf.«¹⁴ Alma siger, at vi kan høste lidt efter lidt.¹⁵ Det er derfor ikke overraskende, at han afslutter sin fremragende undervisning med tre gange at opfordre til *flid* og *tålmodighed* med hensyn til at pleje Guds ord i vores hjerte, mens vi, som han siger, *venter* med »langmodighed ... på, at træet [skal] frembringe frugt til jer.«¹⁶

COVID og cancer, tvivl og forfærdelse, økonomisk krise og familieproblemer. Hvornår lettes disse byrder? Svaret er lidt efter lidt.¹⁷ Og hvorvidt det bliver en kort eller lang periode, er ikke altid op til os at sige, men ved Guds nåde, vil velsignelser komme til dem, der holder fast i Jesu Kristi evangelium. Den sag blev afgjort meget personligt i en have og meget offentligt på en høj i Jerusalem for lang tid siden.

Når vi nu skal høre vores elskede profet afslutte denne konference, må vi så huske, som Russell Nelson har vist hele sit liv, at »de, der *håber på Herren*, får nye kræfter, de får vinger som ørne. De løber uden at blive trætte, de vandrer uden at udmattes.«¹⁸ Jeg beder for, at de velsignelser vil komme lidt efter lidt – snart eller senere – til enhver af jer, der søger trøst for jeres sorg og frihed for jeres bedrøvelse. Jeg bærer vidnesbyrd om Guds kærlighed og om gengivelsen af hans herlige evangelium, som på en eller anden måde er svaret på ethvert problem, vi møder. I Jesu Kristi forløsende navn. Amen. ■

NOTER

1. L&P 121:1-2.
2. Se Sl 121:4.

3. Se Joh 5:2-9.
4. Se 4 Mos 32:13; 5 Mos 2:7; Jos 5:6.
5. Se Hel 5:20-52.
6. Se Mosi 17.
7. Se 1 Kong 18:17-40.
8. Se 1 Kong 17:1-7.
9. Se L&P 123:17.
10. Se Rankin Wilbourn og Brian Gregor, »Jesus Didn't Suffer to Prove a Philosophical Point«, *Christianity Today*, 20. sep. 2019, christianitytoday.com
11. Ef 4:13.
12. Ældste Jeffrey R. Hollands omskrivning af ældste Neal A. Maxwells ord; se »For at I ikke skal blive trætte og modløse i jeres sjæle«, *Stjernen*, juli 1991, s. 85.
13. Alma 32:42.
14. Alma 32:40; fremhævelse tilføjet.
15. Se Alma 32:42.
16. Alma 32:43; fremhævelse tilføjet; se også Alma 32:41-42.
17. Se Alma 32:42.
18. Es 40:31; fremhævelse tilføjet; se også Es 40:28-30.

Præsident Russell M. Nelson
Præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

En ny normal

Jeg opfordrer jer til i stigende grad at vende jeres hjerte, sind og sjæl til vor himmelske Fader og hans Søn, Jesus Kristus.

Mine kære søskende, disse to konferencedage har været storslåede! Jeg er enig med ældste Jeffrey R. Holland. Som han nævnte, er talerne, bønnerne og musikken inspireret af Herren. Jeg er taknemlig for alle, der på nogen måde har deltaget.

Gennem alle møderne har jeg i mine tanker forestillet mig jer, der lytter til konferencen. Jeg har bedt Herren om at hjælpe mig med at forstå, hvad I føler, bekymrer jer over eller prøver at løse. Jeg har tænkt over, hvad jeg kunne sige for at afslutte denne konference, som vil sende jer videre med den optimisme om fremtiden, som jeg ved, at Herren ønsker, at I føler.

Vi lever i en storslået tid, forudset i århundreder af profeter. Dette er den uddeling, hvori ingen åndelig velsignelse vil blive holdt tilbage fra de retfærdige.¹ Trods uroen i verden² ønsker Herren, at vi »ser frem mod fremtiden med glad forventning.«³ Lad os ikke bruge skønne kræfter på at dvæle ved minderne om fortiden. Indsamlingen af Israel går fremad. Herren Jesus Kristus leder sin kirke, og den vil opnå de guddommelige formål med den.

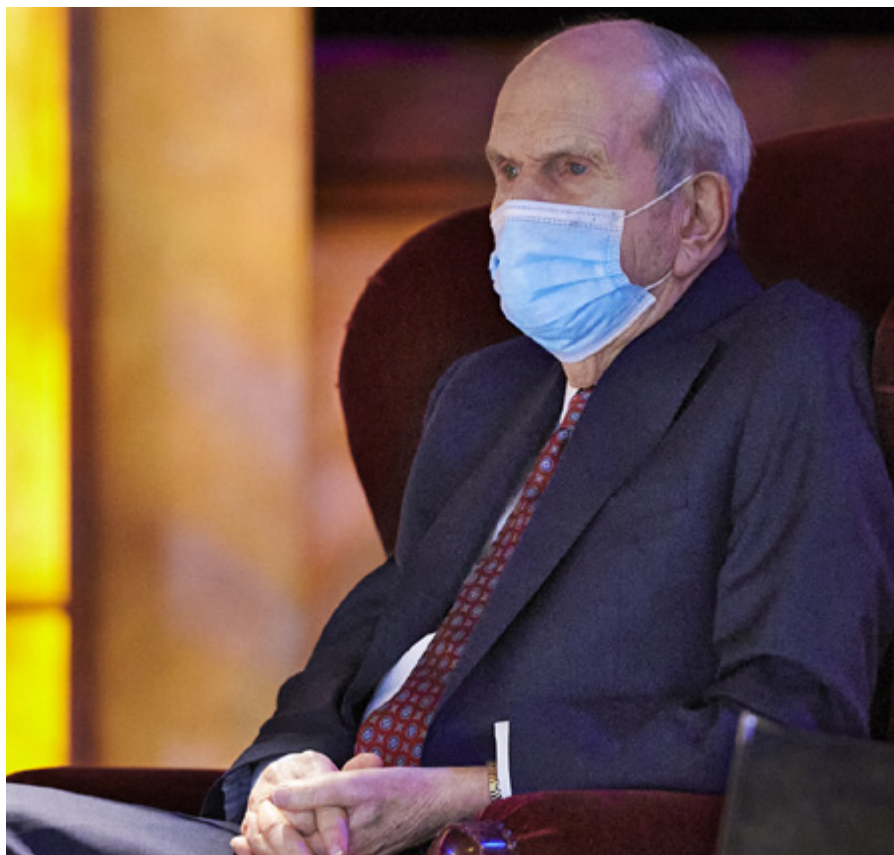
Udfordringen for dig og mig er at sikre, at hver eneste af os opnår

sit guddommelige potentiale. I dag hører vi ofte om »en ny normal«. Hvis I virkelig ønsker at tage en ny normal til jer, opfordrer jeg jer til i stigende grad at vende jeres hjerte, sind og

sjæl til vor himmelske Fader og hans Søn, Jesus Kristus. Lad det blive *jeres* nye normal.

Tag jeres nye normal til jer ved at omvende jer dagligt. Søg at blive stadig mere rene i tanke, ord og handling. Tjen andre. Bevar et evigt perspektiv. Højn jeres kaldelser. Og mine kære brødre og søstre, uanset hvad jeres udfordringer er, må I så hver dag leve, så I er mere beredt til at møde jeres Skaber.⁴

Det er derfor, vi har templer. Herrens ordinancer og pagter forbereder os til evigt liv, den største af alle Guds velsignelser.⁵ Som I ved, krævede COVID-pandemien en midlertidig lukning af vores templer. Derefter indledte vi en forsigtig, koordineret

genåbning i faser. Fase 2 er nu på plads i mange templer, tusinder af par er blevet besejlet, og tusinder har modtaget deres egen begavelse i de sidste par måneder. Vi ser frem til den dag, hvor alle værdige medlemmer af Kirken igen kan tjene deres forfædre og tilbede i et helligt tempel.

Jeg glæder mig nu over at bekendtgøre planer om at bygge seks nye templer følgende steder: Tarawa i Kiribati; Port Vila i Vanuatu; Lindon i Utah; Guatemala City i Guatemala; São Paulo Øst i Brasilien og Santa Cruz i Bolivia.

Samtidig med at vi bygger og vedligeholder disse templer, beder vi om, at I hver især vil opbygge og vedligeholde jer selv, så I kan være værdige til at besøge det hellige tempel.

Nuvel, mine kære brødre og søstre, jeg velsigner jer med at blive fyldt med fred fra Herren Jesus Kristus. Hans fred overgår al jordisk forstand.⁶ Jeg velsigner jer med et øget ønske og en øget evne til at adlyde Guds love. Jeg lover, at når I gør det, vil I blive overøst med velsignelser, herunder større mod, mere personlig åbenbaring, større harmoni i jeres hjem og glæde, ja, selv midt i al usikkerhed.

Må vi sammen gå fremad for at opfylde vores guddommelige mandat – at forberede os selv og verden til Herrens andet komme. Jeg beder derom og udtrykker min kærlighed til jer alle, i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Se L&P 121:26-29.
2. Se L&P 45:26; 88:91.
3. *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 513.
4. Se Alma 12:24; 34:32.
5. Se L&P 14:7.
6. Se Fil 4:7.

Taboão da Serra i São Paulo i Brasilien

Lederskabsændringer bekendtgjort

Ved oktoberkonferencen 2020 blev der bekendtgjort et nyt medlem af De Halvfjerds' Præsidium, en ny generalautoritet og halvfjerds'er, et nyt medlem af Det Præsiderende Biskopråd og fire nye områdehalvfjerdsere.

Ældste Brent H. Nielson blev opretholdt som medlem af De Halvfjerds' Præsidium efter afløsningen af ældste L. Whitney Clayton, som modtog emeritusstatus. Ældste Patrick Kearon tjener nu som seniorpræsident for De Halvfjerds, hvilket ældste Clayton tidligere gjorde.

Ældste Dean M. Davies blev opretholdt som generalautoritet og halvfjerds'er efter sin afløsning som førsterådgiver i Det Præsiderende Biskopråd. Biskop W. Christopher Waddell blev opretholdt til at erstatte ældste Davies som førsterådgiver i Det Præsiderende Biskopråd, og biskop L. Todd Budge, som blev afløst som generalautoritet og halvfjerds'er, blev opretholdt som andenrådgiver (hvilket biskop Waddell tidligere var).

Ældste Enrique Falabella og ældste Richard J. Maynes blev også afløst som generalautoritet og halvfjerds'er og modtog emeritusstatus.

Find biografier for udvalgte ledere begyndende på denne side. Afløsningen af 47 områdehalvfjerdsere og kaldelsen af fire områdehalvfjerdsere blev også annonceret (se s. 30). ■

Ældste Brent H. Nielson

De Halvfjerds' Præsidium

En af de vigtige lektier ældste Brent H. Nielson lærte, da et familiemedlem forlod Kirken i flere år, er, at *alle* Guds børn har behov for Frelserens kærlighed og den helbredende kraft i hans forsoning.

Da ældste Nielson med sin familie studerede Lukas 15 i denne tid, hørte han lignelsen om den fortabte søn på en ny måde.

»Af en eller anden grund havde jeg altid sammenlignet mig med sønnen, der blev derhjemme ... Den morgen indså jeg, at *jeg* på nogle måder var den fortabte søn,« sagde han. »Vi har alle mistet herligheden fra Faderen (se Rom 3:23). Vi har alle brug for Frelserens forsoning til at helbrede os. Vi er alle kommet på afveje og har brug for at blive fundet.«¹

Ældste Brent Hatch Nielson blev opretholdt som medlem af De Halvfjerds' Præsidium den 3. oktober 2020 efter ældste L. Whitney Claytons afløsning, som modtog emeritusstatus.

Ældste Nielson blev født i Burley i Idaho i USA den 8. december 1954. Som ung var han på mission i Finland. Han blev gift med Ann Bradford i juni 1978 i templet i Salt Lake City. De har seks børn.

Ældste Nielson har fået en bachelorgrad i engelsk fra Brigham Young Universitetet i 1978. I 1981 modtog han en juraeksamen fra University of Utah. Efterfølgende arbejdede han som advokat og partner i et advokatfirma i Twin Falls i Idaho i USA i næsten 30 år.

Ældste Nielson har virket som rådgiver i Stillehavsområdet og Filippinerne og som områdepræsident i Filippinerne. Fra 2015-2020 tjente han som øverste leder i Missionsafdelingen.

Før sin kaldelse som generalautoritet og halvfjerds'er i april 2009 har han tjent som præsident for Unge Mænd i menigheden, biskop, højrådsmedlem, rådgiver i et stavspræsidentskab, stavspræsident og områdehalvfjerds'er i Idaho-området. ■

NOTE

1. Brent H. Nielson, »Vent på den fortabte«, *Liahona*, maj 2015, s. 103.

Aldste Dean M. Davies

Generalautoritet og halvfjerdser

Da ældste Dean M. Davies i 1989 kørte hjem fra arbejde oplevede han et jordskælv i San Francisco i Californien i USA, som rystede hans bil voldsomt. Da han senere tænkte over skaderne i området, blev han mindet om betydningen af at bygge vores liv på et sikkert fundament.

»Ingen af os vil bevidst bygge vores hjem, arbejdspladser eller hellige tilbedelseshuse på sand eller murbrokker eller uden passende tegninger og materialer,« sagde han. »Lad os acceptere Frelserens invitation om at komme til ham. Lad os bygge vores liv på en tryk og sikker grundvold.«¹

Ældste Davies, som har tjent i Det Præsiderende Biskopråd siden april 2012, blev opretholdt som generalautoritet og halvfjerdser den 3. oktober 2020. I Det Præsiderende Biskopråd har ældste Davies har tjent som andenrådgiver til biskop Gary E. Stevenson, indtil biskop Stevenson blev opretholdt som medlem af De Tolv Apostles Kvorum den 3. oktober 2015. Ældste Davies blev derpå opretholdt som førsterådgiver til biskop Gérald Caussé, som erstattede ældste Stevenson som den nye præsiderende biskop.

Dean Myron Davies blev født i Salt Lake City i Utah i USA i 1951. Efter at have tjent som fuldtidsmissionær i Uruguay/Paraguay-missionen blev han gift med Darla James i 1973 i templet i Salt Lake City. De har 5 børn og 17 børnebørn.

I juli 1995 begyndte han at arbejde for Kirken, hvor han var direktør for Afdelingen for særlige projekter med ansvar for ejendomme til særlige projekter og design og opførelse af templer. Før sin ansættelse i Kirken arbejdede ældste Davies for High Industries Inc. i Lancaster i Pennsylvania i USA og Bechtel Investments Inc. i San Francisco i Californien. Han fik en bachelorgrad i landbrugsøkonomi fra Brigham Young University og har senere fuldført avancerede lederkurser på Stanford University og Northwestern University.

Biskop Davies har tjent som præsident for San Juan-missionen i Puerto Rico, rådgiver til missionspræsidenten, stavspræsident, rådgiver til stavspræsidenten, stavsassistent, højrådsmedlem og i flere biskopråd. ■

NOTE

1. Se Dean M. Davies, »En sikker grundvold«, *Liahona*, maj 2013, s. 9, 11.

Biskop L. Todd Budge

Andenrådgiver i Det Præsiderende Biskopråd

Efter 18 måneder som generalautoritet og halvfjerdser er biskop L. Todd Budge blevet opretholdt som andenrådgiver i Det Præsiderende Biskopråd. Han erstatter biskop Dean M. Davies, der er blevet kaldet som generalautoritet og halvfjerdser.

Biskop Budge har en bacheloreksamen fra Brigham Young University fra 1984 i økonomi. Han har arbejdet for Bain & Company Japan; Citibank N.A. og GE Capital i Japan og i Atlanta i Georgia i USA. Han blev administrerende direktør for Tokyo Star Bank Limited i 2003 og har tjent som formand for bankens bestyrelse fra 2008 til 2011. Han har også været medlem af bestyrelsen i Hawaiian Airlines.

På et tidspunkt i sit liv, mens biskop Budge overvejede at ændre karriere, modtog han et værdifuldt råd. »Vi har brug for mennesker med integritet i erhvervslivet,« fortalte en mentor ham, og tilføjede, at hans karriere ville give ham mange muligheder for at rådgive og hjælpe mennesker.

Biskop Budges karriere gav ham faktisk mange muligheder for at være en god indflydelse i erhvervslivet, herunder at åbne døre for at dele evangeliet i Japan, hvor han tidligere havde tjent som missionær i Fukuoka-missionen i Japan. Han tjente senere som præsident for Tokyo-missionen i Japan.

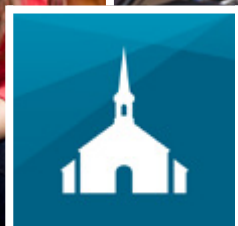
»Evangeliets gode nyheder,« har han sagt, »er ikke løftet om et liv fri for sorg og prøvelse, men et liv fuld af formål og mening – et liv, hvor vores sorger og trængsler kan blive opslugt i glæden over Kristus« (Alma 31:38).¹

Lawrence Todd Budge blev født den 29. december 1959 i Pittsburg i Californien i USA. Han mødte Lori Capener i løbet af deres første år på Brigham Young University. De blev gift i 1981 i templet i Logan i Utah. De har seks børn.

Biskop Budge har forud for sin kaldelse som generalautoritet og halvfjerdser tjent som områdehalvfjerdser, stavspræsident, stavsassistent, præsident for Unge Mænd i staven, biskop og ældsternes kvorumspræsident. ■

NOTE

1. L. Todd Budge, »Gennemgående og ukuelig tillid«, *Liahona*, nov. 2019, s. 47.

Henvisningssystem for missionærer: Enkelt, hurtigt

Det er enklere og lettere end nogensinde for medlemmer at hjælpe deres venner med at møde missionærerne takket være nye opdateringer til henvisningssystem for missionærer for medlemmer. Den opdaterede henvisningsproces er designet til hurtigt at forbinde missionærer og de henvisende medlemmer, så de kan planlægge en oplevelse, der vil hjælpe medlemmernes ven til bedst muligt at engagere sig i lektionerne i evangeliet med missionærerne til stede.

Sådan foregår det:

1. Når jeres ven eller bekendt har sagt ja til at mødes med missionærerne, udfylder I blot en henvisningsformular i appen Medlemsværktøjer eller på ChurchofJesusChrist.org/referrals. I kan også efterlade jeres kontaktoplysninger og en besked til missionærerne.
2. Når formularen er indsendt, vil en søstermissionær, der arbejder med at hjælpe til med medlemshenvisninger, kontakte jer. Hun vil sende henvisningen til det korrekte sted og hjælpe jer med at få kontakt med de lokale missionærer.
3. De lokale missionærer vil også få jeres kontaktoplysninger sammen med henvisningen. Det gør jer i stand til at drøfte situationen og behov hos jeres henviste ven med missionærerne. I kan tale med dem om, hvordan man hjælper jeres ven til at få en god oplevelse. I har også mulighed for at være involveret i missionærlektionerne i det omfang, I ønsker.

»Missionærerne er blevet undervist i, at hver eneste henvisning fra et medlem bør behandles som noget værdifuldt,« sagde ældste Marcus B. Nash

fra De Halvfjerds. »Når missionærer modtager en henvisning, har de lært, at de skal spørge jer, hvordan de bedst kan hjælpe jeres ven. Når medlemmer og missionærer arbejder sammen, vil Herren inspirere dem til at skabe en meningsfuld oplevelse, der kan hjælpe jeres venner til at komme Jesus Kristus nærmere.«

Dette nye interaktive redskab tilbydes for tiden på 33 sprog. ■

Besøg ChurchofJesusChrist.org/referrals for at lære mere eller sende en henvisning.

Ændringer i Kirkens Tidsskrifter

Større ændringer sker i Kirkens Tidsskrifter fra januar 2021. *Liahona* vil blive tidsskriftet for voksne læsere, så der bliver *ét* tidsskrift for voksne verden over. Tidsskrifter for unge og børn vil blive tilgængelige over hele verden som selvstændige udgivelser. Desuden vil digitalt indhold og indstik med lokalt producerede materiale blive udvidet og forstærke indblik i evangeliet og evangeliske ressourcer og blive tilgængeligt for Kirkens medlemmer overalt.

Navnet *Ensign* vil ophøre, tidsskrifter for de unge vil nu blive kendt som *Til styrke for de unge* (og erstatter *New Era*) og *Lille Liahona* fortsætter som titlen på tidsskriftet for børn.

Disse justeringer af tidsskrifter vil have flere fordele for sidste dages hellige rundt om i verden:

- For første gang vil familier uden for de engelsktalende lande få mulighed for at abonnere på tidsskrifter specifikt for børn og unge.
- I nogle områder og i nogle lande vil tidsskrifter udkomme oftere end tidligere.
- Den globale kirkefamilie vil modtage de samme forenende budskaber gennem verdensomspændende tidsskrifter. ■

Læs kommentarer om disse ændringer på side 39-40.

Seks nye templer bekendtgjort

Præsident Russell M. Nelson bekendtgjorde seks nye templer ved mødet søndag eftermiddag ved generalkonferencen. Templer blev bekendtgjort følgende steder:

- **Tarawa i Kiribati.** Kiribati er et land bestående af 32 atoller i Stillehavet i nærheden af den internationale datolinje.
- **Port Vila i Vanuatu.** Vanuatu er et land bestående af omkring 80 øer i Stillehavet.
- **Lindon i Utah i USA.** Lindon ligger omkring 65 km syd for Salt Lake City.
- **Greater Guatemala City, Guatemala.** Guatemala i Centralamerika vil snart have fire templer.
- **São Paulo Øst i Brasilien** Dette er det 12. tempel bekendtgjort i Brasilien.
- **Santa Cruz i Bolivia.** Dette vil være det andet tempel i dette land i Sydamerika.

Siden præsident Nelson blev præsident for Kirken i 2018, har han bekendtgjort opførelsen af 49 nye templer. Kirken har nu 230 templer bekendtgjort, under opførelse eller fungerende. ■

Udtalelse om tempelceremoni

Det Første Præsidentskab har frigivet følgende budskab den 20. juli 2020 om ændringer i begavelsesceremonien i templet:

»De hellige belæring, løfter og ceremonier i templet er af meget gammel oprindelse og peger Guds børn mod ham, når de indgår yderligere pagter og lærer mere om hans plan, herunder Frelserens, Jesu Kristi, rolle.

Gennem inspiration er undervisningsmetoderne i tempeloplevelsen blevet ændret mange gange, selv i nyere tid, for at hjælpe medlemmer til bedre at forstå og efterleve det, de lærer i templet.

En del af tempeloplevelsen omfatter at indgå hellige pagter, eller løfter, med Gud. De fleste er fortrolige med de symbolske handlinger, som ledsager indgåelsen af religiøse pagter (som fx

bøn, nedsænkning af en person ved dåb eller at holde hinanden i hånden ved en vielsesceremoni). Tilsvarende enkle, symbolske handlinger ledsager indgåelse af tempelpagter.

Af hensyn til alle og med et ønske om at forbedre læringsoplevelsen i templet er nylige ændringer blevet godkendt i begavelsesceremonien i templet. Af hensyn til helligheden af tempelceremonier beder vi vores medlemmer og venner om ikke at involvere sig i spekulationer eller offentlige drøftelser af disse ændringer. I stedet beder vi Kirkens medlemmer om fortsat at se fremad til den dag, hvor de kan vende tilbage og fuldt ud deltage i hellige tempelordinancer med bøn og taknemlighed i hjertet.« ■

Onlinesystem for templers bønnelister

Et onlinesystem er blevet skabt, som giver medlemmer mulighed for at sende navne på familie eller venner til templet for at placere disse navne på bønnelisten. Anmodninger om at placere et navn på templets bønneliste kan nu ske ved at besøge alle templers informationsside på ChurchofJesusChrist.org/temples og klik på linket til bønnelisten. Anmodninger kan også ske gennem »Tempelafsnittet« på mobilappen Medlemsværktøjer. Når navne er indtastet, bliver de sendt til dette tempel (eller til det nærmeste tempel, som har åbent).

Medlemmer af mange trossamfund beder for deres kære og andre, der oplever sygdomme eller andre kriser. Skrifterne beskriver eksempler, hvor Jesus Kristus bad i grupper og også opfordrede dem, der var til stede, til at bede. Denne samme skik følges også i templet, hvor medlemmer forener sig i tro og bøn, hvor de beder Gud velsigne de personer, der står på bønnelisten. ■

Kirkens håndbog tilgængelig digitalt

Processen med at revidere *Kirkens håndbog: Tjeneste i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige* fortsætter, hvor oversættelser af udvalgte materialer på 21 større sprog snart bliver frigivet.

Den nye håndbog blev udgivet digitalt på engelsk i februar 2020 med yderligere frigivelser af reviderede materialer i marts og juli. Indtil nu er 16 af bogens 38 kapitler blevet omskrevet og udgivet. De manglende kapitler vil blive revideret i de kommende måneder, herunder revisioner for at begrænse længden og forenkle læsbarheden.

Kort efter oktoberkonferencen 2020 vil kapitel 32, »Omvendelse og kirkeråd om medlemskab«, og dele af afsnit 38.6, »Retningslinjer vedrørende moralske spørgsmål« (som understøtter kapitel 32), begynde at udkomme på 21 sprog (foruden engelsk). Flere kapitler er under oversættelse og ved at blive forberedt til udgivelse i de kommende måneder, og med tiden vil alle materialer blive tilgængelige på 35 sprog.

Selv om håndbogen er tilgængelig på Kirkens hjemmeside og i applikationen Evangelisk bibliotek, er den primære målgruppe for materialet Kirkens ledere. Den reviderede håndbog erstatter *Håndbog 1* (stavspræsidenter og biskopper) og *Håndbog 2* (for alle ledere) og kombinerer alle håndbogsoplysninger i en enkelt udgivelse.

Den organisatoriske ramme for den nye håndbog er arbejdet med frelse og ophøjelse, som omfatter fire fokusområder, mens vi kommer til Kristus og bidrager til Guds værk:

1. Efterlevelse af Jesu Kristi evangelium
2. Omsorg for de trængende
3. At invitere alle til at tage imod evangeliet
4. At forene familier for evigheden

Kapitlerne er udarbejdet til at hjælpe ledere i hele verden til at tjene med kristuslignende omsorg, når de iværksætter Kirkens forskellige programmer, retningslinjer og procedurer, og hvor nødvendigt tilpasser dem til lokale forhold.

Den digitale udgivelse af håndbogen muliggør indførelse af opdateringer og revisioner, når Kirken vokser, og når retningslinjer bliver justeret. Principper om fleksibilitet og tilpasning, der er medtaget i håndbogen, hjælper ledere og medlemmer til effektivt at anvende principper og Kirkens programmer i menigheder af alle størrelser og i et forskelligartet globalt samfund af hellige. ■

Opdatering om revisionen af salmebogen

I juni 2018 blev en revision af Kirkens salmebog og Børnenes sangbog bekendtgjort sammen med en anmodning om feedback fra medlemmer og hellig musik og en opfordring til medlemmer om at indsende egne salmer, sange og tekster. Næsten 50.000 medlemmer reagerede på feedbackundersøgelsen om vores nuværende hellige musik. Respondenterne delte også deres følelser om forslag om numre fra andre trossamfund, der bliver overvejet til at blive medtaget.

Over 16.000 musikbidrag blev modtaget fra medlemmer i 66 lande. Disse originale salmer og sange bliver gennemgået uden angivelse af navne i flere runder af en international gruppe af talentfulde medlemmer og af revisionskomiteer ved Kirkens hovedsæde.

Komiteerne er taknemlige for medlemmer over hele verden, som har ydet af deres tid og talenter for at hjælpe andre komme Frelseren nærmere gennem hellig musik. Alle indsendelser og forslag bliver omhyggeligt gennemgået, og det forventes, at de nye samlinger vil blive tilgængelige i løbet af nogle år. ■

Forslag til aktiviteter

Der er mange måder at hjælpe medlemmerne til at læse generalkonferencetaler. Her er nogle få eksempler. Du har måske andre forslag, der vil fungere bedre i dit kvorum eller din Hjælpeforening.

Salzburg i Østrig

- **Tal sammen i grupper.**

Del medlemmerne op i små grupper og giv hver gruppe hver deres afsnit af konferencetalen, som de kan læse og tale om. Lad derefter hver gruppe fortælle om en sandhed, som de har lært. Eller du kan danne grupper med folk, der har studeret forskellige afsnit, og lade dem fortælle hinanden, hvad de har lært.

- **Besvar spørgsmål.**

Bed medlemmerne om at besvare spørgsmål som følgende om den valgte konferencetale: Hvilke evangeliske sandheder finder vi i denne tale? Hvordan kan vi anvende disse sandheder? Hvilke opfordringer og lovede velsignelser kom den med? Hvad lærer denne tale os om det værk, som Gud gerne vil have os til at udføre.

- **Del citater.**

Bed medlemmerne om at dele citater fra konferencetalen, der inspirerer dem til at opfylde deres ansvar i arbejdet med frelse. Tilskynd dem til at tænke over, hvordan de kan dele disse citater for at velsigne andre, deriblandt deres kære og folk, som de yder omsorg over for.

- **Vis en illustration.**

Bed på forhånd nogle af medlemmerne om at tage en ting med hjemmefra, som de kan bruge til at undervise om konferencetalen. Bed medlemmerne under mødet om at forklare, hvordan denne ting har forbindelse til talen.

- **Forbered en lektion, der kan undervises derhjemme.**

Bed medlemmerne om at arbejde sammen parvis om at planlægge en hjemmeaftenslektion ud fra konferencetalen. Hvordan kan vi gøre budskabet relevant for vores familie? Hvordan kan vi dele dette budskab med de folk, vi yder omsorg for?

- **Fortæl om oplevelser.**

Læs sammen flere udtalelser fra konferencetalen. Bed medlemmerne om at komme med eksempler fra skrifterne og fra deres liv, der illustrerer eller understreger den lære, der bliver undervist om i disse udtalelser.

- **Lær om et skriftsted.**

Bed medlemmerne om at læse et skriftsted, der er henvist til i den valgte konferencetale. Bed dem om at drøfte, hvordan lærdommene i talen hjælper dem til bedre at forstå skriftstedet.

- **Find et svar.**

Lav på forhånd nogle spørgsmål, der kan besvares ved hjælp af konferencetalen. Fokuser på spørgsmål, der tilskynder dem til at tænke og anvende evangeliske principper (se *Undervisning på Frelserens måde*, s. 31-32). Giv derefter medlemmerne mulighed for at vælge et spørgsmål og bagefter finde svar i talen. Bed dem om at tale om deres svar i små grupper.

- **Find et udtryk.**

Bed medlemmerne om at kigge i konferencetalen efter udtryk, der betyder noget særligt for dem. Lad dem fortælle om disse udtryk, og hvad de har lært af dem. Hvordan hjælper disse lærdomme os til at udføre Herrens værk?

- **Lav noget.**

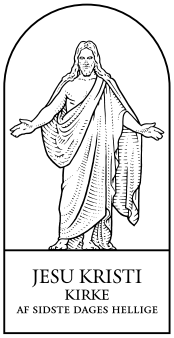
Bed medlemmerne om at lave en plakat eller et bogmærke, der indeholder en inspirerende udtalelse fra konferencetalen. Giv dem mulighed for at fortælle, hvad de har lavet. ■

Se flere forslag om, hvordan man studerer og underviser ud fra generalkonferencetaler i »Forslag til at lære og undervise ud fra generalkonferencen«, som står under Generalkonference i Evangelisk bibliotek.

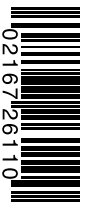

Foto: San Lucas Sacatepéquez i Guatemala; indsat: São Paulo i Brasilien

»Når I studerer skrifterne i de næste seks måneder, opfordrer jeg jer til at lave en liste over alt det, Herren har lovet, han vil gøre for Israels pagtsfolk,« formandede præsident Russell M. Nelson medlemmer af Kirken. »Jeg tror, I vil blive forbløffede!«

4 02167 26110 0

DANISH